

INTRODUCTIONS

Wstępy

prof. Błażej Ostoja Lniski → 4
dr hab. Barbara Kowalewska → 6
dr hab. Łukasz Ronduda → 8
Daria Mędrzycka → 10

FACULTY OF PAINTING

Wydział Malarstwa

Anna Grzymała → 15
Adam Kozicki → 23
Aleksandra Karolina Makuch → 31
Piotr Mlącki → 39

FACULTY OF SCULPTURE

Wydział Rzeźby

Nikodem Gąsowski → 49
Tomasz Olkuśnik → 57
Piotr Sobiesiak → 65

FACULTY OF GRAPHIC ARTS

Wydział Grafiki

Aleksiej Cecocho → 75
Agnieszka Doczyńska → 83
Suzette Lautreumont / Zuzanna Stanuch → 91
Adam Miklaszewski → 99
Michalina Szydełko → 107

FACULTY OF CONSERVATION AND RESTORATION OF WORKS OF ART

Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki

Karolina Mikuła → 117
Karolina Rybus → 125
Krystyna Tomasik → 133
Anna Wąsek → 141

FACULTY OF INTERIOR DESIGN

Wydział Architektury Wnętrz

Maciej Choiński → 151
Natália Jušková → 159
Emilia Kachniarz → 167
Karolina Małysa → 175

FACULTY OF DESIGN

Wydział Wzornictwa

Konrad Dybicki → 185
Natalia Gil → 193
Radek Smędzik → 201

FACULTY OF MEDIA ART

Wydział Sztuki Mediów

Paulina Niedzielska → 211
Adam Siwek → 219

FACULTY OF STAGE DESIGN

Wydział Scenografii

Paulina Araszkiwicz → 229
Agata Stanula → 237
Stefania Strzałkowska-Rajca → 245

FACULTY OF MANAGEMENT OF VISUAL CULTURE

Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną

Ewa Behrens-Nowakowska → 255
Jacqueline Irene Horodyńska → 261
Antonina Ulatowska → 267

Wykaz skrótów /
List of abbreviations → 272

UPCOMING
WYBRANE
DYPLOMY
AKADEMII
SZTUK
PIĘKNYCH
W WARSZAWIE

UPCOMING
SELECTED
DEGREE
PIECES OF
THE ACADEMY
OF FINE ARTS
IN WARSAW

2021

Wystawa podwójnie wyjątkowa

W 2021 roku mamy zaszczyt zaprezentować szerokiej publiczności trzynastą edycję wystawy najlepszych dyplomów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, czyli *UpComing*.

Gdyby wierzyć w szczególne znaczenia liczb, to tegoroczna wystawa jest podwójnie wyjątkowa. Nie jestem zwolennikiem mistycznych analiz numerologicznych, ale niewątpliwie „trzynastka”, która patruje tej prezentacji, ewokuje specyficzną aurę. Choć trudno tu wyliczać matematyczne zależności (nie są one tak przejrzyste jak choćby złoty podział – *sectio aurea*), to nie sposób nie pokusić się o pewne nawiązania. I nie chodzi o to, że dyplomy prezentowane przez Absolwentki i Absolwentów stołecznej ASP powstały poprzez wytężoną pracę w okresie niezwykle trudnym dla nas wszystkich, czasie pełnym niepewności, niejednokrotnie naznaczonym rozłąką, pożegnaniem, zwykłym, niezbyt malowniczym cierpieniem. I trudno tu mówić o wyraźnie dychotomicznym podziale stare-nowe, czy też przedpandemiczne–postpandemiczne, a nasze zagubienie, czysto ludzkie, wynika z prostego faktu, że nawet do końca nie wiemy, w którym punkcie rozwoju wydarzeń jesteśmy. Trzynastka budzi zastanowienie. I buduje specyficzny kontekst.

Według numerologów nic nie dzieje się bez przyczyny, aczkolwiek jak w wielu innych przypadkach tak i tutaj możemy mówić o relatywizmie – znaczenie danej liczby wynika z przesłanek kulturowych. Analiza numeryczna „trzynastki” mówi o człowieku (1), który czerpie ze swojego potencjału twórczego (3), co wyrażone w postaci redukcji do czwórki symbolizuje człowieka twórczo zmagającego się z materią. Tyle numerologia, ale jak się to ma do naszej wystawy? Czy złowieszcza trzynastka to rodzaj ciężącego fatum, czy też wola walki odradzająca się po każdym upadku?

Doubly exceptional exhibition

In 2021, we are proud to present the 13th exhibition of the best degree pieces of the Academy of Fine Arts in Warsaw – *UpComing* – to the general public.

If we are to believe in special meanings of numbers, this year's exhibition is doubly special. I am not a supporter of mystic numerological analyses, but the number 13 marking this presentation undoubtedly evokes a specific aura. Although it is difficult to enumerate mathematical relationships here (they are not as clear as, for example, the golden ratio – *sectio aurea*), certain references inevitably come to mind. The point is not that the degree pieces presented by graduates of the Academy of Fine Arts in Warsaw are the results of hard work done in a particularly difficult period for all of us – a time full of uncertainty and often marked by separation, farewells and ordinary (and not very picturesque) suffering. It is difficult to speak of a clearly dichotomous division into the old and the new, or into the pre-pandemic and the post-pandemic, and our purely human sense of loss results from the simple fact that we do not even fully know which point the course of events has reached. The number 13 arouses reflections. And it builds a specific context.

According to numerologists, nothing happens by accident although, as in many other cases, we can speak of relativism here – the meaning of a given number results from cultural grounds. The numerical analysis of 'thirteen' refers to a man (1) who draws on his creative potential (3), which – when reduced to 'four' – symbolises a man who creatively struggles with matter. This is what numerology tells us, but how does it relate to our exhibition? Is the ominous 'thirteen' a kind of incumbent fate, or the will to fight that revives after each fall?

Jakkolwiek by wybrzmiały gusta i przesady, niewątpliwie mamy z jednej strony do czynienia z rodzajem odrodzenia i transformacji (wyrażonej w nowej nazwie *UpComing*), z drugiej zaś strony tegoroczna wystawa wpisuje się w ciąg dobrze już ukonstytuowanej tradycji. Otwarcie na nowe możliwości definiuje działania młodych ludzi stawiających pierwsze kroki w świecie sztuki. Jaki był czas, w którym powstawały dyplomy? Pełen wyzwań, intensywny – i to wszystko przebija wyraźnie w zrealizowanych projektach. W chwili niepewności wrócmy na moment do numerologii, według której „trzynastka przynosi głęboką przemianę, po dokonaniu się transformacji nic nie będzie już takie, jakie było”. Myślę i oceniam sytuację jako świadek i uczestnik – malarz, grafik aktywnie działający na polu artystycznym, ale również osoba publiczna przypatrująca się z dystansem wielu historiom i narracjom. Ta szczególna perspektywa sprawia, że występuję w podwójnej roli jako obserwator zarówno wielu sukcesów, jak i porażek, które dotyczą mnie w sposób pośredni lub bezpośredni. I z pełną świadomością mogę powiedzieć, że decyzja o zajmowaniu się sztuką niesie za sobą poważne konsekwencje. Tak zwany przymus tworzenia to rodzaj determinacji, którą należy w sobie pielęgnować każdego dnia. Jak powiedział niegdyś Picasso, wszystkie dzieci rodzą się artystami, sztuką jest, aby dorastając, tej umiejętności nie utracić. Co oczywiście nie oznacza, że dorosłość wiąże się jedynie z utratą dziecięctwa i przynależnej mu niefrasobliwości.

Trudno mi określić, jak będzie wyglądała dalsza droga twórcza młodych artystów, teraz do nich należy wybór. Niezależnie od tego, gdzie pójdą, życzę im z całego serca, aby uprawianie sztuki nadało sens ich życiu, aby nigdy nie wątpili w znaczenie swoich osiągnięć i by wystawa *UpComing* stała się początkiem ich drogi do sukcesu artystycznego.

prof. Błażej Ostojka Lniski
Rektor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

Whatever sorcery and superstitions may tell us, we can certainly speak of a kind of revival and transformation (expressed in the new name *UpComing*) on the one hand, and, on the other hand, this year's exhibition is part of a well-established tradition. Opening up to new possibilities is what defines the actions of young people taking their first steps in the world of art. What can we say about the time in which the degree pieces were created? It was intense and full of challenges – and this is what we can clearly see in completed designs. At the moment of uncertainty, let us come back for a while to numerology, according to which 'thirteen brings a deep transformation after which nothing will be like it used to be'. I think on and evaluate the situation as a witness and participant – an active painter and graphic artist – but also a public figure looking at many stories and narrations from a distance. As a result of this special perspective, I act in a double role as an observer of both many successes and failures that affect me directly or indirectly. And I can say with full awareness that the decision to pursue art involves serious consequences. The so-called urge to create is a kind of determination that needs to be cultivated in oneself every day. As Picasso once said, all children are born artists, and the trick is not to lose this skill when growing up. This obviously does not mean that adulthood means only the loss of childhood and carelessness as its inherent factor.

It is difficult for me to say what the further creative path of young artists will look like – now the choice is theirs. Regardless of which direction they choose, I sincerely wish them that their practice of art gives meaning to their lives, that they never doubt the importance of their achievements, and that the *UpComing* exhibition becomes the start of their road to artistic success.

Prof. Błażej Ostojka Lniski
Rector of the Academy of Fine Arts in Warsaw

Magia sztuki – magia realności

UpComing to nowa nazwa i nowa odsłona najlepszych dyplomów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Ta trzynasta już promocja naszych absolwentek i absolwentów jest dla nas niezwykle cenna, bo wzbogacona o najlepsze realizacje dyplomowe wskazane przez studentki i studentów.

Nasza praca nauczycieli akademickich odnajduje sens w dialogu dydaktycznym podczas prowadzonych przez nas zajęć. To studentki i studenci motywują nas do poznawania nowych technologii, zgłębiania niszowych tematów i zrozumienia toku myślenia młodego człowieka.

Tak jak my staramy się motywować Was do poszukiwania nowych kreacji artystycznych, tak Wy jesteście dla nas źródłem inspiracji do budowania interesujących tematów do dyskusji, a przede wszystkim do podnoszenia jakości kształcenia na każdym etapie Waszej edukacji.

Wszyscy żyjemy w tej samej czasoprzestrzeni, a okres pandemii mocno ją zweryfikował pod względem ludzkich możliwości oraz potrzeb. Hybrydowa edukacja dla wielu z Was była pomocna, ale też niektórym „podcięła skrzydła”.

Wiem, jak bardzo dziś doceniacie otwartość i dostępność komunikacji online oraz mailowej z nauczycielami akademickimi. Dla nas nie zawsze była ona łatwa ze względu na wyrażenia slangowe i ikonki, które dla nas, pedagogów wychowanych w epoce przedcyfrowej, często bywały niezrozumiałe.

Jestem przekonana, że już doświadczeni i w duchu wzajemnego zrozumienia nadal będziemy prowadzić

The magic of art – the magic of reality

UpComing is a new name and a new edition of the best degree pieces of the Academy of Fine Arts in Warsaw. This thirteenth promotion of our graduates is particularly valuable for us because it is enriched with the best diploma projects indicated by students.

Our work in the role of academic teachers finds sense in a didactic dialogue during the classes taught by us. It is students who motivate us to learn new technologies, explore niche topics and understand the young person's way of thinking.

On the one hand, we try to motivate you to look for new artistic creations and, on the other hand, you are a source of inspiration for us to build interesting topics for discussion and, above all, to improve the quality of your education at its every stage.

We all live in the same spacetime, and the period of pandemic verified it strongly in terms of human possibilities and needs. Hybrid education was helpful for many of you, but it also clipped your wings in some cases.

I know how much you appreciate the openness and availability of online and e-mail communication with academic teachers. For us, such communication was not always easy due to slang expressions and icons that were often incomprehensible to us – people who had grown up in the pre-digital age.

I am convinced that, with gained experience and in the spirit of mutual understanding, we will continue

twórczy dyskurs i realizować projekty Waszych marzeń. Ta edycja *UpComing* jest tego świadectwem.

Peter Zumthor po otrzymaniu tytułu doktora *honoris causa* powiedział: „Istnieje magia muzyki. [...] Istnieje magia malarstwa i wiersza, filmu, słów, obrazów, istnieje czar skrzących się myśli. Istnieje również magia tego, co realne, materialne, cielesne, rzeczy, które mnie otaczają, które widzę i wążam, których dotykam i słucham. Bywają takie chwile, kiedy ów czar, który wywiera na mnie określone otoczenie architektoniczne czy krajobrazowe albo też określone środowiskowe, nagle jest obecny, pojawia się jak powolne wzrastanie duszy, którego wpierw w ogóle nie zauważam”.

Chciałabym, aby wszyscy nasi dyplomanci – nie tylko ci wyróżnieni udziałem w wystawie *UpComing 2021* – nie uronili ani jednego magicznego kadru z otaczającej ich przestrzeni na samodzielnej drodze artystycznej i wszystkie potrafili przemienić w sukces.

Każdemu uczestnikowi obecnej edycji serdecznie gratuluję. Dołączyliście do grona wychowanków i wychowanków Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Wyrażam wielkie uznanie dla wysiłku twórczego włożonego przez Was w komplementarne przygotowanie prac dyplomowych. Życzę Wam, aby wiedza i umiejętności, które posiadacie podczas studiów w naszej uczelni, w niezwykle sposób owocowały kolejnymi wyróżnieniami na polu artystycznym we wszystkich jego obszarach.

Serdecznie Wam dziękuję.

dr hab. Barbara Kowalewska, prof. Uczelni
Prorektor ds. studenckich i jakości kształcenia

to pursue a creative discourse and to carry out projects of your dreams. The *UpComing* edition is a proof of this.

Upon receiving the title of doctor *honoris causa*, Peter Zumthor said: 'There is the magic of music. ... There is the magic of painting and poetry, of films, words and images, there is the magic of resplendent thoughts. There is also the magic of the real, the material, the physical, of the things surrounding me, the things I see and touch, I smell and hear. Occasionally, in certain moments, this magic that is induced in me by particular architectural or landscape surroundings, by a certain milieu, is suddenly there, appearing as if the soul were slowly growing, without me noticing it at first.'

I hope that all of our graduates, not only those honoured with participation in the *UpComing 2021* exhibition, do not miss any single magical frame from the space around them on their independent artistic path and manage to turn all such frames into success.

I pass on my warmest congratulations to every participant of the current edition. You have joined the community of graduates of the Academy of Fine Arts in Warsaw. I express my great esteem for the creative effort that you put in the complementary preparation of your degree pieces. My wish to you is that the knowledge and skills that you acquired during studies at our academy bring about further fantastic results and awards in all fields of your artistic activity.

I am sincerely grateful to you.

Dr hab. Barbara Kowalewska, Assoc. Prof.
Vice-Rector for Student Affairs
and Quality of Education

Wspólnota, która nadchodzi

Wystawa *UpComing* to dla polskiego środowiska artystycznego przede wszystkim ważna prezentacja młodej sztuki tworzonej przez generację artystów wchodzących po raz pierwszy w swoim życiu w publiczną sferę instytucji artystycznych.

To wystawa mająca na celu ich powitanie i celebrowanie przybycia nowych – nadchodzących – towarzyszy podróży, nowych partnerów do rozmowy i wspólnego tworzenia naszego świata sztuki.

Akademia w imieniu całego świata sztuki w Polsce wykonuje corocznie taki czuły gest gościnności wobec swoich absolwentów. Oni z kolei rewanżują się szczerym publicznym pokazem swojej artystycznej wrażliwości.

Warto zaznaczyć, iż najmłodsze pokolenie artystów i artystek wprowadza do naszej rozmowy o sztuce szczególną wrażliwość, duże wyczulenie na kwestie równościowe i antyprzemocowe, dużą empatię wobec osób w różnego rodzaju kryzysach, wielkie przejęcie zmianą klimatu i katastrofą praw człowieka. Artyści i artystki starają się łączyć to czułe podejście do świata z nowymi estetykami i innowacyjnymi rozwiązaniami formalnymi.

Sztuka jako jeden z delikatniejszych języków komunikacji międzyludzkiej staje się dobrym wehikułem dla tej czułości, którą niosą ze sobą młodzi artyści i artystki. To dla nas wielki przywilej móc towarzyszyć im w tej zmianie.

Wystawa *UpComing* to przywitanie nadchodzących, ale zarazem odwrócenie ról. Dotychczasowi pedagodzy i przewodnicy stają się uczniami i obserwatorami zbliżającej się zmiany. A dotychczasowi studenci jej liderami. Wykształca się nowa wspólnota – wspólnota, która nadchodzi. Giorgio Agamben tropiąc pojedynczą subiektywność rodzącą się w świecie i kształtującą nadchodzącą rzeczywistość, zauważa, iż w słowie „nadchodzący” tkwi niesamowity potencjał zmiany. Tak naprawdę wszyscy jesteśmy nadchodzącymi, wszyscy nie jesteśmy i nigdy nie będziemy ukształtowani do końca i zawsze będziemy wyłamywać się z zewnętrznych reguł przynależności. Już zawsze będziemy w pozycji „nadchodzących”.

dr hab. Łukasz Ronduda, prof. Uczelni
Opiekun merytoryczny wystawy

The upcoming community

For the Polish artistic community, the *UpComing* exhibition is mainly an important presentation of young art created by a generation of artists entering the public sphere of artistic institutions for the first time in their lives.

The aim of this exhibition is to welcome them and to celebrate the upcoming of new travel companions, new partners for conversation and the joint creation of our world of art.

On behalf of the entire world of art in Poland, the Academy makes such a tender act of hospitality towards its graduates every year. And, in return for this, the graduates make a sincere public display of their artistic sensitivity.

It is worth emphasising that the youngest generation of artists contributes particular sensitivity to our conversation about art, as well as strong alertness to equality and anti-violence issues, great empathy towards persons undergoing various sorts of crisis, and a deep concern about climate change and the disaster of human rights. The artists try to combine this tender approach to the world with new aesthetics and innovative formal solutions.

Art, as one of the more delicate languages of interpersonal communication, becomes a good vehicle for the tenderness that young artists bring with them. It is a great privilege for us that we can accompany them in this change.

The *UpComing* exhibition is a welcome of the upcoming ones, but also a reversal of roles. The existing teachers and guides become learners and observers of the upcoming change. And the existing students become its leaders. A new community – an upcoming community – is taking shape. Exploring the individual subjectivity that arises in the world and shapes the upcoming reality, the Italian philosopher Giorgio Agamben notices that the word ‘upcoming’ contains a huge potential for change. In fact, we are all upcoming, all of us are not and will never be fully formed, and we will always break out of the external rules of belonging. We will always remain in the position of ‘upcoming’ ones.

Dr hab. Łukasz Ronduda, Assoc. Prof
Exhibition Content Supervisor

Sharing is caring

Przez ostatnie dwanaście lat podczas wystawy najlepszych dyplomów naszej Akademii spotykaliśmy się, „aby wyjść z szafy” – pokazać się i zamaniestować swoją obecność tu i teraz. W tym, 2021, roku przesuwamy akcent tej corocznej tradycji na *upcoming*, czyli to, co ma nadejść i według czego powinniśmy się orientować. Zmiany dotyczą nie tylko nazwy, ale i samej formuły – po raz pierwszy społeczność studencka została aktywnie włączona w procesy decydujące o kształcie i przesłaniu tej wystawy, co świadczy o zaufaniu, jakim obdarzyło nas środowisko akademickie. Jako Samorząd Studencki braliśmy czynny udział w konstruowaniu Regulaminu wydarzenia, otrzymaliśmy także zaszczyt przyznania specjalnej nagrody. Co więcej, każda studiująca osoba miała możliwość wzięcia udziału w głosowaniu na najlepszy jej zdaniem dyplom, który wart jest pokazania szerszej publiczności w ramach *UpComingu*. Za tę otwartość na nową, inkluzywną formułę i zaufanie bardzo dziękujemy władzom uczelni i prof. Pawłowi Nowakowi. Włączenie społeczności studenckiej w procesy partycypacyjne jest odważnym gestem, który uczy odpowiedzialności za wspólnotę. I właśnie odpowiedzialność – jednostkowa i zbiorowa – wydaje się kluczowa wobec wyzwań już stojących przed nami oraz tymi, które czekają na nas w przyszłości.

Ostatnie dwa lata nauczyły nas funkcjonowania w nieustannie zmieniających się warunkach, w których musieliśmy stosować różne strategie przetrwania. Jedno jednak pozostało niezmiennie – jakość naszego życia jest uzależniona od relacji z innymi osobami, z którymi chcielibyśmy budować nową, lepszą przyszłość: wspólnie pracując, żyjąc, dzieląc się zasobami i wiedzą. Do tych dwóch ostatnich daje się zastosować internetowa максима *sharing is caring*, przy czym wiedzy zawsze jest sporo i nie warto jej

Sharing is caring

For the last twelve years, we met during exhibitions of the best degree pieces of our Academy to “come out of the closet” – to show up and manifest our presence here and now. This year we are shifting the accent of this annual tradition onto *upcoming* – the things that are going to come and that we should take into consideration. The changes concern not only the name, but also the form of the event – for the first time, the student community has been actively included in processes determining the shape and message of this exhibition, which proves the trust placed in us by the academic community. As the Student Council, we took an active part in preparing the Rules of the event and received the honour of granting a special award. Moreover, every student was allowed to submit a vote for the degree piece they considered to be the best and worth showing as part of *UpComing* to the general public. We would like to thank the authorities of the academy and Professor Paweł Nowak for this openness to the new inclusive form of the event and the trust shown in us. Including the student community in participation processes is a brave gesture that teaches responsibility for the entire community. It is individual and collective responsibility that seems crucial in the context of challenges that we face today and that we will face in the future.

The last two years have taught us to live in constantly changing conditions in which we had to apply various survival strategies. One thing, however, remains unchanged – the quality of our life depends on relations with other persons, with whom we would like to build a new better future by working and living together and sharing our resources and knowledge. In the last two cases, the Internet maxim ‘sharing is caring’ applies; however, knowledge is

trzymać tylko dla siebie, a zasobów – niestety – zawsze za mało. Dzielenie się jest troską, a ta wydaje się kluczowa dla wspólnej sprawy, jaką jest to, co nadejdzie.

W pracach, które prezentujemy w tym roku, rzeczywistość odbija się i odciska na różnych poziomach – czasami jest wyrażona wprost, w innych przypadkach staje się szkicem do rozważań idących dalej i głębiej, zarówno w przyszłość, jak i przeszłość. Jest jednak wciąż tam obecna – ze wszystkimi przynależnymi jej niepokojami, trudnościami, ale także – jakże potrzebną – nadzieją na zmiany. Chcemy podzielić się z Wami tym, co mamy do przekazania jako wspólnota poprzez indywidualne wypowiedzi artystyczne i teoretyczne. Nie jest to wypowiedź jednogłośna, ale polifonia wielu punktów widzenia, czujnie rejestrujących to, co możliwe do zobaczenia, usłyszenia i przeżycia. Potraktujmy tę nową formułę *UpComingu* nie tylko jako platformę do prezentacji „najlepszych”. Pomyślmy o niej jako wydarzeniu, które może wzmocnić wspólnotę, wskazując na to, co udało się zbudować, a także to, co wymaga od nas pilnej uwagi i dalszej pracy. Tylko od nas zależy kształt tego, co nadejdzie niebawem – zarówno w środowisku artystycznym, jak i w tym wszystkim, co go okala i warunkuje jego dobrostan.

W imieniu społeczności studenckiej chcemy serdecznie podziękować wszystkim osobom zaangażowanym w przygotowanie tegorocznej edycji *UpComingu* – osobom zajmującym się merytoryką projektu, jego jakością artystyczną, kwestiami technicznymi, konserwatorskimi oraz administracyjnymi. Odrębne podziękowania należą się osobom pracującym w Biurze Promocji i Współpracy – dzięki nim tradycja zimowej wystawy nie tylko trwa, ale wciąż się rozwija.

Daria Mędrzycka
Przewodnicząca Samorządu Studenckiego
Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie

always abundant and we should not keep it only to ourselves and resources, unfortunately, are always insufficient. Sharing is caring, and this seems pivotal to the common cause of what is to come.

In the degree pieces that we present this year, reality is reflected and exerts its impact at various levels – sometimes it is expressed straightforwardly, and in other cases it becomes a sketch for further and deeper reflections concerning both the future and the past. However, it is still present there with all its inherent anxieties and difficulties, but also with something that we need so much: hope for change. We want to share what we have to say as a community through individual artistic and theoretical statements. It is not a uniform statement, but a polyphony of many viewpoints recording carefully what is possible to see, hear and experience. We should treat this new form of *UpComing* not only as a platform for presenting the “best ones”. Let us think of it as an event that can reinforce the community, indicating both the things that we managed to build and those that require our urgent attention and further work. The shape of things that will soon come – both in the artistic environment and in everything that surrounds it and determines its well-being – depends only on us.

On behalf of the student community, we would like to thank sincerely all persons engaged in the preparation of this year’s *UpComing* – persons responsible for the content and artistic quality of the design as well as technical, conservation and administrative issues. Finally, we dedicate a separate thanks to persons working in the Office of Promotion and Co-operation, thanks to whom the winter exhibition tradition not only continues, but is still developing.

Daria Mędrzycka
Chair of the Student Council
of the Academy of Fine Arts in Warsaw

FACULTY
OF PAINTING

WYDZIAŁ
MALARSTWA

ANNA

GRZYMAŁA

Ur. 1997. Studia: Wydział Malarstwa ASP w Warszawie (2016–2021). Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, grafiką, działaniem w grupie artystycznej. Uczestniczyła w wielu wystawach zbiorowych, m.in. w 2001 r. *Jak robić szkołę?*, MSN, Warszawa i *M jak Młodość*, z kolekcji młodego malarstwa mBanku, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie. Finalistka 20. konkursu Artystyczna Podróż Hestii laureatka nagrody/rezydencji w Międzynarodowym Laboratorium Kultury Sokołowsko (2021). Wyróżnienia od redakcji „NN6T” i „Contemporary Lynx” oraz firmy Royal Talens w 10. konkursie malarskim UAP *Nowy Obraz Nowe Spojrzenie* (2021).

Born 1997. Studies: Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016–2021). She works in painting, drawing, graphics and activity in an artistic group. She has participated in many group exhibitions, e.g. *How to make a school?*, Museum of Modern Art, Warsaw, and *Y for Youth* from mBank's young painting collection, State Art Gallery in Sopot (2021). Finalist of the 20th Hestia's Artistic Trip competition and laureate of the prize/residence in the Sokołowsko International Laboratory of Culture (2021). Awards from *NN6T* and *Contemporary Lynx* magazines and Royal Talens in the 10th *New Painting/New View* painting competition of the University of the Arts Poznań (2021).

Baśnie ursynowskie

Dyplom: Seminarium Dyplomowe z Malarstwa, promotor: dr hab. Jan Mioduszewski, prof. Uczelni

Aneks: *Formy Rysunku Współczesnego*, promotor: dr hab. Paweł Bołtryk, prof. Uczelni

Moim projektem dyplomowym jest zbiór współczesnych baśni, które napisałam i zilustrowałam. Jest to historia o baśniowej krainie borykającej się z problemami natury globalizacyjnej, takimi jak lasy obrastające w produkty, które bohaterowie chciwie zrywają, powodując tym epidemię bezsenności. Baśnie poruszają między innymi problem policyjnej brutalności i toksycznej męskości, snując poetyckie teorie o tym, skąd się wzięła policja na świecie i skąd się wzięły zjawiska takie jak brutalność, nacjonalizm, władza czy wojna. Wydzwięk ogólny jednak jest pozytywny, baśnie roztaczają wizję radosną i dającą nadzieję, proponując nieoczywiste rozwiązania problemów, z którymi boryka się ludzkość.

The Ursynian tales

Degree piece: Degree Seminar in Painting, supervisor: dr hab. Jan Mioduszewski, prof. Uczelni

Minor degree: *Forms of Contemporary Drawing*, supervisor: Dr hab. Paweł Bołtryk, Assoc. Prof.

My degree piece is a collection of modern tales written and illustrated by me. It is the story of a fairy land dealing with globalisation-related problems, such as forests abounding in products that the characters greedily pick, thereby causing an epidemic of insomnia. The tales bring up, among others, the problem of police brutality and toxic masculinity, making poetic theories about how the police came into being and about the origin of such phenomena as brutality, nationalism, power and war. However, the overall tone is positive, and the tales create a joyful and hopeful vision, proposing non-obvious solutions to the problems faced by humanity.

Baśnie ursynowskie

Praca teoretyczna, promotor:
dr Piotr Płucienniczak

Baśnie ursynowskie opierają się na podobnej strukturze jak *Baśnie z tysiąca i jednej nocy*. Narratorem jest niemowlę mieszkające na ursynowskim blokowisku. Baśnie, które opowiada rodzicom przed zaśnięciem, dzielą się na dwie części. Pierwsza z nich opisuje problemy i zagrożenia współczesności, takie jak toksyczna męskość, rosnące w siłę ruchy nacjonalistyczne, rozbuchany konsumpcjonizm czy przemoc policyjna. Druga natomiast roztacza wizję ogólnościatowego dogadywania się wszystkich ze wszystkimi – ONR-owca z drag queen czy papieża z delfinami.

The Ursynian tales

Thesis, supervisor:
Dr Piotr Płucienniczak

The structure of *The Ursynian tales* is similar to that of *One thousand and one nights*. The narrator is an infant living in a block of flats in the Ursynów housing estate. The fairy tales that it tells to its parents before sleep are divided into two parts. The first part describes the problems and threats of modern times, such as toxic masculinity, the rising power of nationalist movements, uncontrolled consumerism or police brutality. The second part, on the other hand, offers a vision of the world where everyone gets along with everyone – e.g. a member of the National Radical Camp (ONR) with a drag queen or the pope with dolphins.

↳ *W Krainie*, 2020, akryl na płótnie, 100 x 130 cm /
↳ *In the Land*, 2020, acrylic on canvas, 100 x 130 cm
↳ *Zatrzymanie*, 2021, akryl na płótnie, 90 x 120 cm /
↳ *Detention*, 2021, acrylic on canvas, 90 x 120 cm
↳ *Starcie bojówkarzy Stońca i Księżycy*, 2021, akryl na płótnie, 200 x 300 cm /
↳ *Battle between fighters of the Sun and the Moon*, 2021, acrylic on canvas, 200 x 300 cm

↑ Las produktów, 2020, akryl na płótnie, 150 x 210 cm /
 Forest of products, 2020, acrylic on canvas, 150 x 210 cm
 → Sami Swoi, 2021, akryl na płótnie, 90 x 120 cm /
 All Friends Here, 2021, acrylic on canvas, 90 x 120 cm
 ↘ Polski obiad, 2021, akryl na płótnie, 100 x 215 cm /
 Polish dinner, 2021, acrylic on canvas, 100 x 215 cm
 ↓ Zdejmij mundur, przeproś matkę, 2021, akryl na płótnie,
 215 x 260 cm / Take off your uniform and apologise to your mother,
 2021, acrylic on canvas, 215 x 260 cm
 ↓ I żyli długo i szczęśliwie, 2021, akryl na płótnie, 50 x 50 cm /
 And they lived happily ever after, 2021, acrylic on canvas, 50 x 50 cm

U Anny Grzymały obraz jest spleciony z opowieścią. Duże znaczenie dla cyklu malarskiego mają *Baśnie ursynowskie*, teoretyczna praca napisana pod opieką dr. Piotra P. Płucienniczaka. Czy ta praca stała się punktem wyjścia dla praktyki artystycznej? Sprawa nie jest tak prosta; raczej wszystko pochodzi tu z jedności wyobraźni, z równoczesności. Kiedy w czasie seminarium malarskiego obserwowałem, jak rodzi się narracja malarska snuta przez Anię Grzymałę, miałem wrażenie, że ją samą niejednokrotnie zaskakuje jej ewolucja. Czyż nie tak właśnie bywa z tworzeniem historii? Tu opowiadane były zarówno obrazy – rzuca się w oczy narracyjność tych płócien – jak i baśń umieszczona w pracy teoretycznej. Opowiadane jednocześnie, w spłotach, pod wpływem rzeczywistości społecznej ostatniego czasu: protestów mniejszości seksualnych, Strajku Kobiet, pandemii, eskalacji przemocy policyjnej. Praca dyplomowa Grzymały jako całość jest precyzyjnym mechanizmem i tego należy jej gratulować. Fantastycznym chwytem wydaje mi się wybranie przez artystkę niemowlęcia z Ursynowa jako *porte-parole*. Jest to nieoczekiwane i daje niezwykle punkt widzenia. Myśl zawarta w tym dyplomie pochodzi z prostego zdziwienia: dlaczego oni kłócą się, choć uczą nas wartości? To zdziwienie nie jest naiwne – jest rewolucyjne. Niemowlę opowiada o baśniowej krainie, w której pełno jest napięć i agresji, konsumeryzmu i pogoni za sukcesem, w której szaleją bojówki Słońca i Księżycy, a mężczyźni bawią się w wojnę. A perspektywą tej opowieści jest pewien rodzaj marzenia wyrażany przez artystkę – marzenia o powszechnej zgodzie. Aby do tego marzenia było nieco bliżej, Ania namalowała obraz: *Zdejmij mundur, przeproś matkę*, ukazała tę scenę skruchy, portretując hasło Strajku Kobiet wykrzykiwane w stronę policji. Oglądając obrazy Anny Grzymały, oczywiście myślimy o Polsce, ale przecież spora ich część będzie uniwersalnie czytelna w pełnym napięć świecie. Ania Grzymała ma talent do budowania monumentalnych figuralnych kompozycji. Potrafi komponować. Jest coś takiego w jej malarstwie, że nawet jeśli miejscami i surowe, to siła kompozycji zwycięża. Te obrazy przyciągają spojrzenie.

dr hab. Jan Mioduszewski, prof. Uczelni

In Anna Grzymała's works, the painting is intertwined with a story. The painting cycle owes much to *The Ursynian tales* – a thesis written under the supervision of Dr Piotr P. Płucienniczak. Did this thesis become the starting point for artistic practice? Things are not that simple; here everything seems to originate from the unity of imagination and simultaneity. When I observed Anna Grzymała's painting narrative forming during the painting seminar, I felt that even she is often surprised by her evolution. Isn't that what happens with the making of history? Both paintings were narrated here – the narrative nature of these canvases is striking – and the fairy tale contained in the thesis. Being told simultaneously, intertwined, influenced by the most recent social reality: the protests of sexual minorities, Women's Strike, pandemic or the escalation of police brutality. Grzymała's degree piece is a precise mechanism as a whole, and she deserves congratulations on this. The artist's choice of an infant from Ursynów as the *porte-parole* seems a fantastic idea to me. It is unexpected and provides an unusual point of view. The idea contained in this degree piece is a result of simple astonishment: why do they quarrel even though they teach us values? This astonishment is not naive – it is revolutionary. The infant tells us about a fairy land full of tensions and aggression, consumerism and the race for success, in which gangs of the Sun and the Moon run wild and men play war games. And the perspective of this story is a kind of dream expressed by the artist – a dream of universal consensus. To help make this dream come true, Anna made a painting: *Take off your uniform and apologise to your mother*, she showed this scene of repentance by portraying a slogan of the Women's Strike shouted towards the police. While observing Anna Grzymała's paintings, we obviously think about Poland, but a large part of them will be universally recognisable in a world full of tensions. Anna Grzymała has a gift for building monumental figural compositions. She has the skill of composing. Even if her paintings may sometimes seem raw, the power of composition wins. These paintings are eye-catching.

Dr hab. Jan Mioduszewski, Assoc. Prof.

Baśnie Ursynowskie, 2020/2021, ecolina, tusz i marker na papierze, wymiary zmienne /
The Ursynian tales, 2020/2021, ecoline, ink and marker on paper, variable dimensions

Prace Anny Grzymały wchodzące w skład aneksu przyjmują formę osobliwego komentarza do zastanej sytuacji społeczno-politycznej. Na osobliwość tę składa się zaskakująca obecność figury niemowlęcia w różnych konfiguracjach i w konfrontacji ze światem dorosłych.

Motyw „bobaska” postawiony jest wobec określonych sytuacji oraz zjawisk otaczającej nas rzeczywistości. Jest tutaj symbolem człowieka – plazmy, wchodzącego w życie i poznającego świat. Prostota widzenia, bajkowy schematyzm wywołują głęboki niepokój. Przeskalowanie postaci jest intrygującą właściwością tych rysunków. Proporcje oraz relacje są odwrócone. Najmniejszy staje się największy – postaci dorosłych, policjantów, aniołów i klaunów przedstawione są w mniejszej skali.

Przy tej okazji pojawia się refleksja nad machiną nieustannie odmładzającej się sztuki, w której świeżość, innowacyjność, polityczne zaangażowanie stają się istotnym i oczekiwanym społecznie atrybutem.

dr hab. Paweł Bołtryk, prof. Uczelni

Anna Grzymała's works included in her minor degree assume the form of a peculiar comment on the existing social-political situation. This peculiarity consists of the surprising presence of the figure of an infant in various configurations and in confrontation with the world of adults.

The motif of a tot is placed in the context of specific situations and phenomena in the reality that surrounds us. Here it is a symbol of the plasma human being at the beginning of its life, who is only becoming familiar with the world. The simplicity of vision and fairy-tale schematism arouse deep concern. The rescaling of figures is an intriguing quality of these drawings. Proportions and relations are reversed. The smallest figure becomes the biggest one – figures of adults, policemen, angels and clowns are presented in a smaller scale.

This prompts a reflection on the machine of the art that constantly rejuvenates itself, in which freshness, innovation and political involvement become a significant and socially desired attribute.

Dr hab. Paweł Bołtryk, Assoc. Prof.

ADAM

KOZICKI

Ur. 1992. Studia: Wydział Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2016–2021). Dziedziny działalności artystycznej: malarstwo, działania (post)artystyczne. Finalista 19. edycji konkursu Artystyczna Podróż Hestii (2020). Wyróżnienie (wraz z innymi członkami Koła Naukowego Tęcza) na festiwalu Młode Wilki 19 za projekt galerii KIEDYS TO BĘDZIE (2019).

Born 1992. Studies: Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016–2021). Fields of artistic activity: painting, (post)artistic activities. Finalist of the 19th Hestia's Artistic Trip competition (2020). An award (along with other members of the Tęcza Student Society) at the Young Wolves 19 Festival for the design of the gallery IT WILL BE SOME DAY (2019).

too late for late capitalism

Dyplom: III Pracownia Malarstwa,
promotor: prof. Jarosław Modzelewski

STUDIO TATUAŻU IM. LESZKA BALCERO- WICZA

Aneks: Pracownia Działań Przestrzennych,
promotor: prof. Mirosław Bałka

Jako osoba urodzona w 1992 roku nie doświadczyłem transformacji ustrojowej jako podmiot w pełni świadomy tego, jak wygląda realizacja postulatów końca historii w praktyce. To, do czego miałem wówczas dostęp, było zaledwie powidokiem ówczesnej rzeczywistości, jednak w odróżnieniu od części mojego pokolenia nie przekształciłem swojego zapośredniczonego doświadczenia w ślepią uliczkę nostalgii. Ze względu na swoje pochodzenie – najprawdopodobniej nie było mi to dane. W przeciwieństwie do prekarnej kondycji zatrudnieniowej.

STUDIO TATUAŻU IM. LESZKA BALCEROWICZA odnosi się wprost do własnego prekarnej doświadczenia, jakim jest próba utrzymania się z pracy „w zawodzie”. Tatuatorstwo jest próbą wyjścia z sytuacji – zarówno jako źródła mizernego dochodu, jak i zważywszy na to, że tatuaże są jednym z ostatnich dozwolonych w obecnej sytuacji trwałych ingerencji w ciało podmiotu naznaczonego transformacyjnym piętnem. W odróżnieniu od obowiązkowej „terapii szokowej” istnieje możliwość odmowy.

Cykl *too late for late capitalism* jest natomiast próbą przekształcenia powidoków transformacji w wizję radykalnie inną od hurraoptymizmu III RP – pełną prób mimikry, przetrącen kręgosłupów i destabilizacji podmiotu. Wbrew panującemu przekonaniu o triumfie stabilnych ram rzeczywistości jest to wizja porażki, której ofiary wyławia się z mroku wyparcia.

too late for late capitalism

Degree piece: Studio of Painting No. 3,
supervisor: Prof. Jarosław Modzelewski

THE LESZEK BALCEROWICZ TATTOO STUDIO

Minor degree: Studio of Spatial Activities,
supervisor: Prof. Mirosław Bałka

As a person born in 1992, I did not experience the political and economic transformation as an individual fully aware of how the end of history is actually put into practice. What I had access to at that time was merely an afterimage of the contemporary reality but, unlike some part of my generation, I did not transform my indirect experience into the blind alley of nostalgia. It was probably not predestined for me due to my descent. The precarious employment condition was quite a different thing.

THE LESZEK BALCEROWICZ TATTOO STUDIO refers directly to my own precarious experience of trying to make a living by practising my profession. Tattooing is an attempt to find a way out of this – both as a source of meagre income, and in consideration of the fact that tattoos are one of the last currently permitted ways of interfering permanently in the body of the individual marked by the stigma of transformation. In contrast to the obligatory “shock therapy”, there is a possibility of refusal.

And the *too late for late capitalism* cycle is an attempt to transform the afterimages of transformation into a vision radically different from the hurrah-optimism of the Third Polish Republic – a vision full of attempts at mimicry, breaking spines and destabilising the individual. Contrary to the prevailing belief in the triumph of the stable framework of reality, it is a vision of failure, whose victims are caught up in the darkness of denial.

Walki o widoczność. Działania artystyczno-aktywistyczne osób związanych z ruchem na rzecz praw osób LGBTQ+ w świetle teorii Jacquesa Rancièrè'a

Praca teoretyczna, promotor: dr Jakub Szreder

W pracy teoretycznej opisuję działania grupy aktywistycznej Stop Bzdurom za pomocą pojęć wywiezionych z koncepcji francuskiego filozofa Jacquesa Rancièrè'a. Wobec wyzwań stojących przed współczesnym społeczeństwem, związanych z redefiniowaniem wspólnoty, Rancièrè proponuje podważenie klasycznego podziału pomiędzy sztuką autonomiczną i zaangażowaną oraz rozszerzenie rozumienia polityczności poprzez wprowadzenie do niej kategorii estetyki. Jest to strategia otwierająca możliwe pole do interpretacji działań na styku aktywizmu i sztuki oraz głębsze rozumienie ich wagi w walkach o widoczność grup mniejszościowych i represjonowanych. W mojej pracy analizuję przypadek Stop Bzdurom jako przykład działań na rzecz zmiany obowiązującego podziału zmysłowego, wykluczającego widoczność osób LGBTQ+ z przestrzeni wspólnoty. Grupa ta, korzystając z performansu, wprowadziła nowe podmioty (osoby nieheteronormatywne i niecisplciowe) i przedmioty (symbole) w obręb tego, co możliwe do zobaczenia i usłyszenia, przyczyniając się do stworzenia politycznej podmiotowości grupy represjonowanej. Jest to niezbędne zarówno o funkcjonowania wspólnoty, jak i włączania do niej osób, które poza wspólnotę są wypychane.

Campaigning for visibility. Artistic and activist activities of people engaged in the movement for the rights of LGBTQ+ persons in the light of Jacques Rancièrè's theory

Thesis, supervisor: Dr Jakub Szreder

My thesis describes the activities of the Stop Bzdurom [Stop Bullshit] activist group by means of concepts derived from the conception of the French philosopher Jacques Rancièrè. In view of the challenges faced by modern society in connection with the redefinition of the community, Rancièrè suggests undermining the classic division between autonomous and engaged art, and broadening the understanding of the political by introducing the category of aesthetics into it. It is a strategy that opens up the possible field of interpretation of activities at the interface between activism and art, and a deeper understanding of their importance in campaigning for the visibility of minority and repressed groups. In my thesis I analyse the case of Stop Bzdurom as an example of action aimed at changing the current sensual division that excludes the visibility of LGBTQ+ persons from the community space. Using the art of performance, this group introduced new subjects (non-heteronormative and non-cisgender persons) and objects (symbols) into the area of what can be seen or heard, thus contributing to the creation of the political subjectivity of the repressed group. It is necessary both for the functioning of the community and the inclusion of persons that are pushed out of the community.

↓ too late for late capitalism, 2021, tusz akrylowy z aerografu na płótnie, 200 x 250 cm / too late for late capitalism, 2021, acrylic ink from airbrush on canvas, 200 x 250 cm

↑ nigdy nie wstanę już z kolan, 2021, tusz akrylowy z aerografu na płótnie, 92 x 130 cm / I'll never get up off my knees, 2021, acrylic ink from airbrush on canvas, 92 x 130 cm
→ noc przed 1 stycznia spędziłem spokojnie, 2021, tusz akrylowy z aerografu na płótnie, 140 x 100 cm / I spent the night before 1 January peacefully, 2021, acrylic ink from airbrush on canvas, 140 x 100 cm

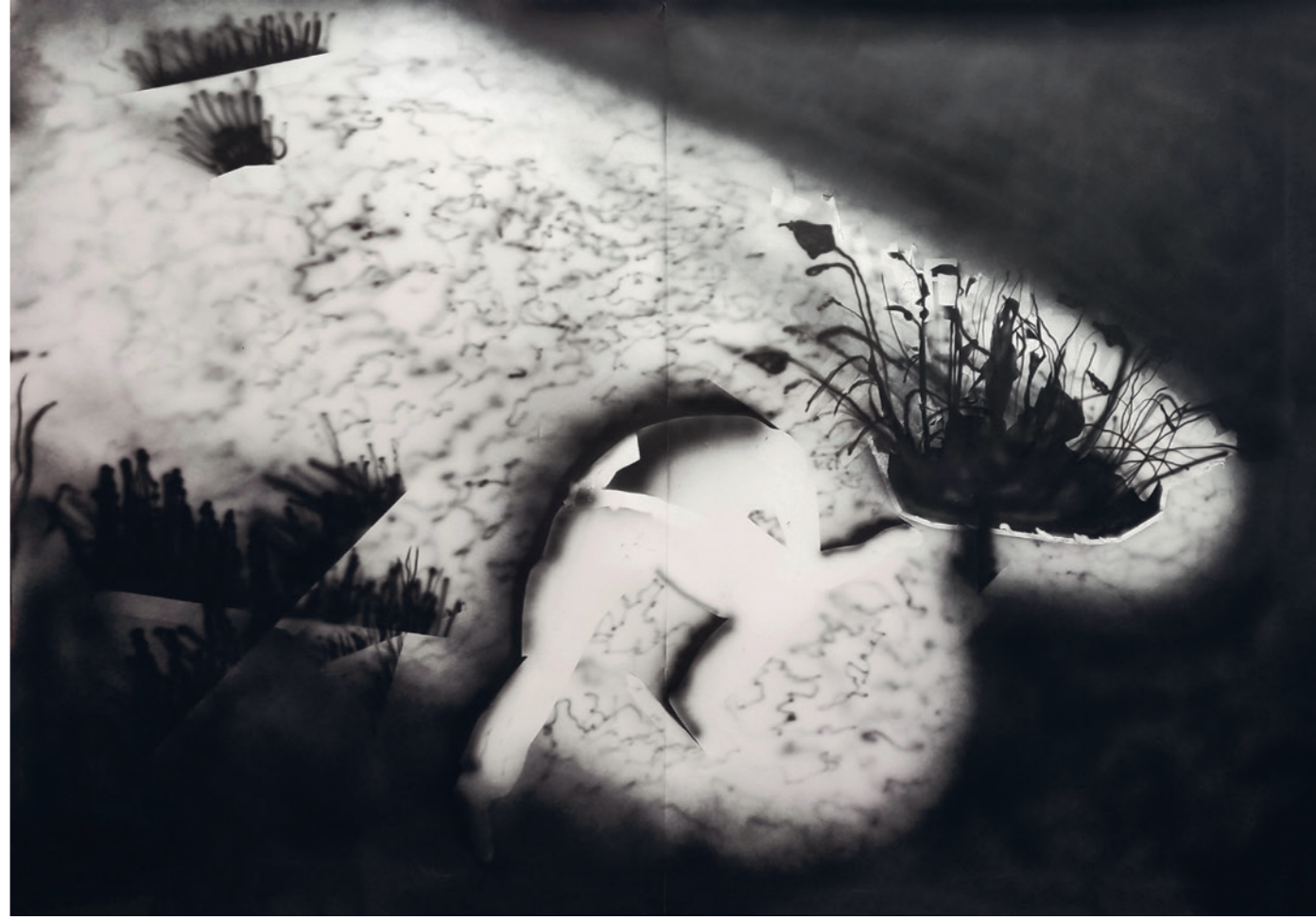

↑ nie chodzi o osoby, 2021, tusz akrylowy z aerografu na płótnie, 50 x 50 cm /
it's not about persons, 2021, acrylic ink from airbrush on canvas, 50 x 50 cm
← ????, 2021, tusz akrylowy z aerografu na płótnie, 100 x 140 cm / ???, 2021,
acrylic ink from airbrush on canvas, 100 x 140 cm

↓ ??? 2, 2020, tusz akrylowy z aerografu na papierze, 140 x 100 cm /
??? 2, 2020, acrylic ink from airbrush on paper, 140 x 100 cm
↓ noc przed i stycznią spędziłem spokojnie 2, 2020, tusz akrylowy
z aerografu na papierze, 140 x 100 cm / I spent the night before 1 January
peacefully 2, 2020, acrylic ink from airbrush on paper, 140 x 100 cm

✓ nigdy nie wstanę już z kolan 2, 2020, tusz akrylowy
z aerografu na papierze, 140 x 100 cm / I'll never get up off my
knees 2, 2020, acrylic ink from airbrush on paper, 140 x 100 cm

W czasach obrazu jako lokaty kapitału niezwykle trudno jest artyście obronić poczucie misji. Powinność, dawanie świadectwa, ostrzeganie i napominanie wobec wszechobecnej potrzeby natychmiastowej przyjemności jawić się może jako uciążliwa przeszkoda w szybkim osiągnięciu – równie przyjemnego – poczucia bezpieczeństwa i stabilizacji. Jako że romantyczna domieszka w naszych duszach trzyma się mocno, rodzą się napięcia i rozterki.

Ale jest wyjście z tej pułapki! Wydaje się nim sam język obrazu, zdobycie narzędzi, których artysta się dopracuje i które uczyni możliwie najdoskonalszymi. Oczywiście w procesie dopracowywania się narzędzi zawierają się zarówno poszukiwania formalne, warsztatowe, jak i refleksja, obserwacja rzeczywistości, a też i zanurzenie się w niej – udział w życiu.

Adam Kozicki rozpoczął pracę nad narzędziami. Posługując się motywem figuratywnym, przestrzenią znaną ludzkiemu oku, obserwacją relacji kolorystycznych i światła, buduje realność swoich obrazów. Niewesołą, niewygodną (katastroficzną), ale niedającą się obejść obojętnie.

Owoce jego talentu będą wystawione na ciężką próbę w kulturze podróbek i fałszu. Talent coraz częściej zwyczajnie nie jest „czytany”, bo zanika zdolność rozpoznawania sacrum, czymkolwiek ono jest.

prof. Jarosław Modzelewski

STUDIO TATUAŻU IM. LESZKA BALCEROWICZA jest wielowarstwową kompozycją. Artysta koncentruje się na doświadczeniach własnych i rówieśników urodzonych po 1990 roku, kiedy nastąpiła w Polsce intensywna zmiana systemowa od socjalizmu do kapitalizmu. Podstawą pracy jest wybór cytatów ekonomisty Leszka Balcerowicza.

Zapis procesu tatuowania ma charakter performatywny, a rezultat tego działania pozostanie na zawsze na ciele tatuowanego kolegi. Akcja dzieje się w przestrzeni prawie domowej, ale koncentracja i precyzja oraz jakość tatuazu świadczą o dużej profesjonalności studia.

Zapis rozmów z rówieśnikami i ich wyjaśnienia odmowy pozyskania tatuazu dają bardzo ciekawy obraz współczesnej gospodarki kapitalistycznej i sytuacji ekonomicznej, a ich wątpliwości i niepokoje mogą posłużyć współczesnym ekonomistom jako wartościowy materiał do analizy i przemyśleń.

Gorzka to refleksja. Adam Kozicki stawia ważne pytania o przyszłość nie tylko jednego pokolenia, ale nas wszystkich. Przyszłość w wymiarze nie tylko ekonomicznym czy politycznym i kulturowym...

Artysta pyta o sens życia.

prof. Mirosław Bałka

In the times of the painting treated as an investment of capital, it is very difficult for the artist to defend the sense of mission. Having a duty, giving testimony, warning and admonishing in the context of the omnipresent need for immediate pleasure may appear to be an annoying obstacle in the quick attainment of an equally pleasant sense of safety and stabilisation. And, as the admixture of romanticism in our souls holds firm, tensions and dilemmas arise.

But there is a way out of this trap! It seems to be the language of the picture as such – the acquisition of tools that the artist will work out and make as perfect as possible. Of course, the process of working out tools involves both formal and technical searches and the reflection upon and observation of reality, as well as immersion in it – participation in life.

Adam Kozicki has started working on his tools. Making use of the figurative motif, a space familiar to the human eye, the observations of colour relations and light, he builds the reality of his paintings. It is unpleasant and uncomfortable (catastrophic), but it cannot be indifferently ignored.

The fruits of his talent will be put to a hard test in the culture of imitations and falsehood. More and more often talent is simply not “read”, because the skill of recognising the sacrum, whatever it may be, is vanishing.

Prof. Jarosław Modzelewski

THE LESZEK BALCEROWICZ TATTOO STUDIO is a multi-layered composition. The artist focuses on his own experiences as well as experiences of his peers born after 1990, when Poland underwent an intensive system transformation from socialism to capitalism. The degree piece is based on a selection of quotations from the economist Leszek Balcerowicz.

The record of the tattooing process is a performative action, and its result will always remain on the body of the tattooed friend. The action takes place in an almost homely space, but concentration, precision and the quality of the tattoo attest to the high professionalism of the studio.

The record of conversations with peers and their explanations of the refusal to get a tattoo result in a very interesting picture of the contemporary capitalist economy and the economic situation, but their doubts and anxieties can be used by contemporary economists as valuable material for analysis and reflection.

It is a bitter reflection. Adam Kozicki asks important questions about the future of not only one generation, but all of us. The future not only in an economic, political or cultural sense...

The artist asks about the sense of life.

Prof. Mirosław Bałka

→ KAMIZELKA STUDIA TATUAŻU IM. LESZKA BALCEROWICZA, 2021, kamizelka z czarnego dżinsu + tusz akrylowy z aerografu, 75 x 50 cm / JACKET OF THE LESZEK BALCEROWICZ TATTOO STUDIO, 2021, black denim jacket + acrylic ink from airbrush, 75 x 50 cm

↳ WYWIADY - STUDIO TATUAŻU IM. LESZKA BALCEROWICZA, 2021, wideo, 5'45" / INTERVIEWS - LESZEK BALCEROWICZ TATTOO STUDIO, 2021, video, 5'45"

↳ TATUOWANIE - STUDIO TATUAŻU IM. LESZKA BALCEROWICZA, 2021, wideo, 4'30" / TATTOOING - LESZEK BALCEROWICZ TATTOO STUDIO, 2021, video, 4'30"

↓ POSADZILI MNIE WŚRÓD DEKORACJI I PROSZA, ŻEBYŚMY POROZMAWIALI NA TEMAT TRUDNOŚCI PROGRAMU GOSPODARCZEGO, 2021, tatuaż na ciele, 2 x 15,5 cm / THEY HAVE PUT ME AMONG DECORATIONS AND ASK ME TO TALK ABOUT THE DIFFICULTIES OF THE ECONOMIC PROGRAMME, 2021, tattoo on body, 2 x 15,5 cm

KAROLINA

MAKUCH

ALEKSANDRA

Ur. 1992. Studia: Międzyobszarowe Indywidualne Studia Humanistyczne i Społeczne (I st. 2011–2015) i Wydział Socjologii i Filozofii (II st. 2015–2017). Uniwersytet Warszawski; Wydział Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (jednolite magisterskie, 2017–2021). Dziedziny działalności artystycznej: malarstwo, tkanina, instalacja, obiekt. Wystawa indywidualna *Gdzie leży Szczęście?*, Pracownia Duży Pokój, Warszawa (2021). Wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie *Sztuka izolacji* zorganizowanym przez Bydgoskie Centrum Sztuki (2020).

Born 1992. Studies: Inter-area Individual Humanistic and Social Studies (bachelor's degree, 2011–2015) and the Faculty of Sociology and Philosophy (master's degree, 2015–2017); University of Warsaw; Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw (uniform master's degree studies, 2017–2021). Fields of artistic activity: painting, textile, installation, object. Solo exhibition *Where is Happiness?*, Duży Pokój Studio, Warsaw (2021). An award in the nationwide competition *The art of isolation* held by the Bydgoszcz Art Centre (2020).

Gdzie leży Szczęście?

Dyplom: I Pracownia Malarstwa,
promotorzy: prof. Tomasz Milanowski,
Katarzyna Dyjewska

Ławeczka uczyłowiecza

Aneks: Pracownia Tkaniny Eksperymentalnej,
promotorka: prof. Barbara Łuczkwiać

51°21'57.4"N 21°40'15.0"E – tu zaczyna się Szczęście. Albo kończy. Wszystko zależy od tego, z której strony do niego dotrzesz.

Szczęście leży między Krzywda a Wygoda.

W Szczęściu urodził się mój dziadek.

Szczęście, Krzywda i Wygoda to niewielkie mazowieckie wsie. Położone niedaleko siebie, tworzą swoisty trójkąt bermudzki.

Wróciłam do wsi przodków. A na podstawie rozmów z mieszkankami i mieszkańcami namalowałam cykl obrazów.

Fenomenem-wytrychem stały się ławeczki. Jeszcze kilkanaście lat temu stanowiły filar społecznego życia wsi, dziś są praktycznie nieobecne w wiejskiej przestrzeni.

W pracach świadomie unikam kategorii folkloru, sztuki ludowej. Wszystko po to, aby obrazy były autentyczną reprezentacją Szczęścia, bez romantyzacji czy wręcz egzotyzacji społeczności wiejskich.

Ławeczki nazywam *międzymiejscem* – przestrzenią na styku, m.in. sfery publicznej i prywatnej.

Ławeczki były pomiędzy, także ze względu na swoją (nie)widoczność. Dostrzegano jedynie ich potencję użytkową, zawsze zapośredniczoną przez obecność człowieka. Stąd też tytuł mojego aneksu: *Ławeczka uczyłowiecza*. Jednak jako zamknięta w szklanej gablocie zwiastuje zmianę statusu rzeczy, która z narzędzia staje się artefaktem o szczególnej wartości.

Where is Happiness?

Degree piece: Studio of Painting No. 1, supervisors:
Prof. Tomasz Milanowski, Katarzyna Dyjewska

The bench makes us more human

Minor degree: Studio of Experimental Textiles,
supervisor: Prof. Barbara Łuczkwiać

51°21'57.4"N 21°40'15.0"E – this is where Happiness begins. Or ends. It all depends on from which side you reach it.

Happiness is situated between Injustice and Comfort.

Happiness is where my grandfather was born.

Happiness, Injustice and Comfort are actually the names of three small Polish villages in Mazovia: Szczęście, Krzywda and Wygoda, respectively. Located close to one another, they form a sort of Bermuda triangle.

I have returned to the village of my ancestors. On the basis of my conversations with its inhabitants, I created a series of paintings.

Benches have become a passkey phenomenon. Even several years ago they formed a pillar of the social life of the village, and today they have practically vanished from rural space.

In my works I intentionally avoid the categories of folklore and folk art. All of this is aimed at making my paintings a genuine representation of Szczęście, without any romanticisation or even exoticisation of rural communities.

I call benches a *transit place* – a space at the meeting point of two spheres, among others the public and private sphere.

Benches were situated in between also because of their (in)visibility. They were noticed only for their utility potential, which was always mediated by the presence of the human being. Therefore, my minor degree is entitled: *The bench makes us more human*. However, enclosed in a glass case, it foreshadows a change in the status of the thing, which from a tool turns into an artifact of special value.

Gdzie leży Szczęście?

Praca teoretyczna, promotorka: dr Katarzyna Kasia

Tematem wszystkich części dyplomu jest Szczęście – rozumiane zarówno jako klasyczne pojęcie abstrakcyjne, jak i konkretna miejscowość.

Na potrzeby pracy teoretycznej przeprowadziłam badania socjologiczne. Materiał badawczy stanowią zogniskowane rozmowy z mieszkańcami i mieszkańkami Szczęścia.

Kategorią centralną, wokół której zbudowałam model badawczy, była instytucja ławeczki. Rodzaj „proto-mebla”, fenomen społeczny, dziś praktycznie wyругowany z wiejskiego krajobrazu.

W części analitycznej wykorzystuję ustalenia teorii socjologii przedmiotów Marka Krajewskiego (ławeczka jako rzecz) oraz nowej socjologii przestrzeni Martiny Löw (ławeczka jako relacyjny (układ)). Wnioski z badań uzupełniam omówieniem ujawnionych etymologii ludowych nazwy Szczęście.

Where is Happiness?

Thesis, supervisor: Dr Katarzyna Kasia

The common topic of all parts of the degree is Happiness – understood both as a classic abstract notion and as the name of a Polish village (Szczęście).

For the needs of this thesis, I conducted sociological research. The research material consists of focus group interviews with inhabitants of the Mazovian village Szczęście.

The central category around which I built the research model was the institution of a bench. A type of proto furniture and a social phenomenon that has actually been removed from the rural landscape.

The analytical part draws upon the findings of Marek Krajewski's theory of sociology of objects (the bench as a thing) and Martina Löw's theory of new sociology of space (the bench as a relational order/arrangement). I supplement the conclusions from my research with an overview of the revealed popular etymologies of the name Szczęście.

↑ Mostek, 2021, olej na płótnie, 150 × 150 cm /
Little bridge, 2021, oil on canvas, 150 × 150 cm
↑ Międzymiejsce, 2021, olej na płótnie, 170 × 130 cm /
Transit place, 2021, oil on canvas, 170 × 130 cm

↑ Przed ganikiem, 2021, olej na płótnie, 110 × 160 cm /
In front of the porch, 2021, oil on canvas, 110 × 160 cm
→ Okno Szczęścia, 2020, olej na płótnie, 150 × 150 cm /
Window of Happiness, 2020, oil on canvas, 150 × 150 cm

→ Przy płocie, 2020, olej na płótnie, 85 x 130 cm /
 By the fence, 2020, oil on canvas, 85 x 130 cm
 ↓ Szczęście?, 2020, olej na płótnie, 130 x 75 cm /
 Happiness?, 2020, oil on canvas, 130 x 75 cm

↓ Szczęściarz, kompozycja 19 płócien, 2021, olej na płótnie,
 ok. 170 x 140 cm / Happy man / Man from Szczęście, composition
 of 19 canvases, 2021, oil on canvas, ca. 170 x 140 cm

Aleksandra Makuch proponuje wielowątkową i niebanalną analizę tematu wsi polskiej, pozbawioną wątków ludowych, folkloru i dziedzictwa. Autorka stawia się w roli artystki-naukownicy, serwując widzom precyzyjnie współbrzmiające ze sobą: cykl malarski cechujący się wysoką jakością warszatem, zestaw obiektów o charakterze pomników pamięci oraz wzorowo przeprowadzone socjologiczne badania terenowe.

Gdzie leży Szczęście? jest osobistą i intymną opowieścią o tożsamości, przodkach i wspomnieniach, poruszającą zagadnienia uniwersalne dzięki swojej autentyczności oraz umiejętności nabrania przez artystkę naukowego dystansu. Staje się ona nie tylko filozoficznym rozważaniem o celu naszej egzystencji, ale i politycznym głosem w dialogu na temat kondycji współczesnej wydłużającej się wsi.

Użyty w pracy motyw zanikającej wiejskiej ławeczki urasta do symbolu przemian pokoleniowych i zadaje pytanie o istotę rzeczywistych kontaktów społecznych: „Ławeczek nie ma, bo już nie miał kto na nich siedzieć”.

Katarzyna Dyjewska

Aneks Aleksandry Makuch pt. *Ławeczka ucztowicza* do dyplomu magisterskiego z malarstwa został zrealizowany w Pracowni Tkaniny Eksperymentalnej.

Przedmiotem dociekań autorki jest historia opisująca życie społeczne, kulturowe i historyczne wsi o nazwie Szczęście, z której się wywodzi. Tożsamość kulturowa, więzi emocjonalne, wreszcie geografia sentymalna tego miejsca stały się dla Aleksandry Makuch głównym obszarem badań. Instalacja składa się z trzech obiektów: ławeczki, kolażu i znaku E-17a. Ławeczka jest głównym bohaterem prezentowanej pracy dyplomowej. Ten relikw przeszkłości poprzez umieszczenie w szklanej gablocie został przekształcony w symbol nowoczesnej cywilizacji. Aleksandra Makuch w dobitny sposób łączy i adaptuje przypadkiem znalezione przedmioty, między innymi pasiasty kilim, kwiatyste chusty, makaty przedstawiające „jelenie na rykowisku” czy miniaturowe obrazki.

Zaprezentowany aneks to osobisty dziennik procesu artystycznego, jej wyobraźni, ogromnej wrażliwości oraz kreatywności.

prof. Barbara Łuczkwiaak

Aleksandra Makuch proposes a manifold and unconventional analysis of the topic of the Polish village devoid of folk motifs, folklore and heritage. The author assumes the role of an artist-scientist, serving spectators the precise harmony of a painting series characterised by high-quality techniques, a set of objects functioning as memorials and excellently performed sociological field research.

Where is Happiness? is a personal and intimate story of identity, ancestors and memories that brings up universal issues thanks to its authenticity and the artist's skill of maintaining a scientific distance. It becomes not only a philosophical reflection on the purpose of our existence, but also a political voice in the dialogue about the condition of today's village suffering from depopulation.

The motif of the vanishing village bench used in the degree piece becomes a symbol of generational changes and asks a question about the essence of genuine social interaction: 'There are no benches because there was nobody left to sit on them.'

Katarzyna Dyjewska

The minor degree for Aleksandra Karolina Makuch's MFA degree in painting *The bench makes us more human* was prepared in the Studio of Experimental Textiles.

The subject-matter of the author's enquiries is a story describing the social, cultural and historical life of a village named Szczęście (meaning 'happiness' in Polish), from which she comes. Cultural identity, emotional bonds and, finally, the sentimental geography of the place became the main area of research for Aleksandra Karolina Makuch. The installation consists of three objects: a bench, a collage and an E-17a sign. The bench is the main character of the presented degree piece. This relic of the past was transformed into a symbol of modern civilisation by being placed in a glass case. Aleksandra Karolina Makuch distinctly combines and adapts items found by accident, such as a striped wall-hanging, flowery scarves, tapestries showing "deer in rut" or miniature pictures.

The presented minor degree is a personal diary of the artistic process, the author's imagination, huge sensitivity and creativity.

Prof. Barbara Łuczkwiaak

↑ Wygoda-Krzywda-Szczęście, 2021, mapa, kolaż, tkanina (kilim, dywan ścienny, fragmenty chust pochodzą z terenów objętych badaniami; niewielkie obrazy wkomponowane w kolaż pochodzą ze Szczęścia, z pracowni jednego z mieszkańców), 200 x 130 cm / Wygoda-Krzywda-Szczęście [Comfort - Injustice - Happiness], 2021, map, collage, textile (rug, wall tapestry, the fragments of scarves are taken from the areas covered by the research; the small paintings integrated into the collage were made in the studio of one of the residents of Szczęście), 200 x 130 cm
 ↙ E-17a, obiekt, 2021, 53 x 125 cm / E-17a, object, 2021, 53 x 125 cm
 ← Ławeczka ucztowicza, obiekt, 2021, drewno, szkło (ławeczka zrobiona z materiałów pochodzących z przestrzeni objętych badaniami), 65 x 165 x 55 cm / The bench makes us more human, object, 2021, wood, glass (bench made of materials taken from the areas covered by the research), 65 x 165 x 55 cm

PIOTR

MLĄCKI

Ur. 1996. Studia: Wydział Malarstwa ASP w Warszawie (2016–2021). Stypendia: Rektora ASP (2018–2021), Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2020), a także kancelarii prawnej Mamiński & Partners (2018). Dziedziny działalności artystycznej: malarstwo, wideo, instalacja. Wystawy indywidualne: POLSKA*, galeria Post., Warszawa (2018); Zachód słońc wszystkich, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie (2021). Finalista 20. edycji konkursu Artystyczna Podróż Hestii. Członek Koła Naukowego Tęcza (ASP w Warszawie), z którym otrzymał wyróżnienie w konkursie Młode Wilki 19 (2019).

Born 1996. Studies: Faculty of Painting of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016–2021). Scholarships: from the Rector of the Academy of Fine Arts (2018–2021), the Minister of Culture and National Heritage (2020) and the Mamiński & Partners law office (2018). Fields of artistic activity: painting, video, installation. Solo exhibitions: POLSKA*, Post_gallery, Warsaw (2018); The setting of all suns, National Museum of Ethnography in Warsaw (2021). Finalist of the 20th Hestia's Artistic Trip competition. Member of the Tęcza Student Society (at the Academy of Fine Arts in Warsaw), with whom he received an award in the Young Wolves 19 competition (2019).

Zachód słońc wszystkich

Dyplom: II Pracownia Malarstwa,
promotor: prof. Wojciech Zubala

Corona muralis

Aneks: Pracownia Działań Przestrzennych,
promotor: prof. Mirosław Bałka

Magna Res Publica Poloniae

Aneks: Pracownia Wiedzy o Działaniach i Strukturach Wizualnych, promotor: dr. hab. Jan Mioduszewski, prof. Uczelni

Głównym przedmiotem moich artystycznych zmagania stał się kolonialny sentyment. Jego literacka i wizualna reprezentacja obecna w europejskiej, a w tym i polskiej, kulturze. Zwróciłem uwagę na sentymentalizm i mesjanizm, które to dawno przypisaliśmy kolonialnej przemocy, dając jej usprawiedliwienie i wyższy, oświecający cel. Są to smutne prace, mówiące o zachodniej arogancji, będącej po części i polskim udziałem. Wiedząc o coraz większej społecznej świadomości na temat europejskiej kolonizacji, postanowiłem opowiedzieć o niej z polskiej perspektywy. Z perspektywy państwa, którego doktryna narodowa stale afirmuje błędy i wypiera odpowiedzialność. Hegemoniczne zapędy Polski zdają się być wpisane w historię naszego kraju, a we współczesnej narracji konserwatywnej łatwo dostrzec można renesans myśli imperialnej. Chcąc przed nim przestrzec, powiązałem polskie dążenia mocarstwowe z opowieścią o kulminacji światowego imperializmu. W surrealistyczny sposób połączyłem politykę Jagiellonów z bojowym użyciem bomby atomowej i jego popkulturowymi konsekwencjami.

The settings of all suns

Degree piece: Studio of Painting No. 2,
supervisor: Prof. Wojciech Zubala

Corona muralis

Minor degree: Studio of Spatial Activities,
supervisor: Prof. Mirosław Bałka

Magna Res Publica Poloniae

Minor degree: Studio of the Principles of Art and Visual Structures, supervisor: Dr. hab. Jan Mioduszewski, Assoc. Prof.

Colonial sentiment has become the main subject-matter of my artistic efforts. This refers to its literary and visual representation present in European and, consequently, also Polish culture. I focused my attention on sentimentalism and messianism that we had long ago attributed to colonial violence, validating and justifying it with a higher enlightening purpose. These are sad works on Western arrogance, which has also been partly shared by Poland. Being aware of the growing social awareness of European colonisation, I decided to describe it from a Polish perspective. From the perspective of a state whose national doctrine constantly affirms mistakes and denies responsibility. The hegemonic aspirations of Poland seem to be embedded in the history of our country, and the revival of imperial thought can easily be noticed in the present-day conservative narrative. In order to warn against it, I juxtaposed Polish imperial aspirations with a story of the culmination of world imperialism. In a surrealist way, I associated the Jagiellon policy with the use of the atomic bomb in warfare and its pop culture consequences.

Nad polskim imperium słońce nie zachodzi. Wpływ kultury i literatury na legitymizację przemocy kolonialnej w Polsce i za granicą

Praca teoretyczna, promotor:
dr hab. Jan Sowa, prof. Uczelni

Teoretyczna część pracy magisterskiej jest poświęcona analizie motywów, symboli i przedstawień, które swoim kapitałem kulturowym doprowadzały do legitymizacji tendencji kolonialnych w społeczeństwie. Skupiłem się na analizie literatury przełomu wieków XIX i XX oraz na kolonialnych afiliacjach, które, nie wiedząc czemu, często łączono ze sprawą odzyskania przez Polskę niepodległości. Podjąłem się również zbadania pełnej historii polskiej ekspansji kolonialnej zarówno lądowej, jak i zamorskiej; a co ważniejsze – jej reperkusjom politycznym w I, II oraz III Rzeczpospolitej.

The sun never sets on the Polish empire. The impact of culture and literature on the legitimisation of colonial violence in Poland and abroad

Thesis, supervisor: Dr hab. Jan Sowa, Assoc. Prof.

The thesis of the MFA degree is devoted to an analysis of motifs, symbols and presentations whose cultural capital led to the legitimisation of colonial tendencies in society. I focused on an analysis of the literature of the turn of the 20th century and on colonial affiliations, which for some reason were often associated with the issue of restoration of Poland's independence. I also undertook to examine the full history of Polish colonial expansion, both on land and overseas, and even more importantly – its political repercussions in the Polish-Lithuanian Commonwealth, the Second Polish Republic and the Third Polish Republic.

↑ Corona muralis, mosiądz inkrustowany trynitytem, 24 x 24 x 18 cm /
Corona muralis, brass inlaid with trinitite, 24 x 24 x 18 cm

↳ Widok wystawy w Państwowym Muzeum Etnograficznym w Warszawie / View of an exhibition in the State Ethnographic Museum in Warsaw

↓ Magna Res Publica Poloniae, 2020/2021, druk cyfrowy na banerze, 150 x 240 cm / Magna Res Publica Poloniae, 2020/2021, digital printing on banner, 150 x 240 cm

↓ Mesjasz, 2021, olej na płótnie, 120 x 170 cm /
Messiah, 2021, oil on canvas, 120 x 170 cm
↳ Liść palmowy, 2021, olej na płótnie, 60 x 110 cm /
Palm leaf, 2021, oil on canvas, 60 x 110 cm

↳ Widok wystawy w Państwowym Muzeum Etnograficznym w Warszawie /
View of an exhibition in the State Ethnographic Museum in Warsaw
↓ Kobra egipska, 2021, technika własna, 28 x 30 x 34 cm / Egyptian cobra,
2021, own technique, 28 x 30 x 34 cm
↓ Widok wystawy / View of an exhibition

„Podbój ziemi, polegający przeważnie na tym, że się ją odbiera ludziom o odmiennej cerze lub trochę bardziej płaskich nosach, nie jest rzeczą piękną, jeśli się w nią wejrzy zbyt dokładnie”. Tak pisał Joseph Conrad w wydanym na przełomie wieków XIX i XX opowiadaniu *Jądro ciemności*, odnosząc się do ponurych aspektów kolonializmu, których sam był świadkiem.

Praca dyplomowa Piotra Młackiego to złożona opowieść zbudowana z prac malarskich, ilustracji oraz obiektów przestrzennych i rzeźb, nawiązująca – jak sam autor zaznacza w jej opisie – do różnorodnych postaw imperialnych i kolonialnych na świecie.

Jest to też opowieść o polskich tęsknotach do terytoriów utraconych, w przeszłości będących częścią Rzeczypospolitej, oraz o marzeniach i niespełnionych apetytach na zamorskie kolonie. Kolonializm i jego skutki to był, i wciąż jest, temat drażliwy, wokół którego co jakiś czas odradza się dyskusja nie tylko w sferze historycznych analiz, ale także w sferze ocen moralnych i etycznych.

Dzieło dyplomowe Młackiego ma charakter kolażowej opowieści, wyróżniającej się niejednoznacznością oraz złożoną symboliką obrazów i znaczeń często podszytych ironią, stosowanych, by uniknąć traumatycznej narracji czy drastycznych przedstawień. Odczytanie intencji autora stanowi niewątpliwie intelektualne wyzwanie. Autor odchodzi od dosłowności, pozostawiając odbiorcy otwartą przestrzeń do interpretacji, a także etycznej oceny imperializmu i kolonializmu. Zjawisk, za którymi stały i nadal stoją przemoc, dominacja siły i wyzysk człowieka przez człowieka.

W pracę wpisane jest uniwersalne przesłanie, mówiące o tym, że doświadczenia historyczne i płynące z nich wnioski nie uczyniły ludzi lepszymi, a kryzys postaw etycznych budzi coraz większy niepokój. W życiu społecznym obecnego stulecia nie brak radykalnych zachowań wyrażających pogardę dla odmienności kulturowej, światopoglądowej, religijnej bądź rasowej. Widoczny jest narastający brak empatii wobec problemów innych ludzi.

Warto podkreślić, że strona wizualna pracy dyplomowej stanowi osobną wartość nieustępującą walorom warstwy merytorycznej. Celny dobór środków wyrazu, warsztatowa dbałość, a przede wszystkim dojrzałość plastyczna czynią z dyplomu Piotra Młackiego niezwykle interesujące dzieło artystyczne.

prof. Wojciech Zubala

Obszarem badań i budowy przestrzeni artystycznej Piotra Młackiego jest Historia. *Corona muralis* to praca wielowątkowa, zestawiająca obszary i wydarzenia historycznie, geograficznie i kulturowo pozornie odległe.

Kopia korony Zygmunta II Augusta inkrustowana jest trynitytem, wyjątkowo rzadkim szklivem, który powstał w procesie stopienia ziaren piasku w trakcie przeprowadzania testów pierwszej broni atomowej.

Ale co połączyło króla słynącego z wizji budowy polskiego imperium kolonialnego w Europie Środkowej

‘The conquest of the earth, which mostly means the taking it away from those who have a different complexion or slightly flatter noses than ourselves, is not a pretty thing when you look into it too much.’ This is what Joseph Conrad wrote in his short story *The heart of darkness* published at the turn of the 20th century, referring to the gloomy aspects of colonialism witnessed by him.

Piotr Młacki’s degree piece is a complex story built of paintings, illustrations, spatial objects and sculptures, which refers to various imperial and colonial attitudes around the world, as the author indicates in its description.

It is also a story of Polish nostalgia for lost territories that were formerly a part of the Polish-Lithuanian Commonwealth, and of dreams and unfulfilled appetites for overseas colonies. Colonialism and its consequences were, and still are, a touchy subject that occasionally gives rise to discussions not only in terms of historical analysis, but also in terms of moral and ethical evaluation.

Młacki’s degree piece is a collage story, distinguished by the ambiguity and complex symbolism of images and meanings often saturated with irony, used in order to avoid traumatic narratives or drastic representations. Making out the author’s intentions is undoubtedly an intellectual challenge. The author departs from literalism – he leaves the recipient an open space for interpretation and the ethical evaluation of imperialism and colonialism. These phenomena have always been based on violence, the dominance of strength and the exploitation of one human by another.

An inherent part of this degree piece is the universal message that historical experiences and conclusions arising from them have not made people better and the crisis of ethical attitudes arouses increasing concern. The social life of the current century is not free of radical behaviours that express contempt for cultural, ideological, religious or racial differences. The increasing lack of empathy towards other people’s problems is visible.

It is worth noting that visual aspects of the degree piece are a separate value matching the quality of the substantive layer. Aptly chosen means of expression, the careful use of techniques and, most of all, artistic maturity make Piotr Młacki’s degree piece a very interesting work of art.

Prof. Wojciech Zubala

The area of research and construction of Piotr Młacki’s artistic space is History. *Corona muralis* is a manifold work that juxtaposes historical areas and events that are apparently remote in terms of geography and culture.

A copy of Sigismund II Augustus’s crown is encrusted with trinitite – a very rare glass that formed in the process of melting of sand grains during tests of the first nuclear weapon.

w XVI wieku z historią kamienia powstałego w wyniku reakcji termicznej na pustyni w stanie Nowy Meksyk w lipcu 1945 roku, tuż przed zniszczeniem Hiroszimy?

Jak zauważa autor pracy: „Trynityt z punktu geologicznego można interpretować jako minerał wywołujący schyłkową epokę dziejów, epokę atomu. Jednocześnie jest wyrazem najwyższego stadium imperializmu. [...] Imperialny styl prowadzenia ekspansji przez Jagiellona stał się, jak później się okazało, początkiem końca”. Warto o tym pomyśleć.

prof. Mirosław Bałka

Mapa *Magna Res Publica Poloniae* Piotra Młackiego ma za kontekst politykę historyczną bezkrytycznie pompującą balon narodowej dumy. Politykę o rodowodzie sienkiewiczowskim, której absurdalne wzmożenie obserwujemy po 2015 roku. Mapa Młackiego jest ironicznym komentarzem do manifestowanej w tej polityce potrzeby potęgi państwowej kreowanej poprzez narracje historyczne częstokroć pozbawione krytycyzmu. Artysta połączył w niej wszystkie największe podboje i ukazał największy zasięg terytorialny Rzeczypospolitej. Włączając w prezentowane fakty tropy fantasmagoryczne i literackie oraz marzenia o Polsce jako potędze kolonialnej. Ta praca dyplomowa jest hiperbolą. Zastosowany w niej zabieg prowokuje pytanie: co w tak przedstawionej geografii historycznej zostaje pominięte? Władza nad historią polega na wykluczeniach i na nie właśnie stara się zwrócić naszą uwagę dyplomant. Ponadto *Magna Res Publica Poloniae* to wypowiedź o programach szkolnych. Piotr Młacki powiedział mi z przekąsem: „Przygotowałem pomoc dydaktyczną, liczę, że zostanie wprowadzona w szkołach”. Dyplomant wcielił się w postać artysty-kartografa i bazował na solidnym zakresie lektur historycznych. Zgłębił tajniki kreślenia map i wykonał piękne malarskie tła, wykreślił bordiury, narysował ilustracje i ornamenty. Krytyczność wobec przekłamań w polityce historycznej nie wyczerpuje poruszonych przez Piotra wątków. Młacki odniósł się również do polskiego sentymentu kolonialnego w wiekach XIX i XX. Pozbierał wszystkie przykłady polskich podróżników tworzących w czasie zaborów załóżki kolonii w Afryce oraz Azji Południowo-Wschodniej i Oceanii, jak na przykład historię polskiej kolonii w Kamerunie założonej w 1882 roku przez Stefana Szolc-Rogozińskiego. Odnosił się także do działań Ligii Kolonialnej i Morskiej w międzywojniu. Jest więc w tej mapie rys krytyki postkolonialnej, ukazującej jak w naszym narodzie, przez wieki zniewolonym, mimo wszystko manifestowały się te same europejskie aspiracje podboju i eksploatacji. Jest to praca dyplomowa o rysie konceptualnym, będąca świetnym startem. Ciekaw jestem, czym Piotr Młacki zaskoczy nas w swojej dalszej praktyce?

dr hab. Jan Mioduszewski, prof. Uczelni

But what connects the king famous for his vision of the Polish colonial empire in Central Europe in the 16th century with the history of a stone formed as a result of a thermal reaction on the desert in the state of New Mexico in July 1945, shortly before the destruction of Hiroshima?

As the author of the work notices: ‘From a geological perspective, trinitite can be interpreted as a mineral foreshadowing the end-stage of history – the atom age. At the same time, it expresses the highest stage of imperialism. ... As it would later turn out, the imperial style of the Jagiellon expansion became the beginning of the end.’ It is good to think about this.

Prof. Mirosław Bałka

The context of the map *Magna Res Publica Poloniae* by Piotr Młacki is the historical policy that indiscriminately blows up the balloon of national pride. The policy originating from Sienkiewicz’s books that has become absurdly intense since 2015. The map by Młacki is an ironic comment on the need for national power manifested in this policy, which is created by historical narratives often devoid of criticism. The artist brought together all the biggest conquests and showed the biggest territorial reach of Poland. The presented facts include also phantasmagorical and literary tropes and dreams of Poland as a colonial power. This degree piece is a hyperbole. The technique used here provokes a question: what has been left out in historical geography presented in this way? Having power over history is based on exclusions, and the graduate wants to draw our attention to them. In addition, *Magna Res Publica Poloniae* is an opinion on school curricula. Piotr Młacki told me sarcastically: ‘I have prepared an educational aid, and I hope it is introduced in schools.’ The graduate assumed the role of an artist-cartographer and relied on a solid scope of historical readings. He explored the secrets of mapping and made beautiful painting backgrounds, sketched borders and painted illustrations and ornaments. Criticism towards distortions in historical policy does not exhaust topics brought up by Piotr. Młacki made also a reference to the Polish colonial sentiment in the 19th and 20th century. He brought together examples of Polish travellers creating the seeds of colonies in Africa, South-Eastern Asia and Oceania during the partitioning period, e.g. the history of a Polish colony established by Stefan Szolc-Rogoziński in Cameroon in 1882. Apart from that, he referred to the actions of the Colonial and Marine League in the interwar period. Thus, this map contains features of post-colonial criticism showing that European aspirations of conquest and exploitation manifested themselves also in our nation, even though it was enslaved for centuries. It is a degree piece with a conceptual outline and a great start. I wonder what Piotr Młacki will surprise us with in his future practice?

Dr hab. Jan Mioduszewski, Assoc. Prof.

FACULTY
OF SCULPTURE

WYDZIAŁ
RZEŹBY

NIKODEM

GĄSOWSKI

Ur. 1997. Studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2016–2021). Otrzymał stypendium Rektora ASP (2020/21). Dziedziny działalności artystycznej: rzeźba, malarstwo, muzyka.

Born 1997. Studies: Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016–2021). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2020/21). Fields of artistic activity: sculpture, painting, music.

Modlitwa

Dyplom: Pracownia Rzeźby,
promotor: dr hab. Andrzej Sołyga, prof. Uczelni

Jerozolima

Aneks: Pracownia Rysunku i Malarstwa,
promotor: prof. Mariusz Woszczyński

Rozmowa duszy, Filotei z Absolutem. To proces trwający w ciszy i spokoju, przysłonięty mgłą myśli przychodzących w trakcie otwierania wnętrza, zagładania w negatyw swojego ciała i jego żądz. To zapominanie o kształcie, zatraćcie siebie, by wstąpić się w język Stwórcy.

Staram się pokazać przemienienie cielesności w poszukiwaniu powietrza, lekkości serca i postawy pokory. Utrwalanie glinianej postaci zatrzymuję w momencie zdjęcia gipsowych form i przypominam sobie w tym podobne, niedokończone rozmowy z modelką. Nasze dyskusje, dwóch osób o przeciwnych poglądach, są wspólnie przebytą drogą, a rzeźba i szkice owocami spotkania tych przeciwności.

Aneks tworzą cztery obrazy pejzaży. Są to moje wyobrażenia miast Bliskiego Wschodu i ich okolic, miejsca początku naszej cywilizacji.

Prayer

Degree piece: Studio of Sculpture,
supervisor: Dr hab. Andrzej Sołyga, Assoc. Prof.

Jerusalem

Minor degree: Studio of Drawing and Painting,
supervisor: Prof. Mariusz Woszczyński

A conversation of Philothea's soul with the Absolute. This process lasts in silence and peace, shrouded with the mist of thoughts coming at the time of opening the interior and looking into the negative of one's own body and its desires. It is a question of forgetting the shape and losing oneself to listen to the Creator's language.

I try to show the transfiguration of carnality in search of air, lightness of heart and an attitude of humility. I capture the perpetuation of the clay figure at the moment the plaster moulds are removed, and I recall similar unfinished conversations with the model. Held by two persons with opposite views, our discussions are a jointly travelled route, and the sculpture and sketches are fruits of the meeting of these opposites.

The minor degree is created by four pictures of landscapes. They represent my perception of Far Eastern cities and their surroundings – the place where our civilisation began.

Getsemani

Praca teoretyczna, promotorka: dr Anna Rudzka

Praca teoretyczna jest analizą fragmentu Pisma Świętego – Modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu.

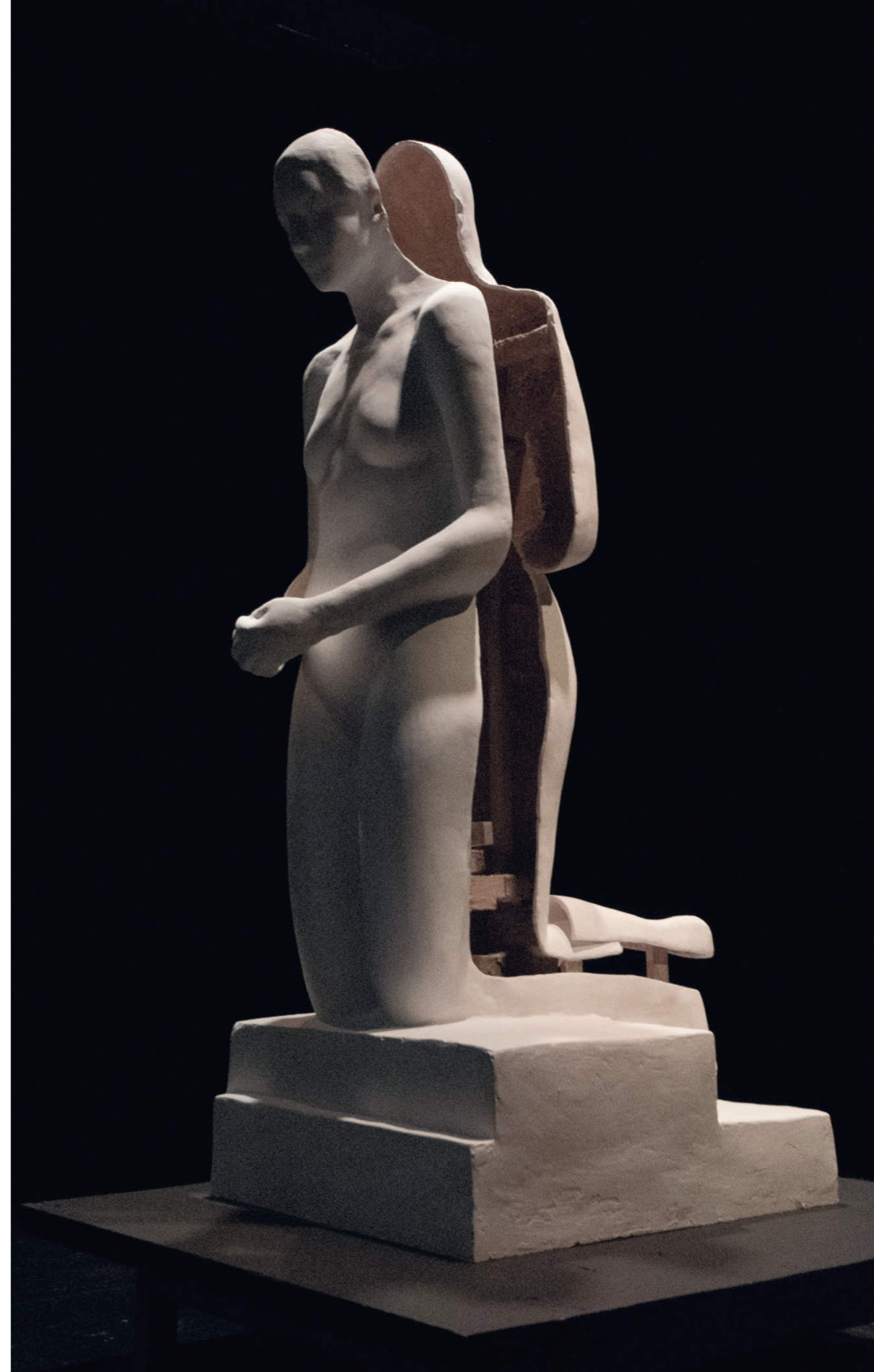
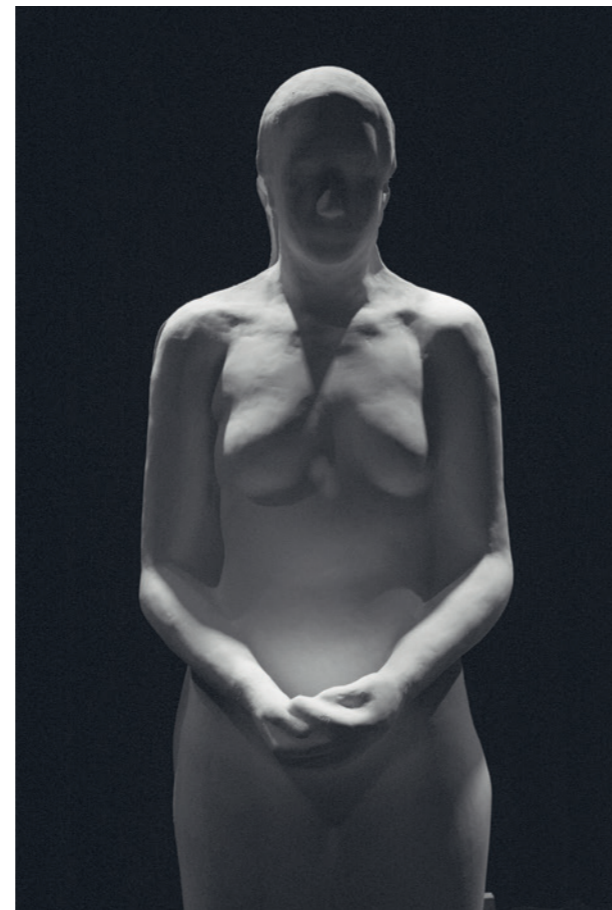
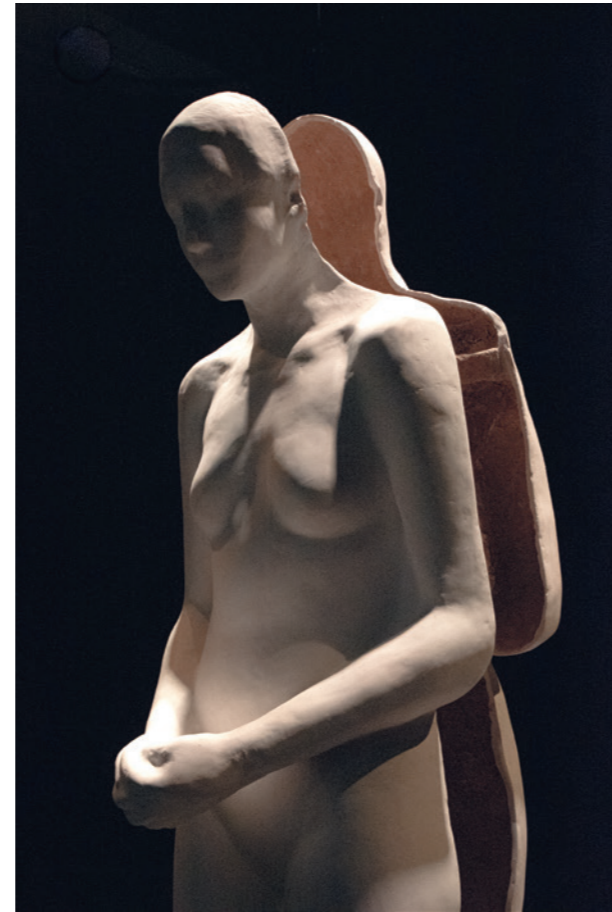
Poprzez rozważanie Ewangelii, widzeń świętych, prozy katolickiej, malarstwa i rzeźby starałem się zbliżyć do emocji Chrystusa skazanego na śmierć, Jego nocy w Ogródzie Oliwnym i znaczenia tych wydarzeń w moim życiu.

Gethsemane

Thesis, supervisoress: Dr Anna Rudzka

The thesis is an analysis of a fragment of the Scriptures – the Prayer of Christ in the Garden of Gethsemane.

By meditating upon the Gospel, visions of saints, Catholic prose, painting and sculpture, I tried to approach the emotions of Christ sentenced to death, His night in the Olive Garden and the meaning of these events in my life.

Mgr Nikodem Gąsowski w projekcie dyplomowym *Modlitwa* wykreował szczególną przestrzeń spotkania pomiędzy dwiema postawami życiowymi – ateizmem i poszukiwaniem Boga. Ta możliwość wyborów stała się dla autora swoistym laboratorium do rzeźbiarskiej kreacji. Pracę rozpoczął od wykonania serii modeli rzeźbiarskich, poszukując istoty gestu. W oparciu o studium natury wyrzeźbił akt w modlitewnej pozie. Glinianą rzeźbę owinął gipsowymi bandażami niczym całunem, tworząc syntetyczną formę przestrzenną zachowującą wewnętrzny kształt negatywu. Stworzył rodzaj otwartej katedry do spotkania duszy Filotei z Absolutem. Analizując projekt, dostrzegamy przewrotną grę znaczeń. Zarówno wartości wyrazowe pracy, jak i nadnaturalna jej wielkość przywodzą na myśl pogańskie bałwany. Również wybór kobiecej postaci nie jest bez znaczenia. Akt w modlitewnym geście to metafora Marii Magdaleny – kobiecego pierwiastka w obrazie boskości? Do jakich wniosków może skłaniać wybór modelki, która deklaruje się jako ateistka? Rzeźbiąc ją, artysta dokonał afirmacji jej wizerunku, natomiast ona ofiarowała mu gest modlitewny w wielogodzinnym procesie pozowania. Autor w ten sposób zdefiniował swoją relację z Absolutem przy zachowaniu autonomii w myśleniu oraz szacunku dla odmiennych poglądów i przekonań.

dr Andrzej Kokosza

Studenci Wydziału Rzeźby dysponują dużym warsztatem, a przede wszystkim – dzięki umiejętności wycucia przestrzeni – dużą wyobraźnią. Student V roku Nikodem Gąsowski jest tego dobrym przykładem. W Pracowni Rysunku i Malarstwa na latach końcowych (od III roku) wszedł w myślenie znakiem malarskim, wrażliwie i z oddaniem. Żywość obserwacji, specyficzne użycie koloru i własne zobaczenie natury oraz jej interpretacja dały bardzo ciekawe rezultaty. Cykl czterech dużych obrazów – pejzaży poetycko opisujących wyobrażenie miasta na południowym wschodzie – jest aneksem do rzeźbiarskiej pracy dyplomowej, w której autor snuje refleksje o życiu w aspektach doczesnym i duchowym.

prof. Mariusz Woszczyński

In his degree piece *Prayer*, the graduate Nikodem Gąsowski created a special meeting space between two approaches to life: atheism and the search for God. For the author this possibility of choice has become a sort of laboratory for a sculptural creation. He started his work by making a series of sculptural models in search of the essence of the gesture. On the basis of a study of nature, he sculpted a nude in a prayerful pose. He wrapped the clay sculpture in plaster bandages like a shroud, creating a synthetic spatial form retaining the internal shape of the negative. The author created a sort of open cathedral for a meeting of Philothea's soul with the Absolute. When analysing the design, we notice a perverse game of meanings. Both the expressive value and supernatural size of the degree piece bring pagan idols to mind. The choice of the female figure is not accidental either. The nude in a prayerful pose is a metaphor of Mary Magdalene – a feminine element in the picture of divinity? What conclusions can we draw from the choice of a model who declares herself as an atheist? When sculpting her, the artist affirmed her image, whereas she in turn offered him a prayerful gesture in the process of posing for many hours. In this manner, the author defined his relationship with the Absolute while maintaining the autonomy of thought and respect for different views and beliefs.

Dr Andrzej Kokosza

Students of the Faculty of Sculpture possess a broad range of professional skills and techniques and, above all, a rich imagination – due to their sense of space. Nikodem Gąsowski, a 5th year student, is a good example of this. In the last years of his studies (from the 3rd year), he mastered the use of the painting mark with sensitivity and dedication in the Drawing and Painting Studio. The vividness of observation, the specific use of colour and the individual perception and interpretation of nature gave very interesting results. A series of four large paintings – landscapes poetically describing the image of a city in the southeast – is a minor degree to the sculpting degree piece in which the author reflects upon life in its temporal and spiritual aspects.

Prof. Mariusz Woszczyński

OLKUŚNIK

TOMASZ

Ur. 1993. Studia: filologia polska (2012–2015) i historia sztuki (2015–2016) na Uniwersytecie Warszawskim, Wydział Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2016–2021). Otrzymał stypendium Rektora ASP (2018/19). Zajmuje się projektowaniem przestrzennym, rzeźbą, rysunkiem i grafiką artystyczną. Uczestniczył w wystawach zbiorowych, m.in. *International Youth Graphic Art Exhibition „Identification”* we Lwowie (2020).

Born 1993. Studies: Polish philology (2012–2015) and art history (2015–2016) at the University of Warsaw, Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016–2021). He received a scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2018/19). He works in spatial design, sculpture, drawing and artistic graphics. He has participated in group exhibitions, e.g. *International Youth Graphic Art Exhibition „Identification”* in Lviv (2020).

bez tytułu

Dyplom: Pracownia Rzeźby w Architekturze, promotor: dr Paweł Mysera, prof. Uczelni

bez tytułu

Aneks: Pracownia Druku Wklęsłego i Wypukłego, promotorka: dr hab. Małgorzata Dmitruk, prof. Uczelni

Myślę o momencie tuż przed końcem czasu. Nawiązująca do sztuki japońskich „suchych ogrodów” pozbawiona tytułu kompozycja przestrzenna jest niemą sceną powolnego trwania w zaniku. Osiadłe na krawędzi widzenia kamienne formy nie tworzą własnej narracji ani nie muszą zostać zrozumiane. Milczą, i dopiero wobec tego milczenia możliwa staje się właściwa, niełatwa i nieobiecująca ukojenia kontemplacja.

Cykl czterech grafik dopełnia pracę dyplomową. Nieobecny w założeniu krajobraz zostaje sprowadzony w nich do postaci linearnego reliefu, wykresu fal. Uporządkowane w rzędach cyfry rodzą pytanie o zasadność obsesyjnej pogoni za znaczeniem – czy jest konieczna, czy czasem nie sprowadza się wyłącznie do wędrówki po polach magicznego kwadratu?

untitled

Degree piece: Studio of Sculpture in Architecture, supervisor: Dr Paweł Mysera, Assoc. Prof.

untitled

Minor degree: Studio of Intaglio and Relief Printing, supervisors: Dr hab. Małgorzata Dmitruk, Assoc. Prof.

I think about the moment shortly before the end of time. Referring to the art of Japanese “dry gardens”, the untitled spatial composition is a silent scene of slow duration in decay. Settled on the edge of vision, stone forms do not create their own narrative and do not have to be understood. They are silent, and the proper contemplation – which is not easy and does not promise consolation – becomes possible only against this silence.

A series of four graphic works complements the degree piece. The theoretically absent landscape is reduced in them to the form of a linear relief, a pattern of waves. The digits ordered in rows raise the question about the relevance of the obsessive pursuit of meaning – is it necessary, or is it sometimes reduced merely to roaming the fields of the magical square?

Niewystarczalność. Aspiracje a możliwość rzeźby

Praca teoretyczna, promotor: dr Marcin Zgliński

Pierwszą i nieodłączną cechą dzieła rzeźbiarskiego jest jego strukturalny mimetyzm. W uformowanym przez artystę obiekcie przestrzennym zostają w namacalnej fizyczności powtórzone konstrukcyjne zasady każdego rozpiętego w trzech postrzegalnych ludzkim okiem wymiarach bytu. Można powiedzieć, że rzeźba znajduje się bliżej rzeczywistości niż inne sztuki piękne, przynajmniej w sensie formalnym, bowiem posługuje się zawsze materialną dosłownością bez przenośni i iluzji. Takie przyrodzone uwarunkowanie prócz szeregu atrakcyjnych możliwości rodzi wiele problemów, w tym wrażenie niewystarczalności i ograniczenia samego medium, zwłaszcza we współczesnej praktyce artystycznej i w zestawieniu z innymi, „poetyckimi” dziedzinami. [fragment pracy]

Insufficiency. Aspirations and possibilities of a sculpture

Thesis, supervisor: Dr Marcin Zgliński

The first and inherent part of a sculpture is its structural mimesis. In the spatial object formed by the artist, the structural rules of each existence stretched in three dimensions perceptible by the human eye are repeated in their tangible physicality. We can say that the sculpture is closer to reality than other fine arts, at least in a formal sense, because it always uses material literalness without metaphors and illusions. Apart from a range of attractive possibilities, such inherent conditioning raises many problems, including the impression of insufficiency and limitation of the medium itself, particularly in modern artistic practice and in juxtaposition with other “poetic” fields. [fragment of the thesis]

bez tytułu / untitled

„Wyobrażam sobie światy niewyczerpanych form niewidzialnych”¹. Słowa Kazimierza Malewicza zdają się podkreślać potęgę ludzkiej wyobraźni, której bezmiar wymyka się wszelkim regułom. Zamiłowanie do poznawania praw natury tak jak odkrywanie harmonii świata wikła podmiot poznania w to, co konieczne i przygodne. W przypadku twórcy konieczny staje się akt tworzenia, a przygodność jest jego nieodłączną towarzyszką. Przejaw porządkowania złożoności w dziele jest wyrazem dążenia do prostoty i czystości, które istoczą się w *sibui*. To pojęcie z kręgu estetyki zen, które oznacza surowy, powściągliwy, przyciszony, ciemny². Tymi przymiotami obdarzona jest praca autorstwa Tomasza Olkuśnika, która będąc na granicy widzialności, wyzwala w widzących pragnienie widzenia. Na geometrycznym polu bazaltowego grysu kamienne ogrody trwają wobec kontinuum nie tylko ludzkiego losu. Aby to odczuć, musi być spełniony warunek: to, co widzialne należy dopełnić wyobrażonym.

dr Paweł Mysera, prof. Uczelni

Aneks graficzny Tomasza Olkuśnika *bez tytułu* pod względem treści i formy jest ściśle związany z pracą dyplomową, instalacją opartą na inspiracji ideą japońskich ogrodów zen. Na aneks składają się cztery prace graficzne „zaprojektowane” w układzie 3 + 1 i wydrukowane na papierze w formacie 70 × 50 cm o tych samych proporcjach. Biel w bieli. Relief z linorytu. Moduł, który buduje kompozycję, jest nieprzypadkowy. To matematyczny zapis znaków konstruujący powtarzalność, rytm. Linearna kompozycja płynąca pod układem liczbowym jest bardzo realna. Olkuśnik użył konkretnej czcionki, jednak odręczny proces wycinania linorytu doprowadza do pewnych przekształceń, niedoskonałości w geście.

Przedstawione grafiki w „duchu” przypominają japońskie ogrody zen, gdzie przeważa harmonia, prostota, elegancja. A z założenia przyjęty moduł może być układany na wiele sposobów. Także pustka pomiędzy znakami, która jest podstawowym elementem filozofii buddyjskiej, ma znaczenie. Krajobraz w miniaturze. Minimalistyczny. Pejzaż harmonijny, ułożony na papierze, lecz nie płaski. Obraz zmieniający się pod wpływem światła naturalnego. Zapraszający do wyciszenia, ukojenia myśli. Tajemnica oddziaływania ogrodów tkwi w zen – szkole buddyjskiej, gdzie świadomie rezygnuje się z nadmiaru elementów i dekoracyjności na rzecz prostoty. Akceptowano rzeczy takimi, jakimi są. Ogród miał pomagać w medytacji oraz w uspokojeniu aktywności mózgu. Miał pomagać w znalezieniu spokoju.

dr hab. Małgorzata Dmitruk, prof. Uczelni

¹ Kazimierz Malewicz, *Artysta*, w: tegoż, *Wiersze i teksty*, wybór i oprac. Adam Pomorski, tłum. Agnieszka Lubomira Piotrowska, Adam Pomorski, Wydawnictwo Naukowe i Literackie Open, Warszawa 2004, s. 37.

² Zofia Alberowa, *O sztuce Japonii*, Wiedza Powszechna, Warszawa 1987, s. 100.

„I imagine the worlds of inexhaustible invisible forms.”¹ Kazimierz Malewicz’s words seem to stress the power of human imagination, the vastness of which goes beyond all rules. The passion for learning the laws of nature and discovering the harmony of the world entangles the subject of cognition in what is necessary and causal. In the case of the author, the act of creation becomes necessary, and causation is its inseparable companion. The tendency to put complexity in order in the work is an expression of striving for simplicity and purity that assume a specific form in *sibui*. It is a concept from the field of zen, which means raw, restrained, muted and dark.² These attributes characterise the degree piece by Tomasz Olkuśnik, which releases the desire for vision in sighted people while remaining on the verge of visibility. On the geometrical field of basalt gritstone, stone gardens last against the continuum of not only human fate. If we want to feel it, there is one condition to be met: the visible should be complemented with the imaginary.

Dr Paweł Mysera, Assoc. Prof.

In respect of content and form, Tomasz Olkuśnik’s visual minor degree *untitled* is closely related to the degree piece – an installation based on inspiration with the idea of Japanese zen gardens. The minor degree consists of four graphic works “designed” in a 3 + 1 layout and printed on paper in 70 × 50 cm format with the same proportions. White in white. Relief from linocut. The module building the composition is not accidental. It is a mathematical record of signs constructing repeatability and rhythm. The linear composition flowing under the numerical system is very real. Olkuśnik used a specific typeface, but the manual linocutting process results in certain transformations and imperfections in the gesture.

In terms of “spirit”, the presented graphic works resemble Japanese zen gardens, where harmony, simplicity and elegance prevail. And the theoretically assumed module can be arranged in many ways. The void between signs, which is the fundamental element of Buddhist philosophy, also matters. A landscape in miniature. Minimalistic. A harmonious landscape put on paper, but not flat. A picture changing under the influence of natural light. It invites the viewer to calm down and soothe their thoughts. The secret of the impact of gardens lies in zen – a Buddhist school where the excess of elements and decorativeness is consciously abandoned in favour of simplicity. Things were accepted for what they were. The garden was intended to support meditation and to calm down the brain’s activity. It was to help find peace.

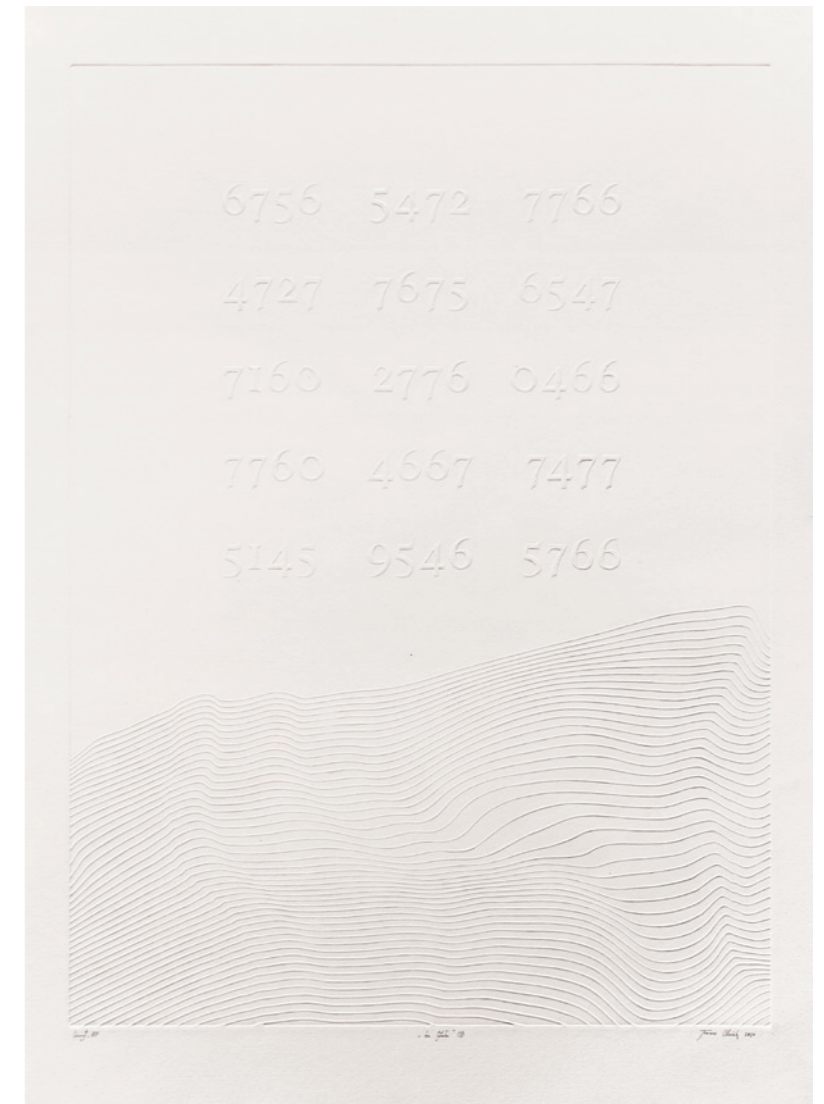
Dr hab. Małgorzata Dmitruk, Assoc. Prof.

¹ Kazimierz Malewicz, *Artysta*, in: idem, *Wiersze i teksty*, selected and edited by: Adam Pomorski, transl. Agnieszka Lubomira Piotrowska, Adam Pomorski, Wydawnictwo Naukowe i Literackie Open, Warszawa 2004, p. 37.

² Zofia Alberowa, *O sztuce Japonii*, Wiedza Powszechna, Warszawa 1987, p. 100.

→ bez tytułu / untitled
↳ bez tytułu / untitled
↓ detal / detail

PIOTR

SOBIESIAK

Ur. 1994. Absolwent Liceum Plastycznego im. W. Gersona w Warszawie. Studia: Wydział Rzeźby ASP w Warszawie (I st. 2014–2017, II st. 2017–2021). Zajmuje się rzeźbą, sztuką wideo, malarstwem, scenografią, projektowaniem przestrzeni oraz fotografią. Współzałożyciel studenckiej galerii Pawilon 5. Uczestnik performansu *White cube w lesie*, galeria Pawilon 5, Warszawa, 2020 oraz wystaw zbiorowych, m.in.: *Włajster freiheit swallow* = Salon Akademii, Warszawa, 2018; *Przekwit/Overbloom*, Ogród Botaniczny UW, 2019; *Dlaczego przychodzisz tak późno?*, galeria Punkty, Warszawa, 2019; *ONLINE 2020*, ASP w Warszawie, 2020.

Born 1994. Graduate of the Wojciech Gerson Secondary School of Fine Arts in Warsaw. Studies: Faculty of Sculpture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2014–2017, master's degree 2017–2021). He works in sculpture, video art, painting, scenography, space design and photography. Co-founder of the Pawilon 5 student gallery. Participant in the performance *White cube in a forest*, Pawilon 5 gallery, Warsaw, 2020, and group exhibitions, e.g. *Włajster freiheit swallow* = Salon of the Academy, Warsaw, 2018; *Overbloom*, Botanical Garden of the University of Warsaw, 2019; *Why are you coming so late?*, Punkty gallery, Warsaw, 2019; *ONLINE 2020*, Academy of Fine Arts in Warsaw, 2020.

Pieśń życia zamkniętego w oddechu

Dyplom: Pracownia Działań Przestrzennych, promotor: dr hab. Romuald Woźniak, prof. Uczelni

To wizualna refleksja nad poezją życia zawierającą się w rytmie naszych oddechów. Impulsem do jej powstania było głęboko przeżyte silne doświadczenie szukania oddechu gestem wyciągniętych palców w nieruchomym ciele bliskiej mi osoby, którą się opiekowałem. Każdego dnia przykładając palce do jej nosa, sprawdzałem, czy jeszcze oddycha, czy życie zamyka się w jej ciele. Silne emocje, które mi wtedy towarzyszyły, prowadziły do rozważań nad poetycznością zawierającą się w tak na pozór prozaicznym i mimowolnym procesie, jakim jest oddychanie. Myśli zmateriałizowałem, tworząc enigmatyczną maszynę, która generuje nieustanny ruch ciepłego powietrza i tarcie tworzące rytmiczny dźwięk o tempie oddechu. Jest ona instrumentem i metronomem zarazem, wyznaczającym takty cyklicznego życia. Całość instalacji dopowiedziana jest przez dwukanałowe wideo, dwa przeskalowane dialogujące ze sobą wizerunki, dwie twarze kobiet znajdujących się na przeciwstawnych biegunach życia – 18- i 86-letniej. Uchwycione są one w geście półotwartych oczu; zawieszono między błogim snem a ostrą świadomością, geście, który kulminuje się w momencie wzajemnego spojrzenia.

The song of life enclosed in a breath

Degree piece: Studio of Spatial Activity, supervisor: Dr hab. Romuald Woźniak, Assoc. Prof.

It is a visual reflection on the poetry of life contained in the rhythm of our breaths. The impulse for its creation was a deeply felt strong experience of looking for a breath with a gesture of stretched fingers in the motionless body of someone very close to me, whom I took care of. Every day, putting my fingers against her nose, I checked if she was still breathing and if life was closing in her body. The strong emotions I felt at that time led me to reflect upon the poetic quality of such an apparently prosaic and involuntary process as breathing. I materialised my thoughts by creating an enigmatic machine that generates the continuous movement of the warm air and friction forming a rhythmic sound with the pace of breathing. It is both an instrument and a metronome marking the rhythm of cyclic life. The whole installation is complemented by a two-channel video – two scaled images in dialogue with each other, two faces of women situated on the opposite poles of life: an 18-year-old and a 86-year-old. They are captured in a gesture of half-open eyes and suspended between blissful sleep and acute awareness – a gesture that culminates at the moment of looking at each other.

Granice i przestrzenie pośrednie

Praca teoretyczna, promotor:
dr hab. Aleksander Zbrzezny

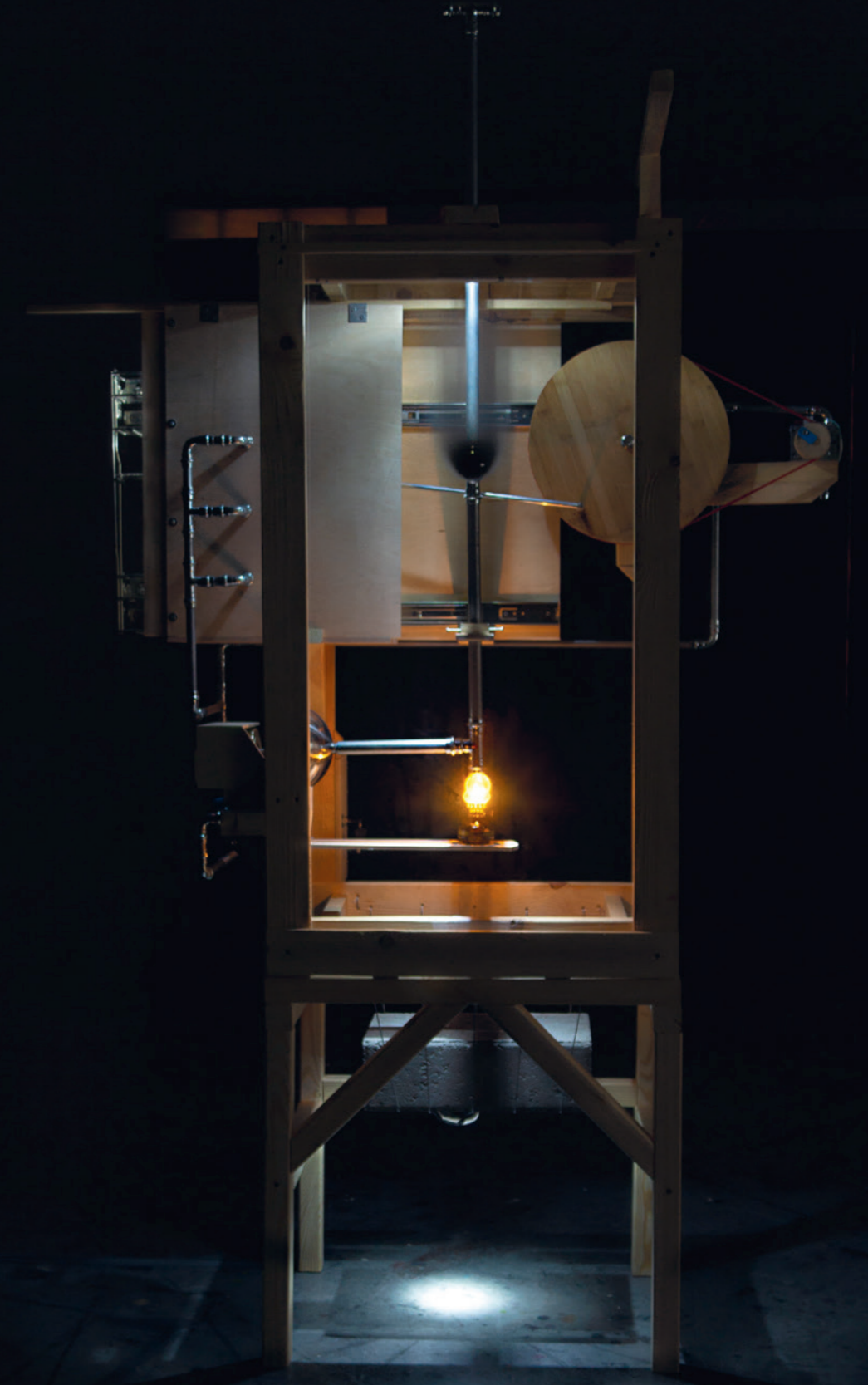
Praca wydana w formie książki podzielonej na trzy rozdziały – każdy jest medytacją nad konkretnym przeżyciem, uzupełnioną kontekstami kulturowymi. Trzy historie – granicy snu wiecznego, pieśni wypełniającej las i zapadania w sen tajemniczy – składają się na tę samą opowieść, są częścią wielkiej narracji o poezji życia zawartej w prostych doświadczeniach i ich odczuwaniu. Są wsłuchiwaniami się w oddech, któremu towarzyszy refleksja nad tym, co jest istotą trwania. Istotą bycia. Świadomego przeżywania chwil. Ta swoista polifonia utkana z dźwięków powietrza jest zapisem konkretnych historii stających się pryzmatem, przez który można spoglądać zarówno na sztukę, jak i życie, nikodem rozszczepiającym ruch powietrza na płomienną lirykę i chłodną analizę. Trzy historie jednego oka. Taka triangulacja sprzyja dostrzeganiu wieloaspektowości tożsamych zjawisk, tożsamych, choć pozornie odległych. Jest też podjęciem pewnego rodzaju posłannictwa na rzecz świadomego życia. Tekst uzupełnia cykl abstrakcyjnych rysunków.

Borders and interim spaces

Thesis, supervisor: Dr hab. Aleksander Zbrzezny

The thesis is issued in the form of a book divided into three chapters – each one is a meditation upon a specific experience supplemented with cultural contexts. Three stories – of the border of eternal sleep, the song filling the forest and falling into mysterious sleep – are a part of the same great narrative about the poetry of life contained in simple experiences and feeling them. They are careful listening to a breath accompanied by a reflection on what is the essence of duration. The essence of being. The conscious experiencing of moments. This specific polyphony woven from the sounds of the air is a record of concrete stories becoming a Nicol prism through which we can look both at art and life, and which splits the movement of the air into fiery lyrics and a distant analysis. Three stories of one eye. Such triangulation is conducive to the discovery of the multifaceted nature of identical phenomena, albeit seemingly distant. It also undertakes a sort of mission for conscious life. The text is complemented by a series of abstract drawings.

Pieśń życia zamkniętego w oddechu, obiekt kinetyczny, drewno, stal węglowa, beton, szkło, lampa naftowa, silnik elektryczny, 224 x 152 x 58 cm; wystawa dyplomowa, 2021, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie / The song of life enclosed in a breath, kinetic object: wood, carbon steel, concrete, glass, kerosene lamp, electric motor, 224 x 152 x 58 cm; degree exhibition, 2021, Academy of Fine Arts in Warsaw

*Pieśń życia zamkniętego w oddechu, instalacja;
wystawa dyplomowa, 2021, Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie /
The song of life enclosed in a breath, installation;
degree exhibition, 2021, Academy of Fine Arts in Warsaw*

Piotr Sobiesiak zatytułował swoją pracę *Pieśń życia zawartego w oddechu*, jednakże, w swojej przewrotności, zamyka oddech w wymyślonej, naiwnej maszynie. Przewrotność iście dziecięca, a obiekt odsyła nas do wytworów z obszaru „zrób to sam”. Jest pedantyczny, pomysłowy, uwodzi zawartą (lub rzekomo zawartą) w nim tajemnicą. Jest spokrewniony z werkiem zegara, młynkiem modlitewnym czy szkolną pomocą naukową wyjaśniającą (nareszcie) jakąś arcyważną regułę. Wielkość obiektu – bliska skali ludzkiej. Towarzyszą mu dwa makroskalowe wizerunki oczu młodej i bardzo dojrzałej kobiety. Wąskie kadry dwóch sekwencji wideo rejestrują naturalne zachowanie gałek ocznych i wypokojoną mimikę. Są dojmująco prawdziwe, są „pieśnią życia”. Pieśni tej towarzyszy, na wpół słyszalny, mechaniczny terkot obiektu. Jak *basso continuo*.

dr hab. Romuald Woźniak, prof. Uczelni

Piotr Sobiesiak's degree piece is entitled *The song of life contained in a breath*; however, the author perversely closes the breath in a naive imaginary machine. It is a truly childlike perversity, and the object refers us to products from the DIY area. It is pedantic and inventive, and it seduces the recipient with a secret contained (actually or allegedly) in it. The object is related to a clockwork, a prayer wheel or a school learning aid explaining (at last) some very important rule. The size of the object is close to the human scale. It is accompanied by two macroscale images of the eyes of a young and very mature woman. Narrow shots of two video sequences record the natural behaviour of the eyeballs and the stilled facial expression. They are poignantly true – they are the “song of life”. This song is accompanied by the partly audible mechanical rattle of the object. As a *basso continuo*.

Dr hab. Romuald Woźniak, Assoc. Prof.

FACULTY
OF GRAPHIC
ARTS

WYDZIAŁ
GRAFIKI

CECOCHO

ALEKSIEJ

Ur. 1992. Studia: Wydział Podstawowych Problemów Techniki Politechniki Wrocławskiej (2011-2015). Wydział Grafiki ASP w Warszawie (2016-2021). Dziedziny działalności artystycznej: multimedia, rysunek & malarstwo, projektowanie: graficzne, UX & UI, kreatywne. Wystawy indywidualne, m.in. *Fenomeny*, CAS Karmel, Strzegom (2018); *Aleksiej Cecocho – Plakaty 2017-2019*, Stacja Naukowa PAN, Paryż (2019). Liczne nagrody i wyróżnienia, m.in. I miejsce w konkursie na plakat 28. Międzynarodowego Konkursu Sztuki Złotniczej SREBRO (2019); zwycięzca konkursu C-IDEA Design Award w kategorii intelligent interaction (2020).

Born 1992. Studies: Faculty of Fundamental Problems of Technology of the Wrocław University of Science and Technology (2011-2015), Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016-2021). Fields of artistic activity: multimedia, drawing & painting, graphic design, UX & UI design, creative design. Solo exhibitions, among others, *Phenomena*, Karmel Social Activity Centre, Strzegom (2018); *Aleksiej Cecocho – Posters 2017-2019*, Scientific Station of the Polish Academy of Sciences, Paris (2019). Numerous awards and distinctions, among others, 1st place in the contest for the poster of the 28th International Jewellery Competition SREBRO (2019); winner of the C-IDEA Design Award in the Intelligent Interaction category (2020).

Marsz

Dyplom: Pracownia Multimediów,
promotor: dr hab. Piotr Welk, prof. Uczelni

Marsz jest w pewnym sensie studium relatywnego przedstawiania wydarzeń przez media, składającego się na postprawdę. Każdy ekran staje się kolejnym kanałem telewizyjnym przedstawiającym zachowanie zbioru punktów w inny sposób. Widz zaś, chcąc lub też nie, zostaje wciągnięty w uczestnictwo w wydarzeniach. Jego rola w nich jest zależna od stacji, może być agresorem, ofiarą przemocy lub obojętnym przechodniem. Każdy „kanał” przemawia do nas w niezrozumiałym bełkocie, oprawionym w kompletnie losowy, wtórny i abstrakcyjny język komunikacji wizualnej. *Marsz* nie ma ani początku ani końca, po każdym przejściu pojawia się następne. Nie ma również określonego celu, wydaje się, że istnieje tylko dla mediów ukazujących go w różnych odcieniach. Inspiracją do powstania *Marszu* są słowa Ryszarda Radzika: „Różne prawdy sąsiadują ze sobą o jedno naciśnięcie pilota, różnią się nie tylko oceną faktów, ale i ich zaistnieniem”.

Postrzeczywistość: studium koniunkcji

Aneks: II Pracownia Malarstwa,
promotor: prof. Henryk Gostyński

Cykl malarski *Postrzeczywistość: studium koniunkcji* jest poniekąd wizualną opowieścią o tym łączeniu. Jest subiektywną narracją autora o jego niepokojach i lękach związanych z absolutnym zatracaniem się w syntetycznym świecie, który ludzkość sama dla siebie wykreowała. W świecie, gdzie praktycznie wszystko uległo dekonstrukcji, zaś to, co zostało z pierwiastków znaczeniowych, zrekonstruowane jest niepewne i całkowicie relatywne. Obecnie płujemy w niestabilnej masie złożonej z kontekstów, fałszu, niedopowiedzeń oraz niepewności. Dodać do tego można bańki informacyjne, odpowiadające choćby za coraz mocniejszą polaryzację społeczeństwa. *Postrzeczywistość: studium koniunkcji* ukazuje emocjonalny stosunek autora do sytuacji, w której ludzkość, poprzez postęp technologiczny, zaczyna tracić grunt pod nogami.

The March

Degree piece: Studio of Multimedia,
supervisor: Dr hab. Piotr Welk, Assoc. Prof.

The March is a sort of study of the relative presentation of events by the media that forms post-truth. Every screen becomes another television channel presenting the behaviour of a set of points in a different way. And the viewer becomes involved in the events, whether they want it or not. Their role in them depends on the station: they can be aggressors, victims of violence or indifferent passers-by. Every “channel” speaks to us in an incomprehensible bubble framed in a completely random, derivative and abstract language of visual communication. *The March* has no beginning or end; each move is followed by another. It also has no specific purpose, seeming to exist only for the media presenting it in various shades. *The March* was inspired by Ryszard Radzik’s words: ‘Different truths are one remote click away from one another; they differ not only in the evaluation of facts, but also in the very fact of their existence.’ Aleksiej Cecocho

Post-reality: a study of alignment

Minor degree: Studio of Painting No. 2,
supervisor: Prof. Henryk Gostyński

The painting series *Post-reality: a study of alignment* is in a way a visual story about this connection. It is a subjective narrative of the author about his anxieties and fears resulting from the fact that people absolutely lose themselves in the synthetic world that humanity has created for itself. In a world where virtually everything is deconstructed, and things reconstructed from semantic elements are unstable and entirely relative. Today we float in an unstable mass consisting of contexts, falsehood, understatement and uncertainties. This is accompanied by information bubbles that are responsible for the growing polarisation of society. *Post-reality: a study of alignment* shows the author’s emotional attitude to the situation, in which humanity starts to lose the ground beneath its feet due to technological progress.

Relatywny realizm: postnowoczesność, postprawda, memetyka, pandemia...

Praca teoretyczna, promotor: dr hab. Jan Stanisław Wojciechowski, prof. Uczelni

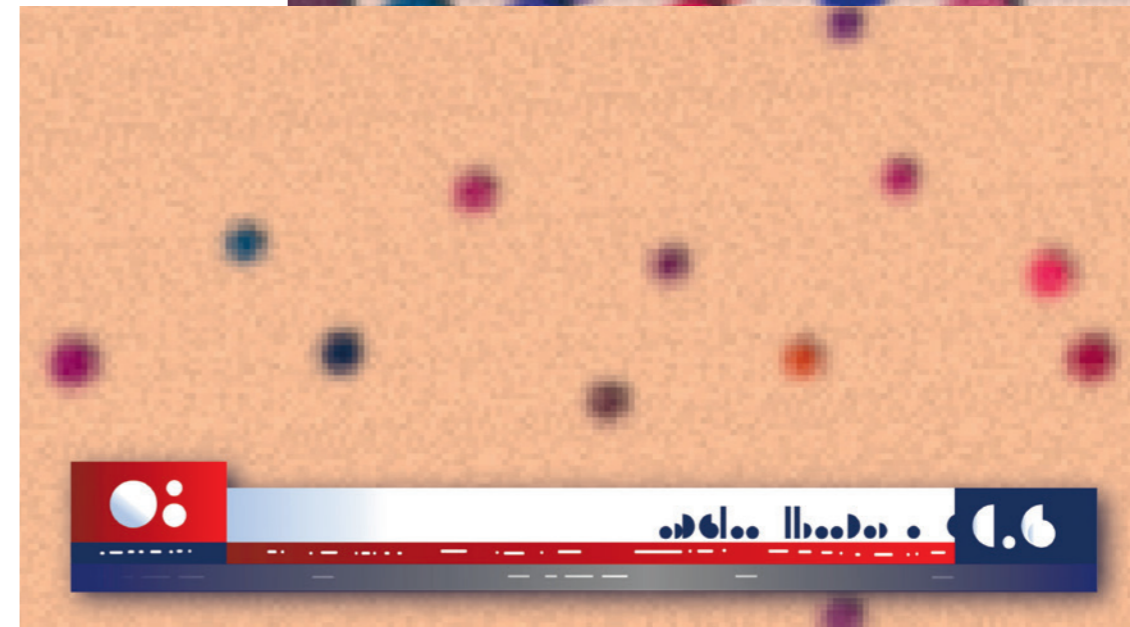
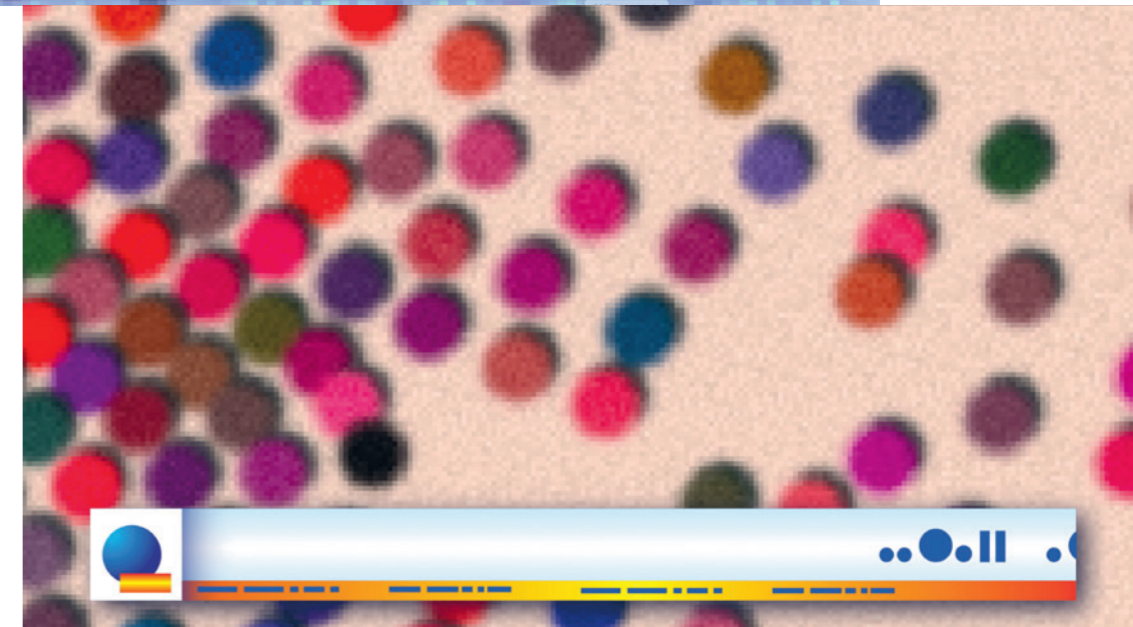
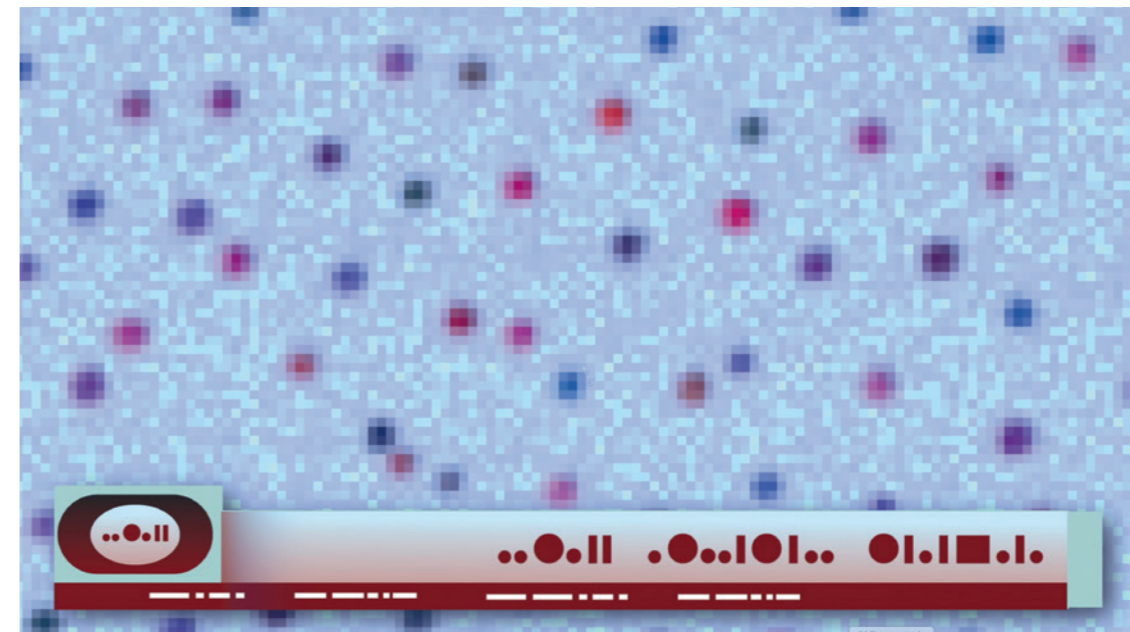
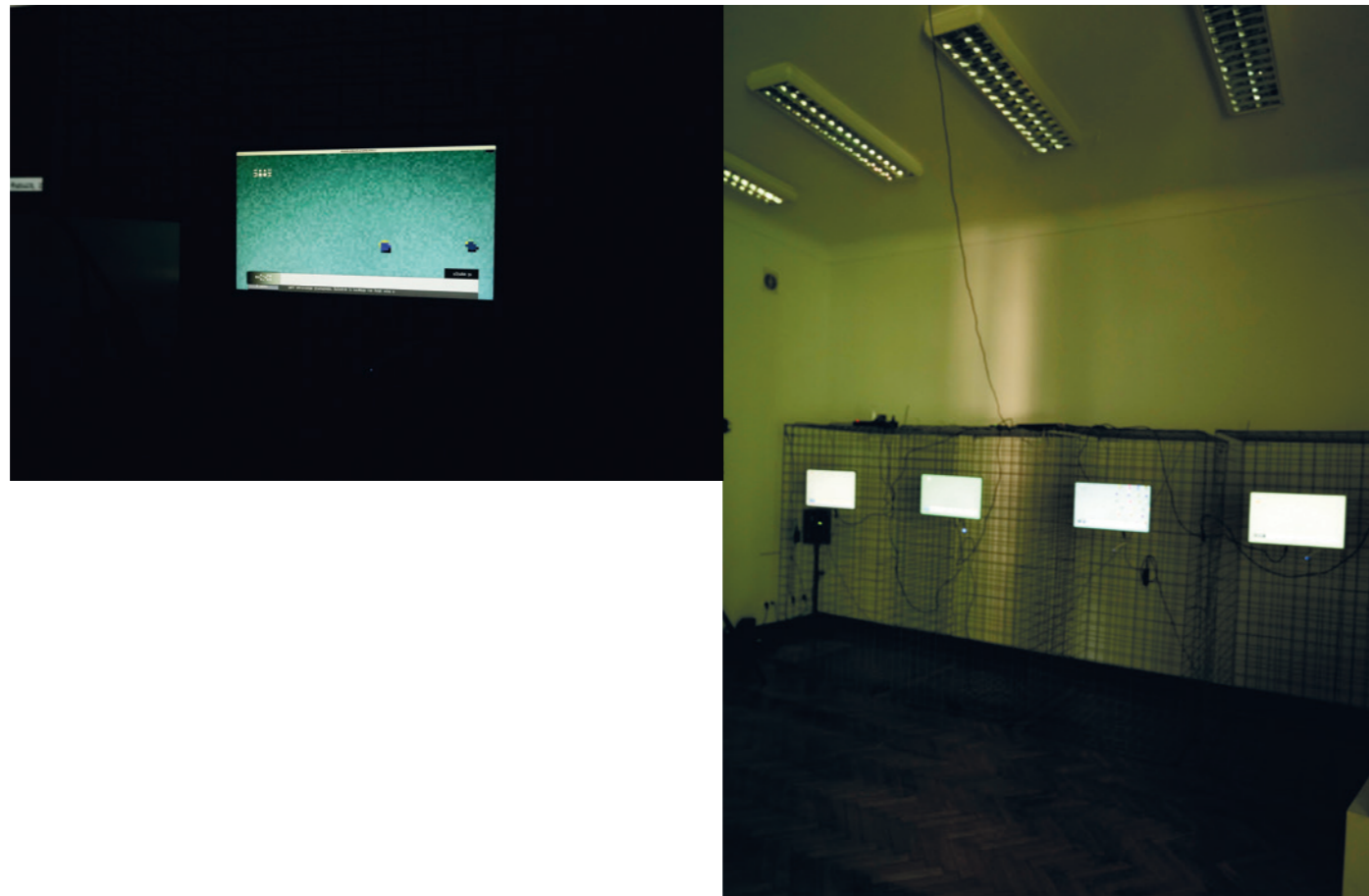
Praca jest próbą rozszerzenia pojęć, związanych z postmodernizmem, a w szczególności pojęcia „postprawda” na inne dziedziny naszego życia. Jest także autorską analizą tego zjawiska w ujęciu memetyki – dziedziny nauki zajmującej się analizą przyswajania oraz wymiany informacji przez ludzi, wykorzystującej w tym celu podstawy genetyki. Autor stara się dojść do tego, na ile relatywizm – charakterystyczny dla epoki postnowoczesności – wpływa także na nasze bezpośrednie odbieranie rzeczywistości i czy w związku z tym jest jakkolwiek jeszcze sens mówienie o niej jako jednym bycie.

Relative realism: postmodernity, post-truth, memetics, pandemic...

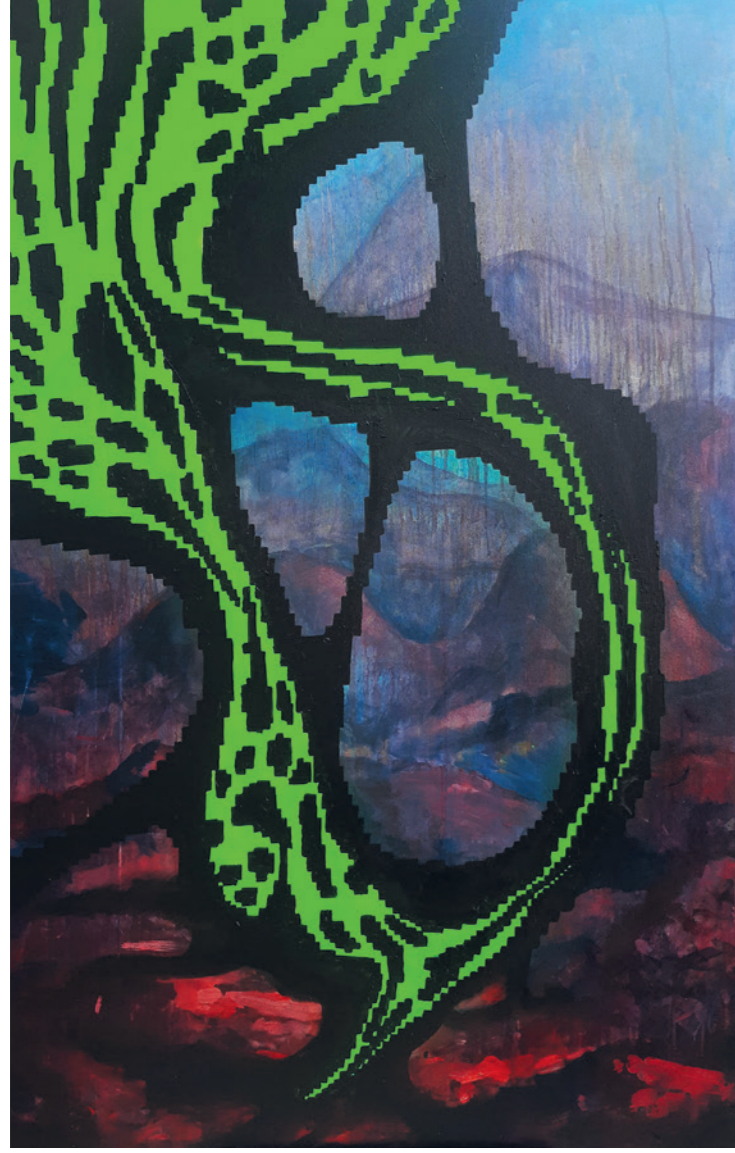
Thesis, supervisor: Dr hab. Jan Wojciechowski, Assoc. Prof.

The thesis is an attempt to extend concepts related to postmodernism, and in particular the concept of “post-truth”, to other areas of our lives. It is also the author’s analysis of this phenomenon from the perspective of memetics – a field of science that analyses the assimilation and exchange of information by people, using the fundamentals of genetics for this purpose. The author endeavours to find out to what extent relativism – a characteristic feature of the age of postmodernity – influences our direct perception of reality and, consequently, whether speaking of reality as one whole still makes sense.

Marsz – instalacja / March – installation

Marsz – ekrany / March – screens

↗ Forma postprawdy 03 / Form of post-truth 03
 → Forma postprawdy 04 / Form of post-truth 04
 ↑ Forma postprawdy 09 / Form of post-truth 09

↓ Forma postprawdy 05 / Form of post-truth 05
 ← Forma postprawdy 02 / Form of post-truth 02
 ↘ Forma postprawdy 01 / Form of post-truth 01

W czasach, w których żyjemy, otoczeni jesteśmy komunikatami docierającymi do nas w różnej formie i różnymi kanałami przekazu. Często takie komunikaty roszczą sobie prawo do tego, by być jedynymi prawdziwymi, negując inne treści i podważając ich wartość. Ten nieustannie toczący się spór o prawdziwość treści odbywa się za pomocą coraz to nowszych środków przekazu i publikatorów. Prawda, nieprawda, postprawda to słowa, których zdefiniowanie staje się coraz bardziej niemożliwe.

Praca *Marsz* Aleksieja Cecocho dotyka tego problemu. To instalacja, która pokazuje niekończący się pochód punktów (symbolizujących ludzi) przechodzących pomiędzy czterema kątami widzenia, zmieniających się w charakterze, dynamice i głośności. Każdy, kto wejdzie w przestrzeń instalacji Aleksieja, staje się mimowolnym uczestnikiem „marszu” i musi się tam odnaleźć. Bo najważniejsze jest to, by być otwartym na różne poglądy oraz umieć z refleksją patrzeć na zmieniający się wokół nas świat i nie tkwić zamkniętym w jednej bańce informacyjnej.

dr hab. Piotr Welk, prof. Uczelni

Postrzeczywistość: studium koniunkcji to tytuł części pracy dyplomowej (aneksu z malarstwa), którą pan Aleksiej Cecocho wykonał w mojej Pracowni.

W obecnym czasie charakteryzującym się ogromnym natłokiem informacji, coraz większą i szybszą informatyzacją, coraz łatwiejszymi możliwościami przemieszczania się okazało się, że możemy uczestniczyć jednocześnie w wielu różnych „rzeczywistościach”. Nie jest istotne, czy to rzeczywistość facebookowa, czy istagramowa, czy wzięta z innych portali społecznościowych, czy może ta „niby” realna – właściwa. Wydaje się, że te zdarzenia/światy przenikają się, zapętniają. Granice pomiędzy tym, co niematerialne a realne zaczęły się zacierać. Elementy świata wirtualnego zaczęły przechodzić do tego rzeczywistego, implikując ich komunikację.

Cykl malarski *Postrzeczywistość: studium koniunkcji* jest wizualną opowieścią artysty o tym łączeniu się światów, wzajemnym przenikaniu. Wyraża jego niepokoję, lęk i fobie wynikające z kompletnego zatracenia się w syntetycznym świecie, wykreowanym przez człowieka. W świecie, w którym wszystko ulega dekonstrukcji, zaś to, co pozostaje zrekonstruowane z pierwiastków znaczeniowych, jest niepewne oraz całkowicie relatywne. Jest płynną lawą złożoną z kontekstów, fałszu, niedopowiedzeń, niepewności.

Postrzeczywistość: studium koniunkcji pokazuje emocjonalny stosunek pana Aleksieja Cecocho do sytuacji, kiedy ludzkość, poprzez postęp technologiczny, zaczyna tracić grunt pod nogami. Odbiorca oglądający te prace, może mieć poczucie, że artysta wątpi w dobrą przyszłość ludzkości.

prof. Henryk Gostyński

In the times we live in, we are surrounded with messages that reach us in various forms and through various channels. Such messages often claim the exclusive right to being true, negate other content and undermine its value. This continuous dispute over the authenticity of content takes place via constantly newer means of communication and media. Truth, falsehood or post-truth are words that become increasingly impossible to define.

The work *March* by Aleksiej Cecocho deals with this problem. It is an installation that shows the endless procession of points (symbolising people) passing between four angles of view and changing with regard to their character, dynamics and loudness. Everyone who enters the space of Aleksiej's installation becomes an involuntary participant in the "march" and must find his/her own place there. Because the most important thing is to be open to different views, to be able to look reflectively at the changing world around us and not to remain confined in one information bubble.

Dr hab. Piotr Welk, Assoc. Prof.

Post-reality: a study of alignment is the title of a part of the degree piece (minor degree in painting) that Aleksiej Cecocho completed in my Studio.

In the current age of huge information overload, increasingly bigger and faster ICT development and the expanding freedom of movement, it has turned out that we can participate in many different "realities" at the same time. It does not matter if it is the reality of Facebook, Instagram or any other networking portal, or maybe it is "apparently" actual – proper – reality. These events/worlds seem to intertwine and become entangled. The borders between what is immaterial or real started to become less distinct.

Elements of the virtual world began to penetrate into the real world, implying their communication.

The painting series *Post-reality: a study of alignment* is a visual story of the artist about this combination and interpenetration of worlds. It expresses his anxieties, fears and phobias resulting from the feeling of getting completely lost in the synthetic world created by the human being. In the world where everything is deconstructed, and things reconstructed from the semantic elements are unstable and wholly relative. It is a liquid lava consisting of contexts, falsehood, understatements and uncertainties.

Post-reality: a study of alignment shows the emotional attitude of Aleksiej Cecocho to the situation when humanity starts to lose the ground beneath its feet due to technological progress. The viewer may feel that the artist has doubts about the bright future of humanity.

Prof. Henryk Gostyński

↑ Forma postprawdy 10 / Form of post-truth 10

↑ Forma postprawdy 12 / Form of post-truth 12

↑ Forma postprawdy 11 / Form of post-truth 11

↗ Forma postprawdy 13 / Form of post-truth 13

→ Forma postprawdy 08 / Form of post-truth 08

AGNIESZKA

DOCZYŃSKA

Ur. 1996. Absolwentka Wydziału Grafiki ASP w Warszawie (2021). Współpracowała z kilkoma kolektywami artystycznymi, a także organizacjami działającymi na rzecz równości i tolerancji. Zajmuje się fotografią, grafiką edytorską i szeroko pojętym designem. Jej prace koncentrują się na ważnych kwestiach społecznych i środowiskowych, takich jak zanieczyszczenie środowiska i stan naszej planety, a także sytuacja osób z niepełnosprawnościami. Laureatka wielu konkursów krajowych i międzynarodowych.

Born 1996. Graduate of the Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2021). She has collaborated with a number of artistic collectives and organisations promoting equality and tolerance. She works in photography, editorial graphics and design in the broad sense of the word. Her works focus on important social and environmental issues, such as environmental pollution, the condition of our planet and the situation of people with disabilities. The laureate of many national and international competitions.

W try migam

Dyplom: Pracownia Projektowania Gier i Komiksów,
promotor: dr hab. Daniel Mizieliński

W Polsce ok. 900 tys. osób ma problemy ze słuchem. Po zapoznaniu się z tym tematem, rozmowach z osobami ze środowiska Głuchych i rozpoczęciu nauki polskiego języka migowego (PJM) zrozumiałam, że w dobie pandemii osoby te mają szczególnie trudną sytuację. Znikoma znajomość języka migowego w społeczeństwie sprawia, iż możliwości komunikacji z osobą Głuchą są bardzo ograniczone. Postanowiłam więc stworzyć zachęcające do nauki PJM narzędzie dostępne i proste w użytkowaniu nawet dla osoby, która wcześniej nie miała styczności z językiem migowym. Tak powstała gra karciana ucząca poprzez zabawę. *W try migam* jest imprezową grą dla 2–6 osób, wprowadzającą w świat PJM na poziomie podstawowym.

W try migam (In a couple of signs)

Degree piece: Studio of Games and Comics Design,
supervisor: Dr hab. Daniel Mizieliński

In Poland, around 900,000 people have got a hearing problem. Upon examining this topic, talking to people from the community of the deaf and starting to learn Polish Sign Language, I realised that these people are in a particularly difficult situation in times of pandemic. As a result of little knowledge of sign language in society, the possibilities of communicating with a deaf person are very limited. Therefore, I decided to create a Polish Sign Language learning tool that is accessible and easy to use, even for a person completely unfamiliar with sign language. The result is a learn-through-play card game. *In a couple of signs* is a party game for 2–6 persons, being an introduction to the world of Polish Sign Language at the elementary level.

Kultura w czasach zarazy

Praca teoretyczna, promotorka:
dr Anna Szyjkowska-Piotrowska

Sytuacja pandemiczna była bardzo ciężka dla wielu z nas. Zachwiała nie tylko sektorem publicznym, ale także zmieniła nasze życie prywatne oraz spotęgowała poczucie ciągłego obserwowania. Uzmysłowała nam różnice dzielące nasze społeczeństwo, ale i połączyła nas w wyjątkowej jedności. Nadwyrężyła również rynek kultury i sztuki oraz zmieniła jego dotychczasowe formy. Zbudowała na nowo nasze marzenia i plany na przyszłość. *Kultura w czasach zarazy* jest analizą obecnej sytuacji pandemicznej, która postawiła świat do góry nogami, oraz konfrontacją ze zmianami, jakie mogą czekać sektory artystyczne w niedalekiej przyszłości.

Culture in times of pandemic

Thesis, supervisor: Dr Anna Szyjkowska-Piotrowska

The pandemic situation was very hard for many of us. It shook the public sector, but also changed our private lives and heightened the feeling of being constantly watched. It made us aware of differences dividing our society, but it also connected us in an exceptional unity. Moreover, it disturbed the market of culture and art and changed its previous forms. It redefined our dreams and plans for the future. *Culture in times of pandemic* is an analysis of the current pandemic situation that has turned the world upside down and a confrontation with the changes that the artistic sectors may face in the near future.

Gry planszowe dla coraz większej liczby osób stają się ulubionym sposobem spędzania czasu z przyjaciółmi, odskocznią od cyfrowego życia oraz pasją wypełniającą każdą wolną chwilę.

Dzięki dynamicznemu rozwojowi branży¹ zaczęły pojawiać się tytuły odważnie odbiegające od klasycznych tematów. Autorki i autorzy coraz częściej mierzą się z trudnymi problemami i oferują odbiorcom coś więcej niż tylko kilka godzin dobrej zabawy.

Oczywiście bez zabawy gra będzie kurzyła się na półce. Połączenie przyjemności, którą czerpiemy z mechanicznie satysfakcjonującej rozgrywki (czytaj: frajdy) z intrygującym tematem, jest trudne i nie zawsze się udaje.

Gra *W try migam* jest wzorowym rozwiązaniem tego problemu. Podczas przeprowadzonych testów już po minucie tłumaczenia zasad wszyscy radośnie chichotali, czekając na swoją kolej. To, że przy okazji uczyli się polskiego języka migowego (PJM), nie miało znaczenia. Jednak gdy później opowiadali, jak śmiesznie ktoś pokazał to i owo, okazywało się, że potrafią prawidłowo zamigać przynajmniej kilka znaków.

dr hab. Daniel Mizieliński

Board games are becoming increasingly popular as a way of spending time with friends, an escape from digital life and a passion that fills every spare moment.

The dynamic development of the industry¹ has led to the emergence of titles that boldly depart from classical topics. The authors increasingly often face difficult problems and offer more than a few hours of fun to the recipients.

Without fun, of course, a game will gather dust on a shelf. Combining the pleasure drawn from mechanically satisfactory gameplay (which means fun) with an intriguing topic is difficult and not always successful.

The game *In a couple of signs* is an exemplary solution of this problem. During tests, everyone giggled joyfully after just a minute of explaining the rules, waiting for their turn. The fact that they learnt Polish Sign Language on that occasion was unimportant. However, when they later told how funnily someone showed a few things, it turned out that they could show at least a couple of signs correctly.

Dr hab. Daniel Mizieliński

¹ Rynek gier planszowych tylko w 2020 roku wzrósł w stosunku do poprzedniego o ponad 20% i osiągnął wartość 12,4 mld euro, tym samym przebijając wartość całego rynku zabawek.

¹ In 2020 alone, the board game market increased by over 20% compared to the previous year and reached the value of EUR 12.4 billion, which exceeds the value of the entire toy market.

SUZETTE

LAUTREAMONT

Zuzanna Stanuch Ur. 1995. Studia: Wydział Rzeźby (2015–2016) i Wydział Grafiki (2016–2021) Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Dziedziny działalności artystycznej: grafika, fotografia, plakat, rysunek.

Zuzanna Stanuch Born 1995. Studies: Faculty of Sculpture (2015–2016) and Faculty of Graphic Arts (2016–2021) of the Academy of Fine Arts in Warsaw. Fields of artistic activity: graphics, photography, poster, drawing.

Autoportret chimeryczny

Dyplom: Pracownia Projektowania Plakatu i Grafiki Wydawniczej, promotor: prof. Lech Majewski

Dyplom: Pracownia Interdyscyplinarna Technik Klasycznych, promotorka prof. Agnieszka Cieślińska-Kawecka

Mój autoportret łączy w sobie elementy gry aktorskiej, komedii i parodii. Prace poruszają tematy, o których nie chciałabym może mówić na głos, ale które powracają mniej lub bardziej widoczne w tworzonych dziełach. To tematy wypierane czy spychane poza zasięg odpowiednich słów, a wchodzące w sferę snów na jawie i jawy we śnie.

Autoportrety są moim środkiem wyrazu, mówią o mnie, i mówiąc za mnie, są wynikiem pewnej nierozdzielnej całości artysty.

W autoportretach wykorzystuję elementy animalistyczne, atrybuty, symbole, cechy zapożyczone z królestwa zwierząt, roślin, owadów, gadów. Wewnątrz jak i zewnątrz zdaję sobie sprawę, że jestem częścią większej całości. Natura jest dla mnie niezmierną inspiracją, natchnieniem, nieskończonością do czerpania pomysłów.

Chimeric self-portrait

Degree piece: Studio of Poster and Publishing Design, supervisor: Prof. Lech Majewski

Degree piece: Studio of Interdisciplinary Print-making Techniques, supervisoress: Prof. Agnieszka Cieślińska-Kawecka

My self-portrait combines the elements of acting, comedy and parody. Self-portraits bring up topics about which I would prefer not to talk aloud, but which recur more or less conspicuously in works being created. These topics are displaced or pushed outside the reach of adequate words, falling within the sphere of daydreams and the real world in dreams.

Self-portraits are my means of expression; they speak about me and, speaking for me, they are the result of an inseparable whole of the artist.

In my self-portraits, I use animalistic elements, attributes, symbols, characteristics taken from the kingdom of animals, plants, insects and reptiles. Both internally and externally I realise that I am part of a larger whole. I treat nature as an immeasurable inspiration and an infinite source of ideas.

+48 794 440 541
su.lautreamont@gmail.com
behance.net/suzettes
instagram.com/malicious_lolita/

Autoportret chimeryczny

Praca teoretyczna, promotorka: dr hab. Dorota Folga-Januszewska, prof. Uczelni

Tworzę emocjami, wyobraźnia zmaterializowana charakteryzacją pozwala bardziej oddać to, co widzę, czuję. Cała taktyka i kulisy powstawania zamykają się w czterech ścianach wynajmowanych pokoi. Światło, z którym współpracuję, to światło naturalne. Sztuczne światło, moim zdaniem, nie posiada duszy. Zdjęcia wykonuję w ciszy.

Każdy z zaprezentowanych autoportretów jest dla mnie niezwykle istotny. Porównując je na przestrzeni czasu, pomagają mi dostrzec zachodzące we mnie oraz w otaczającym świecie – zmiany.

Chimeric self-portrait

Thesis, supervisoress: Dr hab. Dorota Folga-Januszewska, Assoc. Prof.

I create by means of emotions, and the imagination materialised with make-up allows me to render more faithfully what I see and feel. All the tactics and the background of creation are confined to the four walls of rented rooms. The light that I work with is natural light. In my view, artificial light does not have a soul. I take photographs in silence.

Each self-portrait is very important for me. When comparing them over time, I recognise the changes that are taking place in me and the surrounding world.

→ Doba i córki Boga, 2021, fotografia, fotomanipulacja, druk cyfrowy, grafika warsztatowa, 100 x 70 cm / Full day and God's daughters, 2021, photograph, photo manipulation, digital printing, workshop graphics, 100 x 70 cm
 ↘ Otchłań, 2021, fotomanipulacja, druk cyfrowy, grafika warsztatowa, akwaforta, akwaforta, 98,5 x 65 cm / Abyss, 2021, photo manipulation, digital printing, workshop graphics, etching, aquatint, 98,5 x 65 cm
 ↓ Pytanie, 2021, kolaż, 70 x 100 cm / Question, 2021, collage, 70 x 100 cm

↓ bez tytułu, 2021, fotografia,
fotomanipulacja, druk cyfrowy, grafika
warsztatowa, sucha igła, 70 x 100 cm
/ untitled, 2021, photograph, photo
manipulation, digital printing, workshop
graphics, dry needle, 70 x 100 cm

→ Pełnia Księżyca, 2020, fotografia, fotomanipulacja,
druk cyfrowy, grafika warsztatowa, sucha igła, 70
x 100 cm / Full Moon, 2020, photograph, photo
manipulation, digital printing, workshop graphics, dry
needle, 70 x 100 cm
↓ Corrida, 2021, kolaż, 100 x 70 cm / Bullfight, 2021,
collage, 100 x 70 cm

Autoportret chimeryczny

Cisza.
Co rodzi się u artysty z ciszy? Na jawie lub we śnie? Świadomość czy nieświadomość naszych doznań, odczuć? Refleksja? Nostalgia? Autoironia? Ekshibicja? Obsesja? Smutek? Marzenie? Radość?

A może krzyk? Krzyk wrażliwej wyobraźni?
„Raz śnił mi się Bóg. Z Bogiem rozmawiałam, ja – byłam w dwóch osobach, On – był w trzech. Pierwszej pozwolił rządzić jedną noc, drugiej powiedział, aby panowała nad dniami. Zadaniem podzieliłyśmy się od razu, odważna zabrała noc. Jedna była lojalna, oddana, nadstawiłaby karku dla drugiej, gdyby było trzeba. Druga naiwna i łatwowierna, najchętniej »byczyłaby« się na łące, grzejąc ciało w porannych, słonecznych promieniach. I tak powstała Doba”.

Ten cytat z wypowiedzi Zuzanny Stanuch oddaje istotę jej twórczości. Wrażliwej w swych działaniach artystyczno-teatralnych. Każdy z jej autoportretów jest ważny i ma podłoże emocjonalne. Jest znakomitą kreatorką i portrecistką. Warsztat jest tu narzędziem do przekazu wizji artystki. Cykl autoportretów chimerycznych Zuzanny jest pozornie nasycony groteską. Ta niby groteska jest refleksyjna, bo jak twierdzi artystka:

„Jestem optymistką, jeśli tylko scenariusz daje mi taką szansę”.

prof. Lech Majewski

Autoportret chimeryczny Pani Zuzanny Stanuch to bardzo osobisty cykl grafik. Wyreżyserowane na wpół mityczne, wyjęte z marzeń sennych autoportrety przemawiają obrazem, opowiadając historie o miłości, zdradzie, wzlotach, upadkach, a także śmierci. W takim ujęciu są swego rodzaju terapią dla artysty, walką z samym sobą, próbą akceptacji własnej osoby i powierzchowności. Proces twórczy oparty jest na tworzeniu skojarzeń poprzez zderzenie wystylizowanego autoportretu z materią rysunku w formie animalistycznych elementów graficznych. Autorka kreuje w ten sposób obraz, w którym natura jako inspiracja i natchnienie zawłaszcza wizerunek portretowanej osoby, kusząc widza niecodziennością i wyimaginowanym absurdem. „Tylko czerwcowe noce są na tyle długie, by zatracić się w ich otchłani, pływając z wielorybami niosącymi na swych grzbietach mirażę smutku i zwątpienia”¹.

Cykl prac realizowany został w technice kolażu, łącząc tradycyjny warsztat graficzny z fotografią cyfrową. Uzupełnieniem ekspozycji jest autorski zestaw plików wideo, które umożliwiają wgląd w proces twórczy.

prof. Agnieszka Cieślińska-Kawecka

¹ Fragment teoretycznej pracy magisterskiej Zuzanny Stanuch *Autoportret chimeryczny*, promotor dr hab. Dorota Folga-Januszewska, prof. Uczelni, s. 27.

Chimeric self-portrait

Silence.
What arises out of silence in the artist? In half-sleep or in sleep?

Awareness or unawareness of our experiences and feelings? Reflection? Nostalgia? Self-irony? Exhibition? Obsession? Sorrow? Dream? Joy?

Or maybe a scream? A scream of sensitive imagination?

‘Once I dreamt about God. I talked to God; I was in two persons, and He was in three persons. He allowed the first person to rule one night and told the other one to control the day. We divided tasks at once, and the brave one took the night away. One person was loyal and dedicated and would risk her neck for the other one if necessary. The other was naive and gullible and preferred mainly “lounging around” on a meadow, warming her body in the morning sunrays. And that was how the full 24-hour Day came into being.’

This quotation from Zuzanna Stanuch’s statement reflects the essence of her creative work. She is sensitive in her artistic and theatrical activities. Each of her self-portraits is important and has an emotional background. She is a great creator and portraitist. The techniques serve here as a tool for the communication of the artist’s vision. A series of Zuzanna’s chimeric self-portraits is apparently saturated with grotesque. This apparent grotesque is reflective because, as the artist says:

‘I am an optimist if only the scenario gives me such a chance.’

Prof. Lech Majewski

Chimeric self-portrait by Zuzanna Stanuch is a very personal series of graphics. Partly mythical and taken from dreams, self-portraits directed by the graduate speak through images, telling stories of love, betrayal, ups and downs and also death. Presented from this angle, they serve as a sort of therapy for the artist, a battle against oneself and an attempt to accept one’s own person and appearance. The creative process is based on the creation of associations by colliding the stylised self-portrait with the matter of the drawing in the form of animalistic graphic elements. In this way, the author creates a picture in which nature as an inspiration appropriates the image of the portrayed person, enticing the viewer with its uncommonness and imaginary absurdity. ‘Only the nights of June are long enough to lose oneself in their abyss, swimming with whales carrying mirages of sadness and doubt on their backs.’

The series of works was prepared using the collage technique, where traditional graphic techniques are combined with digital photography. The exhibition is complemented with the author’s set of video files that provide insight into the creative process.

Prof. Agnieszka Cieślińska-Kawecka

¹ A fragment of Zuzanna Stanuch’s MFA degree piece *Chimeric self-portrait*, supervisor: Dr hab. Dorota Folga-Januszewska, Assoc. Prof., p. 27.

↘ Reinkarnacja, 2021, kolaż, 70 x 100 cm /
Reincarnation, 2021, collage, 70 x 100 cm
↓ Rybki grzybkii, 2021, kolaż, 70 x 100 cm /
Fishes mushrooms, 2021, collage, 70 x 100 cm

ADAM

MIKLASZEWSKI

Ur. 1997. Studia: Wydział Grafiki (2016–2021). Zajmuje się połączeniem technik grafiki warsztatowej z innymi dziedzinami sztuki. Obecnie skupia się na projektowaniu urządzeń będących połączeniem jego ilustracji i obwodów elektronicznych pozwalających generować i modulować dźwięk. Wystawy indywidualne w ASP w Warszawie (2019): *Dziwne obrazy i dziwne dźwięki*. Pracownia nr 11 i *Szum*, Pracownia nr 7 na Wydziale Grafiki oraz happening/performance/ekspozycja podczas Nocy Muzeów. Pracuje w Dziale Komunikacji Polskiej Grupy Farmaceutycznej oraz buduje i sprzedaje syntezatory i inny sprzęt muzyczny DIY.

Born 1997. Studies: Faculty of Graphic Arts (2016–2021). He works in the combination of workshop graphics techniques with other fields of art. Currently he focuses on designing devices being a combination of his illustrations and electronic circuits allowing for sound generation and modulation. Solo exhibitions at the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019): *Strange pictures and strange sounds*, Studio no. 11 and *Hum*, Studio no. 7 at the Faculty of Graphic Arts and happening/performance/exhibition during the Night of Museums. He works in the Department of Communication of the Polish Pharmaceutical Group and builds and sells DIY synthesizers and other musical equipment.

Golden Dawn – eksperymentalny syntezytor z instrukcją obsługi

Dyplom: Pracownia Grafiki Alternatywnej i Technik Offsetowych, promotor: prof. Piotr Smolnicki

Projekt *Golden Dawn modular system* to syntezytor modularny zbudowany z myślą o eksperymencie i odkrywaniu nowych możliwości, które dają nawet podstawowe obwody elektroniczne. Przeznaczony jest głównie do projektowania samego dźwięku, faktur i harmonii. Kompaktowa forma zawiera w sobie dwanaście modułów przeznaczonych do syntezy, modulacji, filtrowania i mieszania ze sobą fal dźwiękowych.

Kluczowym elementem projektu poza samym urządzeniem jest instrukcja obsługi.

Syntezytor stworzony został z myślą o wszystkich fanach elektroniki, dźwięku czy sztuk wizualnych.

Golden Dawn modular system

Degree piece: Studio of Alternative Graphics and Offset Techniques, supervisor: Prof. Piotr Smolnicki

The *Golden Dawn modular system* design is a modular synthesiser built specially for an experiment and the discovery of new possibilities offered even by basic electronic circuits. It is intended mainly for the design of sound, textures and harmony. The compact form contains twelve modules intended for the synthesis, modulation, filtering and mixing of sound waves.

Apart from the synthesiser itself, the user manual is a key element of the design.

The synthesiser was created for all fans of electronics, sound and visual arts.

Golden Dawn companion – practical and spiritual user guidebook

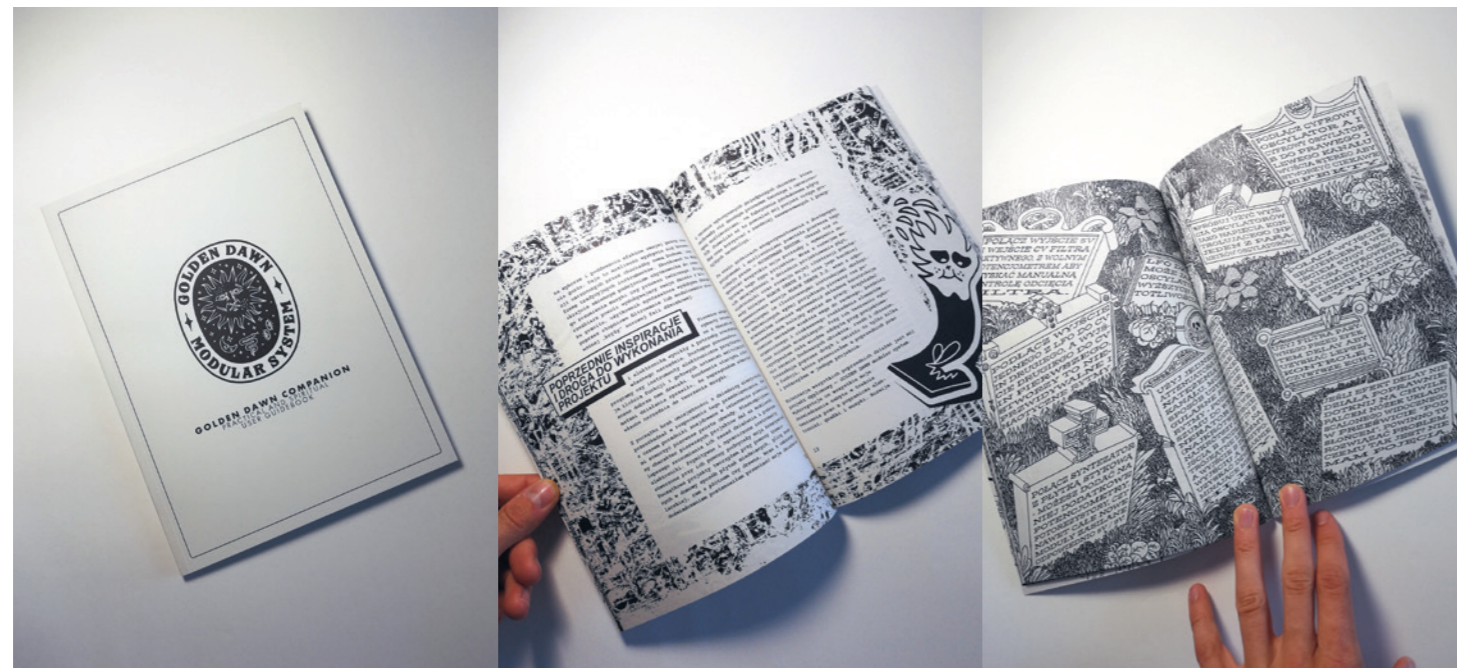
Praca teoretyczna, promotorka:
dr Anna Szyjkowska-Piotrowska

Część teoretyczna mojego dyplomu jest nieodłącznym elementem pracy praktycznej. Jest to instrukcja obsługi syntezatora Golden Dawn. Na 80 stronach znajdziemy nie tylko wskazówki techniczne dotyczące sposobu użytkowania, ale również moje przemyślenia, założenia stojące za projektem, inspiracje, dane techniczne, schematy obwodów i teoretyczny opis zapisu notacji muzycznej na syntezatory modułowe. Każda strona została zaprojektowana z myślą o rozwijaniu wizualnego języka projektu – ilustracje i rysunki są integralnym elementem całości. Tajemnicza symbolika, fragmenty wiadomości i szyfrów budują mistyczną atmosferę oraz zachęcają do zagłębienia się w sekretach systemu Golden Dawn.

Golden Dawn companion – practical and spiritual user guidebook

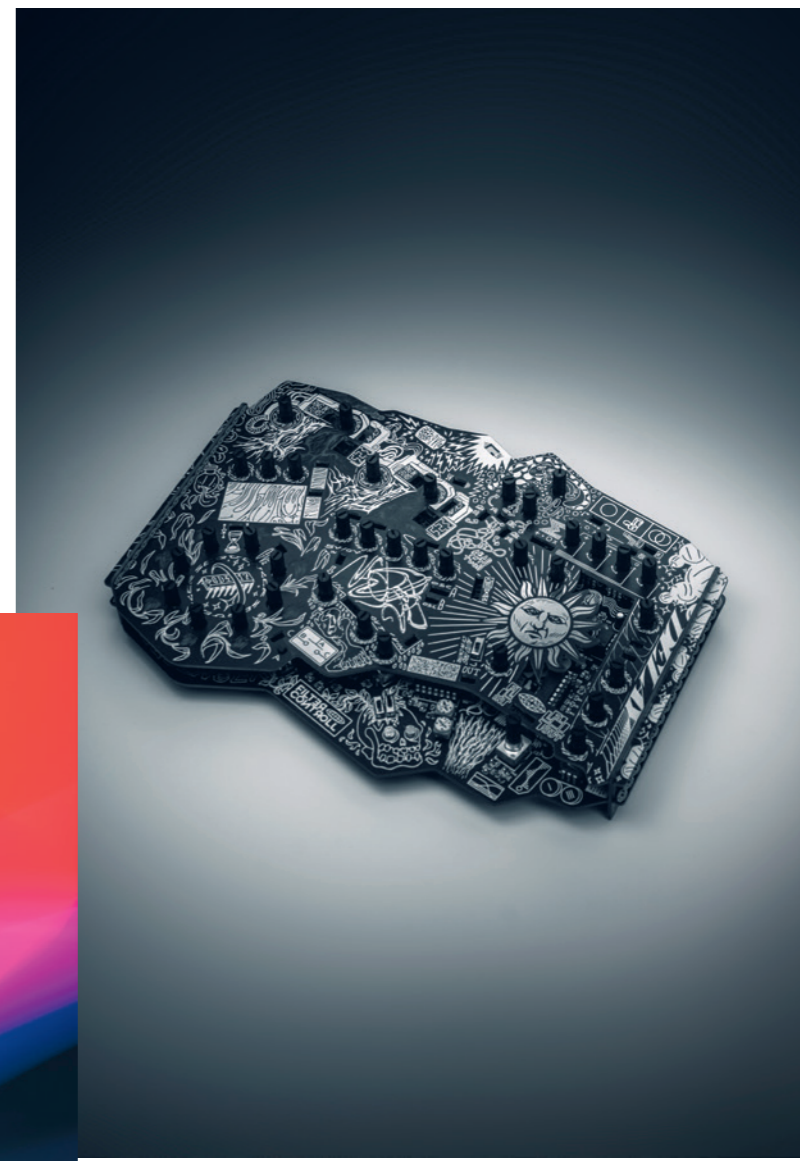
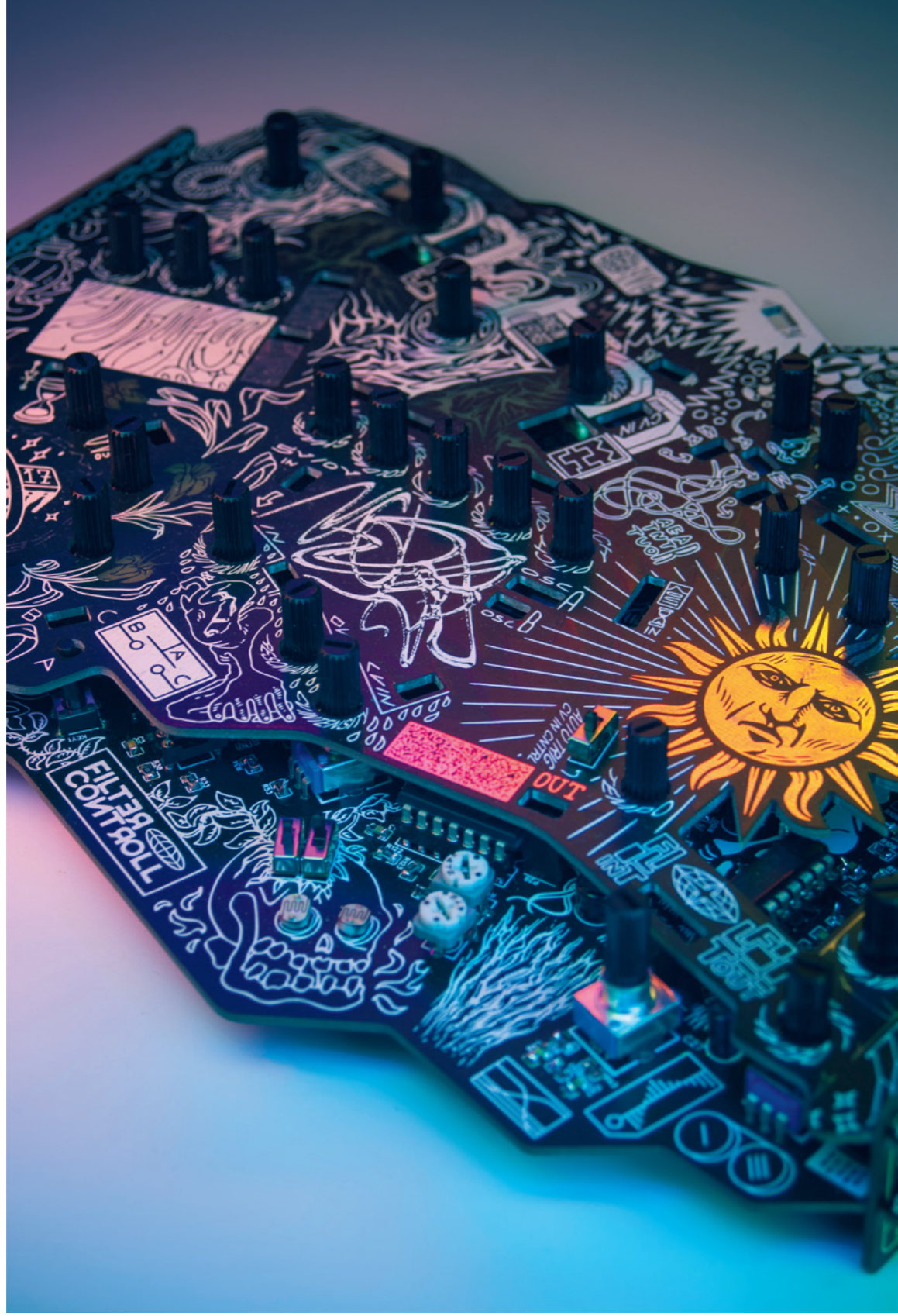
Thesis, supervisors:
Dr Anna Szyjkowska-Piotrowska

The thesis is an inseparable part of the minor degree. It is the user manual for the Golden Dawn synthesiser. On its 80 pages we will find not only technical guidelines concerning the method of use, but also my reflections, design assumptions, inspirations, technical data, circuit schemes and a theoretical description of the record of music notation for modular synthesisers. Each page was designed with a view to developing the visual language of the design – the illustrations and drawings are an integral part of the whole. Mysterious symbols, fragments of messages and ciphers build the mystic atmosphere and encourage the reader to delve into the secrets of the Golden Dawn system.

↑ Syntezator Golden Dawn / Golden Dawn synthesizer

← Ilustrowana instrukcja obsługi / Illustrated user guidebook

Grafika synteza- torem dźwięku

Praca dyplomowa Adama Miklaszewskiego od początku przygotowań do niej wdawała się wyjątkowa. Zespolecie w całość wielu elementów, w których trzeba wykazać się talentem, znajomością wiedzy o przedmiocie opracowania oraz znakomitą kreatywnością artystyczną na wysokim poziomie, wydawałoby się przedsięwzięciem trudnym do zrealizowania. Projekt przecież łączy w sobie różne dziedziny od sztuki grafiki poprzez muzykę, elektronikę do znakomitego opracowania teoretycznego, który jest świetnym przykładem ogromnej świadomości artystycznej i zawodowej w zrealizowanym dyplomie. Opracowanie graficzne całości to zestaw grafik, rysunków wyjątkowych w swoim klimacie, doskonale dopasowanych do modułów elektronicznych i ich płyt montażowych. Płyty te stały się swoistymi matrycami dla grafiki artystycznej, obrazami, które pełniąc funkcje użytkowe, są jednocześnie dość niezwykłymi dziełami sztuki. Obraz grafiki alternatywnej w wydaniu Adama Miklaszewskiego zaistniał w jego elektronicznym module w swoim najlepszym i niezwykle ciekawym wydaniu. „Kluczowym elementem projektu poza samym syntezatorem jest instrukcja obsługi. Nie tylko wyjaśnia ona działanie i specyfikę, ale również buduje klimat i obrazuje świat projektu” – A.M.

Grafika i rysunek użyte tak kreatywnie, że tworzą niezwykle sugestywny i przekonujący plastyczny klimat pracy. Grafika małych form płytek montażowych modułu to mimo bezdyskusyjnej użyteczności świetne elementy graficznej instalacji artystycznej, którą niewątpliwie stał się stworzony przez Adama syntezator. Wielość rysunków, grafik, kompozycji stała się także klimatycznym przesłaniem w pracy teoretycznej, która będąc instrukcją obsługi całości dzieła, dopina świetnie to niezwykle komplementarne dzieło dyplomowe. Adamowi Miklaszewskiemu gratuluję z przyjemnością i satysfakcją po raz kolejny niezwykłego projektu znakomicie zrealizowanego. Brawo!!!

prof. Piotr Smolnicki

Graphics is the synthesiser of sound

Adam Miklaszewski's degree piece appeared to be exceptional from the very start of its preparation. The task of merging many elements into one whole that requires talent, expert knowledge of the subject-matter and high-level artistic creativity might seem difficult to accomplish. After all, the design combines various fields: from the art of graphics, music and electronics to the excellent thesis, which is a great example of enormous artistic and professional awareness in the completed degree piece. The graphic elaboration of the degree piece is a set of graphics – drawings with a unique climate that are perfectly adapted to electronic modules and their circuit boards. These boards became specific matrices for artistic graphics – pictures that have a utilitarian function while being quite extraordinary works of art. The picture of alternative graphics according to Adam Miklaszewski emerged in its best and very interesting version in its electronic module. 'Apart from the synthesiser itself, the user manual is a key element of the design. Not only does it explain the operation and specific qualities of the device, but it also builds the climate and illustrates the world of the design.' (A.M.)

The graphics and the drawing are used so creatively that they form a very suggestive and convincing visual climate of the work. In spite of its indisputable utility value, the graphics of small forms of circuit boards of the module serve as an excellent part of the graphic artistic installation that the synthesiser created by Adam has certainly become. The multitude of drawings, graphics and compositions has also become a climatic message in the thesis, which finely supplements this unusually complementary degree piece as a comprehensive user manual. I am pleased and satisfied to congratulate Adam Miklaszewski on yet another remarkable, perfectly accomplished design. Well-done!!!

Prof. Piotr Smolnicki

MICHALINA

SZYDEŁKO

Ur. 1997. Studia: Wydział Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2016–2021). Dziedziny działalności artystycznej: grafika alternatywna i techniki offsetowe, grafika artystyczna, grafika projektowa. Wystawy indywidualne: *Daydreaming* (malarstwo) w ramach inicjatywy *Wrzeszcz 2.0*, Gdańsk (2018) oraz w ASP w Warszawie: performatywna *Projekt: Plaża, Noc Muzeów* (2018); *W duszę mi zaglądasz* (malarstwo), Wydział Grafiki (2018); *Dzień w NYC* (grafiki, fotografie, prezentacja filmu), Noc Muzeów (2019); performatywna *Strefa 7.0* (2021).

Born 1997. Studies: Faculty of Graphic Arts of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016–2021). Fields of artistic activity: alternative graphics and offset techniques, artistic graphics, design graphics. Solo exhibitions: *Daydreaming* (painting) as part of the *Wrzeszcz 2.0* initiative, Gdańsk (2018) and in the Academy of Fine Arts in Warsaw: performative exhibition *Design: Beach, Night of Museums* (2018); *You are looking into my soul* (painting), Faculty of Graphic Arts (2018); *A day in NYC* (graphics, photographs, video presentation), Night of Museums (2019); performative exhibition *Zone 7.0* (2021).

STREFA 7.0

Dyplom: Pracownia Grafiki Warsztatowej,
promotor: prof. Krzysztof Trusz

GEST 7.0

Aneks: I Pracownia Rysunku,
promotor: prof. Jacek Staszewski

Mój dyplom ma charakter performatywny. Część praktyczna, teoretyczna oraz aneks to projekt, który docelowo przedstawiam w formie wystawy interaktywnej (eventu artystycznego). Prezentowane przeze mnie grafiki funkcjonują w przestrzeni w formie mappingu, instalacji, performansu tanecznego itp. Poprzez swoje działania chcę zwrócić uwagę na płynność w relacji art – design. Zależy mi, aby odbiorca mógł się utożsamić z tą wystawą oraz stanowić jej część.

Wystawa została zrealizowana w Pałacu Czapskich, w związku z czym mój dyplom uwzględnił wszelkie elementy promocji zarówno tego miejsca, jak i samego wydarzenia (np. działanie w mediach społecznościowych, przygotowanie materiałów promocyjnych wydarzenia).

Performans taneczny:
reżyser/scenograf/kostiumograf: Michalina Szydełko
choreografia: Aleksandra Cherek
tancerki: Aleksandra Cherek, Aleksandra Partyka, Rebeka Dowbor
make up: Martyna Landowska
operator/montaż: Kacper Bartczak
asystent planu: Karolina Bloch
muzyka: mix autorski
oryginalna muzyka: *Labrinth – Forever, Nate Growing Up, Formula*
soundtrack z serialu *Euforia*

ZONE 7.0

Degree piece: Studio of Printmaking,
supervisor: Prof. Krzysztof Trusz

GEST 7.0

Minor degree: Studio of Drawing No. 1,
supervisor: Prof. Jacek Staszewski

My degree piece is a performative work. The practical part, the thesis and the minor degree is a design that I ultimately present in the form of an interactive exhibition (artistic event). The graphic works I present function in space in the form of mapping, installation, dance performance, etc. Through my actions I want to draw the recipient's attention to the fluidity in art – design relations. It is important to me that the recipient can identify with this exhibition and be a part of it.

The exhibition was staged at the Czapski Palace, therefore my degree piece included all elements of promotion of both this place and the event itself (e.g. social media and preparation of promotional materials for the event).

Dance performance:
director/scenographer/costume designer: Michalina Szydełko
choreography: Aleksandra Cherek
dancers: Aleksandra Cherek, Aleksandra Partyka, Rebeka Dowbor
make up: Martyna Landowska
cinematographer / film editing: Kacper Bartczak
set assistant: Karolina Bloch
music: author's mix
original music: *Labrinth – Forever, Nate Growing Up, Formula*
soundtrack from the TV series *Euforia*

ARTYSTA 7.0 – model idealny

Praca teoretyczna,
promotorka: Magdalena Sołtys

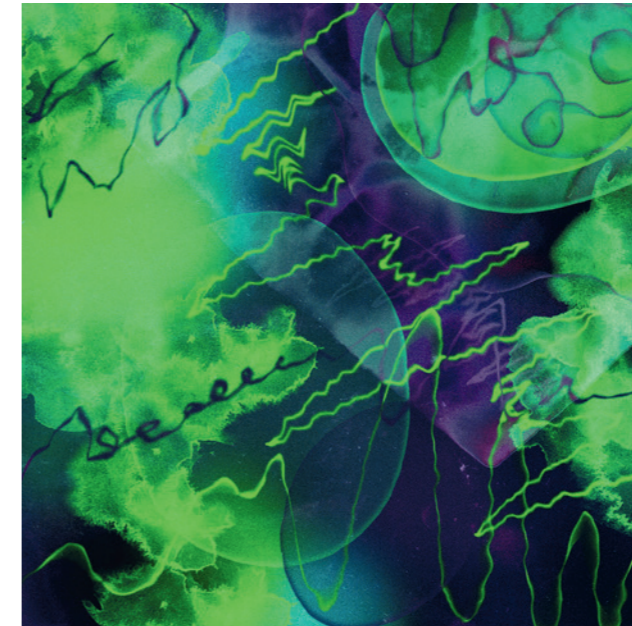
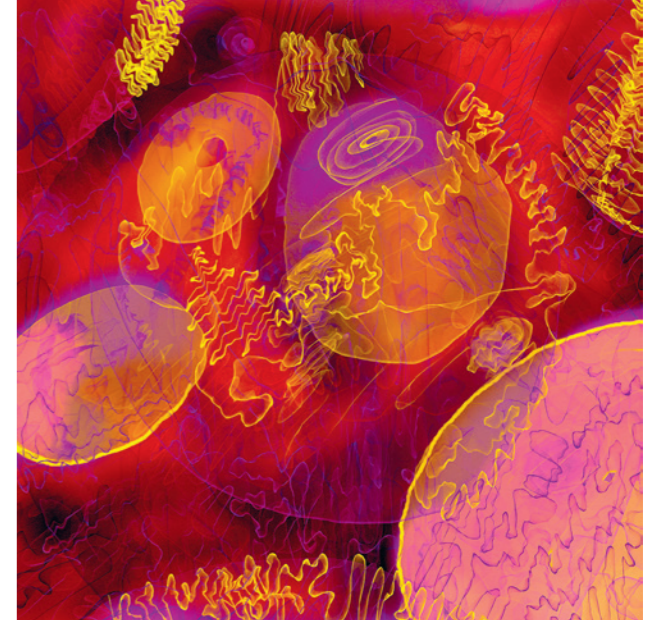
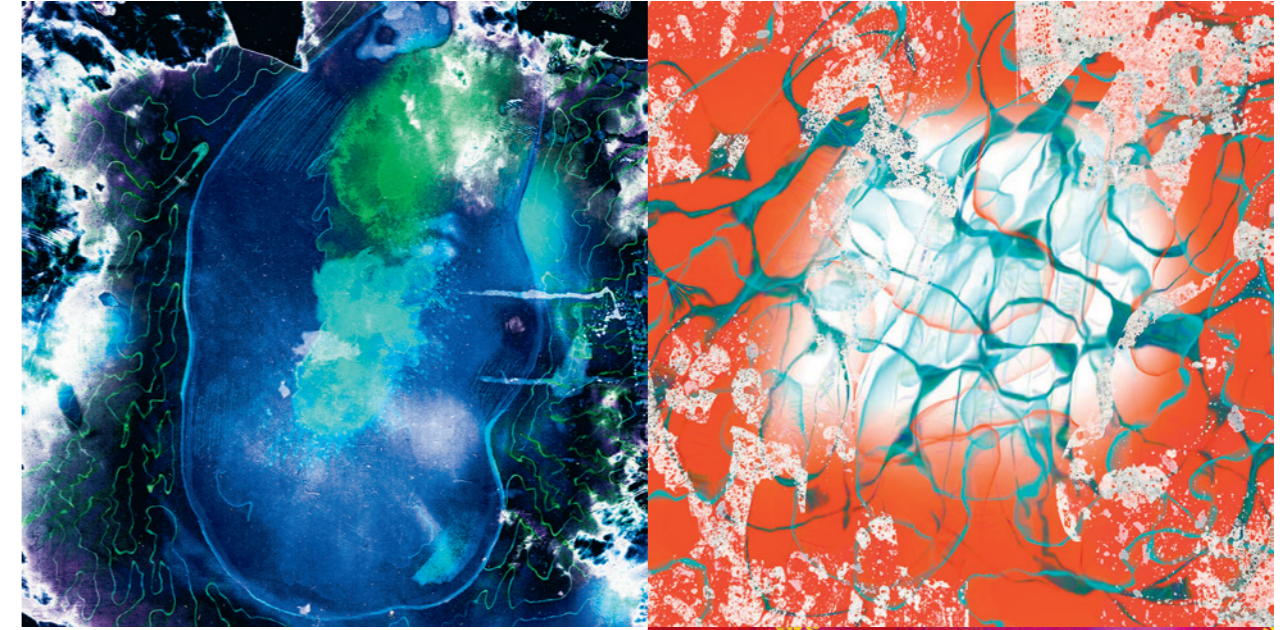
W pracy teoretycznej poruszam temat przedsiębiorczości oraz praktyczności w sztuce. Zależało mi na ukazaniu odbiorcy/klienta jako nieodłącznego elementu procesu tworzenia oraz na przedstawieniu artysty jako osoby elastycznej oraz sprawnie dostosowującej się do zmian na rynku pracy i sztuki. Poruszam również kwestię mediów społecznościowych oraz ich wykorzystywanie w pracy młodych twórców. W pracy są też zamieszczone wywiady z absolwentami Akademii Sztuk Pięknych zajmującymi się szeroko pojętymi sztukami plastycznymi.

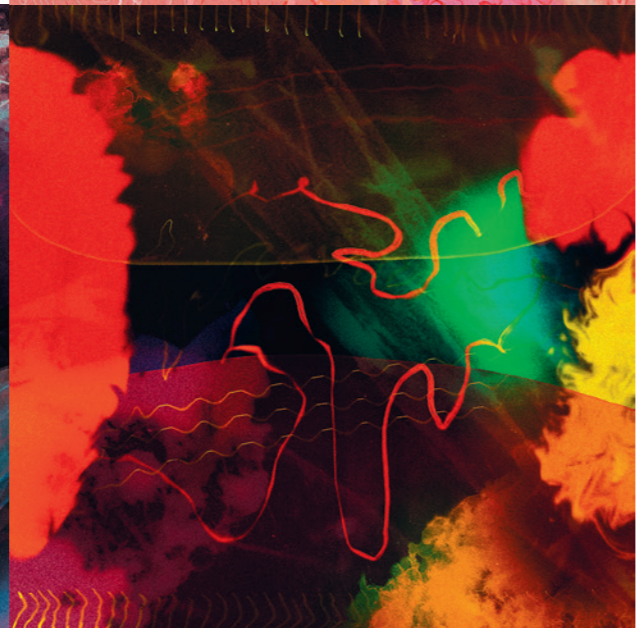
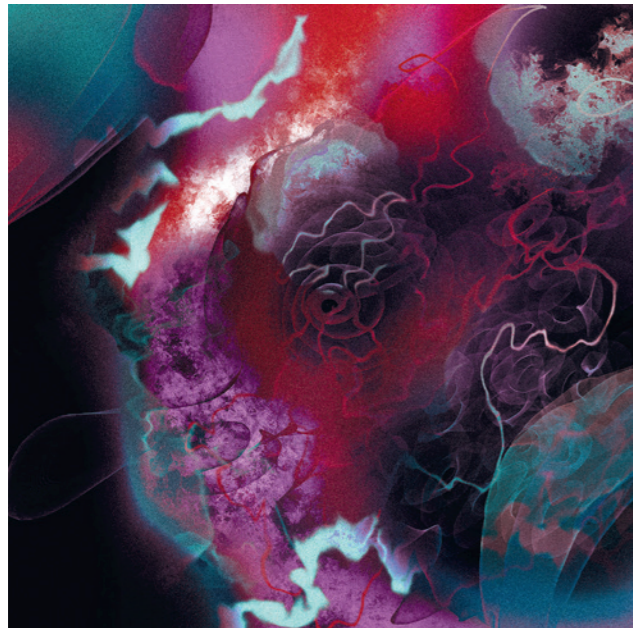
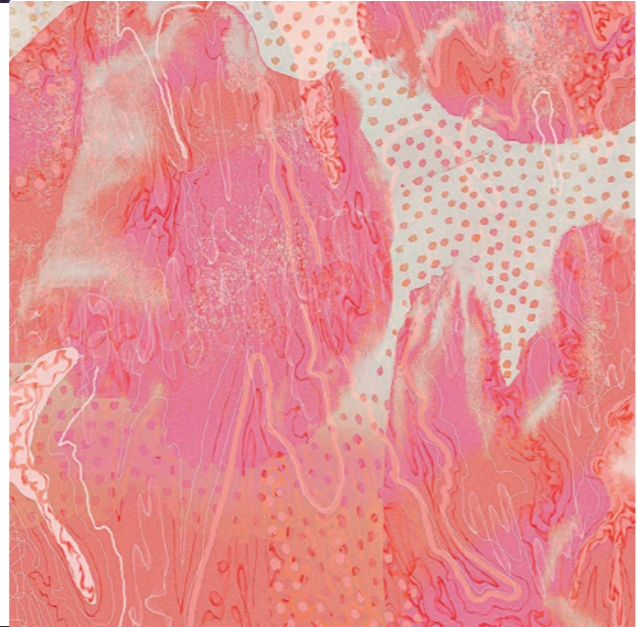
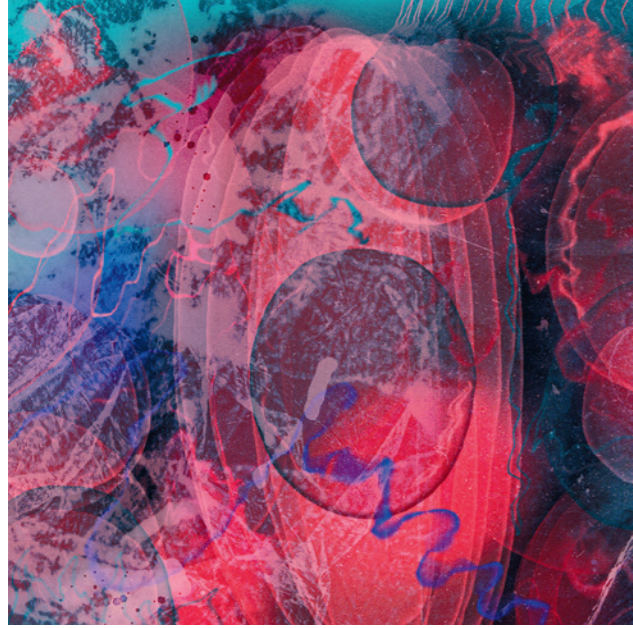

ARTIST 7.0 – an ideal model

Thesis, supervisoress: Magdalena Sołtys

In my thesis I deal with the subject of entrepreneurship and practicality in art. I wanted to depict the recipient/customer as an inseparable element of the creation process, and to present the artist as a flexible person who smoothly adapts to changes in the labour and art market. Apart from that, I raise the issue of social media and its use in young artists' work. The thesis also includes interviews with graduates of the Academy of Fine Arts specialising in broadly understood visual arts.

Strefa 7.0

Michalina Szydełko

uwaga
rysunek
grafika

abstrakcja
fotografia
mo.....da
muzyka
zapis ruchu

wideo
instalacja
scenografia
performans
taniec

instagram
trzy tancerki
facebook
kody QR

światło
tkanina
tapeta
filtry
kreowanie

dzieło

przestrzeń artystyczna
inspiracja dźwiękiem
podświetlanie

gest

swoboda interpretacji
choreografia
taniec jako symbol kreski

selfi
nalepki
płytki ceramiczne
odbiorca

emocje

prof. Krzysztof Trusz

Zone 7.0

Michalina Szydełko

attention
drawing
graphics

abstrakcja
photography
fas.....hion
music
motion recording

video
installation
scenografia
performance
dance

instagram
three dancers
facebook
QR codes

light
textile
wallpaper
filters
creating

work

artistic space
inspiration with sound
illumination

gesture

freedom of interpretation
choreography
dance as a symbol of dash

selfie
stickers
ceramic tiles
recipient

emotions

Prof. Krzysztof Trusz

Dla Pani mgr Michaliny Szydełko rysunek jest wszystkim, ale też i wszystko jest rysunkiem. Jest pierwotną formą zapisu, pospiesznie wykonaną wizualną notatką, ale – przede wszystkim – w swoim performatywnym wymiarze stanowi najprostszą i najbardziej ekspresyjną formę wyrażania namiętności i uczuć. Jest znakowaniem przestrzeni, wyznacznikiem graficznego obrazowania ruchu w kontekście cielesności. Michalina skupia się na swoiście rozumianej przestrzennej linearności, która wraz z gestem tancerki określa na nowo terytorium, definiuje jego oblicza, nie ograniczając się przy tym do używania jedynie typowych rysunkowych narzędzi. Tak rozumiany rysunek doskonale asymiluje się z pozostałymi komponentami pracy dyplomowej Michaliny, tworząc niezwykle spójne dzieło – ekspresyjny, wielowymiarowy, ale przede wszystkim szczery i aktualny komentarz do współczesności i uniwersalnego rozumienia tego najbardziej demokratycznego sposobu wypowiedzi artystycznej, jaką jest rysunek.

prof. Jacek Staszewski

For the graduate Michalina Szydełko, drawing is everything, but also everything is drawing. It is an original form of recording, a hastily prepared visual note but, above all, in its performative aspect it is the simplest and most expressive form of expressing passions and feelings. It is the marking of space and an indicator of the graphic depiction of movement in the context of carnality. Michalina focuses on spatial linearity in its specific sense which, together with the dancer's gesture, redefines the territory and defines its forms, not limiting herself to using only typical drawing tools. The drawing understood in this way ideally assimilates with other components of Michalina's degree piece, forming a very coherent work of art – an expressive, multidimensional and, most importantly, sincere and current comment to contemporary times and the universal understanding of the drawing as the most democratic way of artistic expression.

Prof. Jacek Staszewski

FACULTY OF
CONSERVATION
AND RESTORATION
OF WORKS OF ART

WYDZIAŁ
KONSERWACJI
I RESTAURACJI
DZIEŁ SZTUKI

KAROLINA

MIKUŁA

Ur. 1994. Studia: Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2013-2020). Uczestniczyła w pracach badawczo-konserwatorskich w Stabie Włoszech oraz w międzynarodowym projekcie CAPuS. Pracuje przy interdyscyplinarnych realizacjach konserwatorskich i restauratorskich, a hobbystycznie zajmuje się rękodziełem oraz fotografią.

Born 1994. Studies: Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2013-2020). She participated in research-conservation works in Stabia, Italy, and in the international CAPuS project. She works on interdisciplinary conservation and restoration projects, and her hobbies include handicraft and photography.

Konserwacja i restauracja malowidła ściennego Linasa Domarackasa Szczudlarze na elewacji kamienicy przy ul. Stalowej 37 w Warszawie

Dyplom: Pracownia Techniki Technologii Malarstwa Ściennego, promotor: dr hab. Tytus Sawicki, prof. Uczelni

Obiektem pracy był mural – *Szczudlarze* Linasa Domarackasa – znajdujący się na ścianie kamienicy w dzielnicy Praga Północ w Warszawie.

W trakcie studiów miałam styczność głównie z obiektami zabytkowymi. Jednak dzięki pracy magisterskiej mogłam zgłębić temat streetartu i przekonać się, jak rozległa jest to dziedzina.

W momencie przystąpienia do pracy praktycznej pojawiło się mnóstwo pytań: czy sztuka ulicy może stanowić obiekt zainteresowania konserwatora zabytków?, czy należy konserwować murale, a może istnieją inne rozwiązania?

Głównym założeniem konserwacji obiektu było powstrzymanie procesów niszczących oraz przywrócenie funkcji estetycznych i społecznych. Zaobserwowałam związek między złym stanem zachowania murali a nieodpowiednią technologią. Myślę, że konserwator mógłby współpracować z artystami na etapie projektu, żeby wspólnie opracować najlepszą technologię.

Conservation and restoration of Linas Domarackas's mural *Stilt walkers* on the façade of the tenement house at 37 Stalowa Street in Warsaw

Degree piece: Studio of Techniques and Technology of Wall Painting, supervisor: Dr hab. Tytus Sawicki, Assoc. Prof.

The subject of the degree piece was a mural – *Stilt walkers* by Linas Domarackas – located on the wall of the tenement house in the Praga Północ district of Warsaw.

During the course of my studies, I dealt mainly with historical objects. However, the master's degree piece gave me an opportunity to explore the topic of street art and find out how broad this field is.

When I started the practical part, a number of questions appeared: can street art be an object of interest for a conservator of monuments? Is it necessary to conserve murals, or perhaps there are other solutions?

The main assumption for the conservation of the object was to stop destructive processes and restore its aesthetic and social functions. I observed the relationship between the poor conservation status of murals and inadequate technology. I think that the conservator could co-operate with artists at the design stage in order to jointly develop the best technology.

Mural w przestrzeni miejskiej. Problematyka konserwatorska murali warszawskich, wykonanych na ścianach starych kamienic

Praca teoretyczna,
promotor: dr hab. Tytus Sawicki, prof. Uczelni

W tempie, w jakim obecnie żyjemy, proste formy graficzne zdają się najszybciej trafić do odbiorcy, stając się w ten sposób nową odsłoną średniowiecznej Biblii pauperum. Dlatego też spotykamy coraz więcej murali pełniących różne funkcje.

Praca jest uzupełnieniem części praktycznej – konserwacji muralu *Szczudlarze*. Zostały tu omówione takie zagadnienia jak mural a rewitalizacja miasta, wpływ na lokalną społeczność i jej udział w powstawaniu prac. Ponadto przedstawiono historię murali warszawskich na podstawie wybranych przykładów.

W trakcie pracy korzystano z metod badawczych, to jest obserwacji, omówienia stanu zachowania wybranych obiektów streetartu i analizy różnych źródeł.

Mural in urban space. The issues of conservation of Warsaw murals painted on walls of old tenement houses

Thesis, supervisor: Dr hab. Tytus Sawicki, Assoc. Prof.

Considering the pace of our current life, simple visual forms seem to appeal most quickly to the recipient, thus becoming a new version of the mediaeval *Biblia pauperum*. This is why we come across an increasing number of murals fulfilling various functions.

The thesis is a supplement to the practical part – the conservation of the mural *Stilt walkers*. It deals with such issues as the mural vs. urban regeneration, the impact on the local community and its participation in the making of works. In addition, the history of Warsaw murals is presented on the basis of selected examples.

The author used a number of research methods: observation, discussion of the conservation status of selected street art objects, and analysis of various sources.

Pani Karolina Mikuła w ramach pracy magisterskiej wykonała konserwację i restaurację malowidła ściennego Linasa Damarackasa *Szczudlarze* na elewacji kamienicy przy ulicy Stalowej 37 w Warszawie. Jest to pierwsza konserwacja muralu wykonana w ramach pracy magisterskiej. Podjęto ją w ramach międzynarodowego programu Erasmus+ CAPuS. Zadanie powierzone magistrantce było bardzo trudne i złożone, bowiem, mimo iż malowidło *Szczudlarze* powstało zaledwie 12 lat temu, to znajdowało się ono w bardzo w złym stanie zachowania. Kompozycję tę namalowano na niereperowanych tynkach za pomocą farb złej jakości. Powierzchnia malowidła ma ponad 55 m kw., co w dużym stopniu przekracza zakres pracy magisterskiej. Magistrantka pracowała w bardzo ciężkich warunkach, w pobliżu ruchliwej ulicy. Pani Karolina Mikuła odważnie podjęła się jako pierwsza magistrantka z naszego Wydziału konserwacji muralu. Jej praca stanowi istotny wkład w rozwój nowej dziedziny konserwacji obiektów street artu.

dr hab. Tytus Sawicki, prof. Uczelni

Within the scope of her master's degree piece, Karolina Mikuła performed the conservation and restoration of Linas Damarackas's mural *Stilt Walkers* on the façade of the tenement house at 37 Stalowa Street in Warsaw. It is the first conservation of a mural carried out as part of a master's degree piece. It was undertaken under the international Erasmus+ CAPuS programme. The task entrusted to the graduate was very difficult and complicated – although the mural *Stilt Walkers* was painted only 12 years ago, its conservation status was very poor. This composition was painted on unrepaired plasters using low-quality paints. The surface of the mural has an area of over 55 sq. m., which largely exceeds the scope of the master's degree piece. The graduate worked in very hard conditions, close to a busy street. Karolina Mikuła is the first graduate from our Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art who has bravely taken up the conservation of a mural. Her work is an important contribution to the development of the new field of conservation of street art objects.

Dr hab. Tytus Sawicki, Assoc. Prof.

KAROLINA

RYBUS

Ur. 1994. Studia: WKIRDS ASP w Warszawie (2013–2021). Zajmuje się konserwacją tkanin zabytkowych. W ramach programu Erasmus+ odbyła praktyki w pracowni konserwacji tkanin w Sienie (2016). Otrzymała stypendium rektora ASP w Warszawie za osiągnięcia artystyczne (2016/17). Ubrania jej projektu prezentowano na pokazach mody w Łodzi (09.05.2016) oraz Żyrardowie (23.09.2016), a prace rysunkowe na indywidualnej wystawie w MDK Łazienkowska w Warszawie (09.2016). Brała udział w przygotowaniu wystawy *Christian Dior i ikony paryskiej mody* w CMWŁ w Łodzi (2018).

Born 1994. Studies: Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2013–2021). She works in the conservation of historic textiles. Under the Erasmus+ program she completed an apprenticeship in the textile conservation studio in Siena, Italy (2016). She received a scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts in Warsaw for artistic achievements (2016/17). Clothes designed by her were presented at fashion shows in Łódź (9 May 2016) and Żyrardów (23 September 2016), and her drawings were shown at a solo exhibition in the Łazienkowska Youth Cultural Centre in Warsaw (September 2016). She took part in the preparation of an exhibition *Christian Dior and icons of Paris fashion in the Central Museum of Textiles in Łódź* (2018).

Dwa wachlarze z przełomu XIX i XX wieku – Problemy konserwacji i restauracji wynikające z różnorodnej technologii

Dyplom: Pracownia Konserwacji i Restauracji Tkanin Zabytkowych, promotorka: dr Monika Stachurska

W ramach mojej pracy magisterskiej wykonałam konserwację-restaurację dwóch wachlarzy z przełomu XIX i XX wieku. Należą one do tej samej grupy akcesoriów mody, lecz problematyka ich konserwacji była różna ze względu na odmienne materiały, technikę wykonania oraz zniszczenia w obu wachlarzach. Złożona budowa obu zabytków wymagała zdobycia wiedzy z innych dziedzin konserwacji: drewna, metalu, złocień, papieru, akwareli, kości, masy perłowej. Wybór wachlarzy na obiekty dyplomowe odpowiadał moim zainteresowaniom modą.

Two fans at the turn of the 20th century – Conservation and restoration problems resulting from various technology

Degree piece: Studio of Conservation and Restoration of Textiles, supervisors: Dr Monika Stachurska

Within the scope of my master's degree piece, I performed the conservation and restoration of two fans from the turn of the 20th century. They belong to the same group of fashion accessories, but the issues of their conservation were different because of various materials, techniques and damages in both fans. The complex structure of both historic objects required the acquisition of knowledge in other fields of conservation: wood, metal, gilding, paper, water-colour, bone and mother of pearl. The choice of fans for degree piece objects corresponded to my interest in fashion.

Cekiny i pajety – drobne elementy zdobiące tkaniny. Historia, technologia i technika wykonania

Praca teoretyczna, promotorka: dr Monika Stachurska

Praca teoretyczna nawiązuje do konserwowanych wachlarzy, w których występowały dekoracje z cekinów i pajetów (płaskich elementów z metalowej blaszki z otworem pośrodku, służącym do mocowania). W zakres pracy weszło ustalenie etymologii słów *pajet* i *cekin*, opis przemian w metodach ich produkcji, a także wykonanie specjalistycznych badań SEM-EDS 16 cekinów z XVIII i XIX w. Prześledzono także historię wykorzystywania tych elementów w dekoracji tkanin w kontekście zmian w modzie, z uwzględnieniem współczesnych projektantów.

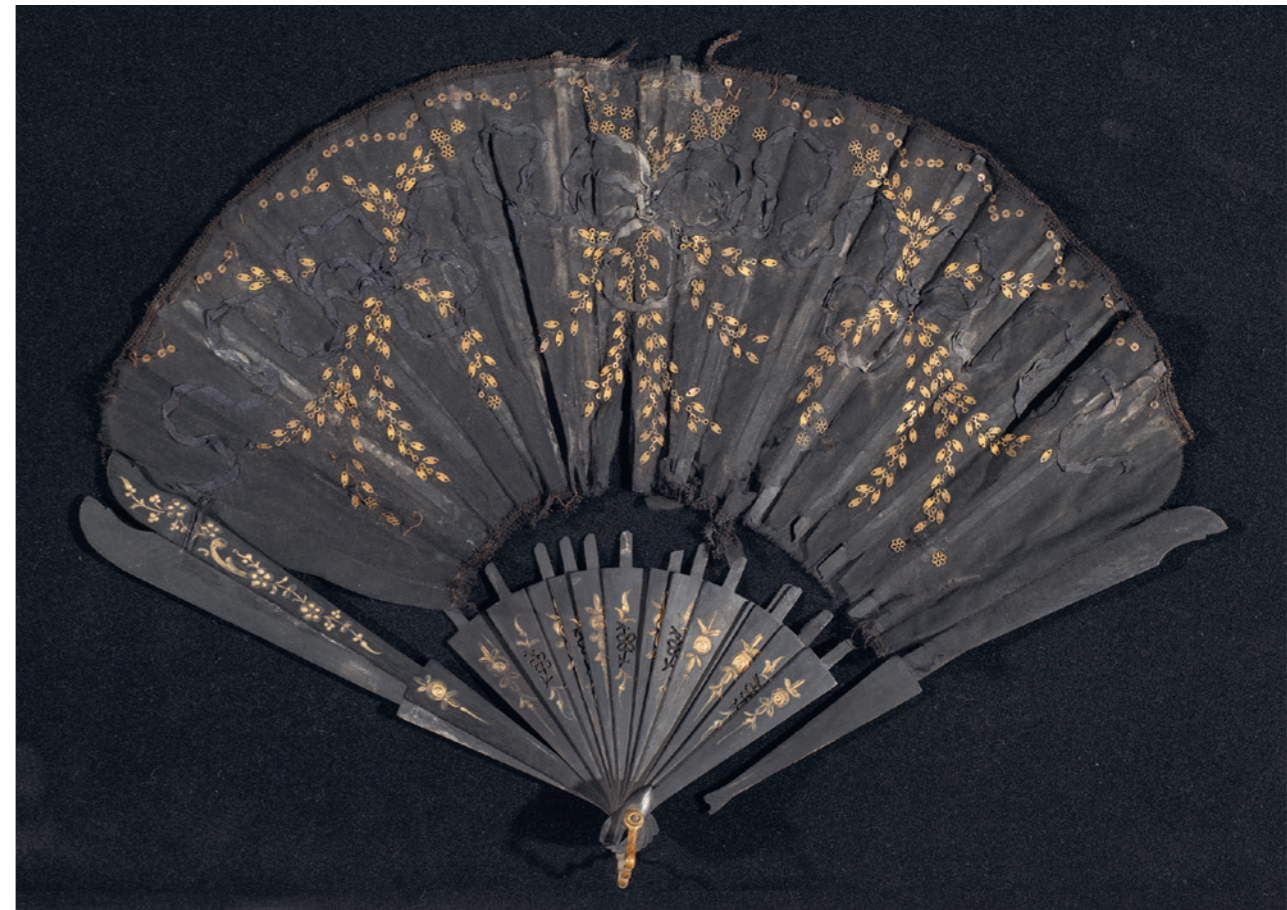
Sequins and paillettes – small decorative elements for textiles. History, technology and technique

Thesis, supervisor: Dr Monika Stachurska

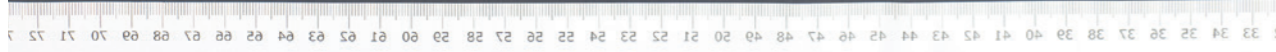
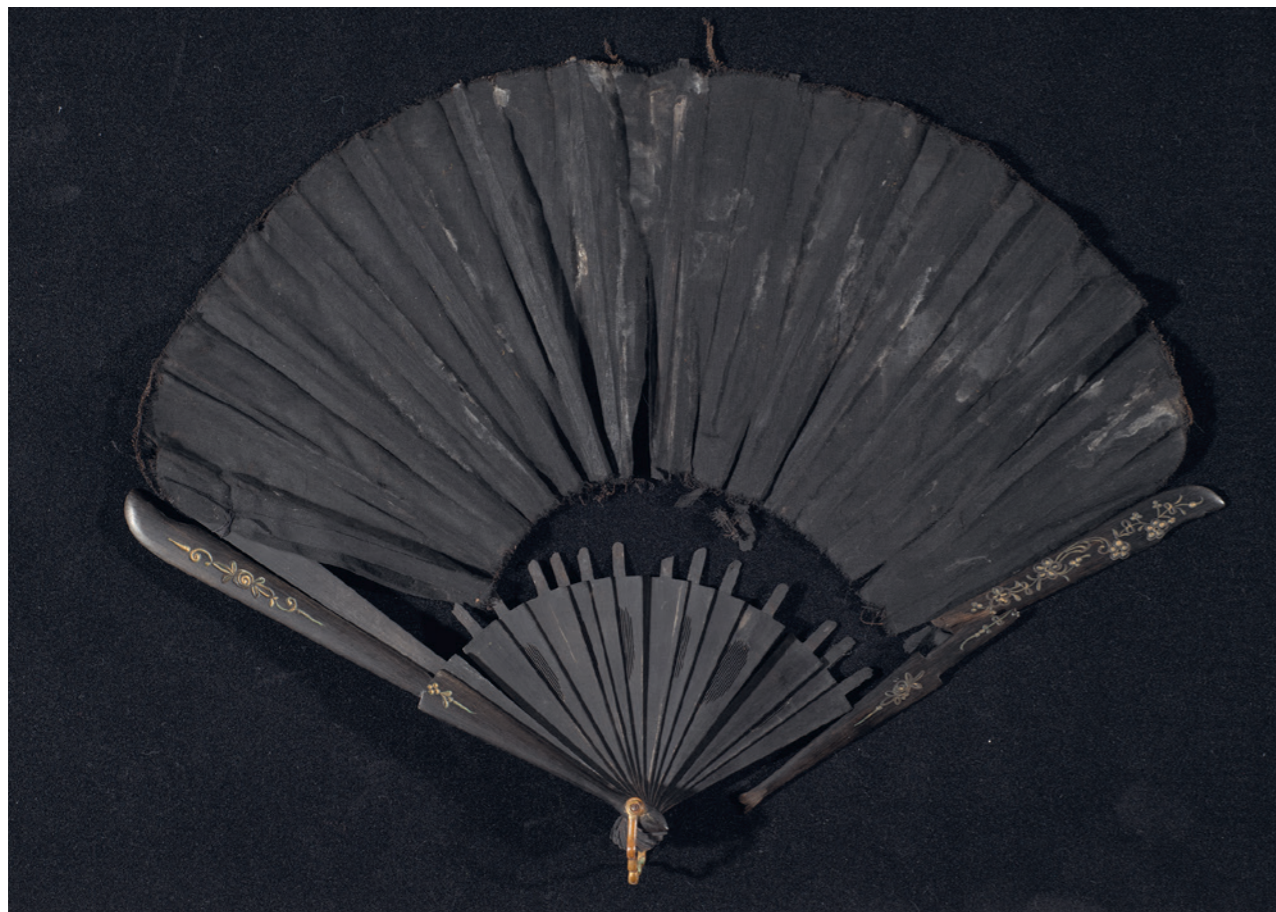
The thesis refers to conserved fans containing sequin and paillette decorations (paillettes are flat metal plate elements with a fastening hole in the middle). The scope of the thesis includes the determination of the etymology of words 'paillette' and 'sequin', a description of changes in their production methods, and a specialist SEM-EDS analysis of 16 sequins from the 18th and 19th centuries. It also contains an overview of the history of use of these elements for the decoration of textiles in the context of changes in fashion, including modern designers.

↑ Haft wykonany cekinami i pajetami na pokryciu Wachlarza Czarnego, XIX/XX w., zbiory prywatne. Zdjęcie mikroskopowe / Embroidery made with sequins and paillettes on the cover of the Black Fan, 19th/20th century, private collection. Microscopic image

↓ Wachlarz Czarny, XIX/XX w., zbiory prywatne. Awers, stan przed konserwacją i po konserwacji / Black Fan, 19th/20th century, private collection. Obverse, before and after conservation

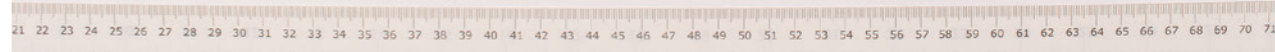

↑ Wachlarz Czarny, XIX/XX w., zbiory prywatne. Rewers, stan przed konserwacją i po konserwacji / Black Fan, 19th/20th century, private collection. Reverse, before and after conservation

↓ Wachlarz Kremowy, XIX/XX w., zbiory prywatne. Awers, stan przed konserwacją i po konserwacji / Cream Fan, 19th/20th century, private collection. Obverse, before and after conservation

Zainteresowania Karoliny w trakcie studiów zawsze krążyły wokół mody, dlatego nieprzypadkowo na temat Jej pracy magisterskiej wybrałyśmy dwa wachlarze z przełomu XIX i XX wieku. Wytypowałyśmy je spośród wielu innych wachlarzy z tworzonej od lat, prywatnej kolekcji Pani Jolanty Różalskiej. Kierowałyśmy się ich bardzo złym stanem zachowania, odmiennością zniszczeń i problemów konserwatorsko-restauratorskich. Karolina stale miała na uwadze, że zajmuje się akcesoriami mody, dlatego w trakcie realizacji prac dążyła do przywrócenia wachlarzom ich pierwotnej funkcji użytkowej i dekoracyjnej. Takie podejście sprawiło, że podjęła się rekonstrukcji niektórych brakujących elementów stelaża oraz dekoracji pokryć.

Jako promotor zawsze staram się, by obiekty wytypowane na prace magisterskie były spójne z zainteresowaniami, osobowością i temperamentem magistrantów. W pracy Karoliny łączy się pasja do mody z jej cechami charakteru – wszystkie etapy konserwacji wachlarzy wymagały wyjątkowej delikatności, a prace restauratorskie dużej wrażliwości.

dr Monika Stachurska

Karolina has always taken an interest in fashion during her studies, so we deliberately chose two fans dating back to the turn of the 20th century as the subject-matter of her master's degree piece. We selected them from among many other fans from a private collection of Ms Jolanta Różalska, which has been created for years. Our choice was motivated by their very poor condition, the diversity of damages and the conservation and restoration problems. Karolina constantly kept in mind that she was dealing with fashion accessories, so she strived to restore the original utility and decorative function of the fans in the course of her work. As a result of this approach, she undertook to reconstruct some missing parts of the frame and the decoration of the covers.

As a supervisor, I always try to ensure that objects selected for a master's degree piece are consistent with the interests, personality and temperament of graduate students. Karolina's degree piece combines her passion for fashion with her personal qualities – the conservation of fans required extreme delicacy at all stages, and the restoration works had to be performed with great sensitivity.

Dr Monika Stachurska

↑ Wachlarz Czarny oraz Kremowy. XIX/XX w., zbiory prywatne.
W trakcie prac / Black Fan and Cream Fan, 19th/20th century, private collection. During work

↓ Wachlarz Kremowy. XIX/XX w., zbiory prywatne. Rewers, stan przed konserwacją i po konserwacji / Cream Fan, 19th/20th century, private collection. Reverse, before and after conservation

KRYSTYNA

TOMASIK

Ur. 1994. Studia: Wydział „Artes Liberales” Uniwersytetu Warszawskiego (2017–2021) oraz Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2013–2021). W ramach programu Erasmus+ odbyła dwumiesięczną praktykę zawodową w firmie Bobin Tradition w Paryżu (2016) oraz w muzeum mody MoMu w Antwerpii (2017). Zajmuje się konserwacją tkanin zabytkowych. Jest zatrudniona na stanowisku asystenta konserwatorskiego w Państwowym Muzeum Etnograficznym w Warszawie.

Born 1994. Studies: Faculty of „Artes Liberales” of the University of Warsaw (2017–2021) and Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2013–2021). Under the Erasmus+ programme, she completed two-month apprenticeships in the Bobin Tradition company in Paris (2016), and in the MoMu fashion museum in Antwerp (2017). She works in the conservation of historic textiles. She is employed as a conservation assistant in the State Ethnographic Museum in Warsaw.

Przywrócenie pierwotnej formy makiety z przedstawieniem tańca ludowego na podstawie analizy etnochoreograficznej – problematyka konserwatorska. Nr inw. PME 3515/1-5

Dyplom: Pracownia Konserwacji i Restauracji Tkanin Zabytkowych, promotorka: dr Monika Stachurska

Obiekt powstał w 1937 roku z okazji ekspozycji *Ludowe tańce europejskie* w ramach Międzynarodowej Wystawy „Sztuka i Technika w Życiu Współczesnym” w Paryżu. Kolekcja makiet stanowi niezwykłą wartość dla rozwoju współczesnej etnografii europejskiego tańca ludowego, obecnie jest przechowywana jako depozyt w Państwowym Muzeum Etnograficznym w Warszawie. Deformacja układu lalek w konserwowanej makięcie sprawiła, że przedstawienie całkowicie utraciło swoją czytelność. Celem moich prac konserwatorskich i restauratorskich było przede wszystkim przywrócenie odpowiedniego ułożenia i zatrzymanie procesów niszczących. Wyzwaniem była wielowarstwowa budowa lalek, która wymagała opracowania sposobu oczyszczania i zabezpieczenia ich poszczególnych elementów – zdemontowanych i niezdemontowanych. Interdyscyplinarność w zakresie pracy z różnymi materiałami o nietypowej budowie pozwoliła na zdobycie doświadczenia w wielu nowych aspektach, wymagających indywidualnego podejścia do każdego elementu obiektu.

Restoration of the original form of a mock-up with a representation of a folk dance on the basis of an ethno-choreographic analysis – conservation issues. Inv. No. PME 3515/1-5

Degree piece: Studio of Conservation and Restoration of Textiles, supervisors: Dr Monika Stachurska

The object was made in 1937 on the occasion of the exhibition *European folk dances* as a part of the International Exposition of Art and Technology in Modern Life in Paris. The collection of mock-ups is particularly valuable for the development of the modern ethnography of European folk dance; currently, it is kept as a deposit in the State Ethnographic Museum in Warsaw. Because of the deformation of the arrangement of the dolls in the conserved mock-up, the representation has become completely illegible. The aim of my conservation and restoration works was mainly to restore the proper arrangement and to stop destructive processes. A separate challenge was the multi-layered construction of the dolls, which made it necessary to elaborate a method of cleaning and protecting their disassembled and non-disassembled individual parts. The interdisciplinarity of work with various materials with an unusual structure allowed me to gain experience in many new aspects requiring an individual approach to each element of the object.

Nieoczywiste funkcje lalki

Praca teoretyczna, promotorka: dr Anna Rudzka

W pracy zostały pokazane – na wybranych przykładach – zmieniające się formy, materiały, sposoby wykonywania lalek służących do prezentacji trendów mody. Nietypowa funkcja lalek-modelek odnosi się nie tylko do pokazywania strojów, które przybliżają nas do realiów danych czasów, ale też jest zapisem historycznym przemian, jakie następują w podejściu i myśleniu o ubiorze, zmian społecznych i pozycji kobiety w społeczeństwie.

↑ Makieta z przedstawieniem tańca ludowego, 1937 r., nr inw. PME 3515/1-5, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Widok z góry, stan przed konserwacją / A mock-up with a representation of a folk dance, 1937, inv. no. PME 3515/1-5, State Ethnographic Museum in Warsaw. View from the top, before conservation

↘ Makieta z przedstawieniem tańca ludowego, 1937 r., nr inw. PME 3515/1-5, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Widok z boku, stan przed konserwacją / A mock-up with a representation of a folk dance, 1937, inv. no. PME 3515/1-5, State Ethnographic Museum in Warsaw. Side view, before conservation

↓ Makieta z przedstawieniem tańca ludowego, 1937 r., nr inw. PME 3515/1-5, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Widok z góry, stan po konserwacji / A mock-up with a representation of a folk dance, 1937, inv. no. PME 3515/1-5, State Ethnographic Museum in Warsaw. View from the top, after conservation

Unobvious functions of a doll

Thesis, supervisor: Dr Anna Rudzka

The thesis presents selected examples of changing forms, materials and ways of making dolls whose function is to present fashion trends. The unconventional function of dolls-models refers not only to the presentation of outfits that bring us closer to the reality of the epoch concerned, but is also a historical record of changes occurring in the approach to and perception of clothing, social changes and the position of women in society.

↑ Makieta z przedstawieniem tańca ludowego, 1937 r., nr inv. PME 3515/1-5. Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Ujęcie z 3/4 wysokości kompozycji, stan przed konserwacją / A mock-up with a representation of a folk dance, 1937, inv. no. PME 3515/1-5. State Ethnographic Museum in Warsaw. Shot from 3/4 of height of the composition, before conservation

↓ Lalka A – zestawienie elementów stroju, 1937 r., nr inv. PME 3515/2. Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Stan po konserwacji / Doll A – list of costume parts, 1937, inv. no. PME 3515/2. State Ethnographic Museum in Warsaw. After conservation

↑ Makieta z przedstawieniem tańca ludowego, 1937 r., nr inv. PME 3515/1-5. Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Widok z boku, stan po konserwacji / A mock-up with a representation of a folk dance, 1937, inv. no. PME 3515/1-5. State Ethnographic Museum in Warsaw. Side view, after conservation

↑ Makieta z przedstawieniem tańca ludowego, 1937 r., nr inv. PME 3515/1-5. Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Ujęcie z 3/4 wysokości kompozycji, stan po konserwacji / A mock-up with a representation of a folk dance, 1937, inv. no. PME 3515/1-5. State Ethnographic Museum in Warsaw. Shot from 3/4 of height of the composition, after conservation

Makieta tańca ludowego z wystawy paryskiej 1937 na tle dotychczasowych prac magisterskich zrealizowanych w Katedrze Konserwacji i Restauracji Tkanin Zabytkowych jest dość nietypowym i oryginalnym zabytkiem.

Wybór właśnie tego obiektu był podyktowany nie tylko jego ciekawą historią i wartością dla współczesnej etnografii europejskiego tańca ludowego. Istotny był też fakt, że stosunkowo małych rozmiarów makieta była znakomitym polem do wielowarstwowych prac badawczych związanych z historią i rozpoznaniem tańca, analizą materiałów, tkanin oraz krojów ubiorów, a przede wszystkim bardzo zróżnicowanych prac konserwatorskich. Małe rozmiary figur tancerzy wcale nie oznaczały małej skali problemów przy realizacji pracy magisterskiej – wręcz przeciwnie.

Z perspektywy promotora obserwującego pracę Krystyny wykonywaną z dużym zaangażowaniem, rosnącą świadomością oraz dużą kreatywnością przy rozwiązywaniu pojawiających się problemów i podejmowaniu kolejnych decyzji konserwatorskich z pełnym przekonaniem mogę stwierdzić, że wytypowany obiekt stworzył Krystynie szanse na zdobycie bardzo wszechstronnych umiejętności i mam nadzieję, że był dla Niej wartościowym doświadczeniem na ostatnim etapie edukacji.

dr Monika Stachurska

↑ Lalka B – zestawienie elementów stroju, 1937 r., nr inw. PME 3515/1, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Stan po konserwacji / Doll B – list of costume parts, 1937, inv. no. PME 3515/1, State Ethnographic Museum in Warsaw. After conservation
↓ Lalka D – zestawienie elementów stroju, 1937 r., nr inw. PME 3515/3, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Stan po konserwacji / Doll D – list of costume parts, 1937, inv. no. PME 3515/3, State Ethnographic Museum in Warsaw. After conservation

In comparison to previous master's degree pieces completed in the Chair of Conservation and Restoration of Textiles, the mock-up of a folk dance from the 1937 Paris exposition is a relatively unconventional and original historical piece.

The choice of this object was dictated not only by its interesting history and value for the modern ethnography of European folk dance. It was also important that the relatively small mock-up served as an excellent field for multi-layer research work concerning the history and recognition of dance, the analysis of materials, textiles and cuts of clothes and, above all, very diverse conservation works. The small sizes of dancers' figures did not mean a small scale of problems in the completion of the master's degree piece – quite the opposite.

From the perspective of the supervisor observing Krystyna's work – performed with high commitment, growing awareness and high creativity in solving current problems and taking conservation decisions – I can say with full conviction that the selected object gave Krystyna an opportunity to acquire very versatile skills and I hope that it was a valuable experience for her at the last stage of her education.

Dr Monika Stachurska

↑ Lalka C – zestawienie elementów stroju, 1937 r., nr inw. PME 3515/4, Państwowe Muzeum Etnograficzne w Warszawie. Stan po konserwacji / Doll C – list of costume parts, 1937, inv. no. PME 3515/4, State Ethnographic Museum in Warsaw. After conservation

ANNA

WĄSEK

Ur. 1995. Studia: WKIRDS ASP w Warszawie (2013–2020). Malarzka, kopistka, kostiumograf. Uczestniczyła w pokazie mody na IV i V Festiwalu Sztuki Jeździeckiej w Centrum Olimpijskim, Warszawa (2017, 2018) i w Wystawie historycznego krawiectwa – Żupan, Jupka, Karabela, DAP, Warszawa (2018). Odbiła studenckie praktyki w Libanie. Pracowała przy konserwacji malowideł ściennych Jerzego Nowosielskiego w kościele Opatrzności Bożej w Wesołej oraz jako asystent stażysta w Katedrze Techniki i Technologii Malarstwa Sztalowego na macierzystym wydziale. Jest w zatrudniona w firmie Croaton KRODS.

Born 1995. Studies: Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2013–2020). Painter, copyist, costume designer. She participated in a fashion show at the 4th and 5th Festival of Horsemanship in the Olympic Centre, Warsaw (2017, 2018) and in *An exhibition of historical tailoring – Żupan, Jupka, Karabela, DAP, Warszawa* (2018). She completed a student apprenticeship in Lebanon. She worked on the conservation of Jerzy Nowosielski's wall paintings in the Church of Divine Providence in Wesoła and as a trainee assistant at the Chair of Easel Painting Technique and Technology at her home faculty. She is employed in the Croaton KRODS company.

Kopia fragmentu obrazu Św. Anna Samotrzeć ze św. Małgorzatą i Katarzyną autorstwa Mistrza z Warty, datowanego na ok. 1520 r., ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie

Rekonstrukcja brakujących elementów kompozycji. Wykonanie ramy dekoracyjnej

Dyplom: Pracownia Technologii i Kopii Malarstwa XVII–XIX w., promotor: dr Mateusz Jasiński

Kiedy dowiedziałam się, że istnieje możliwość wykonania technologicznej kopii gotyckiego ołtarza w ramach pracy magisterskiej, otworzyło to przede mną wiele niezwykłych perspektyw. Mogłam zgłębić mistycyzm gotyku dzięki pracy przy oryginale w Magazynie Sztuki Średniowiecznej w Muzeum Narodowym w Warszawie. Zależało mi, by kopowany obiekt wyglądał, jakby właśnie wyszedł spod ręki Mistrza. Dlatego problematycznym elementem pracy praktycznej były próby odtworzenia brakujących elementów kompozycji. Na szczęście analiza porównawcza innych zachowanych obrazów autora obiektu umożliwiła odtworzenie niezachowanych fragmentów. Kopię wykonałam na topolowej desce pokrytej 17 warstwami gruntu klejowo-kredowego. Do malowania kopii użyłam własnoręcznie przygotowanych farb, w tym tak rzadko stosowanej teraz bieli ołowiowej, a obiekt jest pozłoceny 23 i ¾ karatowym złotem. Wykonałam do kopii obrazu ramę dekoracyjną w stylistyce nawiązującej do ram gotyckich wraz z ozdobnym maswerkkiem.

Copy of a fragment of *The Virgin and Child with St Anne, St Margaret and St Catherine* – a painting by the Altar Master from Warta, dated ca. 1520, from the collection of the National Museum in Warsaw.

Reconstruction of the missing parts of the composition. Construction of a decorative frame

Degree piece: Studio of Technology and Copy of 17th–19th Centuries Painting, supervisor: Dr Mateusz Jasiński

When I learned that it was possible to make a technological copy of a Gothic altar as part of the master's degree piece, this opened up many amazing opportunities for me. I could explore the mysticism of the Gothic style thanks to my work with the original in the Store of Medieval Art in the National Museum in Warsaw. I wanted the copied object to look like it has just been painted by the Master. Therefore, attempts to reconstruct the missing elements of the composition were the problematic part of the degree piece. Fortunately, a comparative analysis of other preserved paintings of the author of the object made it possible to reconstruct the fragments that had not survived. I made the copy on a poplar board covered with 17 layers of glue-chalk primer. I painted the copy using handmade paints, including lead white, which is very rarely used today, and the object is gilded with 23.75-carat gold. For the copy of the painting, I made a decorative frame in a style referring to a Gothic frame with a decorative tracery.

Próba rekonstrukcji sukien inspirowanych XVII wiekiem

Aneks: Pracownia Tkaniny Artystycznej, promotorzy: prof. Dorota Grynczel, dr Michał Wielowiejski

Wykonany przeze mnie aneks artystyczny jest z jednej strony ubiorem, kostiumem, a z drugiej – sztuką. Dlatego sztuką, bo krawiectwo historyczne oprócz tego, że kojarzy się z rzemiosłem, wymaga artystycznego zacięcia i abstrakcyjnego, przestrzennego myślenia. Jako aneks do dyplomu prezentuję dwie suknie, uszyte według wykrojów z 1660 roku. Gorset, jak to dawniej robiono, usztywniony został drewnem, a znaczna część sukni uszyta została ręcznie. Podszewką gorsetu jest sztywny len, a suknie wykonane zostały z wiskozy. Przy tworzeniu ich zależało mi nie tylko na odtworzeniu wykroju z epoki, ale także na funkcjonalności stroju. Suknie jak najbardziej nadają się do noszenia, a dzięki nim ubierająca je osoba może poczuć się, jakby cofnęła się w czasie.

Problematyka konstrukcji polskich XVII-wiecznych męskich strojów dawnych

Praca teoretyczna, promotorka: dr Anna Rudzka

Kostiumologia to dziedzina nauki wykorzystywana m.in. przez historyków sztuki, antropologów, konserwatorów czy archeologów, a w dzisiejszych czasach także przez artystów, kostiumografów i rekonstruktorów. Jako że kostiumologia stała się moją pasją w trakcie trwania studiów, chciałam, by moja teoretyczna praca dyplomowa była wskazówką, jak poszukiwać odpowiednich źródeł kostiumologicznych, wytłumaczeniem nazewnictwa, kompendium rozwiązań stosowanych przy konstrukcji ubiorów dawnych, a także prezentacją dylematów, z jakimi musi się mierzyć współczesny rekonstruktor kostiumu.

Attempt at the reconstruction of dresses inspired by the 17th century

Minor degree: Studio of Artistic Textiles, supervisors: Prof. Dorota Grynczel, Dr Michał Wielowiejski

The artistic minor degree is a costume on the one hand and art on the other hand. It is art because historical tailoring is not only associated with craft, but also requires artistic ambition and abstract spatial thinking. The minor degree presented by me consists of two dresses sewn according to patterns invented in 1660. The corset was stiffened with wood as it was done in the past, and a large part of the dress was sewn manually. The corset is lined with stiff linen and the dresses are made of viscose. When creating them, I wanted to restore not only the pattern from the era, but also the functionality of clothes. The dresses are perfectly wearable, and the person wearing them can feel as if they have stepped back in time.

The issues of the construction of Polish 17th-century former men's costumes

Thesis, supervisoress: Dr Anna Rudzka

Costume design is a field of sciences used, among others, by art historians, anthropologists, conservators or archaeologists, and in modern times also by artists, costume designers and reenactors. As costume design has become my passion during my studies, I wanted my thesis to serve as a guide on how to look for relevant costume design sources, an explanation of the terminology, a compendium of solutions used in the construction of former costumes, as well as a presentation of the dilemmas that a contemporary costume reenactor has to face.

Praca magisterska Anny Wąsek obejmowała wykonanie kopii wraz z rekonstrukcją fragmentu środkowego retabulum ołtarzowego Św. Anna Samotrzcęc ze świętymi Małgorzatą i Katarzyną, autorstwa Mistrza Ołtarza z Warty, ze zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie.

Oryginał zachowany jest w bardzo złym stanie. W przeszłości musiał być przechowywany przez dłuższy czas w nieodpowiednich warunkach oraz ucierpiał w pożarze. Magistrantka w ramach pracy praktycznej zdecydowała się na wykonanie kopii technologicznej fragmentu obrazu oraz rekonstrukcji brakujących części obiektu przebiegających przez środek kompozycji.

Kopia została wykonana na podstawie analizy wizualnej oryginału oraz źródeł historycznych jak dawne traktaty oraz badań analitycznych innych obiektów z epoki. Obraz został oprawiony w wykonaną przez magistrantkę ramę oraz oprawę skrzyniową z rzeźbionym maswerkiem. Wszystkie prace techniczne zostały wykonane na wysokim poziomie oraz z dużym wyczuciem artystycznym.

dr Mateusz Jasiński

Anna Wąsek's master's degree piece encompassed the making of a copy and the reconstruction of a fragment of the middle altarpiece *The Virgin and Child with St Anne, St Margaret and St Catherine* built by the Altar Master from Warta, coming from the collection of the National Museum in Warsaw.

The original has survived in a very poor condition. In the past, it must have been kept in inadequate conditions for a long time and must have been damaged in a fire. Within the scope of her practical work, the graduate decided to prepare a technological copy of the fragment of the painting and to restore the missing parts of the object running through the centre of the composition.

The copy was prepared on the basis of the visual analysis of the original and historical sources such as former treatises and analytical research on other objects from the epoch. The painting was set in a frame and a box-like structure with sculpted tracery made by the graduate. All technical works were performed at a high level and with a great artistic sensitivity.

Dr Mateusz Jasiński

Powrót do przerwanej na parę stuleci rzemiosła nie jest łatwy, ponieważ wiedza na jego temat zatarła się. Nie mogąc liczyć na bezpośrednie nauki mistrzów, podjąć się tego wyzwania mogą jedynie osoby z wielką pasją, do których należy Anna Wąsek.

Ponieważ do naszych czasów zachowało się niewiele oryginalnych ubiorów, ich pierwowzorów można szukać głównie w obrazach oraz literaturze. Źródła te wystarczają, żeby określić kolory, zdobnictwo oraz rodzaj tkanin modnych w danej epoce. Jednak jest to niewielka część wiedzy niezbędnej do wiarygodnego odtworzenia konfekcji. Największą trudnością jest odkrycie tego, co ukryte, struktury odzieży – wykroju, sposobów szycia. Do poznania tych zagadnień technologii potrzebna jest wnikliwa obserwacja, dedukcja oraz niezliczone próby poszukiwań rozwiązań. Dodatkową trudnością jest to, że każdy mistrz krawiecki pracował we własnym indywidualnym stylu, aby wyróżnić się na tle konkurencji.

Odtworzenie stroju historycznego jedynie w celu poszukiwania dawnego piękna jest kuszące z punktu widzenia estetyki, jednakże odzież należy do praktycznej sfery życia i tam powinny znaleźć swoje miejsce rekonstrukcje strojów historycznych. Tu także poznajemy kunszt Anny Wąsek, która przykłada ogromną wagę do funkcjonalności sztuki krawiectwa historycznego. Tworzona przez nią odzież jest z sukcesami wykorzystywana przy specjalnych okazjach.

dr Michał Jan Wielowiejski

The return to a craft interrupted for a few centuries is not easy, because knowledge on that subject is now forgotten. Having no direct lessons from masters to rely on, only persons with a great passion such as Anna Wąsek can take up this challenge.

Because few original garments have survived till our times, their prototypes can be sought mainly in paintings and literature. These sources are sufficient to identify colours, decorations and types of textiles fashionable in a given epoch. However, this is only a small part of the knowledge necessary for the reliable restoration of clothing. The greatest difficulty is to discover what is hidden: the structure and pattern of clothes or sewing methods. Careful observation, deduction and countless attempts at finding solutions are necessary to become familiar with these issues of technology. What makes matters even more difficult is the fact that every master tailor worked in his own individual style to stand out from the competition.

The restoration of a historical outfit only for the sake of looking for old beauty is enticing from the perspective of aesthetics; however, clothing belongs to the practical sphere of life and this is where restorations of historical outfits should be assigned. Here we can also see the craftsmanship of Anna Wąsek, who attaches great importance to the functionality of the art of historical tailoring. The clothes she creates are successfully used on special occasions.

Dr Michał Jan Wielowiejski

FACULTY
OF INTERIOR
DESIGN

WYDZIAŁ
ARCHITEKTURY
WNĘTRZ

MACIEJ

CHOIŃSKI

Ur. 1997 Studia: Wydział Architektury Wnętrz ASP w Warszawie (2017–2021); Wydział Architektury na Ceské vysoké učení technické v Praze (Erasmus+; 2018–2019). Stypendia: Prezydenta m.st. Warszawy (2020–2021) i Rektora ASP (2018/19, 2019/20, 2020/21). Zajmuje się architekturą wnętrz, wystawiennictwem i wzornictwem. Autor projektów m.in. na I i II Międzynarodowym Festiwalu Sztuki Efemerycznej w Uniejowie (2018 i 2019). Wystawa indywidualna *Hollow bricks*, Podlaskie Muzeum Sztuki Ludowej w Wasilkowie (2020). Nagroda im. prof. Lecha Tomaszewskiego (ASP w Warszawie, 2020).

Born 1997 Studies: Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2017–2021); Faculty of Architecture at Ceské vysoké učení technické in Prague (Erasmus+; 2018–2019). Scholarships: from the Mayor of Warsaw (2020–2021) and from the Rector of the Academy of Fine Arts (2018/19, 2019/20, 2020/21). He works in design (including interior design) and exhibition arrangement. Author of designs, among others, at the 1st and 2nd International Festival of Ephemeral Art in Uniejów (2018 and 2019). Solo exhibition *Hollow bricks*, Podlasie Museum of Folk Art in Wasilków (2020). Professor Lech Tomaszewski Award (Academy of Fine Arts in Warsaw, 2020).

FOLK concept – PROJEKT ADAPTACYJNY SPICHLERZA

Dyplom: I Pracownia Wystawiennictwa, promotorka:
dr hab. Barbara Kowalewska, prof. Uczelni

Zagospodarowanie terenu wokół budynku Folk concept

Aneks: Pracownia Architektury Krajobrazu,
promotorka: dr Elżbieta Myjak-Sokołowska

Temat wsi w ostatnich czasach wychodzi poza obowiązujące ramy i staje się jeszcze bardziej istotnym elementem wpływającym na tożsamość i pochodzenie. Moja praca dyplomowa jest podsumowaniem kilkuletniej działalności naukowo-badawczej dotyczącej wiejskiej tkanki architektonicznej. Zaadaptowanie obiektu spichlerza oraz jego kompleksowe opracowanie pozwoliło mi na stworzenie dyplomu mającego nie tylko wartość estetyczną, ale również promującą unikatowe dzieła sztuki ludowej, skarby dziedzictwa kulturowego Podlasia i Mazowsza. Dopełnieniem pracy dyplomowej jest aneks z zakresu architektury krajobrazu, który ma uzupełnić funkcjonowanie obiektu oraz podkreślić jego walory. Idea projektu zakłada proekologiczne podejście do ochrony środowiska poprzez zastosowanie nowoczesnych rozwiązań, wpisujących się w założenia projektowania zrównoważonego.

FOLK concept – GRANARY ADAPTATION DESIGN

Degree piece: Studio of Exhibition Design No. 1,
supervisor: Dr hab. Barbara Kowalewska, Assoc. Prof.

Folk concept – development of the land around the building

Minor degree: Studio of Landscape Architecture,
supervisor: Dr Elżbieta Myjak-Sokołowska

In recent times the topic of the village has gone beyond the existing framework and is becoming an even more important element having an impact on identity and origin. My degree piece summarises a few years of research concerning the rural architectural fabric. The adaptation and comprehensive elaboration of the granary building allowed me to create a degree piece that is not only aesthetically valuable, but also promotes unique works of folk art and the treasures of cultural heritage of Podlasie and Masovia. The degree piece is complemented by a minor degree on landscape architecture, which is to supplement the functioning of the object and enhance its advantages. The idea of the design assumes a pro-ecological approach to environment protection through the use of modern solutions fitting into the assumptions of sustainable design.

Pustaki – puste w środku, pełne pomysłów na powierzchni

Praca teoretyczna, promotor: Marek Machowski

Z racji moich podlaskich korzeni zawsze pasjonowała mnie lokalne rzemiosło i architektura. W 2016 roku napisałem artykuł naukowy pt. *Ozdobne pustaki betonowe na północno-wschodnim Mazowszu* do ogólnopolskiego czasopisma architektonicznego „Architecturae et Artibus”. Artykuł miał na celu zwrócenie uwagi na niezbadane kulturowo zjawisko oraz przedstawienie ogólnego zarysu tematyki zdobnictwa pustaków betonowych. Celem pracy teoretycznej było zaznajomienie odbiorców z genezą i dalszą historią pustaków betonowych, ale również to, w jaki sposób ewoluowały one na przestrzeni lat.

Hollow blocks – empty inside, full of ideas on the outside

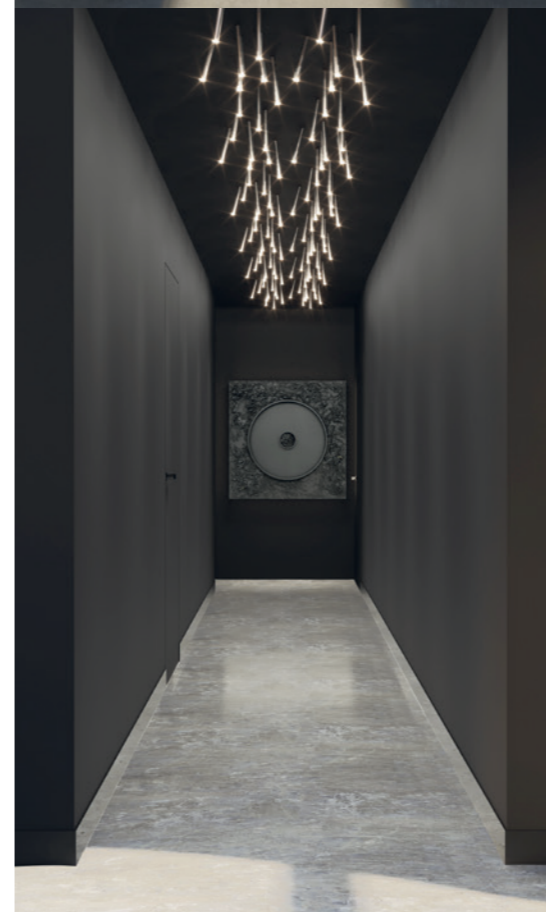
Thesis, supervisor: Marek Machowski

Because of my Podlasie roots, I have always had a passion for local craft and architecture. In 2016, I wrote a research paper entitled *Decorative concrete hollow blocks in north-eastern Masovia* for the Polish architectural magazine *Architecturae et Artibus*. The aim of this paper was to draw attention to the culturally unexplored phenomenon and to present a general outline of the topic of concrete hollow block decoration. The thesis was aimed at acquainting recipients with the origin and further history of concrete hollow blocks, as well as how they have evolved over the years.

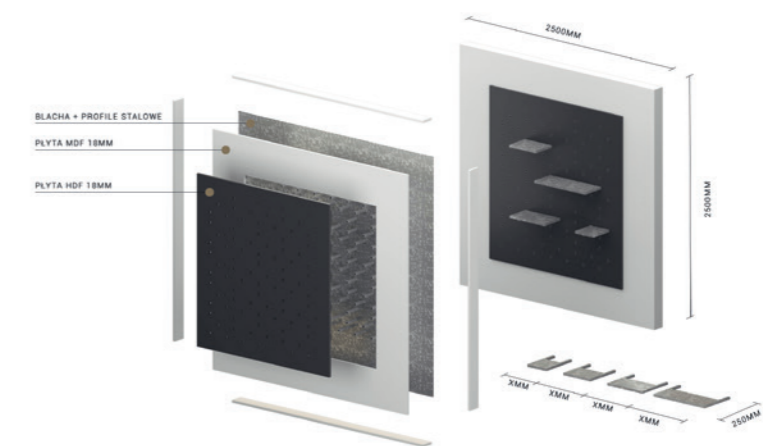

↳ Pogładowy przekrój 1 / Illustrative cross-section 1
 ↓ Pogładowy przekrój 2 / Illustrative cross-section 2

FOLK CONCEPT

Pan Maciej Choiński podjął temat bliski Jego sercu i regionowi Polski, z którego pochodzi.

W Jego projekcie szczytną intencją jest zwrócenie uwagi na tradycję i rzemiosło stanowiące o charakterze i niepowtarzalności poszczególnych rejonów naszego kraju w myśl zasady „ocalić od zapomnienia”.

W ostatniej dekadzie XXI wieku obserwujemy pauperyzację tradycji i zanikanie umiejętności rzemieślniczych na rzecz technologicznych rozwiązań i masowej produkcji.

‘Pustak’ w mowie potocznej może być rozumiany dwojako, ale w pracy projektowej i teoretycznej dyplomanta otrzymał inną, nobilitującą definicję. To znak czasu, określający historię i kulturę danego miejsca. *FOLK concept* to projekt adaptacji spichlerza i jego rozbudowy na cele edukacyjno-warsztatowe dla młodzieży szkolnej i nie tylko. Wielowarstwowość opracowania architektonicznego w projekcie głównym, a także w aneksie plastycznym, jest kompleksowym podaniem projektowym. To przede wszystkim świadectwo dojrzałości twórczej Macieja Choińskiego pod względem wiedzy, umiejętności i kompetencji, czym cechują się magistrzy z Wydziału Architektury Wnętrz.

dr hab. Barbara Kowalewska, prof. Uczelni

Głównym założeniem projektowym autora aneksu projektu aranżacji otoczenia budynku *FOLK concept* było kompleksowe i prośrodowiskowe podejście w kształtowaniu krajobrazu i architektury. Projekt poprzedziły wnikliwe autorskie analizy uwarunkowań społecznych, historycznych, kulturowych oraz przyrodniczych. W ich wyniku została wykreowana przestrzeń o wysokich walorach przestrzenno-plastycznych, wspomagająca programowo funkcje przewidziane w budynku warsztatów ceramicznych. Szczególną rolę w projekcie autora odegrała istniejąca szata roślinna, która stała się naturalną scenografią dla projektowanego obiektu, wzbogacona o nowe nasadzenia gatunków roślinności rodzimej. Rozwiązania projektowe w zakresie detali małej architektury, oświetlenia oraz nawierzchni charakteryzują się prostotą formy, nawiązując do lokalnych materiałów i harmonijnie wpisując się w kontekst miejsca.

dr Elżbieta Myjak-Sokołowska

Maciej Choiński took up the topic that is close to his heart and his home region.

The lofty intention of his design is to draw the recipient's attention to tradition and craft that determines the character and uniqueness of each region of our country in line with the principle of 'saving from oblivion'.

In the latest decade of the 21st century, we have observed the pauperisation of tradition and the disappearance of craftsmanship in favour of technological solutions and mass production.

The 'hollow block' has a double meaning in Polish colloquial speech (the other one is 'knucklehead'), but it received a different noble definition in the graduate's degree piece and thesis. It is a sign of the times, which defines the history and culture of the place concerned. *FOLK concept* is a design for the adaptation of the granary and its expansion for educational and workshop purposes – for school youth but also others. The multi-layer architectural work in the main design and the visual minor degree is a comprehensive design presentation. It is, above all, testimony to Maciej Choiński's artistic maturity in terms of knowledge, skills and competence, which characterises graduates of master's degree studies at the Faculty of Interior Design.

Dr hab. Barbara Kowalewska, Assoc. Prof.

The main design assumption of the author of the minor degree for *FOLK Concept* – the design of the layout of the building environment – was a comprehensive and environment-friendly approach to landscaping and architecture formation. The design was preceded by the author's in-depth analyses of social, historical, cultural and natural circumstances. They led to the creation of a space of high spatial and visual quality intended to support functions planned in the ceramic workshop building. A special role in the author's design is played by the existing vegetation, which has become a natural scenery for the designed object and is enriched with new plantings of native plant species. Design solutions regarding details of landscaping elements, lighting and the surface are characterised by the simplicity of form, refer to local materials and fit harmoniously into the context of the place.

Dr Elżbieta Myjak-Sokołowska

NATÁLIA

JUŠKOVÁ

Ur. 1996. Studia: Wydział Architektury na České vysoké učení technické v Praze (2014–2016) i Wydział Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (I st. 2016–2019; II st. 2019–2021). Stypendium Rektora ASP (2017/18). Od zawsze interesuje się wpływem otoczenia przestrzennego i społecznego na ludzi, dlatego zajmuję się projektowaniem wnętrz, grafiką użytkową, fotografią i tkaniną. Pracuje w studio fotografii wnętrz PionPoziom (od 2018).

Born 1996. Studies: Faculty of Architecture at České vysoké učení technické in Prague (2014–2016) and Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2016–2019; master's degree 2019–2021). Scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2017/18). She has always been interested in the impact of the spatial and social environment on people, so as such is engaged in interior design, utility graphics, photography and textiles. She works in the PionPoziom interior photography studio (since 2018).

Labirynt zmysłów. Projekt instalacji artystycznej

Dyplom: II Pracownia Projektowania Wnętrz,
promotorka: dr hab. Beata Dobryjanowicz

Labirynt zmysłów to studium przestrzeni rozumiane jako oddziaływanie płaszczyzn, koloru, materiału, odbić w przestrzeni, wystawiające nasze zmysły i doznania na próbę. Dla uzyskania takiego rodzaju zmysłowego doświadczenia musiałam poszerzyć swoją wiedzę, zaczynając od historii przestrzeni aż po jej postrzeganie. Wynikiem tych badań jest osiem interaktywnych instalacji artystycznych, brama oraz oznaczniki znajdujące się w kompleksie parkowym Pole Mokotowskie im. Józefa Piłsudskiego. Ich forma, a także działanie zostały zainspirowane labiryntem. Rozmieszczenie instalacji nie jest przypadkowe, ma bowiem zachęcać spacerowiczów do zboczenia na chwilę z głównej ścieżki, tym samym zmuszając do adaptacji w nowym otoczeniu. Do projektu starannie wybrałam takie materiały, których tekstura i powierzchnia zachęcają do dotyku. Chciałam, aby była to przestrzeń dostępna dla każdego, w której uczestniczenie nie ma przewidzianego jednego skutku. Jest to próba „stworzenia relacji” między przestrzenią i nami, z funkcją poznawczo-rozrywkową.

Korelacja

Aneks: Pracownia Tkaniny w Architekturze,
promotor: prof. Stanisław Andrzejewski

W 2019 roku zdiagnozowano u mnie stwardnienie rozsiane w postaci rzutowo-remisyjnej. Jest to autoimmunologiczna demielinizacyjna choroba ośrodkowego układu nerwowego. Dlatego w ramach aneksu zdecydowałam się na ekspozycję części siebie poprzez stworzenie sieci neuronów symbolizującej labirynt mojego mózgu. Moja praca porusza temat, który nie dotyczy większości społeczeństwa, ale jest ważny dla mnie. Chcę uobecnić, że życiowe dolegliwości można pokazać na różne sposoby, nie tylko drastyczne i bolesne. Każdy interpretuje rzeczywistość przez pryzmat własnego życia i doświadczeń, wtedy coś pięknego i estetycznego może nieść także trudny przekaz.

The labyrinth of senses – art installation design

Degree piece: Studio of Interior Design No. 2,
supervisor: Dr hab. Beata Dobryjanowicz

The labyrinth of senses is a study of space understood as the interaction of planes, colour, materials and reflections in space that puts our senses and experience to the test. In order to gain such kind of sensual experience, I had to broaden my knowledge, from the history of space to its perception. The results of this research include eight interactive artistic installations, the gate and markings placed in the Józef Piłsudski Pole Mokotowskie park complex. Their form and functioning were inspired by the idea of a labyrinth. The layout of the installation is not accidental – its aim is to encourage strollers to step off the main path for a while, thereby forcing them to adapt to new surroundings. For the needs of the design, I carefully selected the materials whose texture and surface invite us to touch them. I wanted to create a space accessible to everyone, where participation has no single planned result. It is an attempt to “create a relationship” between the space and us, with an educational and recreational function.

Correlation

Minor degree: Studio of Fabric in Architecture,
supervisor: Prof. Stanisław Andrzejewski

In 2019, I was diagnosed with relapsing remitting multiple sclerosis. It is an autoimmune demyelinating disease of the central nervous system. For this reason, when preparing my minor degree, I decide to expose a part of myself by creating a network of neurons symbolising the labyrinth of my brain. My work brings up the topic that does not affect a majority of people, but it is an important issue for me. I want to show that life's ailments can be presented in various ways – not only drastically and painfully. Everyone interprets reality through the prism of his/her own life and experience, and even a difficult message can convey something beautiful and aesthetic.

Przestrzeń pomiędzy

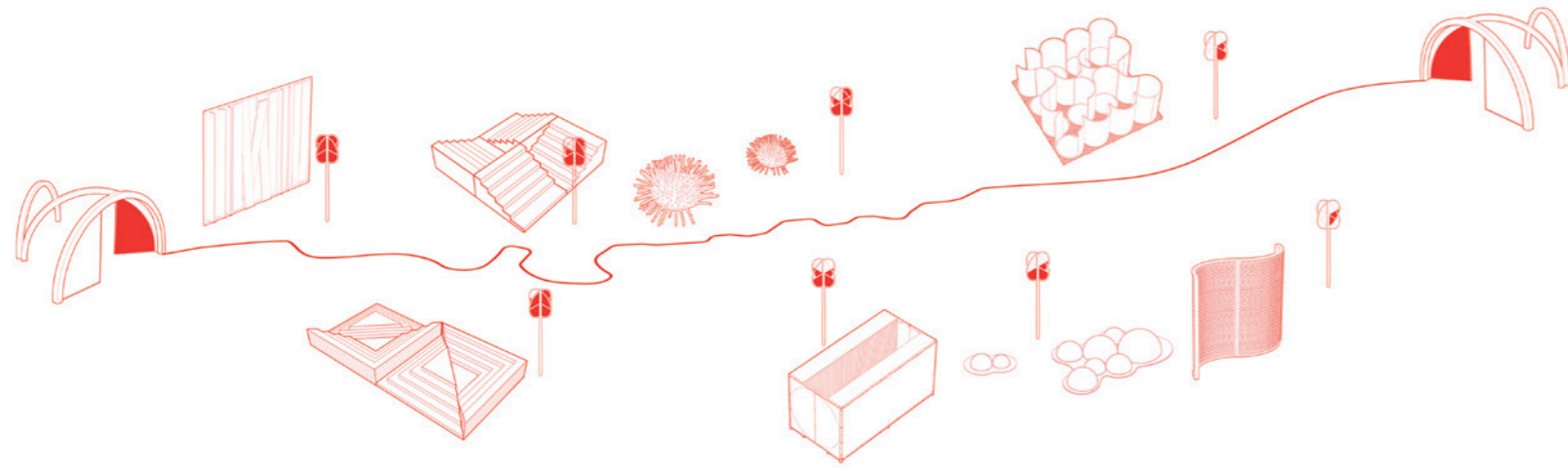
Praca teoretyczna, promotorka:
dr Katarzyna Uchowicz

Stojąc wewnątrz budynku, możemy dostrzegać ściany, podłogę i sufit, wchodzić w interakcję z bryłą. Jednak bardzo trudno jest w ten sam sposób doświadczyć samej przestrzeni. W pracy teoretycznej zatytułowanej *Przestrzeń pomiędzy* przedstawiam własny punkt widzenia, omawiając obszerny temat, jakim jest zagadnienie przestrzeni. Jest to swoista próba zarysowania ontologii przestrzeni architektonicznej. Dotykam różnych koncepcji przestrzeni w ramach dyskursu architektonicznego, starając się zarazem zdefiniować przestrzeń w oparciu o teorię architektury. Zagłębam się również w takie aspekty kształtowania i rozumienia przestrzeni jak formy, proces projektowania otoczenia, budowanie przestrzeni oraz jej oddziaływanie na nasze zmysły.

In-between space

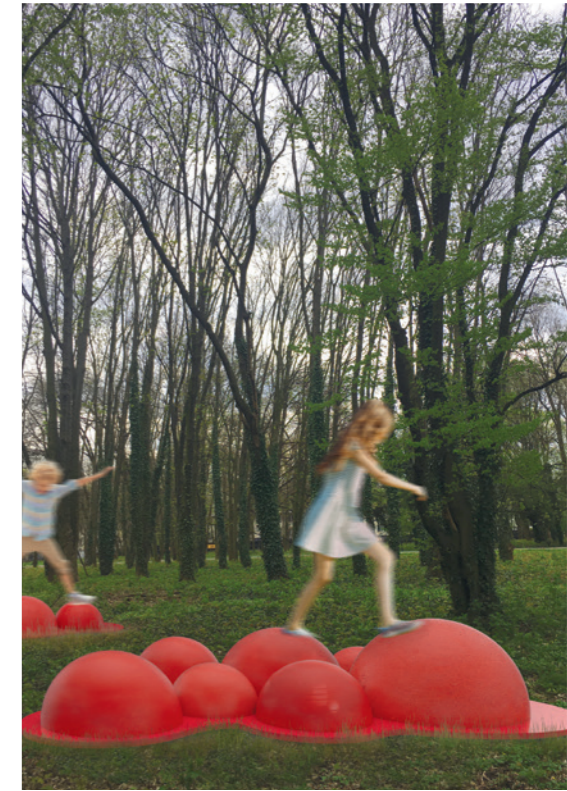
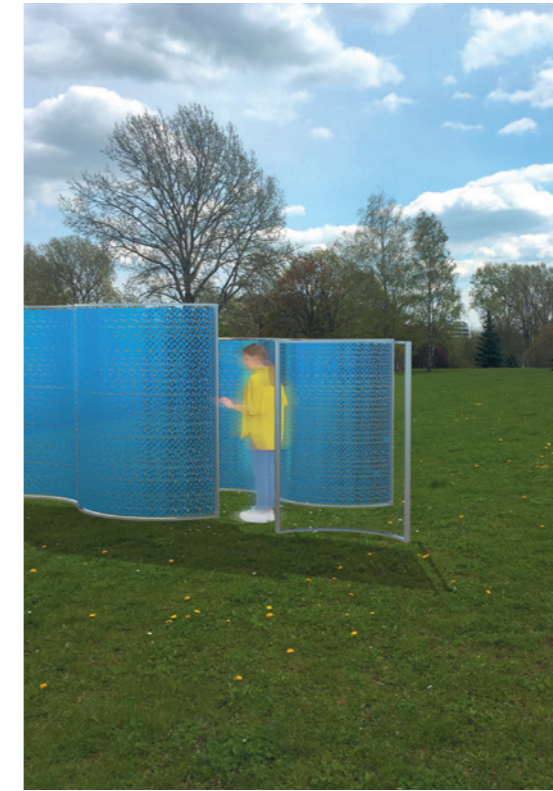
Thesis, supervisors: Dr Katarzyna Uchowicz

Standing inside the building, we can see the walls, floor and ceiling and interact with the form. However, it is very difficult to experience space itself in the same way. In the thesis entitled *In-between space*, I present my own point of view and discuss the broad topic of space. It is an attempt to draw the ontology of architectural space. Within the scope of architectural discourse, I refer to various concepts of space, at the same time trying to define space on the basis of the theory of architecture. Apart from that, I delve into such aspects of shaping and understanding space as forms, the design of surroundings, the construction of space and its impact on our senses.

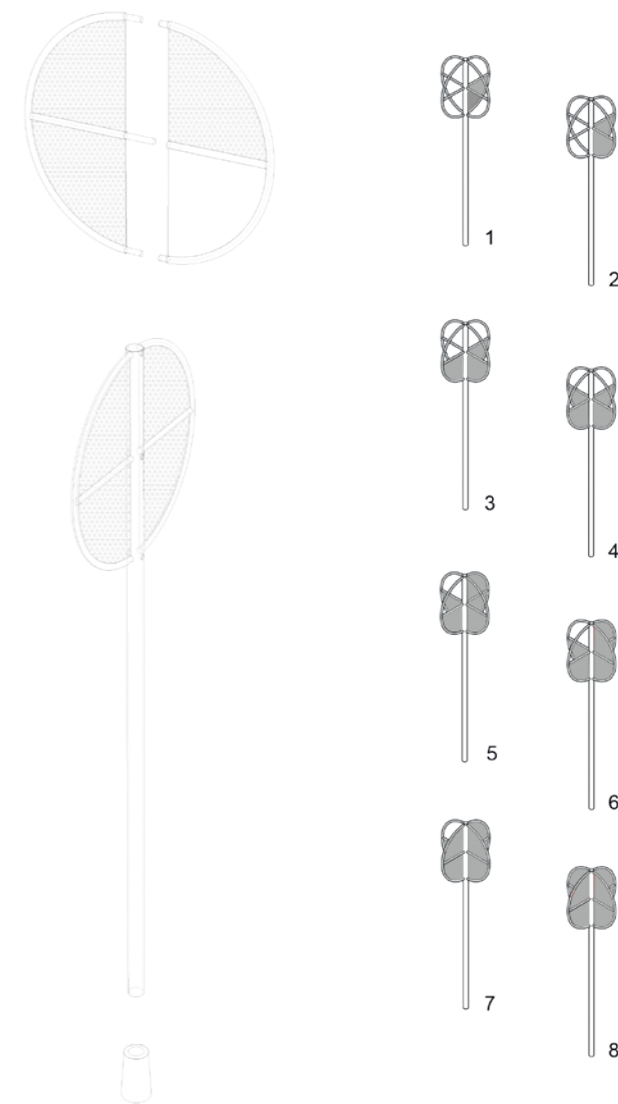
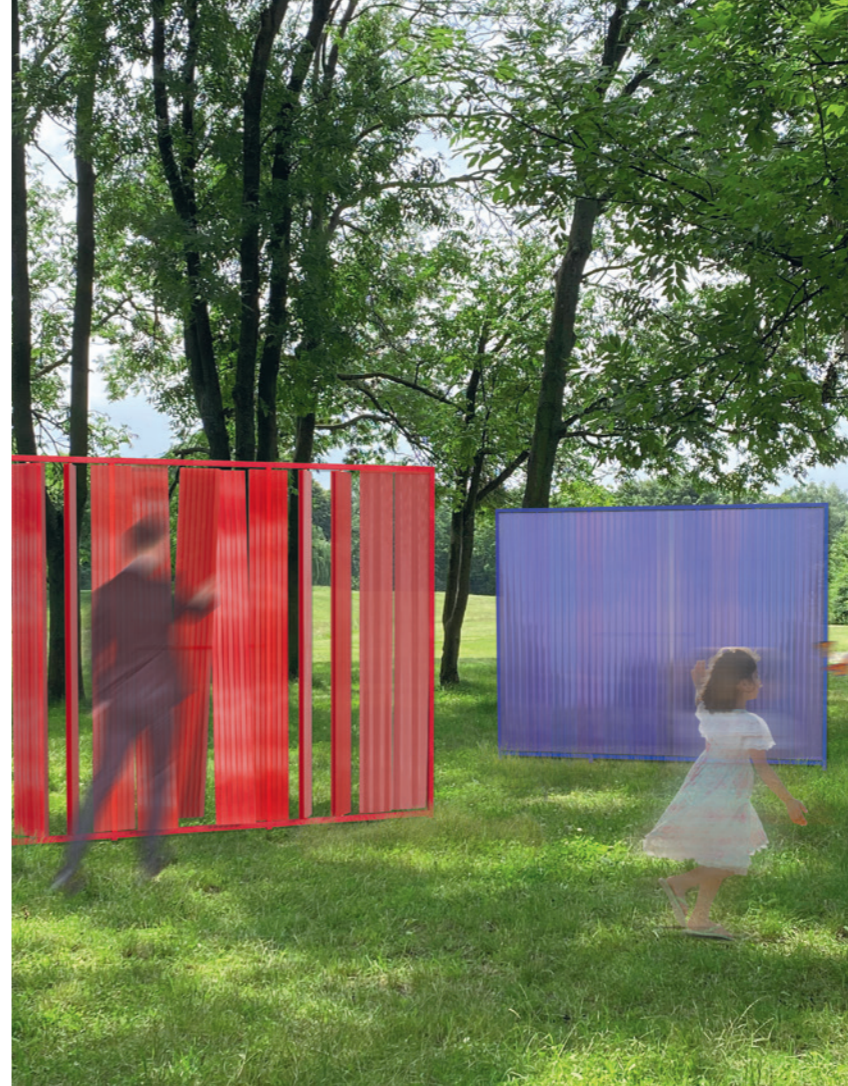
↑ Widok aksometryczny projektu instalacji artystycznej *Labirynt zmysłów* / Axonometric view of the design of the artistic installation *The labyrinth of senses*

- Brama wejściowa, wizualizacja 3D / Entrance gate, 3D visualisation
- ↘ Instalacja artystyczna 1, wizualizacja 3D / Artistic installation 1, 3D visualisation
- ↓ Instalacja artystyczna 2, wizualizacja 3D / Artistic installation 2, 3D visualisation
- ↓ Instalacja artystyczna 3, wizualizacja 3D / Artistic installation 3, 3D visualisation

↑ Instalacja artystyczna 4, wizualizacja 3D / Artistic installation 4, 3D visualisation
 ↑ Instalacja artystyczna 7, wizualizacja 3D / Artistic installation 7, 3D visualisation
 ↙ Instalacja artystyczna 5, wizualizacja 3D / Artistic installation 5, 3D visualisation
 ← Instalacja artystyczna 6, wizualizacja 3D / Artistic installation 6, 3D visualisation

↙ Instalacja artystyczna 8, wizualizacja 3D / Artistic installation 8, 3D visualisation
 ← Tablica informacyjna Oznacznik, wizualizacja 3D / Information board Marker, 3D visualisation
 ↑ Widok aksonometryczny tablic informacyjnych Oznaczniki / Axonometric view of information boards Markers

Labirynt zmysłów pani Natálie Juškové to studium przestrzeni rozumiane jako oddziaływanie płaszczyzn, koloru, materiału, odbić w przestrzeni, wystawiające nasze zmysły i doznania na próbę, a których forma, a także działanie czerpie inspirację z samego labiryntu.

Realizacja zaplanowana była w przestrzeni otwartej kompleksu parkowego Pola Mokotowskiego.

Projekt dyplomantki to osiem instalacji, których formy są bardzo różne – raz jest to ustawiona na alejce forma przypominająca bramę, innym razem to wolno stojące w otoczeniu zieleni obiekty, które zapraszają do tego, aby podejść, aby dotknąć, aby wejść w ich przestrzeń... Przyciągają nas kolorem, formą i światłem odbijającym się na powierzchni. Pani Natália buduje wnętrza, które są jednocześnie zewnętrzem, a to, co nam się wydaje rzeczywistością, tak naprawdę nią nie jest – to, czego oczekiwaliśmy, nie istnieje, to, czego się nie spodziewaliśmy, jest. Emocje wywołane są skrajne – od uśmiechu poprzez zaciekawienie, czasem nawet lęk. Dotykamy, poznajemy, odkrywamy; każdy z nas na swój sposób.

dr hab. Beata Dobryjanowicz

Dzieło plastyczne stworzone przez Natálię Juškovą ma wymiar humanistyczny i dotyczy analizy postaw egzystencjalnych wywołanych ułomnościami Jej organizmu.

Artystka dokonała przemiany jednej substancji w drugą, zamieniając symbolicznie fizyczność ludzkiego ciała na materię plastyczną. W pierwotnej tkackiej technice wiązania węzłów Natália Jušková tworzy mikroświat swojego ciała: neurony misternie plecione z cienkich, własnoręcznie skręconych sznurków. Forma koła, w którym Artystka rozgrywa plastyczną kompozycję, nawiązuje do kształtu okrągłych szkieł mikroskopu, czym podkreśla, że jest na etapie badania swojego organizmu.

Wyrażanie poprzez sztukę sfery psychicznej intymności, lęków i obaw o swoje ciało to odwaga świadcząca o wewnętrznej sile młodej Artystki.

prof. Stanisław Andrzejewski

The labyrinth of senses by Natália Jušková is a study of space understood as the interaction of planes, colour, materials and reflections in space that puts our senses and experience to the test and whose form and action draws inspiration from the labyrinth.

The work was planned in the open space of the park complex of Pole Mokotowskie.

The graduate's design comprises eight installations with very different forms – one is a gate-shaped form placed on an alley, others include free-standing objects surrounded by greenery that invite us to come closer, to touch, to enter their space... They attract us with the colour, form and light reflected on the surface. Ms Jušková builds interiors that are also exteriors and what we regard as reality is actually not real – what we expected does not exist, and what we did not expect, exists. The emotions evoked by her work are extreme: from smile to curiosity, sometimes even fear. We touch, we learn, we discover – and each of us does it in his own way.

Dr hab. Beata Dobryjanowicz

The visual work created by Natália Jušková has a humanistic dimension and refers to an analysis of existential attitudes caused by the weaknesses of her organism.

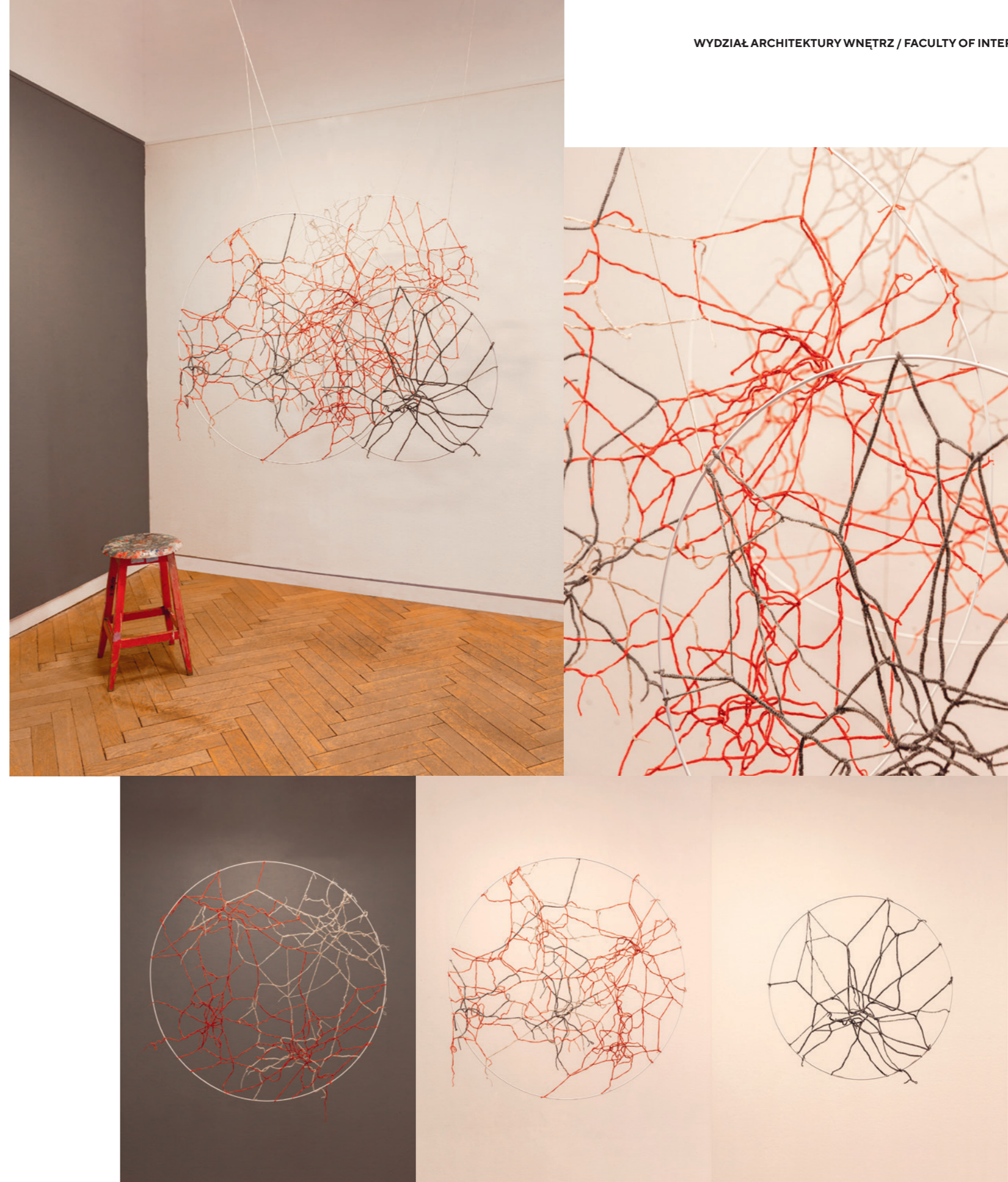
The artist transformed one substance into another, changing symbolically the physicality of the human body into plastic matter. In the original knot weaving technique, Natália Jušková creates a microcosm of her body: neurons plaited intricately from thin ropes braided by her.

The shape of the wheel in which the artist puts the visual composition refers to the shape of round microscope slides, emphasising that she is at the stage of examining her organism.

Expressing the sphere of mental intimacy, fears and concerns about one's own body through art is the courage that attests to the internal strength of the young artist.

Prof. Stanisław Andrzejewski

↓ Instalacja przestrzenna – „neuronowa sieć”, spłot z bawełnianych włóczek zamocowany do metalowej obręczy / Spatial installation – „neural network”, a weave of cotton yarns fastened to a metal ring
↓ ↓ Obręcz o średnicy 100 cm / Ring with a diameter of 100 cm
↓ ↓ Obręcz o średnicy 60 cm / Ring with a diameter of 60 cm

EMILIA

KACHNIARZ

Ur. 1997. Studia: Wydział Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2016–2021). Stypendium Rektora ASP dla najlepszych studentów (2017/18, 2018/19, 2019/20). Działy działalności artystycznej: projektowanie wnętrz użytkowych oraz wystaw muzealnych.

Born 1997. Studies: Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2016–2021). Scholarship for the best students from the Rector of the Academy of Fine Arts (2017/18, 2018/19, 2019/20). Fields of artistic activity: design of utility interiors and museum exhibitions.

Projekt wystawy tymczasowej – Co napędza świat? Wielcy naukowcy i ich odkrycia

Dyplom: I Pracownia Wystawiennictwa, promotorka: dr hab. Barbara Kowalewska, prof. Uczelni

Celem projektu było stworzenie przestrzeni wystawienniczej, która w interesujący sposób ukaże największe odkrycia fizyczne i chemiczne. Przybliży zwiedzającym wiedzę na temat życia, procesu nauki oraz zmagania wybranych osób w dotarciu do celu. Skompilowane zagadnienia naukowe zostały ukazane w sposób przystępny i obrazowy, tym samym umożliwiając osobom w każdym wieku zrozumienie poruszanych kwestii.

Instalacja artystyczna obrazująca wybrane zjawiska fizyczne

Aneks: Pracownia Intermediów, promotorka: dr Zuzanna Sadowa

Praca przedstawia różne aspekty wyporności, wykorzystując ciało ludzkie. Wszechobecna biel symbolizuje czystość nauki oraz początek istnienia. Monotonne, zrobotyzowane głosy towarzyszą prezentacji brzucha. Pourywane wypowiedzi obrazują dominację płci męskiej w społeczeństwie. Zanurzający się brzuch stanowi odrębną wartość, która nie chce poddać się określonym schematom.

Design of a temporary exhibition – What makes the world go round? Great scientists and their discoveries

Degree piece: Studio of Exhibition Design No. 1, supervisors: Dr hab. Barbara Kowalewska, Assoc. Prof.

The aim of the design was to create an exhibition space that would present the greatest discoveries in physics and chemistry in an interesting way. It will introduce visitors to the knowledge about life, the learning process as well as the struggles of selected persons in pursuing their goal. The complicated scientific issues are shown in an understandable and vivid manner, thus enabling persons of all ages to understand the issues being presented.

Artistic installation depicting selected natural phenomena

Minor degree: Studio of Intermedia, supervisors: Dr Zuzanna Sadowa

The minor degree presents various aspects of displacement using the human body. The omnipresent white colour symbolises the purity of science and the beginning of existence. Monotonous robotised voices accompany the presentation of the belly. The broken statements illustrate the dominance of the male gender in society. The submerging belly constitutes a separate value that refuses to comply with certain schemes.

Wpływ technologii na rozwój sztuki przedmiotu. Jak elektryczność zmieniła wzornictwo na przykładzie lamp elektrycznych

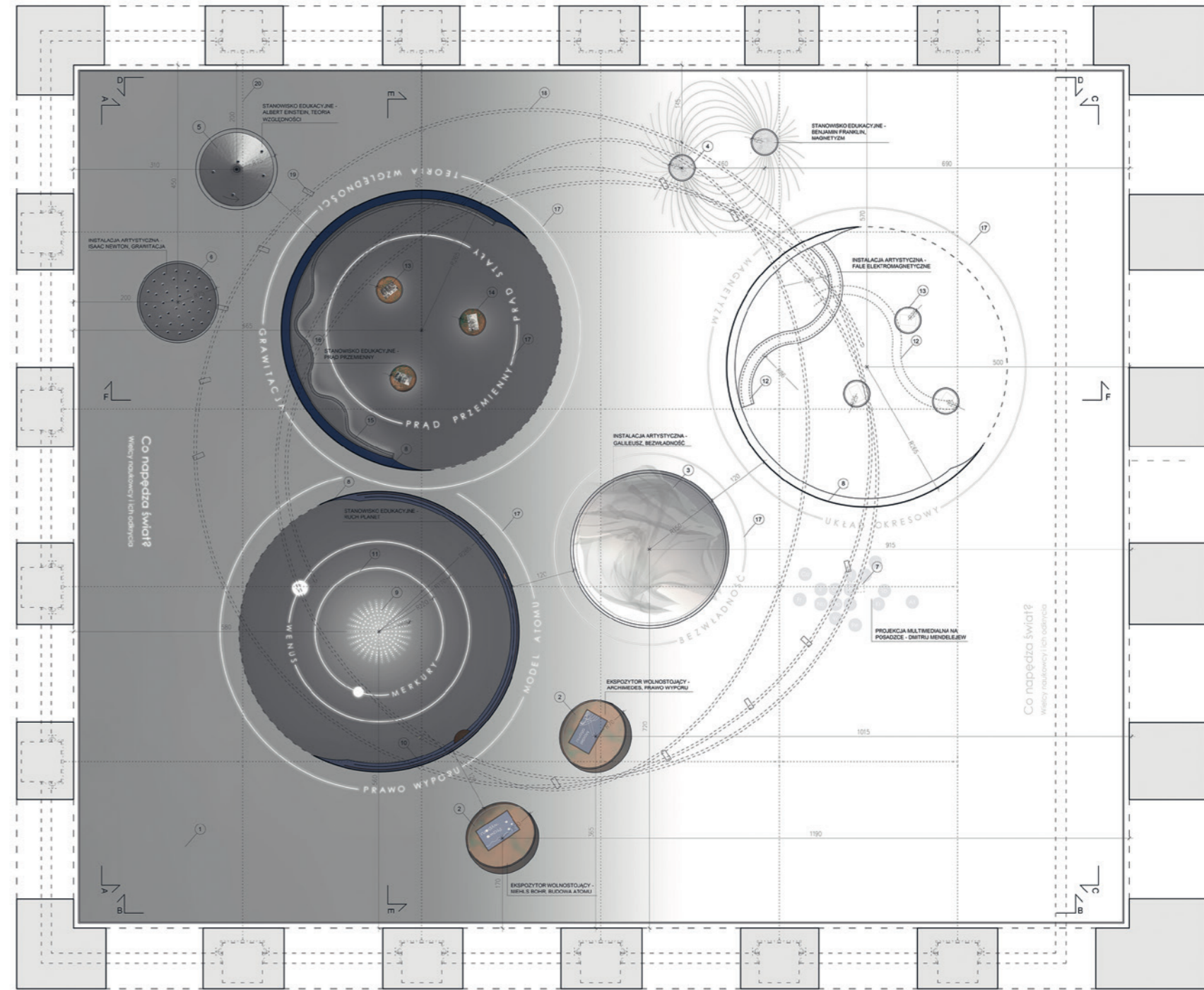
Praca teoretyczna, promotorka: dr Anna Wiszniewska

Praca opisuje wpływ elektryczności na rozwój sztuki przedmiotu. Wyjaśnia podstawowe określenia związane ze zjawiskiem elektryczności oraz ukazuje liczne doświadczenia prowadzone na przestrzeni wieków. W drugiej części pracy poruszono kwestię ewolucji wyglądu lamp elektrycznych na przestrzeni lat. Przystudiowano zmiany zachodzące w źródle światła, obudowie i częściach łączących ze źródłem prądu.

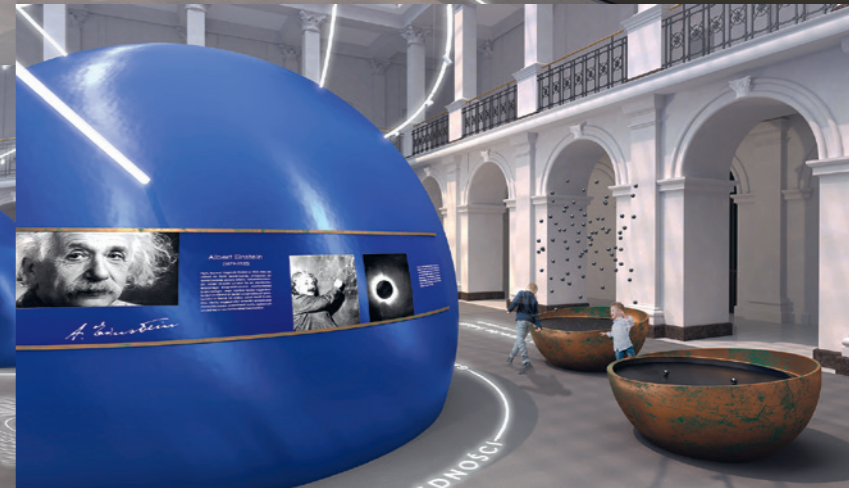
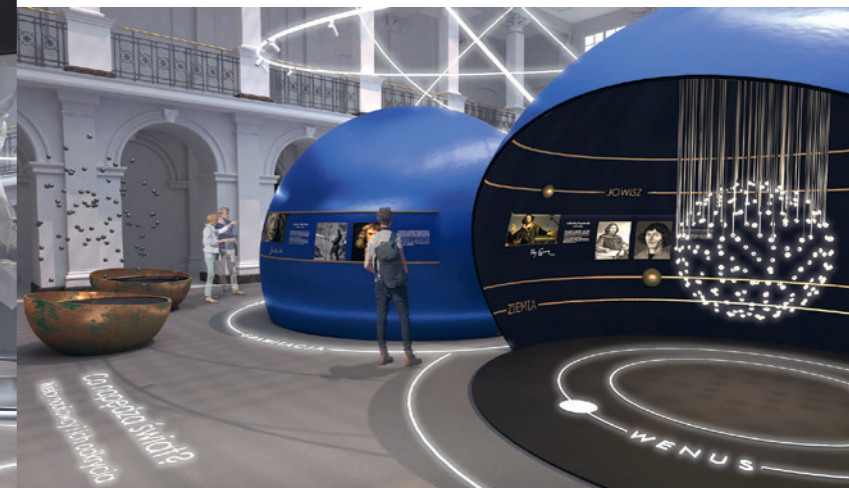
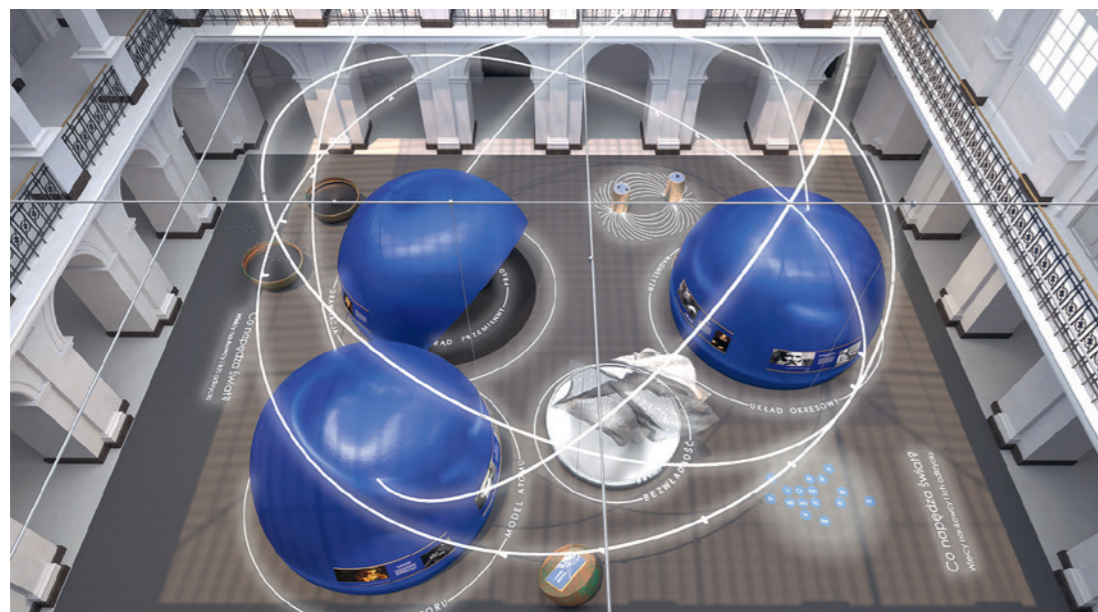
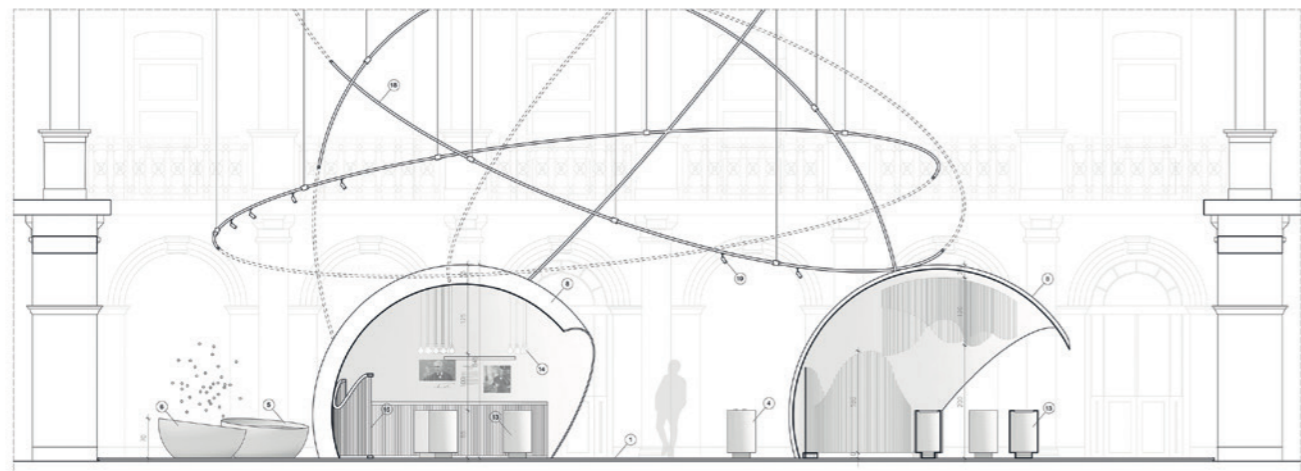
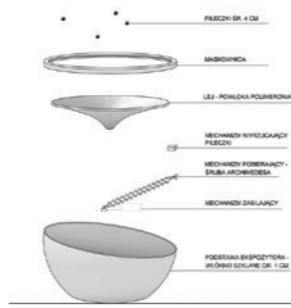
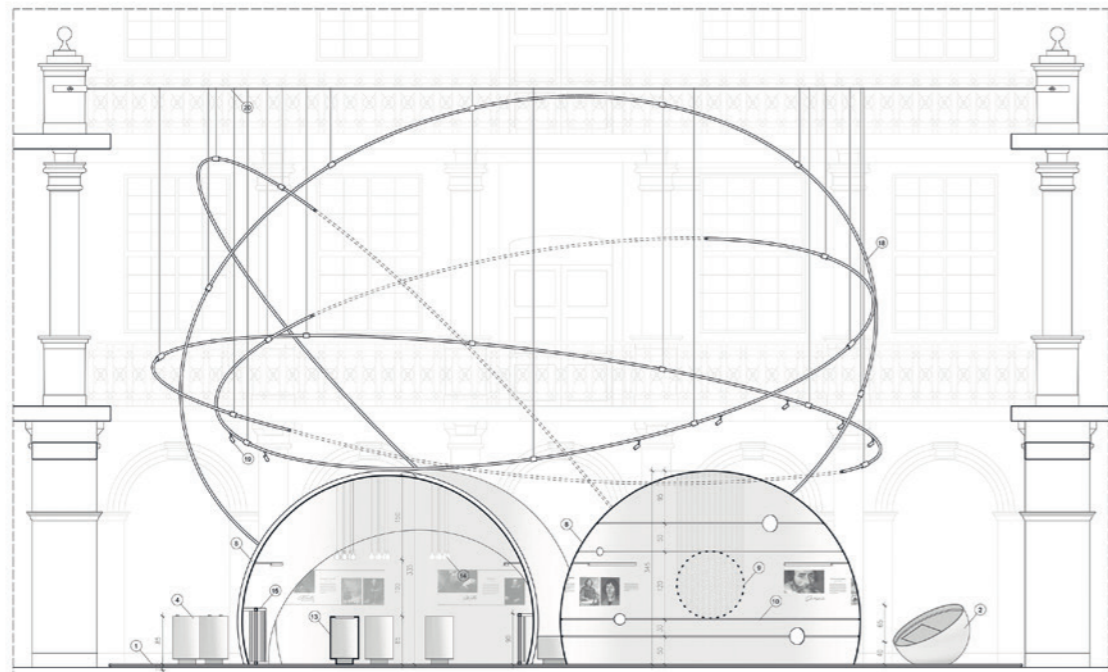
The impact of technology on the development of the art of object. How electricity changed design, taking the example of electric lamps

Thesis, supervisor: Dr Anna Wiszniewska

The thesis describes the impact of electricity on the development of the art of object. It explains basic definitions related to electricity and shows numerous experiments conducted over the centuries. The second part of the thesis deals with the evolution of the appearance of electric lamps over the years. I examined changes taking place in the light source, housing and parts connecting the lamp to the power source.

- 1) Podłoga wykonana z płyty OSB grubości 18 cm. Na okładkach opaskach z aluminiowych narożnikami. Wykończenie przeszklona z wykładziny PVC, klejona do podłoża. W wykładzinie PVC wykonano wycięcie na obszarze podłogowej LED. Instalacja elektryczna porównawcza pod podłogą.
- 2) Ekspozycja wielokształtowa wykonana z włókna szklanego o grubości 1 cm i średnicy 140 cm. Od góry na wysokości 85 cm ściany pod kątem 30°. Ściany białe na wysokości 15 cm. Całość malowana farbą emalową o efekcie satyn. Wnętrze wykończono z płyty MDF o grubości 2,2 cm, podłoża zamontowano wewnątrz multimedialny 32".
- 3) Ekspozycja „Anizotropia” o średnicy 300 cm, obrotowy białej aluminiowej obracany z płyty MDF o grubości 2,2 cm, natomiast obrót z płyty MDF 5/7cm. Na dole obrót o średnicy 200 cm i wysokości 10 cm. Pod blatem zamontowano diodowe powierze. Dwie rury sąsiadujące w osiach, a dwa drugie montowane przy krawędzi, skierowane do środka. Wydrutowane powietrze unosi tkaninę, wykonaną z tygrysa.
- 4) Stanowisko edukacyjne „Magnetyzm” składa się z dwóch ekspozycji wykonanych z płyty MDF w kształcie walca o średnicy 50 cm i wysokości 85 cm. Całość malowana farbą strukturalną - efekt satyn. Na dole wężynie grubości 10 cm, na wysokości 50 cm. Białe wykonany wstępną płytę MDF 2,2 cm w kolorze RAL 9004. Przygotowy satyną szklanym, klejonym silikonem silikonem klejonym, z zachowaniem dystansu między blatem i ramą w celu umieszczenia szklanego szkła. Białe zamontowany 1 cm pomysł glinnej krawędzi, na którym umieszczono ruchomy magnes o średnicy 5 cm. Między ekspozycjami na podłożu widoczne białe pola magnetyczne wykonane z ledów w przelotnej krawędzi blatu.
- 5) Ekspozycja „Teoria względności” w kształcie ściegi kuli o średnicy 150 cm, wykonana z włókna szklanego o grubości 1 cm. Podłoga ściegi w poziomie na wysokości 15 cm. Górna krawędź ściegi pod kątem 7° na wysokości 50 cm. Całość malowana farbą strukturalną - efekt satyn. W środku zamontowany biały w poziomie, w kształcie kija w kolorze RAL 9004, o średnicy 8 cm. Pod blatem zamontowany mechaniczny podświetlony diodami Anizotropia i wprawy gładki o średnicy 4 cm. Białe montowany 6 cm pomysł krawędzi. Na obszarze ekspozycji 5 cm od blatu zamontowano szklane szklanymi 5 cm, mającej moment wyrotacji 0,8.
- 6) Ekspozycja „Zjawiska” w kształcie ściegi kuli o średnicy 150 cm, wykonana z włókna szklanego o grubości 1 cm. Podłoga ściegi w poziomie na wysokości 15 cm. Górna krawędź ściegi pod kątem 10° na wysokości 50 cm. Całość malowana farbą strukturalną - efekt satyn. W środku zamontowany biały w poziomie, w kształcie kija w kolorze RAL 9004, o średnicy 8 cm. Pod blatem zamontowany mechaniczny podświetlony diodami Anizotropia i wprawy gładki o średnicy 4 cm. Białe montowany 6 cm pomysł krawędzi. Na obszarze ekspozycji 5 cm od blatu zamontowano szklane szklanymi 5 cm, mającej moment wyrotacji 0,8.
- 7) Rezerw multimedialny emulacji animacji satelity obrotowego, zamontowany na podłożu na pomysł 10% zamontowany na wysokości 5 cm.
- 8) Wielokształtowa sfera o średnicy 550 cm, wykonana z włókna szklanego o grubości 1 cm. Podłoga ściegi poziome o średnicy 300 cm. Włókna ściegi na wysokości 200 cm pod kątem 60°. W ścianach zamontowano instalację elektryczną i przewody multimedialne. Zamontowana powłoka malowana w kolorze RAL 9011, wmontowana na RAL 9004. Całość dokończona na 4 części i składowa na miejscu. Krawędź krawędzi 5 cm od blatu zamontowano szklane szklanymi 5 cm, mającej moment wyrotacji 0,8.
- 9) Ekspozycja „Zjawiska” w kształcie ściegi kuli o średnicy 150 cm, wykonana z włókna szklanego o grubości 1 cm. Podłoga ściegi w poziomie na wysokości 15 cm. Górna krawędź ściegi pod kątem 10° na wysokości 50 cm. Całość malowana farbą strukturalną - efekt satyn. W środku zamontowany biały w poziomie, w kształcie kija w kolorze RAL 9004, o średnicy 8 cm. Pod blatem zamontowany mechaniczny podświetlony diodami Anizotropia i wprawy gładki o średnicy 4 cm. Białe montowany 6 cm pomysł krawędzi. Na obszarze ekspozycji 5 cm od blatu zamontowano szklane szklanymi 5 cm, mającej moment wyrotacji 0,8.
- 10) Ekspozycja „Zjawiska” w kształcie ściegi kuli o średnicy 150 cm, wykonana z włókna szklanego o grubości 1 cm. Podłoga ściegi w poziomie na wysokości 15 cm. Górna krawędź ściegi pod kątem 10° na wysokości 50 cm. Całość malowana farbą strukturalną - efekt satyn. W środku zamontowany biały w poziomie, w kształcie kija w kolorze RAL 9004, o średnicy 8 cm. Pod blatem zamontowany mechaniczny podświetlony diodami Anizotropia i wprawy gładki o średnicy 4 cm. Białe montowany 6 cm pomysł krawędzi. Na obszarze ekspozycji 5 cm od blatu zamontowano szklane szklanymi 5 cm, mającej moment wyrotacji 0,8.
- 11) Ekspozycja „Zjawiska” w kształcie ściegi kuli o średnicy 150 cm, wykonana z włókna szklanego o grubości 1 cm. Podłoga ściegi w poziomie na wysokości 15 cm. Górna krawędź ściegi pod kątem 10° na wysokości 50 cm. Całość malowana farbą strukturalną - efekt satyn. W środku zamontowany biały w poziomie, w kształcie kija w kolorze RAL 9004, o średnicy 8 cm. Pod blatem zamontowany mechaniczny podświetlony diodami Anizotropia i wprawy gładki o średnicy 4 cm. Białe montowany 6 cm pomysł krawędzi. Na obszarze ekspozycji 5 cm od blatu zamontowano szklane szklanymi 5 cm, mającej moment wyrotacji 0,8.
- 12) Instalacja artystyczna „Fale elektromagnetyczne” składa się z dwóch części, wykonanych z kształtowników aluminiowych o szerokości 2 cm i grubości 1 cm. Elementy montowane w odstępach 3 cm, w kształcie fal. Długość części montowana do podłoża o wysokości 10 cm. Górne elementy klejone do siebie.
- 13) Ekspozycja w kształcie walca o średnicy 50 cm i wysokości 85 cm. Wykonana z płyty MDF grubości 0,7 cm. U dołu na wysokości 10 cm zamontowano 10 cm. Całość malowana farbą strukturalną - efekt satyn. Białe wykonany wstępną płytę MDF 2,2 cm w kolorze RAL 9004. W blacie zamontowany tablet 15".
- 14) Punkty świetlne (szklanymi szklanymi) montowane na czarnych prowadnicach. Zamontowano 100 cm nad ekspozycjami.
- 15) Stanowisko edukacyjne „Pęd promieniowy” wykonane ze szklanych rurek białych, wykonanych mechanicznie z pomocą narzędzi specjalnych. Wnętrze zamontowano w kształcie walca o średnicy 300 cm. Można zamontować diody w kształcie walca o średnicy 300 cm. Można zamontować diody w kształcie walca o średnicy 300 cm. Można zamontować diody w kształcie walca o średnicy 300 cm.
- 16) Punkty świetlne (szklanymi szklanymi) montowane na czarnych prowadnicach. Zamontowano 100 cm nad ekspozycjami.
- 17) Światły pionierów i błyskawicy wykonany w technologii ledów.
- 18) Oświetlenie wykonane z podświetlonego o średnicy 4 cm, w kolorze białym. Oparte na słupkach i podświetlone białymi słupkami do pyłoch mechanicznych obrotowych. Do elementów budowlanych. Wewnętrzne rurek przygotowane do instalacji ledów w wyznaczonych miejscach.
- 19) Reflektor kierunkowy punktowy
- 20) Płyty wykonane z białej staliowej o grubości 2 cm. Mocowane obrotowymi do elementów budowlanych.

Projekt magisterski Emilii Kachniarz jest świadectwem partnerskiego dialogu dydaktycznego, w którym niewątpliwie wybrzmiała erudycja projektowa jego autorki.

Dyplomantka wybrała temat, który w holistycznym spojrzeniu obejmuje osiągnięte przez Nią w procesie edukacyjnym umiejętności wystawiennicze oraz zasób wiadomości z astronomii, fizyki i chemii.

Mariaż tak różnych obszarów wiedzy w postaci projektu wystawy czasowej *Co napędza świat? Wielcy naukowcy i ich odkrycia* był artystycznym wyzwaniem. Autorski scenariusz wystawy opowiada o 13 osobowościach wybranych spośród grona wielu badaczy, którzy znacząco wpłynęli na postrzeganie świata. To interesujące opracowanie przełożone na formy przestrzenne słusznie zostało zaprojektowane z myślą o realizacji w Auli Gmachu Fizyki na Politechnice Warszawskiej. Otwarty układ ekspozycji nie narzuca kolejności zwiedzania. Kuliste ekspozytory kryją liczne stanowiska edukacyjne i multimedialne. Molekularny klimat wystawy podkreślają rozpięte w przestrzeni auli orbity stanowiące dodatkowe oświetlenie plastycznej narracji dyplomantki.

dr hab. Barbara Kowalewska, prof. Uczelni

Pani Emilia Kachniarz w aneksie do dyplomu podjęła się intermedialnego opracowania jednego ze zjawisk fizycznych – wyporności. Odwołując się do eksperymentu Archimedesza, badała wyporność własnego ciała, przez co stworzyła intymną opowieść o ciele i fizyczności. Pani Kachniarz podjęła również grę z odbiorcą, oscylując na pograniczu świata nauk ścisłych i humanistycznych oraz ról i pozycji zajmowanych przez kobiety i mężczyzn. Efektem tych poszukiwań jest projekt instalacji, w centrum której znajduje się projekcja wideo obrazująca zanurzający i wynurzający się brzuch młodej kobiety w otoczeniu głosników emitujących zmechanizowaną mowę dwóch mężczyzn – pierwszy opisuje zjawisko wyporności z punktu widzenia fizyki, drugi zaś omawia przebieg ciąży i porodu, posługując się językiem medycznym. Praca jest silną wypowiedzią i choć nie przynosi gotowego rozwiązania, oczekiwanego manifestu, to nie można jej odmówić sprawczości w wytworzeniu aury niepokoju, nieznośności, gdzie dyskretne subtelności są konfrontowane z siecią splątanych teorii i definicji, które często zamiast wyjaśniać świat, dzielą go i komplikują. Rozwarstwiając pracę na dwa pola – jedno wizualne, ucieleśniające pierwotność i mityczną jedność, oraz drugie dźwiękowe jako wielogłos rozproszonego tekstu – artystka pragnęła uruchomić w doświadczeniu odbiorcy subiektywne połączenie, być może o charakterze krytycznym.

dr Zuzanna Sadowa

Emilia Kachniarz's MFA design represents a didactic partner dialogue that undoubtedly reflects the design erudition of its author.

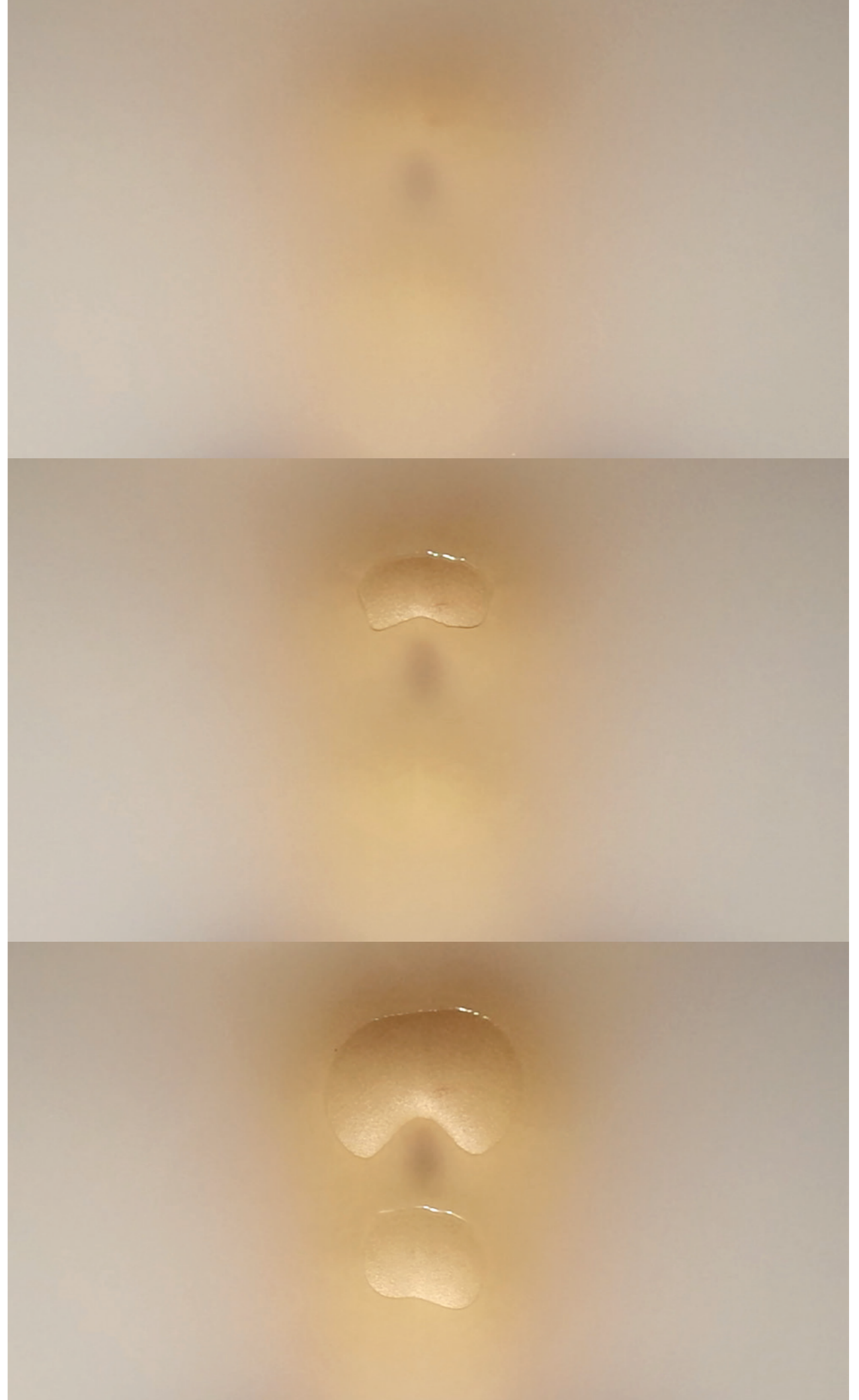
The graduate chose the topic that covers, from a holistic perspective, her exhibition skills and knowledge base in astronomy, physics and chemistry acquired in the educational process.

The marriage of such different areas of knowledge in the form of the design of a temporary exhibition *What makes the world go round? Great scientists and their discoveries* was an artistic challenge. The original scenario of the exhibition is about 13 personalities selected from among many researchers who had a significant influence on the perception of the world. This interesting work translated into spatial forms was rightly designed with a view to its implementation in the Aula of the Faculty of Physics at the Warsaw University of Technology. The open layout of the exhibition does not impose the order of viewing it. Spherical display cases contain numerous educational and multimedia stations. The molecular climate of the exhibition is emphasised by orbits stretched in the space of the aula, which serve as extra lighting for the graduate's visual narrative.

Dr hab. Barbara Kowalewska, Assoc. Prof.

In her minor degree, Ms Emilia Kachniarz took up the preparation of an intermedia work on one of physical phenomena – displacement. Referring to Archimedes' experiment, she examined the displacement of her own body, thus creating an intimate story of the body and physicality. Ms Kachniarz engages also in a game with the recipient, teetering on the edge between exact and human sciences and roles and positions assumed by women and men. These searches result in the design of an installation in the centre of which we see a video projection picturing a young woman's belly going beneath and coming up to the water surface surrounded by loudspeakers emitting the mechanised speech of two men – the first describes the phenomenon of displacement from the perspective of physics, whilst the second discusses the course of pregnancy and childbirth by means of medical terminology. The minor degree is a strong statement and – although it fails to provide a ready solution and expected manifesto – we cannot deny its causative role in creating an atmosphere of anxiety and unbearable, where discreet nuances are confronted with a network of entangled theories and definitions that often divide and complicate the world instead of explaining it. By dividing the minor degree into two fields – the visual field embodying originality and mythical unity, and the sonic field as the multiplicity of voices of the dispersed text – the artist wanted to trigger a subjective, presumably critical connection in the recipient's experience.

Dr Zuzanna Sadowa

KAROLINA

MALYSA

Ur. 1992. Studia: Wydział Ogrodnictwa, Biotechnologii i Architektury Krajobrazu Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (1st. 2010–2014), Wydział Architektury Wnętrz ASP w Warszawie (1st. 2014–2017; II st. 2017–2021). Zajmuje się projektowaniem wnętrz mieszkalnych i użyteczności publicznej, a także identyfikacji wizualnej oraz malarstwem. Pracuje w studio projektowym Above Interior (Luksemburg). Projektuje wnętrza, przygotowuje dokumentację projektową, nadzoruje projekty oraz opracowuje elementy identyfikacji wizualnej dla firm.

Born 1992. Studies: Faculty of Horticulture, Biotechnology and Landscape Architecture of the Warsaw University of Life Sciences (bachelor's degree 2010–2014), Faculty of Interior Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2014–2017; master's degree 2017–2021). She deals with the design of residential and public utility interiors, as well as visual identification and painting. She works in the Above Interior design studio (Luxembourg). She designs interiors, prepares design documentation, supervises designs and prepares visual identification elements for companies.

„Sie je ferment” – projekt concept store'u z kiszoncek w Warszawie

Dyplom: I Pracownia Wystawiennictwa, promotorka: dr hab. Barbara Kowalewska, prof. Uczelni

„Sie je ferment” – wizerunek marki

Aneks: I Pracownia Komunikacji Wizualnej, promotor: dr hab. Bazyl Krasulak, prof. Uczelni

Jak większość moich rówieśników wychowywałam się na galaretkach Cytruskach, kakao Cola Cao i oranżadach. Domowy obiad najczęściej składał się z zupy, smażonego kotleta i kompotu z cukrem. W latach 90. nikt nie zastanawiał się, czy takie żywienie jest zdrowe.

Od kilkunastu lat staram się być aktywna fizycznie, a także zwracam uwagę na to, co jem. W efekcie prawie całkowicie porzuciłam dawne przyzwyczajenia żywieniowe. Obecnie większą wagę przywiązuję do produktów, które mają wpływ na moje zdrowie. Tak też odkryłam zalety kiszonek, które wcześniej znałam tylko w postaci kiszonych ogórków i kapusty.

Kiedy wybierałam temat pracy dyplomowej i aneksu, od razu na myśl przyszły mi produkty fermentowane. Nie dość, że stanowią one uzupełnienie zdrowej diety, to dodatkowo wpisują się w promowaną obecnie ideę zero waste. Kiszonce są smaczne i zdrowe, warto zatem otworzyć społeczeństwo na te produkty.

‘The gr-eat ferment’ – design of a concept store with pickled products in Warsaw

Degree piece: Studio of Exhibition Design No. 1, supervisors: Dr hab. Barbara Kowalewska, Assoc. Prof.

‘The gr-eat ferment’ – brand image

Minor degree: Studio of Visual Communication, supervisor: Dr hab. Bazyl Krasulak, Assoc. Prof.

Like most of my peers, I was raised on Cytruski jellies, Cola Cao and orangeades. Home dinner usually consisted of soup, fried cutlet and compote with sugar. In the 1990s, nobody wondered whether such food is healthy.

For the last several years, I have tried to be physically active and taken care of what I eat. Consequently, I almost completely abandoned my former eating habits. Now I attach more importance to products having an influence on my health. This is how I have discovered the benefits of pickled products, which I used to know only in the form of pickled cucumbers and sauerkraut.

When I was choosing the topic of my degree piece and minor degree, I immediately thought of fermented products. Not only are they a supplement to a healthy diet, but they also fit into the currently promoted idea of zero waste. Pickled products are tasty and healthy, so it is worth opening society to these products.

Pan tu nie stał – historia handlu w Polsce od handlu reglamentowanego w PRL do idei concept store

Praca teoretyczna, promotorka: Magdalena Sołtys

Część teoretyczna pracy dyplomowej jest zbiorem moich przemyśleń, obserwacji i doświadczeń w zakresie świadomych wyborów konsumenckich. Stanowi rozwinięcie obranych przeze mnie założeń projektowych. Pokazuję w niej drogę, jaką społeczeństwo musiało przejść w kwestii zmiany podejścia do handlu i zakupów od czasów PRL aż do chwili obecnej. Rosnąca w dzisiejszych czasach popularność idei slow shoppingu i przemyślanych zakupów w dużej mierze związana jest z rosnącą świadomością konsumentów, zmianą stylu życia oraz podejścia do żywienia. Zachodzący w tej sferze zwrot oraz zmieniające się trendy żywieniowe spowodowały wzrost zainteresowania produktami prozdrowotnymi, między innymi kiszonkami, które są tematem mojego projektu.

You didn't stand here – the history of trade in Poland from the rationed trade in the Polish People's Republic to the idea of the concept store

Thesis, supervisoress: Magdalena Sołtys

The thesis is a collection of my reflections, observations and experiences with regard to conscious consumer choices. It is a development of design assumptions for my degree piece. Here I show the way that the society had to go with regard to a change of approach to trade and shopping from the times of the Polish People's Republic to the present. The currently growing popularity of the idea of slow and conscious shopping is largely connected with the growing awareness of consumers, a change of lifestyle and approach to nutrition. The turning point in this area and changing food habits have resulted in a growth of interest in pro-health products, including pickled products, which are the subject-matter of my design.

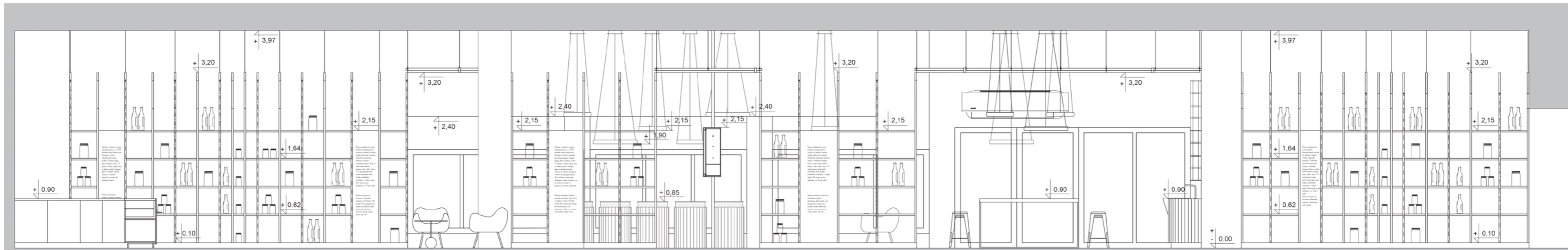
↑ Fragment strefy przejścia do dalszej części sklepu /
Fragment of the transition area of the shop

↘ Widok na strefę wejściową / View of the entrance area
↓ Widok na strefę kasową / View of the checkout area

↑ Wnętrze sklepu / Interior of the shop
 ↘ Projekt etykiet na słoiki oraz nakrętki / Design of jar and lid labels
 ← Przekrój podłużny wnętrza / Longitudinal section of the interior

Dyplomantka Karolina Małysa w swojej pracy projektowej podjęła temat, którym obecnie żywo interesuje się młode pokolenie. Zdrowe odżywianie i ekologiczne przetwarzanie żywności jest powrotem do życia w prostocie, w zgodzie z naturą. Wpisuje się ono w ideę postulatów ruchu zero waste i przekłada się na dbałość o przetrwanie naszej planety.

Koncepcja sklepu połączonego z warsztatami dla odwiedzających go, usytuowanego w sercu stolicy – w Hali Koszyki – jest tego materialnym dowodem. Dyplomantka zaprezentowała kompleksowe opracowanie concept store'u z kiszunkami przewrotnie nazywając go *Sie je ferment*.

Proces fermentacji jest motywem przewodnim i narratorem wykreowanej przestrzeni sklepu. Zastosowane w projekcie wnętrza materiały i wykonane z nich elementy wyposażenia pozostają w bliskiej korelacji z graficzną informacją wizualną eksponowanego w sklepie asortymentu.

Możliwość dwuletniego partnerskiego dialogu dydaktycznego z panią Karoliną Małysą była dla mnie przyjemnością.

dr hab. Barbara Kowalewska, prof. Uczelni

Pokarmy fermentowane dostarczają składniki odżywcze, przede wszystkim białko, w łatwo przyswajalnej postaci. Fermentowanie gruntownie zmienia charakter produktów, dzięki czemu mają one zdolność dobroczynnego działania na organizm. Jednak racjonalne, wsparte badaniami naukowymi argumenty nie przekonują osób zamkniętych w swoich żywieniowych nawykach. Karolina Małysa dostrzegła ten problem i zaprojektowała atrakcyjną wizualnie przestrzeń promującą zdrową, opartą na fermentacji i kiszzeniu dietę. Aneks zatytułowany „*Sie je ferment*” – wizerunek marki jest naturalnym dopełnieniem pracy dyplomowej. Autorka zaprojektowała serię opakowań do kiszzonek. Siłą tego opracowania jest żywa, wręcz musująca grafika i dowcipna zabawa słowem. Tak opakowane produkty przyciągają wzrok, a wysmakowana wizualnie grafika jest zapowiedzią wyjątkowych doznań kulinarnych. Starannie opracowane relacje elementów graficznych i typografii oraz trafiona kolorystyka zarówno logo, jak i etykiet tworzą wyjątkowo apetyczną aurę tak istotną w promocji produktów żywnościowych. To bardzo udany projekt, a praca z jego Autorką dała mi wiele satysfakcji.

dr hab. Bazyl Krasulak, prof. Uczelni

In her design work, the graduate Karolina Małysa took up the topic in which the young generation is keenly interested today. Healthy nutrition and ecological food processing is the return to life in simplicity, in harmony with nature. It fits into the idea of the zero waste movement and translates into concern for the survival of our planet.

The concept of a store combined with workshops for visitors in the heart of the capital – in the Koszyki Hall – is a material proof of this. The graduate presented the comprehensive design of a concept store with pickled products, ironically entitled *The gr-eat ferment*.

The fermentation process is the theme and narrator of the created space of the store. The materials and furnishings used in the interior design remain in close correlation with the graphic visual information of the assortment exposed in the store.

The opportunity to hold a two-year didactic partner dialogue with Ms Karolina Małysa was for me a pleasure.

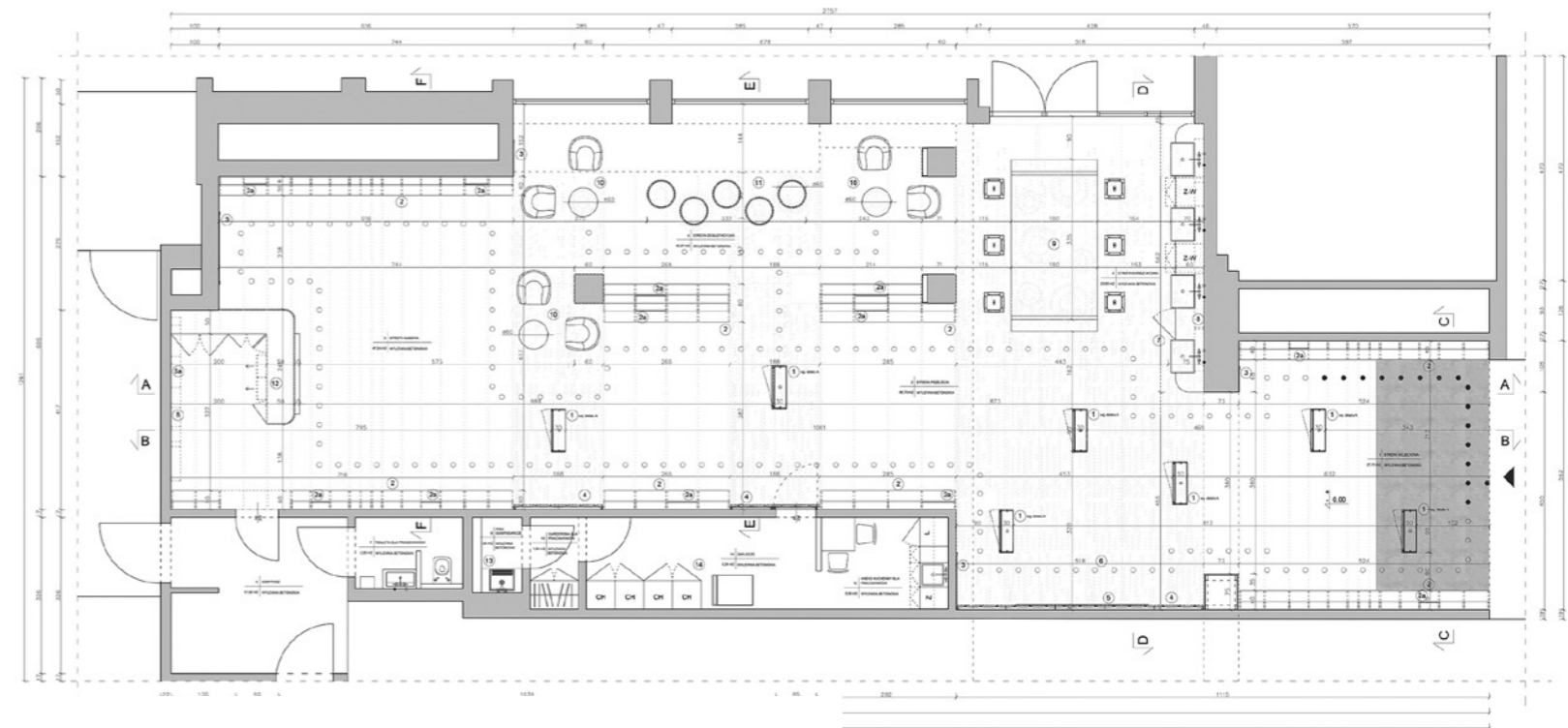
Dr hab. Barbara Kowalewska, Assoc. Prof.

Fermented foods provide nutrients, particularly protein, in an easily digestible manner. Fermentation profoundly changes the character of products and is vital to their beneficial effect on the organism. However, rational arguments backed up by research do not convince persons stuck in their nutritional habits. Karolina Małysa noticed this problem and designed a visually attractive space promoting a healthy diet based on fermentation and pickling. The minor degree entitled '*The gr-eat ferment*' – brand image is a natural supplement to the degree piece. The author designed a series of packages for pickled products. The strength of this work lies in lively, almost sparkling graphics and witty puns. Products packaged in this way attract the eye, and visually sophisticated graphics are a harbinger of exceptional culinary experiences. The carefully elaborated relations of visual elements and typography and the suitable colour scheme of the logo and labels form a very tasty aura, which is so important in the promotion of food products. It is a very successful design, and working with its author gave me great satisfaction.

Dr hab. Bazyl Krasulak, Assoc. Prof.

↗ Rzut wnętrz / Interior layout

→ Projekt etykiet na butelki oraz firmowej torby /
Design of bottle labels and a company bag

FACULTY
OF DESIGN

WYDZIAŁ
WZORNICTWA

KONRAD
DYBICKI

Ur. 1994. Studia: Wydział Wzornictwa ASP w Warszawie (2014-2021); ESAD, Matosinhos w Portugalii (Erasmus+; 2017). Zajmuje się projektowaniem produktu i grafiki. Wielokrotnie brał udział w wystawach w Polsce i za granicą, m.in.: *Salone del Mobile - Polish design. Tomorrow is today* (Mediolan, 2017), *Make me!* (Łódź, 2020), *Salone del Mobile - The lost graduation show* (Mediolan, 2021), *Designblok - diploma selection* (Praga, 2021). Dwukrotnie laureat tajwańskiego FRANZ Rising Star Scholarship. Jeden z jego projektów trafił na stałe do przestrzeni Żyjni w galerii Dizajn BWA we Wrocławiu.

Born 1994. Studies: Faculty of Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2014-2021); ESAD, Matosinhos, Portugal (Erasmus+; 2017). He works in product and graphic design. He has taken part in many exhibitions in Poland and abroad, including: *Salone del Mobile - Polish design. Tomorrow is today* (Milan, 2017), *Make me!* (Łódź, 2020), *Salone del Mobile - The lost graduation show* (Milan, 2021), *Designblok - diploma selection* (Prague, 2021). Two-time laureate of the Taiwan FRANZ Rising Star Scholarship. One of his designs has become a permanent part of the Liferii in the Dizajn BWA Gallery in Wrocław.

Bizuteria emancypująca

Dyplom: Pracownia Projektowania,
promotor: prof. Michał Stefanowski

Zestaw narzędzi poruszający problem dyskryminacji płciowej w designie. Uprzedzenia płciowe są obecne w wielu różnych dziedzinach projektowania i mogą wynikać z głęboko zakorzenionych stereotypów, kulturowo narzuconych ról płciowych, tabu i pominięcia ergonomicznego. Kolekcja składa się z czterech biżuteryjnych obiektów – zawiera naszyjnik z młoteczką bezpieczeństwa, broszkę na tampon, powiększający zasięg dłoni kastet i bransoletkę ze zmiotką. Każdy z przedmiotów stanowi nawiązanie do stereotypowo męskich przedmiotów, które po przetworzeniu zyskały formy będące manifestacją oporu wobec dyskryminującej kultury, jednocześnie stając się narzędziami emancypacji.

Tools of emancipation

Degree piece: Studio of Design,
supervisor: Prof. Michał Stefanowski

The project's goal is to explore and draw attention to the problem of gender discriminatory practices in design. Second-generation (unintentional) gender bias is present in many different areas of design and is an effect of multiple causes such as deeply-rooted stereotypes, social constructs, cultural taboos and a data gap in research. The set consists of four jewellery pieces: a safety hammer necklace, a tampon brooch, a knuckle duster and a crumber bracelet. Each one was inspired by "masculine" objects transformed into symbols of a resistance against gender-biased society – tools of emancipation.

Dyskryminacja płciowa w designie i na rynku pracy, jej źródła i wpływ na projektowanie i marketing. Feminizm i kulturowe znaczenie koloru różowego

Praca teoretyczna, promotorka: dr hab. Magdalena Kochanowska, prof. Uczelni

Celem pracy jest zwrócenie uwagi na problem dyskryminacji płciowej oraz zrozumienie mechanizmów jej powstawania i funkcjonowania w kulturze i społeczeństwie. Szczególny nacisk został położony na wpływ dyskryminacji na współczesne projektowanie produktów i usług. Praca skupia się na dyskryminacji wymierzonej w kierunku kobiet, a uzasadnieniem tego wyboru jest jej znacznie częstsze występowanie w zachodnich kręgach kulturowych.

Second-generation gender bias in design and workplace, its sources and impact on design and marketing. Feminism and the cultural meaning of the colour pink

Thesis, supervisoress: Dr hab. Magdalena Kochanowska, Assoc. Prof.

The aim of the thesis is to draw attention to the problem of second-generation gender bias and to understand the mechanisms of its formation and functioning in culture and society. Particular emphasis has been placed on the impact of discrimination on contemporary design of products and services. The thesis focuses on discrimination aimed against women, and this choice is justified by the fact that such discrimination occurs much more often in Western cultural circles.

set design: Konrad Dybicki
model & styling: Marta Szypulska
↓ Mioteczek bezpieczeństwa / Safety hammer

Dyskryminacja dotyczy różnych aspektów życia. Dotyczy także designu. W swojej pracy dyplomowej Konrad Dybicki zajął się dyskryminacją kobiet. Decyzję o ostatecznym kształcie projektu poprzedziły badania historyczne i kulturowe. W ich efekcie autor podjął decyzję o zaprojektowaniu „biżuterii emancypującej”, zestawu obiektów prowokujących do dyskusji o postrzeganiu kobiet w dzisiejszym świecie i o ich postrzeganiu przez projektantów. Każdy z zaprojektowanych obiektów wynika z wnikliwej analizy oraz dyskusji środowiskowo-pokoleniowej. Każdy ma głębokie znaczenie. Oprócz treści obiekty mają formę, która jest dopracowana w każdym detalu i świadczy o wrażliwości plastycznej Autora.

Istnieją różne rodzaje projektowania. *Biżuteria emancypująca* to przykład projektowania krytycznego inicjującego dialog o aktualnych, ważnych sprawach. Konrad Dybicki dowodzi w nim swojej biegłości profesjonalnej i warsztatowej oraz wrażliwości plastycznej. Projekt świadczy jednocześnie o jego kompetencjach intelektualnych i nieobojętności na nurtujące wielu z nas problemy. Właśnie tacy projektanci są obecnie potrzebni.

prof. Michał Stefanowski

Discrimination concerns various aspects of life. It also refers to design. In his degree piece, Konrad Dybicki took a closer look at the discrimination of women. The decision on the final shape of the design was preceded by historical and cultural research. As a consequence of this research, the author decided to design “tools of emancipation” – a set of objects provoking a discussion on the perception of women in today’s world and their perception by designers. Each of the designed objects is a result of a profound analysis and an environmental-generational discussion. Each has a profound meaning. Apart from the content, the objects have a form that is carefully thought through in every detail and attests to the author’s visual sensitivity.

There are various kinds of design. *Tools of emancipation* is an example of critical design initiating a dialogue on current important matters. It is a proof of Konrad Dybicki’s professional and technical proficiency and visual sensitivity. The design also attests to his intellectual competence and lack of indifference to problems that bother many of us. Such designers are in demand today.

Prof. Michał Stefanowski

NATALIA

GILL

Ur. 1996. Studia: Wydział Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (I st. 2015–2018, II st. 2019–2021). Stypendium Rektora ASP (2019/20 i 2020/21). Dziedziny działalności artystycznej: sztuki wizualne, projektowanie graficzne. Wyróżnienie w Międzynarodowym Przeglądzie Projektów Dyplomowych „Graduation Projects” 2019 oraz w konkursie Polish Graphic Design Awards 2020.

Born 1996. Studies: Faculty of Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2015–2018, master's degree 2019–2021). Scholarship from the Rector of the Academy of Fine Arts (2019/20 and 2020/21). Fields of artistic activity: visual arts, graphic design. An award in the Graduation Projects International Design Review (2019) and in the Polish Graphic Design Awards 2020.

Nowe „święte” symbole

Dyplom: Pracownia Projektowa,
promotor: dr hab. Jarosław Kozakiewicz, prof. Uczelni

Projekt wynika z rozważań na temat „estetyki duchowości” i skierowany jest do osób, które chciałyby z niej korzystać bez obciążenia bagażem ideologicznym. Nowe „święte” symbole zostały stworzone na dwa sposoby. Pierwszy oparty jest na subiektywnych odczuciach i wrażliwości. Drugi sposób bazował na współpracy ze specjalistą od sztucznej inteligencji. Na podstawie 2 tys. zebranych znaków-symboli stworzył on algorytm generujący nowe znaki. Wykorzystanie komputera miało na celu pokazanie i porównanie podejścia bardziej obiektywnego oraz możliwości, jakie daje nowa technologia jako narzędzie projektowe oraz badawcze. Znaki przedstawione są w kontekstach podkreślających ich duchowy charakter – na ciele, muralach, tkaninach. Zdjęcia oraz grafiki z użyciem zaprojektowanych 12 symboli zawarte są w formie publikacji w zestawieniu ze znakami wygenerowanymi przez sieć neuronową. Dodatkowym elementem jest alfabet asemiczny, który dopełnia wrażenia „świętej księgi”, będącej polem do „wypełnienia treścią”. Publikację uzupełniają dwa dywany podkreślające dwutorowość projektu – jeden ze znakiem zaprojektowanym przez człowieka, drugi ze znakiem zaprojektowanym przez sztuczną inteligencję. Z sieci neuronowej udało się wygenerować również animację, która pokazuje płynne przejścia pomiędzy wybranymi znakami.

New “sacred” symbols

Degree piece: Studio of Design,
supervisor: Dr hab. Jarosław Kozakiewicz, Assoc. Prof.

The project was created as a result of reflections on the aesthetics of spirituality and is addressed to persons who would like to use it without an ideological burden. New “sacred” symbols were created in two ways. The first is based on subjective feelings and sensitivity. The second one was based on co-operation with an expert in artificial intelligence. On the basis of 2,000 collected signs-symbols, he created an algorithm generating new signs. The use of the computer was aimed at showing and comparing a more objective approach and possibilities offered by the new technology as a design and research tool. The signs are presented in contexts stressing their spiritual character: on the body, murals or textiles. Photographs and graphics using 12 designed symbols are contained in the form of a publication together with signs generated by the neural network. An additional element is the asemic alphabet, which completes the impression of a “sacred book” to be filled with content. The publication is complemented with two carpets emphasising the duality of the design – the first one has a sign designed by a human, and the second one has a sign designed by artificial intelligence. The neural network was also used to generate an animation that shows smooth transitions between the selected characters.

Poszukiwanie uniwersalnej estetyki duchowości – duchowość, magia i tajemnica w znakach graficznych

Praca teoretyczna, promotorka: dr Katarzyna Kasia

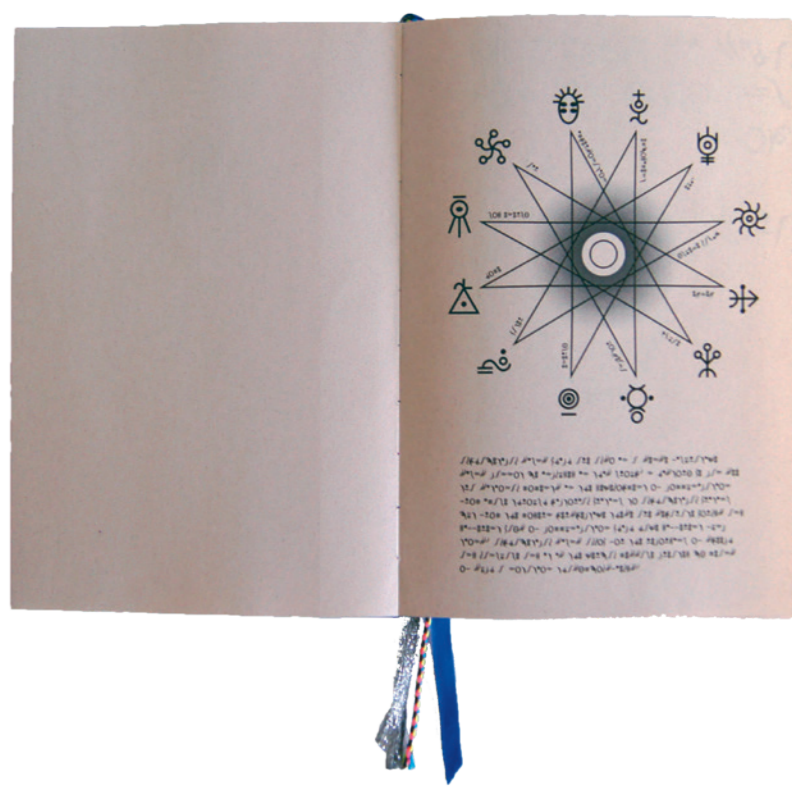
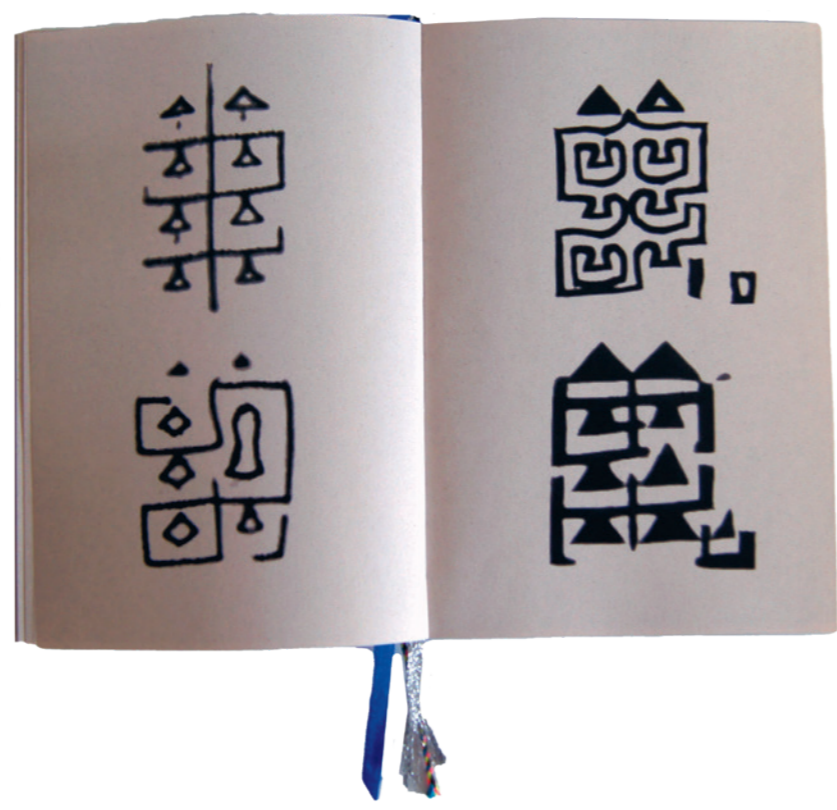
Praca *Poszukiwanie uniwersalnej estetyki duchowości – duchowość, magia i tajemnica w znakach graficznych* stanowiła podstawę oraz punkt wyjścia do pracy praktycznej. Jej celem była analiza znaku graficznego, elementarnej jednostki języka wizualnego, jako nośnika idei i próba odpowiedzi na pytania: Co sprawia, że pewne formy odbieramy jako duchowe, totemiczne, magiczne? Jakie znaki przywołują takie skojarzenia i skąd się one biorą? Jakie cechy plastyczne o tym stanowią? Jak kontekst wpływa na odczuwanie znaków? Jakie formy powtarzają się w różnych kulturach i co oznaczają? Ponadto, w oparciu o przykłady, został zbadany fenomen duchowego znaku-symbolu w kulturze. W pracy znalazła się też próba odpowiedzi na pytania, czy istnieje taka kategoria estetyczna i z czego się ona wywodzi, skłaniająca do refleksji nad własną aktywnością twórczą.

Looking for the universal aesthetics of spirituality – spirituality, magic and mystery in graphic signs

Thesis, supervisor: Dr Katarzyna Kasia

The thesis *Looking for the universal aesthetics of spirituality: spirituality, magic and mystery in graphic signs* served as a basis and starting point for the degree piece. Its aim was to analyse the graphic sign, an elementary unit of visual language, as a carrier of the idea and to answer the following questions: Why do we perceive certain forms as spiritual, totemic or magical? What signs evoke such associations and what is their origin? What visual characteristics determine this? How does the context influence the perception of signs? What forms repeat themselves in various cultures and what do they mean? Moreover, the phenomenon of the spiritual sign-symbol in culture was examined on the basis of examples. The thesis also attempts to answer the questions of whether such an aesthetic category exists and what it originates from, prompting one to reflect on one's own creative activity.

Praca dyplomowa Natalii Gil jest eksperymentem badawczo-artystycznym, którego celem jest stworzenie – jak pisze sama autorka – uniwersalnej estetyki duchowości.

Dyplomantka wykorzystuje 2 tys. zebranych w procesie badawczym znaków-symboli, które stanowiły podstawę do stworzenia nowych znaków graficznych. Projekt powstał we współpracy z programistą specjalizującym się w sztucznej inteligencji rodzaju sieci neuronowej.

Natalia Gil w swoim projekcie podąża drogą, której celem jest pozbawienie znaków-symboli przypisanych im znaczeń. Wykorzystuje do tego zaawansowaną technologię pomagającą pozbyć się ideologicznego balastu i przenieść nas w sferę uniwersalnej duchowości, bogatej w nowe znaki, które mogą stanowić osobistą sferę przeżyć, wolną od doktryn czy narzuconych znaczeń.

Film będący częścią pracy ukazuje sekwencję powstawania nieskończonej liczby nowych znaków graficznych, wskazując na ich zmienność i niestałość, na ich ciągłą ewolucję. Ten powołany do życia przez Natalię Gil proces wydaje się mieć charakter duchowy, pozbawia znaki ich funkcji komunikacyjnej, wskazując na ich potencjał estetyczny.

Autorka pracy *Nowe „święte” symbole* w swoim projekcie przekracza *signifié* znaku, neutralizując jego ideologiczny ciężar, obecny w świadomości zbiorowej, jednoczący lub dzielący społeczność, odwołujący się do wspólnie wyznawanych wierzeń, prawd czy systemów wartości. W zamian proponuje zbiór niepowtarzalnych znaków, z którego każdy z nas może czerpać i wybrać ten, z którym chciałby się zidentyfikować.

Autorka pokazuje tym samym drogę do świata bez konfliktów, w których symbole nie służą do budowania wrogości, nienawiści i agresji. Są raczej odzwierciedleniem osobistego doświadczenia.

dr hab. Jarosław Kozakiewicz, prof. Uczelni

The degree piece of Natalia Gil is a research and artistic experiment aimed at creating the universal aesthetics of spirituality, as the author writes herself.

The graduate makes use of 2,000 signs-symbols collected in the research process that formed a basis for the creation of new graphic signs. The design was created in co-operation with a programmer specialising in the artificial intelligence of a type of neural network.

In her design, Natalia Gil follows the path aimed at depriving signs-symbols of meanings attributed to them. For this purpose, she uses an advanced technology that helps her cast off the ideological ballast and transfer us to the sphere of universal spirituality abounding in new signs that can serve as a personal sphere of experiences, free of doctrines or imposed meanings.

The video being a part of the degree piece shows the sequence of formation of an endless number of new graphic signs, suggesting their changeability, instability and constant evolution. This process brought to life by Natalia Gil seems to have a spiritual character and deprives signs of their communicative function, indicating their aesthetic potential.

The author of *New “sacred” symbols* goes beyond the *signifié* of the sign in her design, neutralising its ideological weight present in the mass consciousness that unites or divides communities and refers to commonly professed beliefs, truths or value systems. Instead, she proposes a number of unique signs upon which everyone can draw and choose the one with which they would like to identify.

Thus, the author shows the way to a world without conflicts, where symbols are not used to build hostility, hatred and aggression. They are rather a reflection of personal experience.

Dr hab. Jarosław Kozakiewicz, Assoc. Prof.

RADEK

SMEZIK

Ur. 1986. Studia: architektura krajobrazu na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu (2009–2013) oraz projektowanie ubioru na Wydziale Wzornictwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (1 st. 2015–2021).

Born 1986. Studies: landscape architecture at Wrocław University of Environmental and Life Sciences (2009–2013) and fashion design at the Faculty of Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree, 2015–2021).

bez tytułu

Dyplom: Pracownia Projektowania Ubioru,
promotorka: Martina Spetlova

Moda wydaje się postulować różnorodność, funkcjonuje w kontekście sztuki. Jednak wciąż żywi się uproszczeniami, najczęściej jednoznacznym określeniem przynależności.

Początek mojej pracy stanowiły rozważania na temat tożsamości i procesu jej kształtowania. Lektura wywiadów z filozofką Rosi Braidotti pozwoliła mi myśleć o własnej tożsamości w inny, niedomagający się treści, sposób i postrzegać się w ciągłym stawianiu się. Skupiłem uwagę na niuansach interpretowanych w procesie projektowym dzieł. Zrealizowałem projekt, posługując się językiem materiałów i form, językiem dla mnie wystarczającym i najbardziej wiarygodnym. W pracy usytuowałem się w roli obserwatora reagującego w zależności od zmienności czynników. Treścią pracy stał się cały proces.

untitled

Degree piece: Studio of Fashion Design,
supervisor: Martina Spetlova

Fashion seems to promote diversity and functions in the context of art. However, it still feeds on simplifications – most often it is the unambiguous definition of belonging.

My degree piece starts with reflections on identity and the process of its formation. Reading the interviews with the Italian-Australian philosopher Rosi Braidotti enabled me to think about my own identity in a different manner that does not demand contents, and to perceive myself in the process of constant becoming. I focused my attention on nuances interpreted in the design process of works. I completed my design using the language of materials and forms, one which I personally find sufficient and the most reliable. In my degree piece I assumed the role of an observer whose reactions depend on the variability of factors. The entire process became the content of the degree piece.

+48 733 563 501
robiborobi@gmail.com
Instagram: @radek_smedzik

bez tytułu

Praca teoretyczna, promotorka:
dr Aleksandra Jatczak

„Rzeczywistość wydaje się płynna, brakuje godnych zaufania celów”.

Zygmunt Bauman

Rozpoczynając pracę nad kolekcją dyplomową, nie byłem w stanie jednoznacznie odpowiedzieć na pytania dotyczące mojej tożsamości, celu i inspiracji. Świadomość języka, którym operuje moda oraz z góry ustalone ramy pracy stanowiły źródło wielu wątpliwości dotyczących możliwości stworzenia wypowiedzi.

W pracy teoretycznej opisuję, w jaki sposób rozważania i poszukiwania dotyczące zagadnienia tożsamości stały się pretekstem do opracowania odpowiednich strategii projektowych.

Analizuję fotografie z realizacji *Działania z Dobromierzem* duetu KwieKulik, przedstawiam nowomaterialistyczną perspektywę myślenia o rzeczywistości i tożsamości, zwracam uwagę na performans, w którym przedmiotem i podmiotem jest obecność artysty w określonym miejscu i czasie, obserwuję, w jaki sposób taniec somatyczny obecny w pracach Alexa Baczyńskiego-Jenkinsa angażuje widza w sytuację afektywną, analizuję prace Berlinde de Bruyckere – zestawienie materiałów i form odnoszące się do podwójności ludzkich doświadczeń.

Procesowi pracy nad formą towarzyszyło tworzenie obiektów inspirowanych ruchem. Zależności i kompozycje zaobserwowane w obiektach tłumaczyłem na ubrania. W rozdziale poświęconym tkaninom opisuję ich wpływ na formę. Tkaniny traktowałem jako środek do rejestracji wspomnień.

untitled

Thesis, supervisoress: Dr Aleksandra Jatczak

‘Reality seems to be fluid, there are no reliable goals.’
Zygmunt Bauman

When I started working on my diploma collection, I was not able to clearly answer the questions concerning my identity, goal and inspiration. The awareness of the language used by fashion and the predetermined framework of the thesis gave rise to many doubts regarding the possibility of creating a statement.

My thesis describes how reflections and searches concerning the issue of identity became a pretext for the preparation of relevant design strategies.

I analyse photographs from the work of the KwieKulik duo *Actions with Dobromierz*, present the new materialistic perspective of thinking about reality and identity, draw attention to the performance where the presence of the artist in a specific place and time is both the subject and the object, observe how somatic dance present in the works of Alex Baczyński-Jenkins engages the spectator in an affective situation, and analyse the works of Berlinde de Bruyckere – a juxtaposition of materials and forms referring to the duality of human experiences.

The process of working on the form was accompanied by the creation of motion-inspired objects. I translated relationships and compositions observed in objects into clothes. In the chapter on textiles, I describe their influence on form. I treated textiles as a means for registering memories.

Modelle / Models: Kornel Danion, Rafael Vakhabau

Nomadyczna teoria Rosi Braidotti definiuje nowoczesną podmiotowość jako nieustannie zmieniający się podmiot, nigdy nieprzeciwstawiający się hierarchii dominacji, a mimo to inherentnie odmienny, zawsze w procesie stawania się i wiecznie uwikłany w kreatywne i restryktywne dynamiczne relacje władzy. Ta oryginalna i inspirująca alternatywna teoria wkra- dła się do pracy Radka i wywarła na nią duży wpływ.

Kolekcja Radka Smędzika stanowi swoistą próbę wprowadzenia do twórczości Braidotti, a Radek poprzez swoją nowatorską formułę stara się znaleźć satysfakcjonujące odpowiedzi na szereg złożonych pytań na temat swojej własnej tożsamości.

W prezentowanej kolekcji kwestionuje on egzystencjalne granice tego, czym z założenia ma być „branża mody”. Jego praca ma wiele misternych i fascynujących elementów.

Jednym z nich są rozmaite techniki przerabiania dżinsu. Upcykling, który jest bijącym sercem kolekcji, sprzyja estetyce „wytnij i wklej” i wymagał od Radka kreatywnego podejścia do kwestii konstrukcji. Panele tkanin połączone są w osobliwą układankę za pomocą wymyślnych przesyć, które świetnie wyglądają z bliska. Radek wykorzystał w pracy wyłącznie własne materiały, co pozwoliło mu stworzyć unikatową i bardzo osobistą kolekcję odzieży męskiej.

Martina Spetlova

The nomadic theory of Rosi Braidotti defines a sustainable modern subjectivity as a subject in flux, never opposing a dominant hierarchy, yet inherently different, always in the process of becoming, and perennially engaged in creative and restrictive dynamic power relations. This original and powerful alternative theory crept into and had a big influence on Radek's work.

Radek Smędzika's collection is trying to in its own way provide a core introduction to Braidotti's work and through his innovative formulation, he is seeking to find satisfying answers to a number of complex questions about his own identity.

In his collection, he challenges the existential boundaries of what "the fashion industry" is supposed to be and there are many intricate and exciting sections in his work.

One of those sections features various denim re-crafting techniques. Up-cycling, which is at the beating heart of the collection, lends itself to a cut-and-paste sort of aesthetic and it required Radek to be creative about construction. These panels of textiles are puzzled oddly together using intricate seaming that looks great up-close. This collection uses exclusively Radek materials, which allows him to make a unique and very personal collection of menswear.

Martina Spetlova

UPCOMING
UPCOMING
UPCOMING

FACULTY
OF MEDIA
ART

WYDZIAŁ
SZTUKI
MEDIÓW

UPCOMING
UPCOMING
UPCOMING

PAULINA

NIEDZIELSKA

Ur. 1997. Studia: Wydział Sztuki Mediów ASP w Warszawie (I st. 2016–2019, II st. 2019–2021). Liczne stypendia, w tym m.st. Warszawy im. Jana Pawła II oraz wielokrotnie dla najlepszych studentów gminy Łowicz. Zajmuje się fotografią i filmem. W ramach własnego projektu *Znaki niepamięci* przygotowała w 2021 r. wystawę/lekcję dla Powstańców Warszawskich (stołeczny Dom Wsparcia dla Powstańców Warszawskich) oraz ekspozycję *Znaki niepamięci* (Muzeum Ziemi Błotnickiej). Otrzymała wyróżnienie w I Konkursie Fotograficznym: *Portret. Moda* (2016) i w ogólnopolskim konkursie fotograficznym *Portret 4 edycja* (2017).

Born 1997. Studies: Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2016–2019, master's degree 2019–2021). Numerous scholarships, including the John Paul II Scholarship of the City of Warsaw and multiple scholarships for the best students of the Łowicz commune. She works in photography and video. Under her own project *Signs of oblivion*, she prepared an exhibition/lesson for the Warsaw Uprising Insurgents (the Care Facility for the Warsaw Uprising Insurgents in Warsaw) and an exhibition *Signs of oblivion* (Museum of the Błonie Land) in 2021. She received an award in the 1st Photography Competition *Portrait. Fashion* (2016) and in the Polish nationwide photography competition *Portrait: 4th edition* (2017).

Znak Polski Walczącej w przestrzeni publicznej

Dyplom: Pracownia Fotografii Społecznej, promotor: dr hab. Tomáš Rafa, opiekun artystyczny: dr hab. Witold Krassowski, prof. Uczelni

Podłożem mojej pracy dyplomowej jest rozmowa z Panią Wandą Traczyk-Stawską, uczestniczką Powstania Warszawskiego, którego dziedzictwo przyświeca całości moich rozmyślań w tym projekcie. Obserwowałam warszawskie ulice. Pytałam o znak Polski Walczącej i manipulowanie nim Roberta Bąkiewicza ze strony narodowców, Martę Lempart ze Strajku Kobiet, przedstawicieli grupy Polskie Babcie, dziennikarkę Oktawię Kromer oraz Elżbietę Podleśną, która w sądzie dowiodła, że w manipulacjach symbolami liczą się intencje.

Znaki niepamięci

Aneks: Pracownia Zastosowań Fotografii, promotor: prof. Mariusz Wideryński

Aneks składa się z kolaży fotograficznych łączących archiwalne fotografie z Powstania Warszawskiego ze zdjęciami nowoczesnej architektury Warszawy. Celem tych kompozycji jest zachowanie dla przyszłych pokoleń pamięci o tym zrywie. A przecież nowoczesna architektura zbudowana jest na fundamentach historii. Powstańczej historii. Pamiętamy o tym tylko każdego 1 sierpnia?

The symbol of Fighting Poland in public space

Degree piece: Studio of Social Documentary Photography, supervisor: Dr hab. Tomáš Rafa, artistic supervisor: Dr hab. Witold Krassowski, Assoc. Prof.

The basis of my degree piece is a conversation with Mrs Wanda Traczyk-Stawska, a participant in the Warsaw Uprising, whose legacy inspired the entirety of my reflections in this project. I observed the streets of Warsaw. I asked questions about the symbol of Fighting Poland and attempts to manipulate it to Robert Bąkiewicz from nationalist circles, Marta Lempart from the Women's Strike, representatives of the Polish Grandmothers group, the journalist Oktawia Kromer and Elżbieta Podleśna, who proved in court that it is the intentions that count in the manipulation of symbols.

Signs of oblivion

Minor degree: Studio of Applied Photography, supervisor: Prof. Mariusz Wideryński

The minor degree consists of photographic collages combining archival photographs of the Warsaw Uprising with photographs of the modern architecture of Warsaw. The aim of these compositions is to preserve the memory of the uprising for future generations. And, after all, modern architecture is built on the foundations of history. The history of the uprising. Do we only remember about it every 1st of August?

Rola archiwów w opowiadaniu przeszłości

Praca teoretyczna, promotor: dr hab. Zbigniew Tomaszczuk, prof. Uczelni

Moja praca teoretyczna skupia się wokół archiwów, głównie fotograficznych, które opowiadają o tym, co było. Poruszyłam w niej tematy pamięci, niepamięci oraz postpamięci. Rozwinęłam temat archeologii fotografii, a także propagandy za pomocą medium. Przeanalizowałam materiały począwszy od czasów II wojny światowej aż po współczesne realizacje, które bazują na historii. W części pracy skupiłam się nad motywacją kolorowania czarno-białych zdjęć. Pisałam o fotoreportażu oraz dokumencie. Pochyliłam się również nad kwestią zdjęć-symboli i działaniu nimi na odbiorcę.

The role of archives in telling stories about the past

Thesis, supervisor: Dr hab. Zbigniew Tomaszczuk, Assoc. Prof.

My thesis focuses on archives, mainly photographic ones, that tell us about the past. It deals with the topics of memory, oblivion and postmemory. I elaborated on topics concerning the archaeology of photography and propaganda using the media. I analysed materials from the times of World War II onwards, including current works drawing upon history. Part of the thesis focuses on the motivation of colouring black-and-white photographs. I wrote about a photo report and a documentary. Moreover, I devoted some attention to photographs-symbols and influencing the recipient by means of them.

↘ Znak Polski Walczącej w przestrzeni publicznej, Pani Wanda Traczyk-Stawska /
The symbol of Fighting Poland in public space, Mrs Wanda Traczyk-Stawska
↓ Znak Polski Walczącej w przestrzeni publicznej, Marsz Niepodległości /
The symbol of Fighting Poland in public space, Independence March

↖ Znak Polski Walczącej w przestrzeni publicznej, Marsz Niepodległości /
The symbol of Fighting Poland in public space, Independence March
← Znak Polski Walczącej w przestrzeni publicznej, Strajk Kobiet
The symbol of Fighting Poland in public space, Women's Strike

Cykl Znaki niepamięci
Cycle Signs of oblivion

Paulina Niedzielska przez dwa lata nagrywała wydarzenia w przestrzeni publicznej, w których pojawiał się znak Polski Walczącej. Wyszukiwała jego przeobrażenia nadające mu nowe znaczenia. W ramach projektu kontaktowała się z osobami z różnych środowisk. W filmie bierze udział wiele pokoleń polskich kobiet. W stylu *oral memory* występują: młoda dziennikarka Oktawia Kromer, aktywistka Elżbieta Podleśna – autorka *Tęczowej Maryjki*, Marta Lempart – liderka Strajku Kobiet, broniący wartości demokracji w przestrzeni publicznej anonimowi przedstawiciele Polskich Babci i – najstarsza z nich – pani Wanda Traczyk-Stawska.

Z ust pani Traczyk-Stawskiej – uczestniczki Powstania Warszawskiego – dowiadujemy się o obecnej brutalnej fali agresji na ulicach polskich miast, mającej cechy faszyzmu, przeciwko któremu walczyła w Powstaniu.

Paulina zaprezentowała swój film w Muzeum Powstania Warszawskiego i trafiła w punkt. Jej relacja podkreśla, że problem walki o wolność nie jest przeszłością i ciągle jest aktualny, zaznacza że polskie społeczeństwo jest polaryzowane, brakuje w nim podstawowej solidarności – elementu, który kiedyś łączył miliony Polaków w walce z opresją.

Oglądamy ujęcia z demonstracji, w których obywatel domagają się podstawowych praw reprodukcyjnych i seksualnych kobiet oraz praw osób nieheteronormatywnych. Paulina pokazuje także konfrontacje z grupami skrajnej prawicy takimi jak ONR (Obóz Narodowo-Radykalny), której celem jest walka „o podstawowe wartości polskiego narodu przed wspólnym wrogiem”.

dr hab. Tomáš Rafa

For two years, Paulina Niedzielska recorded events in the public space where the symbol of Fighting Poland appeared. She searched for its transformations that gave it new meanings. While working on her project, she contacted people from different backgrounds. The film features many generations of Polish women. Oral memory stories are told by the young journalist Oktawia Kromer, activist Elżbieta Podleśna – the author of a controversial work *Rainbow Mary*, Marta Lempart – the leader of the Women’s Strike, or anonymous representatives of the Polish Grandmothers group defending the value of democracy in the public space, with Mrs Wanda Traczyk-Stawska being the eldest among them.

Mrs Traczyk-Stawska, who participated in the Warsaw Uprising, tells us about the current brutal wave of aggression on the streets of Polish cities, which bears the hallmarks of fascism – something against which she fought in the Uprising.

Paulina presented her film in the Warsaw Rising Museum and she hit the spot. Her work emphasizes that the problem of the fight for freedom is not a thing of the past and remains valid; she points out that Polish society is polarised and lacks fundamental solidarity – the thing that once brought millions of Poles together in the fight against oppression.

We watch footage of demonstrations in which citizens are demanding fundamental reproductive and sexual rights of women and the rights of non-heteronormative persons. Paulina also shows confrontations with extreme right-wing groups, such as the National Radical Camp (ONR), whose aim is the fight ‘for the fundamental values of the Polish nation against the common enemy’.

Dr hab. Tomáš Rafa

Pomysł Pauliny Niedzielskiej na realizację dyplomu lub aneksu do dyplomu w Pracowni Zastosowań Fotografii wydawał się oczywisty. Wskazywało na to jej zainteresowanie fotografią oraz nieograniczonymi możliwościami wykorzystania obrazu fotograficznego w autorskich projektach. Potwierdzały to kolejne tematy i zadania, które zwykle były niebanalnym, syntetycznym autorskim przekazem. Nigdy Niedzielska nie szukała prostych rozwiązań, wykorzystując w swoich projektach pełne spektrum dostępnych środków wyrazu.

Obserwując rozwój jej artystycznej świadomości i umiejętności warsztatowych, należało przypuszczać, że jakąś część pracy dyplomowej Paulina Niedzielska stworzy w fotografii. Kiedy spytała, czy mogłaby zrealizować w Pracowni aneks do pracy dyplomowej, wiadomo było, że jest to decyzja przemyślana i odpowiedzialna.

Niebywale wrażliwa na problemy codzienności, zaproponowała temat *Znaki niepamięci* odnoszący się do Powstania Warszawskiego. W tym zamyśle było połączenie współczesności z historią pozwalającą wskrzesić i utrwalić pamięć o heroicznym wydarzeniu w Warszawie 1944 roku. Pracę rozpoczęliśmy od długich rozmów i analizy wstępnych projektów. Rozmów dyplomantki z powstańcami lub osobami z ich rodzin, obserwacji obchodów rocznic Powstania i reakcji ludzi. Równoległe powstawały setki zdjęć współczesnej Warszawy. Kolejne etapy przynosiły nowe pomysły i rozwiązania. Niedzielska podnosiła poprzeczkę wciąż wyżej. I tak do samego końca zmieniała, poprawiała; tworzyła nowe warianty; jeszcze głębszy, mocniejszy przekaz. W ostatecznym zestawie artystka nie daje gotowych odpowiedzi, pozostawiając widza z obrazami i zmuszając do chwili zadumy i refleksji.

prof. Mariusz Wideryński

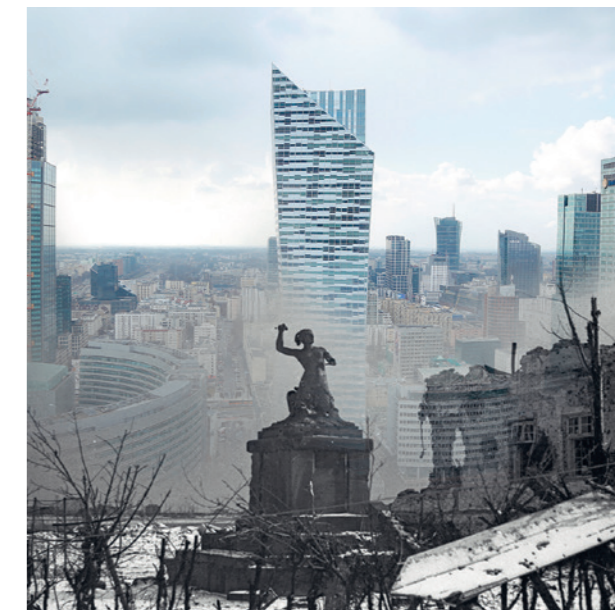

Paulina Niedzielska’s idea for the completion of a degree piece or minor degree in the Studio of Applied Photography seemed obvious. We could guess it from her interest in photography and in the unlimited possibilities of using the photographic image in one’s own designs. This was confirmed by subsequent topics and tasks undertaken by her, which were usually unconventional, synthetic original messages. Niedzielska never sought simple solutions, using a full array of available means of expression in her designs.

When observing the development of her artistic awareness and professional skills, we could presume that a certain part of Paulina Niedzielska’s degree piece would be created in photography. When she asked if she could complete her minor degree in the Studio, it was clear that she had made a well-considered and responsible decision.

Being incredibly sensitive to the problems of daily life, she proposed a topic ‘Signs of oblivion’ referring to the Warsaw Uprising. Her idea was to combine modern times with history in a way that would enable the bringing back and preserving the memory of heroic events in Warsaw in 1944. We started with long conversations and an analysis of preliminary plans. The graduate talked to insurgents or members of their families and observed the celebrations of anniversaries of the uprising and people’s reactions. At the same time, hundreds of photographs of modern Warsaw were created. Further stages brought new ideas and solutions. Niedzielska raised the bar higher and higher. Until the very end, she changed and corrected her work, creating new variants and a deeper and stronger message. The end result of the artist’s efforts does not give ready answers, leaving the viewer with the pictures and stimulating a moment of reflection.

Prof. Mariusz Wideryński

SIWEK

ADAM

Ur. 1990. Studia: Wydział Sztuki Nowych Mediów PJATK w Warszawie (2013–2016), Wydział Fotografii UAP (2016–2017, przerwane), Wydział Sztuki Mediów ASP w Warszawie (2019–2021). Zajmuje się fotografią i wideo. W działaniach fotograficznych skupia się na pracy z męskim ciałem. Interesuje go obraz współczesnego mężczyzny i jego miejsce w nowoczesnym społeczeństwie. Współpracuje z agencjami modelingowymi z Mediolanu, Nowego Jorku i Berlina. Od kilku lat jest akredytowanym fotografem na Milan Fashion Week. Publikował zdjęcia swojego autorstwa w wielu zagranicznych magazynach.

Born 1990. Studies: Faculty of New Media Art of the Polish-Japanese Academy of Information Technology in Warsaw (2013–2016), Faculty of Photography of the University of the Arts Poznań (2016–2017, discontinued), Faculty of Media Art of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2019–2021). He works in photography and video. In his photographic activities, he focuses on work with the male body. He is interested in the image of the contemporary man and his place in modern society. He co-operates with model agencies from Milan, New York and Berlin. For the last few years he has been an accredited photographer at the Milan Fashion Week. Photographs taken by him have been published in many foreign magazines.

ale żeby tak facet z facetem?!

Dyplom: Pracownia Relacji Wizualnych,
promotor: prof. Prot Jarnuszkiewicz

W okresie dojrzewania kontakty fizyczne często stają się tematem tabu, a jednocześnie jest to moment odkrywania własnej fizyczności. Towarzysząca młodzieńczym latom nieświadomość otwiera nowe pola znaczeń i interpretacji znanych nam zachowań.

W projekcie, na który składają się praktyczna praca dyplomowa oraz jej kontynuacja – aneks, skupiam uwagę na kontaktach fizycznych, tych intencjonalnych i tych nie do końca zamierzonych, podczas lekcji wychowania fizycznego. Jako bezstronny obserwator wracam do czasów spędzonych w szkolnej sali gimnastycznej, analizuję męskie sylwetki wprowadzone do postaci obiektów do oglądania i badam powstałe między nimi relacje i napięcia.

Główna część pracy dyplomowej to wielokanałowa projekcja wideo – pięć czterdziestopięciominutowych nagranych materiałów, wykorzystujących technologię green screen, działających nie tylko w odbiorze indywidualnym, ale również jako kompozycja oddziałujących na siebie obrazów. Ten swojego rodzaju zestaw cyfrowych rzeźb koncentruje uwagę widza na uwiecznieniu ruchu w oddychających, ale statycznych projekcjach.

ale żeby tak facet z facetem?! II

Aneks: Pracownia Kreacji Fotograficznej,
promotor: prof. Tomasz Myjak

Aneks to dwuczęściowa tekstylna rzeźba, za pomocą której podejmuję analizę fizyczności, kładąc nacisk na przestrzenność i trójwymiarowość. Rzeźbiarsko-fotograficzne formy sylwetek ludzkiego ciała w skali 1:1 uwypuklają kontekst fizyczny, a wykorzystany materiał sportowy (dzianina elastanowo-poliestrowa) wzmacnia charakter wypowiedzi.

but how can one guy do it with another?!

Degree piece: Studio of Visual Relations,
supervisor: Prof. Prot Jarnuszkiewicz

During the adolescence period physical contact often becomes a taboo subject, at the same time being a moment of discovering one's own physicality. The unawareness connected with formative years opens the way to new meanings and interpretations of behaviours known to us.

In the project, consisting of a degree piece and a minor degree, I focus on the physical contacts that occur intentionally and more inadvertently during physical education lessons. As an impartial observer, I return to the days spent in the school gym, analyse male figures reduced to the role of objects to be watched, and examine the relations and tensions occurring between them.

The main part of the degree piece is a multi-channel video projection – five recorded 45-minute videos using the green screen technology that are intended not only for individual reception, but should also be perceived as a composition of interacting pictures. This specific set of digital sculptures focuses the viewer's attention on capturing the motion in breathing but static projections.

but how can one guy do it with another?! II

Minor degree: Studio of Photographic Creation,
supervisor: Prof. Tomasz Myjak

The minor degree is a two-part textile sculpture by means of which I analyse physicality, placing emphasis on spatiality and three-dimensionality. The sculptural-photographic shapes of the human body in a scale of 1:1 emphasise the physical context, and the sports material used (knitted elastane and polyester fabric) reinforces the message.

Zakazane widzenie. Sublimacje męskiego pożądania homoerotycznego jako kontekst interpretacyjny fotografii współczesnej

Praca teoretyczna, promotor: dr Olaf Kwapis

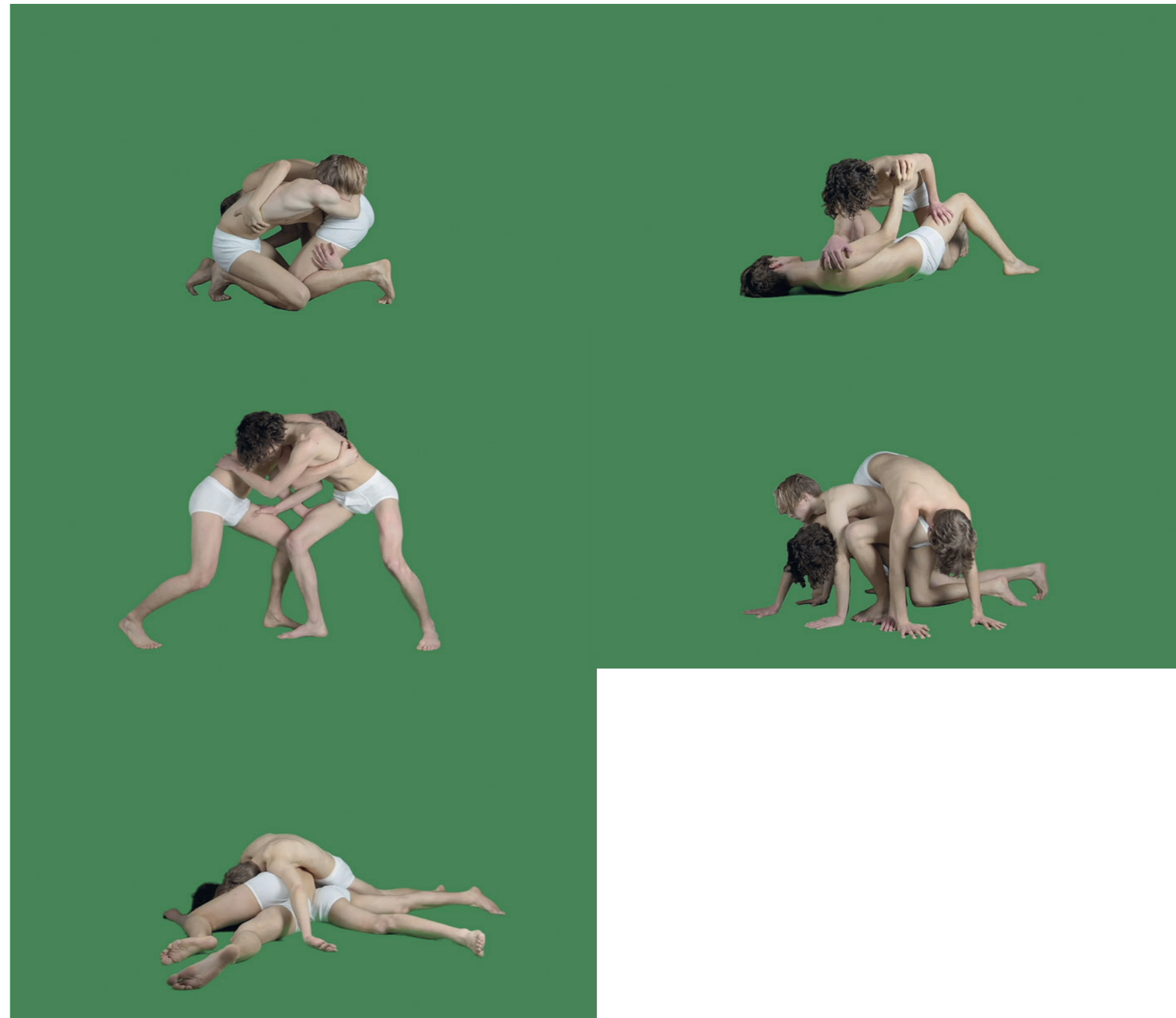
W pracy tej zajmuję się kulturowym, socjologicznym i historycznym tłem sublimacji męskiego pożądania w sztuce. Opieram się na dorobku myślicieli ostatniego stulecia, przykładach ze świata sztuki, a także na własnych obserwacjach i spostrzeżeniach. Badam relacje zachodzące pomiędzy artystą i jego dziełem, a także obserwatorem. Motywem podjęcia przeze mnie tego tematu jest głęboki związek z prezentowanymi treściami, będącymi przedmiotem moich zainteresowań i wynikającymi z mojego doświadczenia zarówno egzystencjalnego, jak i twórczego.

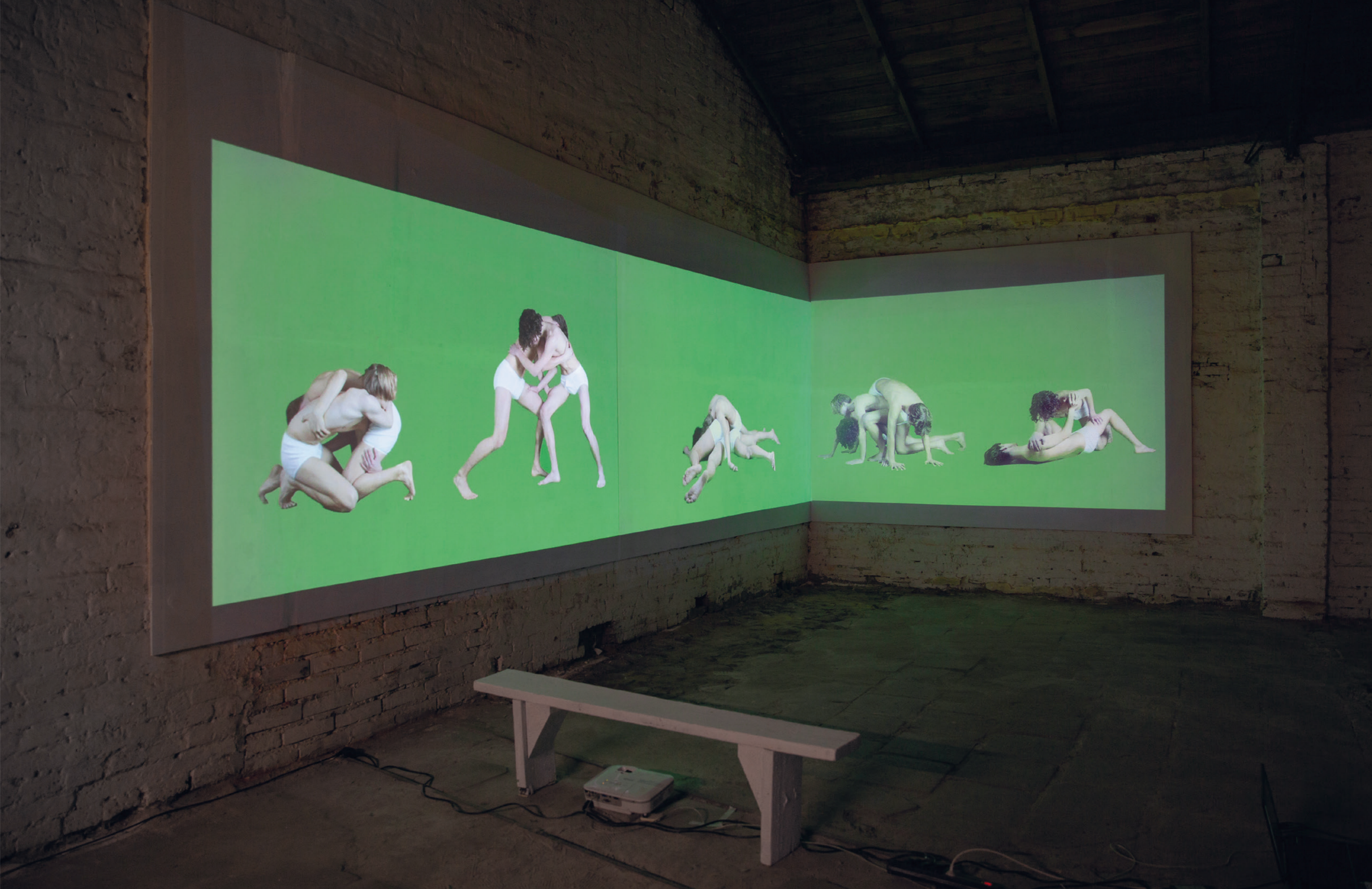
Forbidden vision. Sublimations of male homoerotic desire as an interpretative context of modern photography

Thesis, supervisor: Dr Olaf Kwapis

In this thesis I deal with the cultural, sociological and historical background for the sublimation of male desire in art. My work draws upon on the achievements of thinkers of the last century, examples from the world of art and my own observations and reflections. I explore relations between the artist and his work and also between the artist and the observer. The motive for my choice of this topic is my deep connection with the presented contents, which attract my interest and result from my existential as well as creative experience.

ale żeby tak facet z facetem?!, 2021, Wielokanałowa projekcja wideo 45' / but how can one guy do it with another?!, 2021, multi-channel video projection 45'

Praca dyplomowa Adama Siwka to przede wszystkim studium cielesności i dwuznaczności. Pozy inspirowane zapaśniczymi układami ciał, zestawienia dwóch męskich ciał nawiązujące do szkolnych zabaw inicjowanych podczas lekcji WF-u odnoszą się do pierwszych, tak bliskich interakcji między młodymi osobami, które w formie sportu czy zwykłych chłopięcych przepychanek stanowią inicjację bliskości ciała drugiego człowieka. Praca pana Adama Siwka jest realizacją niezwykle współczesną. Poprzez odniesienia do formy dwóch siłujących się męskich figur, splecionych ciał na granicy równowagi, a może w chwili nigdy nierozstrzygniętego współzawodnictwa, wydaje się odnosić do sytuacji, w której znajdujemy się dziś jako współuczestnicy społeczeństwa informacyjnego, odbiorcy przekazów wizualnych stwarzający się na nowo w kontekście pojawiających się komunikatów.

Piękna w tej realizacji, oprócz bezbłędnie zrealizowanych aspektów technologicznych, wydaje mi się figura zawieszenia właśnie. Zawieszenie nierozwiązanej walki, ale to też brak możliwości jednoznacznej oceny samej sytuacji, w której sportretowani mężczyźni się znaleźli.

Wynikająca z tej sytuacji możliwa dwoistość ocen, przekierowanie na widza odpowiedzialności za myśl i wrażenie w odniesieniu do bardzo aktualnych zagadnień społecznych będących także przestrzenią refleksji samego dyplomanta, sprawiają, że jest to praca niezwykle mądra. Z jednej strony podkreślająca odniesienia do formuły greckiej tradycji kultury, w jakiej mimowolnie wzrastaliśmy, zapasów, współzawodnictwa, szlachetności. Z drugiej zaś bliskości, potencjału dwuznaczności odczytywanych znaczeń i sytuacji. Praca ta wydaje się zawieszona między przeszłością i przyszłością.

Adam Siwek przygląda się zatem momentom stykowym. Nie umieszcza modeli w konkretnej przestrzeni, dając widzowi pole do własnej interpretacji obrazów. Pozwala układom ciał pulsować i trwać w zapętleniu, co wzmacnia uczucie napięcia i pewnego rodzaju ekscytacji. Widz zmuszony jest do zanurzenia się w te na półruchome obrazy, do przyglądania się powstałej z ciał formie. Do oczekiwania na rozwinięcie lub zakończenie przedstawionej mu sytuacji, które nigdy nie następują. Zabieg ten skupia oś narracji na szczegółach, na mikroruchach i intensywności stadium przejściowego. Czyli na wszystkim tym, co ostatnio zdaje się istotą naszej egzystencji.

prof. Prot Jarnuszkiewicz

The degree piece of Adam Siwek is primarily a study of corporeality and ambiguity. Poses inspired by arrangements of bodies in wrestling and confrontations of two male bodies referring to school games initiated during physical education lessons refer to the first close interactions between young persons, which serve as an introduction to contact with the other person's body in the form of a sporting competition or simple boyish scuffles. Adam Siwek's degree piece is a remarkably modern work. By means of references to the form of two wrestling human figures, bodies clasped on the verge of balance or maybe at the moment of competition remaining undecided for ever, it seems to refer to the situation in which we are today as participants of the information society and recipients of visual messages who reinvent themselves in the context of emerging messages.

Apart from perfectly completed technological aspects, it is this figure of suspension that I find beautiful in this work. The suspension of the undecided fight, but also the impossibility of unequivocal evaluation of the situation in which the portrayed men have found themselves.

It is a very intelligent work due to the possible duality of evaluation and shifting the responsibility for thought and impression onto the viewer with regard to very topical social issues upon which the graduate also reflects. On the one hand, it emphasises references to the Greek tradition of culture in which we involuntarily grew up: wrestling, competition, fairness. On the other hand, it indicates closeness and the potential ambiguity of interpreted meanings and situations. This work seems to be suspended between the past and the future.

Thus, Adam Siwek looks at moments of contact. He does not put models in a specific space, giving room to the viewer for their own interpretation of the pictures. He allows arrangements of bodies to pulse and remain in a loop, which stimulates the feeling of tension and a certain kind of excitement. The viewer is forced to immerse themselves in these semi-moving pictures and to look at the form created by bodies. Waiting for a situation presented to them to develop or end, which never occurs. This technique focuses the axis of narration on details, micromovements and the intensity of the interim stage. This means a focus on everything that has recently seemed to be the essence of our existence.

Prof. Prot Jarnuszkiewicz

ale żeby tak facet z facetem? II, 2021, dzianina elastanowo-poliestrowa, polistyren / but how can one guy do it with another? II, 2021, polyester-elastane fabric, polystyrene

Na talencie i pracowitości Adama poznałem się już w czasie jego studiów licencjackich w Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych. Zrealizował tam dyplom w mojej pracowni, uzyskując wyróżnienie rektorskie. W ASP spotkałem go po kilku latach. Pojawił się w Pracowni Kreacji Fotograficznej jako fotograf z dużym dorobkiem artystycznym i komercyjnym. Od początku wiedział, że czysta fotografia... to już dla niego za mało.

Decyzja o budowie formy przestrzennej, niejako teksturowanej fotografią, nie był nowy. Adam Siwek potrzebował wyzwania zarówno w budowaniu narracji, jak i w rozwiązywaniu zagadnień techniczno-technologicznych.

Przedstawiona przez Adama foto-rzeźba to dwa męskie ciała w skali 1 : 1, splecione w sportowych zmaganiach. Autor analizuje w niej homoerotyczne kontakty fizyczne, te intencjonalne... i te nie do końca, zaistniałe podczas lekcji wychowania fizycznego. Praca ma bardzo osobisty charakter, ale odnosi się też do szerszego kontekstu relacji między człowiekiem i człowiekiem.

prof. Tomasz Myjak

I noticed Adam's talent and diligence already during his bachelor's degree studies at the Polish-Japanese Academy of Information Technology. He completed a degree piece in my studio there, receiving a rector's award. After a few years, I met him at the Academy of Fine Arts. He appeared in the Studio of Photographic Creation as a photographer with a rich artistic and commercial portfolio. He knew from the start that pure photography... was not enough for him anymore.

The decision to build a spatial form "textured" with photographs was not new. Adam Siwek needed a challenge both in building the narrative and in solving technical and technological issues.

The photo-sculpture presented by Adam is of two male bodies in a scale of 1:1 clasped during a sporting competition. The author analyses homoerotic physical contact that occurs intentionally... or more involuntarily during physical education lessons. The work has a very personal character, but it also refers to a broader context of relations between human beings.

Prof. Tomasz Myjak

FACULTY
OF STAGE
DESIGN

WYDZIAŁ
SCENOGRAFII

PAULINA

ARASZKIEWICZ

Ur. 1996. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (I st. 2015–2018, II st. 2018–2021). Stypendium Rektora ASP dla najlepszych studentów (2017/18 i 2018/19). Obszary działalności artystycznej: projektowanie scenografii i kostiumów do widowisk filmowych i teatralnych, fotografia analogowa, ceramika, instalacje. Uczestniczka Praskiego Quadriennale (2019). Nominowana do Nagrody Scenograficznej im. Jerzego Moskala (2018). Laureatka III Międzynarodowego konkursu na koncepcję i realizację lalki/animowanego obiektu/formy teatralnej „Animatus” (2020).

Born 1996. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2015–2018, master's degree 2018–2021). Scholarship for the best students from the Rector of the Academy of Fine Arts (2017/18 and 2018/19). Fields of artistic activity: scenography and costume design for films and theatrical performances, analogue photography, ceramics, installations. Participant of the Prague Quadriennale (2019). Nominated for the Jerzy Moskal Scenographic Award (2018). Laureate of the 3rd edition of Animatus – an international competition for the concept and making of a puppet/animated object/theatrical form (2020).

Gdy rozum śpi...

Projekty obiektów, kostiumów i przestrzeni do filmu eksperymentalnego na podstawie powieści Alfreda Kubina *Po tamtej stronie*

Dyplom: Pracownia Projektowania Kostiumu, promotorka: prof. Dorota Kołodzyńska

Powieść Alfreda Kubina nie daje się pomieścić w żadnych ramach, stanowi bowiem ciąg wizji połączonych w całość za pomocą środków literackich. To dobry punkt wyjścia do działań plastycznych – ze względu na szkicowy charakter pozostawia przestrzeń na własną interpretację. Państwo Snu stało się dla mnie imaginacją, próbą ucieczki od rzeczywistości, a jednocześnie jej zwierciadłem i symbolem przemijającego świata. Uznałam, że najodpowiedniejszą formą wyrazu byłby film eksperymentalny, przedstawiający ze pomocą środków wizualnych ten pełen sprzeczności świat, subiektywność postrzegania rzeczywistości oraz jak wyobrażnia i przemijanie na nią wpływają. Obowiązuje tu jedna reguła: wszystko, co znajduje się w Państwie Snu, musi pochodzić z przeszłości. Takie właśnie mają być kostiumy i scenografia: nadgryzione zębem czasu, pochodzące z różnorodnych, często nierównoległych sobie czasowo, rzeczywistości. Miejsce to stanowiło schronienie dla niezadowolonych ze współczesności, obietnicę utopii, która ostatecznie i tak okazywała się rozczarowaniem.

When reason sleeps...

Designs of objects, costumes and spaces for an experimental film based on Alfred Kubin's novel *The other side*

Degree piece: Studio of Costume Design, supervisors: Prof. Dorota Kołodzyńska

Alfred Kubin's only novel cannot be fit into any frames, as it consists of a series of visions put together by means of literary devices. It is a good starting point for artistic activities – due to its sketchy nature, it leaves room for the recipient's own interpretation. The State of Dream has become for me a product of imagination, an attempt to escape from reality and, at the same time, a mirror and symbol of the passing world. I decided that the most suitable form of expression would be an experimental film using visual devices to present this world full of contradictions, the subjectivity of perceiving reality and the impact of imagination and passing on reality. Only one rule applies here: everything that is in the State of Dream must come from the past. This is what costumes and the set design should be like: gnawed by time and originating from diverse realities that are often not parallel in time. This place served as a shelter for those dissatisfied with contemporary times, a promise of utopia that eventually turned out to be a disappointment.

Emancypacja a ubiór, czyli jak pozycja kobiet w społeczeństwie wpływa na modę

Praca teoretyczna, promotorka:
dr Anna Straszewska

Przedmiotem mojej pracy jest badanie zależności między rolą i miejscem kobiety w społeczeństwie a jej ubiorem. Za obiekt moich badań wybrałam czas od Wielkiej Rewolucji Francuskiej aż do początków feminizmu drugiej fali. Kobieta z roku 1789 żyła w zupełnie innym społeczeństwie niż kobieta w roku 1970, co przekładało się bezpośrednio na wygląd i wzorce zachowań. Lata 70. ubiegłego wieku to czas intensywnej walki o prawa kobiet, od najbardziej podstawowych – jak prawo do głosowania i stanowienia o sobie, a w późniejszym okresie – o porzucenie odgórnie narzucanych stereotypowych ról i norm dotyczących wyglądu. Ubiór świadczy o tym, jakie miejsce w społeczeństwie zajmują kobiety i jak duży jest ich wpływ na życie własne oraz innych.

↑ Maska dla postaci Klaus Patera; ceramika /
Mask for the character of Klaus Patera; ceramics

↳ Projekty kostiumów; kserografia, rysunek /
Costume designs; photocopy, drawing

Emancipation vs. clothing: how the position of women in society affects fashion

Thesis, supervisor: Dr Anna Straszewska

The subject-matter of my thesis is the examination of the relationship between the role and place of the woman in society and her clothing. As the subject of my research, I chose the period from the Great French Revolution to the beginning of the second wave of feminism. The society in which women lived in 1789 was completely different from the one in which they lived in 1970, which translated directly into their appearance and behaviour patterns. The 1970s was a time of intense struggle for women's rights, from the most basic, such as the right to vote and self-decide, and later – for the abandonment of formally imposed stereotypical roles and norms regarding appearance. The dress code reflects women's place in society and the scope of their impact on their own and others' lives.

↑ Szkice przestrzeni Państwa Snu; tusz, grafika komputerowa / Sketches of the space of the Dream State; ink, computer graphics

↓ Cykl obiektów biżuterijnych / Series of jewellery objects

Magisterska praca dyplomowa Pani Pauliny Araszkiwicz jest propozycją wykreowania scenograficznej interpretacji pierwszej i jedynej książki wiedeńskiego ekspresjonisty, przedstawiciela austriackiej awangardy przełomu wieków XIX i XX, rysownika i grafika Alfreda Kubina.

Po tamtej stronie to powieść wymykająca się ustalonym regułom, rodzaj literackiego zapisu wizji malarskich, ekscentryczna fantazja literacka oparta na irracjonalnej logice snu sankcjonującej wszelkie absurdy, pomieszanie porządków i nonsensowne zlepki wyobrażeń przepełnionych mrocznym humorem i zmysłowością.

Synkretyczna forma powieści Kubina bazująca na modernistycznej koncepcji przemieszania różnych gatunków stała się kluczem interpretacyjnym pracy Pani Pauliny Araszkiwicz.

Autorka buduje narrację wizualną swojego autorskiego, bardzo osobistego spektaklu, szukając odpowiedzi w eksperymentach z obszarów zarówno szeroko rozumianego kostiumu i tkaniny, różnych technik fotograficznych, grafiki i rysunku, jak również ceramiki oraz pracochłonnych obiektów biżuteryjnych. Jej częścią jest także surrealistyczna etiuda filmowa.

Kolażowa forma prezentacji łącząca fragmenty prac bardzo różnych otwiera wyobraźnię widza na zaskakujące konteksty odniesień, zachęcając do aktywnego eksplorowania każdego segmentu jako samego w sobie i do tworzenia własnej wersji utworu.

Swoje kreatywne działania na styku różnych dziedzin sztuki Pani Paulina Araszkiwicz traktuje jako możliwość odnajdywania własnych dróg i ważne narzędzie wypowiedzi – artystycznych i ideowych.

prof. Dorota Kołodzyńska

↑ Maska dla postaci Klause Patery; ceramika /
Mask for the character of Klaus Patera; ceramics

↓ Cykl fotografii / Series of photographs

The MFA degree piece of Ms Paulina Araszkiwicz is a proposal of the creation of a scenographic interpretation of the first and only book by Alfred Kubin – an expressionist, a representative of the Austrian avant-garde at the turn of the 20th century, an illustrator and a graphic artist from Vienna.

The Other Side is a novel going beyond the established rules, a kind of literary record of painting visions, an eccentric literal fantasy based on the irrational logic of a dream sanctioning all kinds of absurdities, a confusion of orders and nonsensical patchworks of images filled with dark humour and sensuality.

The syncretic form of Kubin's novel based on the modernist concept of mixing various genres became the interpretative key to the degree piece of Ms Paulina Araszkiwicz.

The author builds a visual narrative of her own original and very personal performance, looking for answers in experiments in the broadly understood fields of costume and textile, various photographic techniques, graphics and drawing, as well as ceramics and time-consuming jewellery objects. One of its parts is also a surrealist film étude.

The collage form of presentation combining fragments of very different works opens the viewers' imagination to surprising contexts of references, encouraging them to actively explore each segment per se and to create their own version of the work.

Ms Paulina Araszkiwicz treats her creative activities at the crossroads of various fields of art as an opportunity to discover her own ways and an important tool for the expression of artistic and ideological views.

Prof. Dorota Kołodzyńska

Ur. 1996. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (2015-2020). Zajmuje się projektowaniem scenografii, kostiumów oraz działań w zakresie tkaniny artystycznej. Współpracowała m.in. z Teatrem im. Juliusza Słowackiego w Krakowie, Nowym Teatrem im. Witkacego w Słupsku, Teatrem Ochoty w Warszawie i Wytwórnią Filmów Dokumentalnych i Fabularnych. Brała udział w międzynarodowej wystawie *Textile art of today* (2021), VI Piotrkowskim Biennale Sztuki w Piotrkowie Trybunalskim (2021) oraz w ramach konkursu *Ożywienie* w ekspozycji prac w Galerii Apteka Sztuki w Warszawie (wyróżnienie, 2021).

Born 1996. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2015-2020). She designs scenography and costumes and works in the field of artistic textiles. She has co-operated, among others, with the Juliusz Słowacki Theatre in Kraków, Witkacy Nowy Theatre in Słupsk, Ochota Theatre in Warsaw and Warsaw Documentary Film Studio. She took part in an international exhibition *Textile art of today* (2021), the 6th Piotrków Art Biennale in Piotrków Trybunalski (2021) and, as part of the *Revival* competition, in an exhibition of works in the Apteka Sztuki Gallery in Warsaw (award, 2021).

Niczym ćmy do światła...

Projekt przestrzeni i kostiumów do musicalu *Taniec wampirów* Jima Steinmana i Michaela Kunze; interpretacja zjawisk przemijania i destrukcji na przykładzie autorskich faktur i realizacji kostiumowych

Dyplom: Pracownia Projektowania Kostiumu, promotorka: prof. Dorota Kołodzyńska

Ćma, nocny motyl, odczytywany jako symbol przekształcania się życia w nową formę i jakość. To skojarzenie towarzyszyło mi przy projektowaniu groteskowego, owianego nutą mroku świata *Tańca wampirów*. Inspiracją do poszukiwania form i struktur stały się fotografie odnalezionych zbiorów odzieży grobowej. Starałam się nadać tworzonemu przeze mnie tkaninom wrażenie prześwieconych „szczątków”. Wykorzystując do tworzenia tkanin połączenia materiałów niekonwencjonalnych ze szlachetnymi, uzyskałam wiele różnorodnych struktur w odcieniach czerni. Stworzone przeze mnie tkaniny stanowią ważną część projektu, urzeczywistniając wizerunek postaci wampirów utrzymanych konsekwentnie w monochromie. Ich kostiumy są wariacją na temat różnych epok i panującej wówczas mody.

Laboratorium zapachu

Aneks: Pracownia Rysunku i Koloru, promotorka: prof. Elżbieta Banecka

Zapach – cecha związków chemicznych lub ich mieszanin polegająca na zdolności do pobudzania zmysłu węchu, czyli odgrywania roli bodźców wywołujących wrażenia. Zainspirowana zjawiskiem synestezji, czyli zdolności, w której za pomocą jednego zmysłu wywołane są doświadczenia charakterystyczne dla innych, powstał cykl obiektów będących urzeczywistnieniem wybranych aromatów. Zapisywane obserwacje pomagały w „wywąchaniu” ich koloru, formy i struktury.

Do stworzenia obiektów wykorzystywałam pigmenty naturalne, odpady bądź tworzyłam materiały bio. Badałam możliwości nadania fizycznej formy zapachom, przybliżając odbiorcy moje odczucia i skojarzenia.

Like a moth to a flame...

Space and costume design for the musical *Dance of the vampires* by Jim Steinman and Michael Kunze; interpretation of the phenomena of passing and destruction on the example of independently created textures and costume designs

Degree piece: Studio of Costume Design, supervisor: Prof. Dorota Kołodzyńska

The moth is interpreted as a symbol of the transformation of life into a new form and quality. This association occupied my mind when I was designing the grotesque world of *Dance of the vampires* slightly permeated with darkness. Photographs of found collections of burial clothing became an inspiration for the search for forms and structures. When creating textiles, I tried to make them look like overexposed “remains”. Using combinations of unconventional and precious materials for the creation of textiles, I came up with very diverse structures in shades of black. The textiles created by me are an important part of the design, serving as a real presentation of the image of vampires with the constant use of monochrome. Their costumes are a variation on various epochs and on fashions prevalent in those times.

The laboratory of smell

Minor degree: Studio of Color and Drawing, supervisor: Prof. Elżbieta Banecka

Smell – a property of chemical compounds or their mixtures consisting in the ability to stimulate the sense of smell, i.e. to play the role of stimuli producing impressions. Inspired by synaesthesia – a phenomenon where one sense is capable of evoking experiences that are normally associated with other senses – I created a series of objects being real representations of selected aromas. The recorded observations helped me “sniff out” their colour, form and structure.

I made the objects using natural pigments and waste or biomaterials created by me. I examined the possibilities of giving a physical form to aromas, sharing my feelings and associations with the recipient.

W czym do grobu? Ubiór grobowy w Rzeczypospolitej w XVII i XVIII wieku

Praca teoretyczna, promotorka:
dr Anna Straszewska

W mojej pracy teoretycznej pojawia się szereg zagadnień dotyczących pochówku na terenie Rzeczypospolitej w wiekach XVII i XVIII. W poszczególnych rozdziałach wyróżniłam trzy sposoby przygotowywania zmarłego do ostatniej drogi – wykorzystywanie odzieży noszonej za życia, szycie jej specjalnie na tę okazję oraz przerabianie w „coś nowego z codziennego”. Na pytanie „w czym do grobu?” padł szereg odpowiedzi dotyczących sposobu i stylu odzieży funeralnej. Jej charakter może być bardzo różnie odczytywany – jako osobisty, niekiedy także symboliczny bądź stanowiła ona manifest dotyczący pewnych postaw.

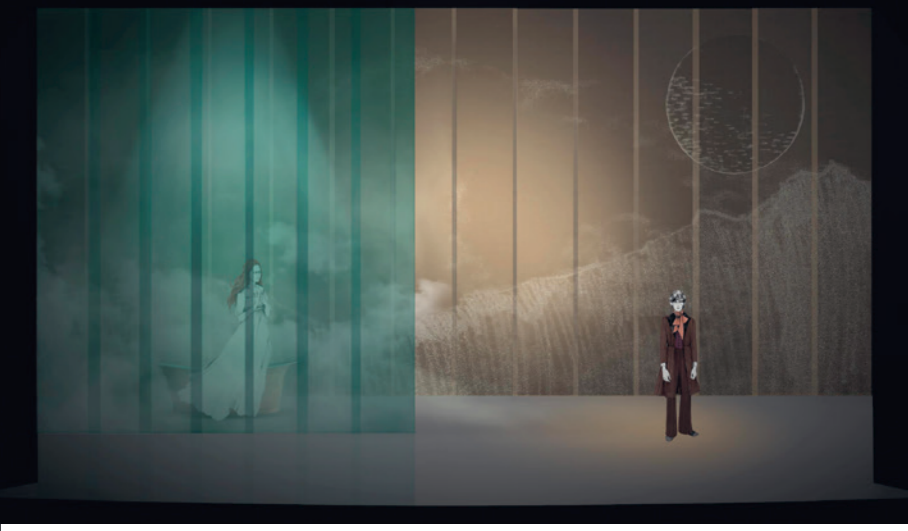
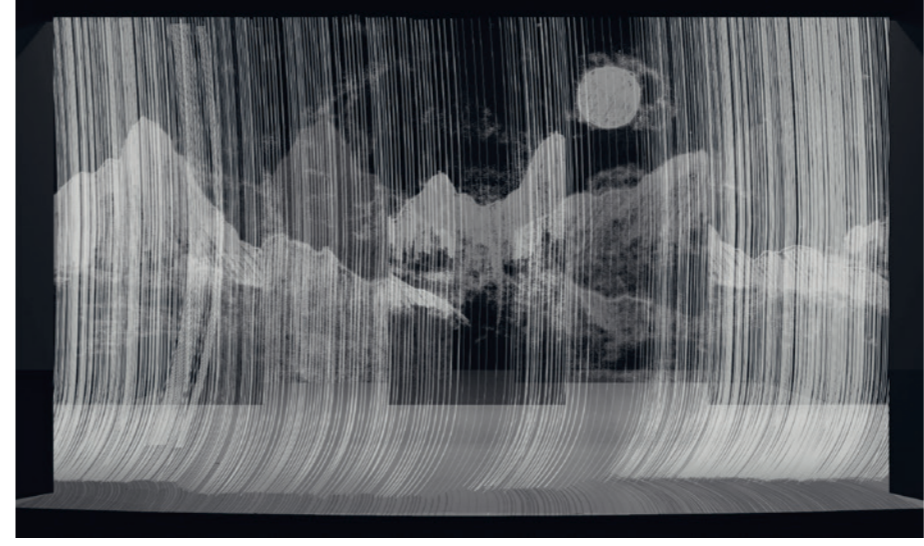
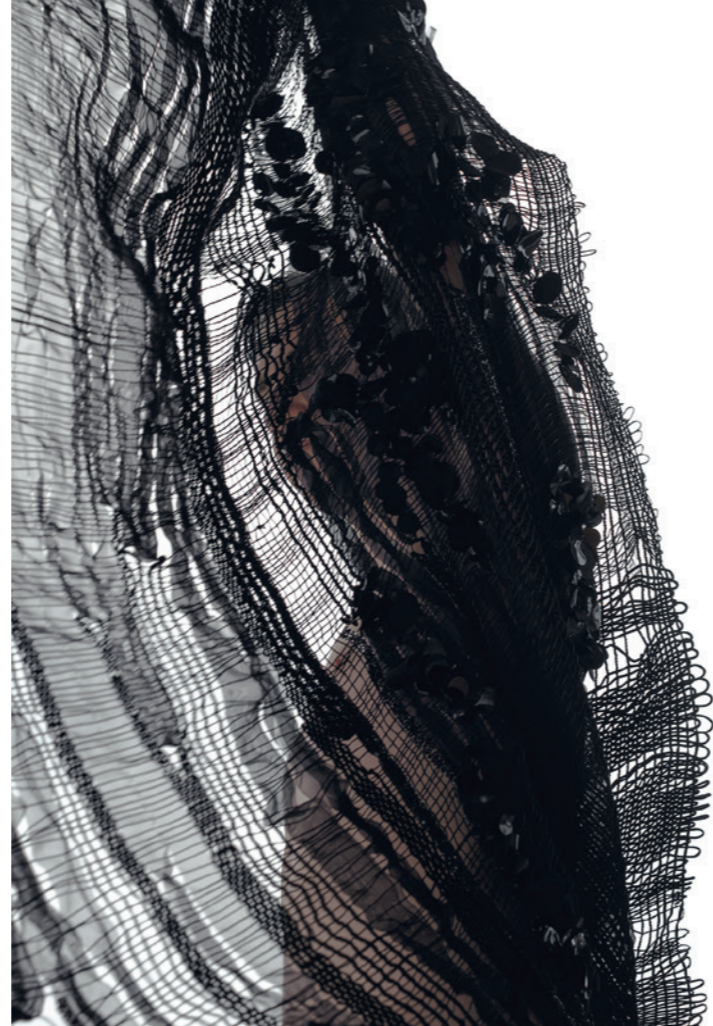
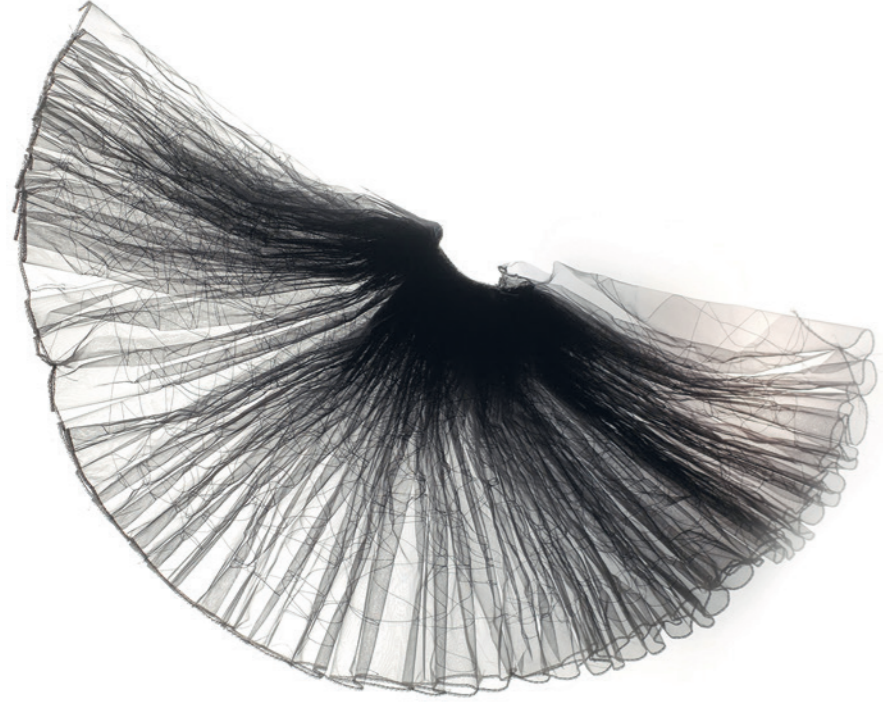
What kind of clothes for the deceased? Burial clothing in the Polish-Lithuanian Commonwealth in the 17th and 18th centuries

Thesis, supervisoress: Dr Anna Straszewska

My thesis deals with a series of issues concerning burials in the Polish-Lithuanian Commonwealth in the 17th and 18th centuries. In successive chapters, I distinguished three ways of preparing the deceased for their final journey – using clothes worn during their lifetime, sewing special clothes for that occasion, or transforming 'everyday items into something new'. The question: 'what kind of clothes for the deceased?' met with a series of answers concerning the manner and style of burial clothing. The character of such clothing can be interpreted in many different ways: as personal, sometimes also symbolic, or serving as a manifestation of certain attitudes.

Na pracę dyplomową pani Agaty Stanuli składają się projekty scenografii oraz nawiązujące do mrocznej konwencji stylu „gothic” szkice kostiumowe, będące żartobliwymi wariacjami na temat ubiorów z różnych epok historycznych, ukazanych w wielorakich fazach ich dekonstrukcji spowodowanej działaniem upływu czasu.

Istotną częścią pracy są eksperymenty z tkaniną i tworzywem oraz realizacje fragmentów kostiumów będące próbą interpretacji zjawiska przemijania. Tematem sesji fotograficznej jest interakcja kostiumu z ciałem człowieka i zagadnienie kostiumu w ruchu.

Autorka świadomie ograniczyła paletę barwną do odcieni szarości i czerni, sprowadzając swoje obiekty do form syntetycznych znaków graficznych.

prof. Dorota Kołodyńska

The degree piece of Ms Agata Stanula consists of scenography designs and costume drawings referring to the dark convention of the gothic style, which are humorous variations on clothes from various historical epochs shown in many phases of their deconstruction resulting from the lapse of time.

An important part of the work are experiments with textiles and materials as well as the realisation of fragments of costumes in an attempt to interpret the phenomenon of the passing of time. The topic of the photographic session is the interaction of the costume with the human body and the issue of the costume in motion.

The author consciously limited the colour palette to shades of grey and black, reducing her objects to synthetic forms of graphic symbols.

Prof. Dorota Kołodyńska

↗ Laboratorium zapachu, pieprz, 2020, techniki mieszane / The laboratory of smell, pepper, 2020, mixed technique
↗ Laboratorium zapachu, czekolada, 2020, techniki mieszane / The laboratory of smell, chocolate, 2020, mixed technique
↑ Laboratorium zapachu, śliwka, 2020, techniki mieszane / The laboratory of smell, plum, 2020, mixed technique
↑ Laboratorium zapachu, wanilia, 2020, techniki mieszane / The laboratory of smell, vanilla, 2020, mixed technique

W pracy ze studentami najbardziej sobie cenię otwartość na pomysły moich podopiecznych. Kiedy Agata – jedna ze studentek – pojawiła się u mnie z gotową koncepcją swojego aneksu do dyplomu, pomyślałam, że przedstawiony został mi projekt równie ciekawy, co trudny.

Kiedy nasze myśli krążą wokół zapachów, w dużej części zaczynamy łączyć je z konkretnym kolorem. Dyplomantka wykazująca dużą wrażliwość na zapachy postanowiła zmierzyć się z tą właściwością, która, moim zdaniem, wykazuje cechy związane ze zjawiskiem synestezji. Zmiana intensywności zapachów, których odpowiednikiem stają się kolory, znajduje odbicie w sposobie postrzegania barwy, materii, formy. Niezmiernie istotną rzeczą w przypadku powstawania tego dyplomu był sam proces pracy badawczej w prywatnym „laboratorium” autorki dyplomu. Mierzyła się ona nie tylko z poszukiwaniem nowych rozwiązań technologicznych, ale również tych natury metafizycznej, którym starała się nadać artystyczny wymiar. Z dokładnością warsztatu naukowca pracowała nad synergią elementów takich jak kolor, forma, smak, zapach, faktura, dotyk materii, ruch. Podejmowała kolejne próby i analizowała swoje doświadczenia. W ich wyniku pojawiło się wiele elementów uzyskanych pod wpływem nowatorskich rozwiązań, w tym o charakterze chemicznym. Dyplom ten dojrzewał przez wiele miesięcy, a w kolejnych swych odstępach nabierał cech magicznych, sensualnych. W moim przekonaniu, największą moc artystycznego oddziaływania wykazują te dzieła, które powstają w harmonii z predyspozycją duchową twórcy. W przypadku Agaty jej praca przyjęła posmak misji, której się podjęła. Jej doświadczenie stawało się moim doświadczeniem i jednocześnie przeżyciem. Podziwiałam jej zaangażowanie łącznie z poszukiwaniem owoców roślin, z których rodziły się tajemnicze odcienie, subtelności barwne. Przywiodło mi to na myśl japońską tradycję obecną w kraju wiśni do XIX wieku. Japończycy wierzyli, że użycie naturalnych barwników zachowuje ducha rośliny, z której dana barwa została uzyskana, zaś ubiory z tkanin barwionych naturalną metodą chronią ich użytkowników. Niewątpliwie Agata wierzy, że dzięki swojej nadzwyczajnej wrażliwości widzi i sięga w rejony dostępne dla nielicznych. Jej praca posiada walory o wyjątkowym znaczeniu; obok aspektu artystycznego cechuje ją bowiem wymiar, którego nie możemy do końca nazwać ani określić. Jej efekt możemy natomiast poczuć, co jest wynikiem wielkiego wkładu pracy i zaangażowania autorki.

prof. Elżbieta Banecka

The aspect of my work with students that I appreciate most is openness to their ideas. When Agata, one of the students, came to me with a ready concept of her minor degree, I thought that the design presented to me was equally interesting and difficult.

When our thoughts circle around smells, we begin to associate most of them with a specific colour. Being highly sensitive to smells, the graduate decided to confront this property, which I consider to possess qualities associated with synaesthesia. A change of intensity of smells to which particular colours correspond is reflected in the way of perceiving a relevant colour, matter or form. The very research process in the private “laboratory” of the author of the degree played a very important role in the preparation of this degree. She had to seek not only new technological solutions, but also metaphysical solutions, which she tried to endow with an artistic dimension. Using scientific techniques in an accurate way, she worked on the synergy of such elements as colour, form, taste, smell, texture, the touch of material and motion. She made successive attempts and analysed her experiences. They resulted in many elements obtained with the use of innovative solutions, including chemical solutions. This degree matured for many months and acquired magical and sensual features in its successive versions. In my view, the works that are created in harmony with the artist’s spiritual predisposition show the greatest artistic power. In the case of Agata, her minor degree assumed the taste of the mission that she had undertaken. Her experience became my experience. I admired her commitment combined with looking for fruit of plants in which mysterious shades and colour subtleties had been born. This made me think of a Japanese tradition that existed in the Land of the Rising Sun until the 19th century. The Japanese believed that the use of natural dyes preserved the spirit of the plant from which the relevant colour had been extracted, and that clothing made from fabrics dyed using a natural method protected their users. Undoubtedly, Agata believes that her extraordinary sensitivity allows her to see and reach the areas accessible only to the few. Her minor degree has exceptional qualities; apart from the artistic aspect, it is characterised by a dimension that we cannot fully describe or define. However, we can feel its effect, which is a result of the author’s great work and commitment.

Prof. Elżbieta Banecka

STRZAŁKOWSKA-
-RAJCA

STEFANIA

Ur. 1997. Studia: Wydział Scenografii ASP w Warszawie (I st 2016–2019; II st. 2019–2021). Stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2020). Stworzyła scenografię i kostiumy do kilkunastu etiud i filmów krótkometrażowych pokazywanych na festiwalach w kraju i za granicą (m.in. *Ostatni klient*, *FPFF w Gdyni*, 2018) oraz do teledysków (m.in. *Kacperczyk – Artysta z ASP*) i spektakli teatralnych (m.in. *Syrenarium*, Forum Młodej Reżyserii w Krakowie). Zatrudniona na stanowisku asystenta w Pracowni Historii Kultury Materialnej i Obyczaju prof. Ewy Braun na macierzystym wydziale (2020–2021).

Born 1997. Studies: Faculty of Stage Design of the Academy of Fine Arts in Warsaw (Bachelor's degree 2016–2019; master's degree 2019–2021). Scholarship from the Minister of Culture and National Heritage (2020). She created set design and costumes for several film études and short films shown at festivals in Poland and abroad (e.g. *The Last Client*, *Gdynia Film Festival*, 2018) and for video clips (e.g. *Kacperczyk – An artist from the Academy of Fine Arts*) and theatre performances (e.g. *Syrenarium*, Young Directing Forum in Kraków). She worked as an assistant lecturer at Professor Ewa Braun's Studio of History of Material Culture and Custom at the faculty from which she graduated (2020–2021).

Projekt scenografii i kostiumów do filmu fabularnego na podstawie autorskiego scenariusza pt.: *Ciche piosenki – i żyli długo i szczęśliwie*

Dyplom: Pracownia Filmowa, promotorka: dr Jagna Janicka

Projektując scenografię i kostiumy do krótkometrażowego filmu dyplomowego, oparłam się o autorski scenariusz. Główną inspiracją stanowił czas kwarantanny spędzony z siedmioosobową rodziną. Poprzez tę historię chciałam pokazać jednocześnie baśniową i realistyczną wizję świata, w której świat wampirów miesza się ze światem ludzi.

Skupiłam się przede wszystkim na realizacji, a nie tylko na samym projekcie. Poprzez to działanie chciałam pokazać, jak praca koncepcyjna przeradza się w namacalną scenografię.

Odpowiadałam również za wizualizację, projekty kostiumów, rysunki techniczne oraz rekwizyty.

Set design and costumes for the feature film *Silent songs – and they lived happily ever after*, based on an original script

Degree piece: Studio of Movie, supervisoress: Dr. Jagna Janicka

When designing scenography and costumes for a short diploma film, I relied on my original script. The main inspiration was a quarantine period spent with a family of seven persons. By means of this story, I wanted to show both the fairy-tale and realistic vision of the world, in which the world of vampires blends with the world of people.

I focused mainly on the implementation process, not on the design itself. Through this action, I wanted to show how conceptual work turns into tangible scenography.

I was also responsible for the visualisation, costume designs, technical drawings and props.

Aktor a kostium, kostium a aktor – rola kostiumu w budowaniu postaci. Praca na podstawie wywiadów z aktorami i kostiumografami

Praca teoretyczna, promotorka:
prof. Magdalena Raszewska

W mojej pracy teoretycznej skupiłam się na relacji pomiędzy kostiumografem a aktorem. Pierwsza część to wstęp historyczny i pytania badawcze. W kolejnej części, najbardziej dla mnie interesującej, zadałam sześć tych samych pytań kostiumografkom Jagnie Janickiej i Julii Skrzyneckiej oraz sześć innych aktorkom Magdalenie Roźniatowskiej i Ewie Skibińskiej, a także aktorowi Arkadiuszowi Brykalskiemu.

Co mnie zaskoczyło, kostium okazał się dla wywiadowanych rzeczą wielce ulotną, zaś relacja kostiumografa i aktora – bardzo intymna.

Actor vs. costume, costume vs. actor – the role of the costume in building a character. The thesis is based on interviews with actors and costume designers

Thesis, supervisors:
Prof. Magdalena Raszewska

In my thesis I focus on the relationship between the costume designer and the actor. The first part consists of a historical preface and research questions. In the following part, which for me is the most interesting, I asked the same six questions to the costume designers Jagna Janicka and Julia Skrzynecka, and six other questions to the actresses Magdalena Roźniatowska and Ewa Skibińska and the actor Arkadiusz Brykalski.

What surprised me was that the interviewees treated the costume as a very ephemeral thing, and the relationship between the costume designer and the actor was very intimate.

WYDZIAŁ SCENOGRAFII / FACULTY OF STAGE DESIGN

↑ Na zdjęciu Małgorzata Roźniatowska, Ewa Skibińska, Arkadiusz Brykalski, Magdalena Dwurzyńska, Mariusz Urbaniec, Wojciech Melzer / Małgorzata Roźniatowska, Ewa Skibińska, Arkadiusz Brykalski, Magdalena Dwurzyńska, Mariusz Urbaniec, Wojciech Melzer in the photo
← Na zdjęciu Ewa Skibińska, Arkadiusz Brykalski / Ewa Skibińska, Arkadiusz Brykalski in the photo
↖ Zbyszek biedny, lata 20. / Poor Zbyszek, 1920s
↗ Bogna biedna, lata 20. / Poor Bogna, 1920s

↖ Zamek, zewnątrz / Castle, outside
 ↖ Pokój Julii / Julia's room
 ↑ Hall / Hall
 ↑ Gabinet Pana / Master's study

↑ Julia biedna, lata 20. / Poor Julia, 1920s
 ↗ Bożena biedna, lata 20. / Poor Bożena, 1920s
 → Jan biedny, lata 20. / Poor Jan, 1920s

↑ Jadalnia / Dining room
 ↑ Hrabia / Count
 ↗ Julia / Julia
 → Antek / Antek

Stefania

Co czuje człowiek, który stwarza:

myśl
słowo
obraz
emocje?

Co czuje człowiek, który jest odpowiedzialny za:

budżet
produkcję
transport
wybór aktorów
wybór rekwizytów
wybór obiektów
wybór kostiumów
budowę nowych przestrzeni?

Zapytajcie się Państwo Stefania – mojej pierwszej dyplomantki.

Ona to wszystko wie.

Jest autorką scenariusza, scenografii, kostiumów, producentem i reżyserką filmu, który oglądacie. I jest utalentowanym i wrażliwym człowiekiem. Nienasyconym, poszukującym, pracowitym.

dr Jagna Janicka

Stefania

What are the feelings of a person who creates:

thought
word
picture
emotions?

What are the feelings of a person responsible for:

budget
production
transport
selection of actors
selection of props
selection of objects
selection of costumes
construction of new spaces?

You can ask Stefania – my first graduate. She knows it all.

She is the author of the script, set design and costumes, the producer and director of the film you are watching. And she is a gifted and sensitive person. She is insatiable, seeking and diligent.

Dr Jagna Janicka

↑ Julia, lata 20. / Julia, 1920s
↗ Bożena, lata 20. / Bożena, 1920s
→ Jan, lata 20. / Jan, 1920s

↑ Na zdjęciu Ewa Skibińska / Ewa Skibińska in the photo
← Na zdjęciu Małgorzata Rożniatowska / Małgorzata Rożniatowska in the photo
↙ Na zdjęciu Wojciech Melzer / Wojciech Melzer in the photo

FACULTY
OF MANAGEMENT
OF VISUAL
CULTURE

WYDZIAŁ
ZARZĄDZANIA
KULTURĄ
WIZUALNĄ

BEHRENS-
NOWAKOWSKA

EWA

Ur. 1990. Studia: Wydział Sztuki Nowych Mediów Polsko-Japońskiej Akademii Technik Komputerowych (I st., 2010–2017), Instytut Architektury Krajobrazu Politechniki Krakowskiej (podyplomowe, 2017–2018), Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną ASP w Warszawie (2014–2021). Dziedziny działalności artystycznej: historia sztuki, fotografia, kaligrafia. Otrzymała stypendium Marszałka Województwa Podlaskiego na projekt książki fotograficznej *Zieleń Białegostoku* (2018). Pracuje w Muzeum Pałacu Króla Jana III w Wilanowie.

Born 1990. Studies: Faculty of Media Art of the Polish-Japanese Academy of Information Technology in Warsaw (bachelor's degree, 2010–2017), Institute of Landscape Architecture of the Cracow University of Technology (postgraduate, 2017–2018), Faculty of Management of Visual Culture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2014–2021). Fields of artistic activity: history of art, photography, calligraphy. She received a scholarship of the Marshal of the Podlaskie Province for the draft of a photographic book *The greenery of Białyostok* (2018). She works in the Museum of King John III's Palace at Wilanow.

Symbol w lustrze. Obieg symboliczno- -handlowy róży we współczesnej kulturze

Dyplom: promotorka dr Katarzyna Kasia

Ewolucja świata ożywionego odzwierciedla zmiany zachodzące w naturze. Oprócz bodźców wywołanych procesami naturalnymi także ludzkie upodobania zmieniają charakter roślinności. W różach, *roślinach cywilizacji*, w ich formie i historii można znaleźć odbicie ewolucji ludzkich potrzeb i gustów. Współcześnie, w dobie antropocenu, staje się jasne, że dzikość i bioróżnorodność wymagają ochrony. Aby zrozumieć korzenie dzisiejszej kultury, również gatunki powstałe w wyniku ludzkich działań należy poddać szczególnej trosce. Dotyczy to zarówno opieki nad przedstawicielami gatunku, jak i badań oraz edukacji w zakresie kulturowej roli roślin. Jeśli ogrody są zwierciadłem kultury, to przypatrując się róży i jej symbolice, jak w lustrze możemy dostrzec obraz współczesnej kondycji społecznej.

A symbol in a mirror. The symbolic and commercial circulation of the rose in modern culture

Degree piece, supervisor: Dr Katarzyna Kasia

The evolution of the animate world reflects changes occurring in nature. Apart from stimuli caused by natural processes, human preferences also change the character of vegetation. Roses, plants of civilisation, their form and history can be considered to reflect the evolution of human needs and tastes. Today, in the Anthropocene era, it becomes clear that wildness and biodiversity require protection. In order to understand the roots of today's culture, we must also take special care of species created as a result of human actions. This refers both to taking care of representatives of the species and to research and education regarding the cultural role of plants. If gardens are a mirror of culture, then by looking at the rose and its symbolism, we can see the image of the contemporary social condition as in a mirror.

↖ Kwitnące róże z Kolekcji Narodowej Odmian Uprawnych Róż Ogrodu Botanicznego PAN w Powsinie / Blooming roses from the National Collection of Rose Cultivars of the Botanical Garden of the Polish Academy of Sciences in Powsin

← Ogród Testowy Nowych Odmian Róż Ogrodu Botanicznego PAN w Powsinie / Warsaw Rose Trials Garden of the Botanical Garden of the Polish Academy of Sciences in Powsin

↑ Róże na obrazie *Narodziny Wenus* Sandro Botticellego w Galerii Uffizi we Florencji / Roses in Sandro Botticelli's painting *The birth of Venus* in the Uffizi Gallery in Florence

Czego symbolem jest róża? To zależy od jej barwy – co innego oznacza czerwona, co innego biała albo żółta. Wiadomo jednak, że nawet pod inną nazwą pachniałyby tak samo. Ale nie wszystkie róże pachną. Nie wszystkie nawet wyglądają jak róże.

Ewa Behrens-Nowakowska sięga po kwiat, by opowiedzieć nam fascynującą historię cywilizacji, będącą historią relacji człowieka z naturą. Jest w tej narracji wątek podporządkowywania sobie przyrody, ale jest też zachwyt nad nią. Jest miłość romantyczna i Boża łaska, ale nie brakuje wątków ziemskich i ekonomii. Jest ekologia i przemysłowe uprawy w gigantycznych szklarniach. Są pełne róż samoloty latające z Afryki do Europy i USA. Nie brakuje botaniki, genetyki i muzeów – ogrodów, w których pieczołowicie zabiega się o ocalenie historycznych odmian rośliny.

Zawrotna podróż przez czas i przestrzeń uświadamia nam, jak wiele można opowiedzieć, jeśli spojrzysz się na kulturę z nieoczekiwanej perspektywy. Autorka nie zawiesza róży nad stołem, by treść rozmowy pozostała w tajemnicy, lecz pozwala rozkwitać wyobraźni czytelniczek i czytelników, a marzeniem, które z nami zostaje, jest to o róży błękitnej.

dr Katarzyna Kasia

What does the rose symbolise? This depends on its colour – red, white or yellow carry different meanings. However, even if the rose had a different name, it would smell the same way. But not all roses smell. Some of them even do not look like roses.

Ewa Behrens-Nowakowska uses a flower for telling us a fascinating history of civilisation being a history of relations between the human being and nature. This narrative contains the motif of the human being subordinating the natural world to himself, but also enchantment with nature. There is romantic love and the grace of God, but we can also come across earthly motifs and economy. There is ecology and industrial crops in huge greenhouses. Planes flying from Africa to Europe and USA are full of roses. There is also botany, genetics and museums – gardens where meticulous efforts are made to preserve historical varieties of the plant.

The staggering journey through time and space makes us aware how much there is to tell if we look at culture from an unexpected perspective. The author does not hang the rose over the table to keep the content of the conversation secret, but she allows the imagination of readers to blossom, and the dream that stays with us is that of a blue rose.

Dr Katarzyna Kasia

Współczesne gatunki uprawne róż oraz sztuczne kwiaty z wiązanek cmentarnych /
Modern rose cultivars and artificial flowers from cemetery bunches

JACQUELINE

IRENE

HORODYŃSKA

Ur. 1988. Studia: Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (1 st. 2014–2017, II st. 2017–2021). Otrzymała stypendium Rektora ASP (2015–2017). Zainteresowania naukowe: historia sztuki, historia architektury, muzealnictwo. Laureatka konkursu Narodowego Instytutu Architektury i Urbanistyki *Przestrzeń wspólna jest wartością!* (2021). Jest zatrudniona w Muzeum Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, współpracuje z HER DOCS Film Festival i inicjatywą *Tu było, tu stało*.

Born 1988. Studies: Faculty of Management of Visual Culture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (bachelor's degree 2014–2017, master's degree 2017–2021). She received a scholarship of the Rector of the Academy of Fine Arts (2015–2017). Research interests: history of art, history of architecture, museology. Laureate of a competition of the National Institute of Architecture and Urban Planning 'The common space is a value!' (2021). She is employed in the Museum of the Academy of Fine Arts in Warsaw and co-operates with HER DOCS Film Festival and an initiative 'It was here, it stood here'.

Muzeum ma przyszłość? Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie – koncepcje, projekty, realizacje

Dyplom, promotor: dr hab. Waldemar Baraniewski, prof. Uczelni

Praca jest próbą zapisu historii powstawania siedziby głównej Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Jest to proces wyjątkowo długi (toczący się od 2005 r. po dzień dzisiejszy) i burzliwy, a także niezwykle istotny nie tylko dla polskiego muzealnictwa, kultury i sztuki, ale i samego miasta. Proces starałam się analizować nie tylko z poziomu dokumentów i projektu architektonicznego. Zależało mi, by przyjrzeć się inwestycji od środka, spojrzeć na nią oczami pracowniczek i pracowników muzeum, uchwycić etap dyskusji nad wizją programową. Nowy budynek to niejako nowe otwarcie dla MSN, dlatego w pracy tak mocno wybrzmiewa głos samego muzeum. Uchwycony przeze mnie moment jest wyjątkowy dla tej instytucji nie tylko ze względu na trwającą budowę. Problemy, przed jakimi staje MSN – pandemia, zwrot konserwatywny w społeczeństwach, nadchodzący kryzys ekonomiczny – dotyczą muzeów w ogóle.

Muzeum w budowie

Aneks: Pracownia Plastyki, promotor: Łukasz Izert

Publikacja jest materialnym zapisem obserwowanego przeze mnie w latach 2019–2020 procesu budowy Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie. Wyróżnienie w tekście wypowiedzi pracowniczek i pracowników tej instytucji oraz użycie wcześniej niepublikowanych fotografii Rafała Milacha jest świadomym oddaniem głosu muzeum.

Does the museum have a future? Museum of Modern Art in Warsaw: concepts, projects, works

Degree piece, supervisor: Dr hab. Waldemar Baraniewski, Assoc. Prof.

The degree piece is an attempt to record the history of creation of the main seat of the Museum of Modern Art in Warsaw. This process is exceptionally long (it has lasted since 2005) and turbulent, and it is also particularly important not only for Polish museology, culture and art, but for the city as well. I tried to analyse the process not only from the level of documents and the architectural design. I wanted to take a look at the investment from the inside, to see it from the perspective of the museum personnel and to capture the stage of discussion on the programme vision. The new building is a kind of new opening for the Museum of Modern Art, and this is why the voice of the museum itself sounds very strong in this degree piece. The moment captured by me is unique to this institution not only because of the ongoing construction process. The problems being faced by the Museum of Modern Art – the pandemic, the conservative turn in societies, an impending economic crisis – refer to museums in general. Jacqueline Irene Horodyńska

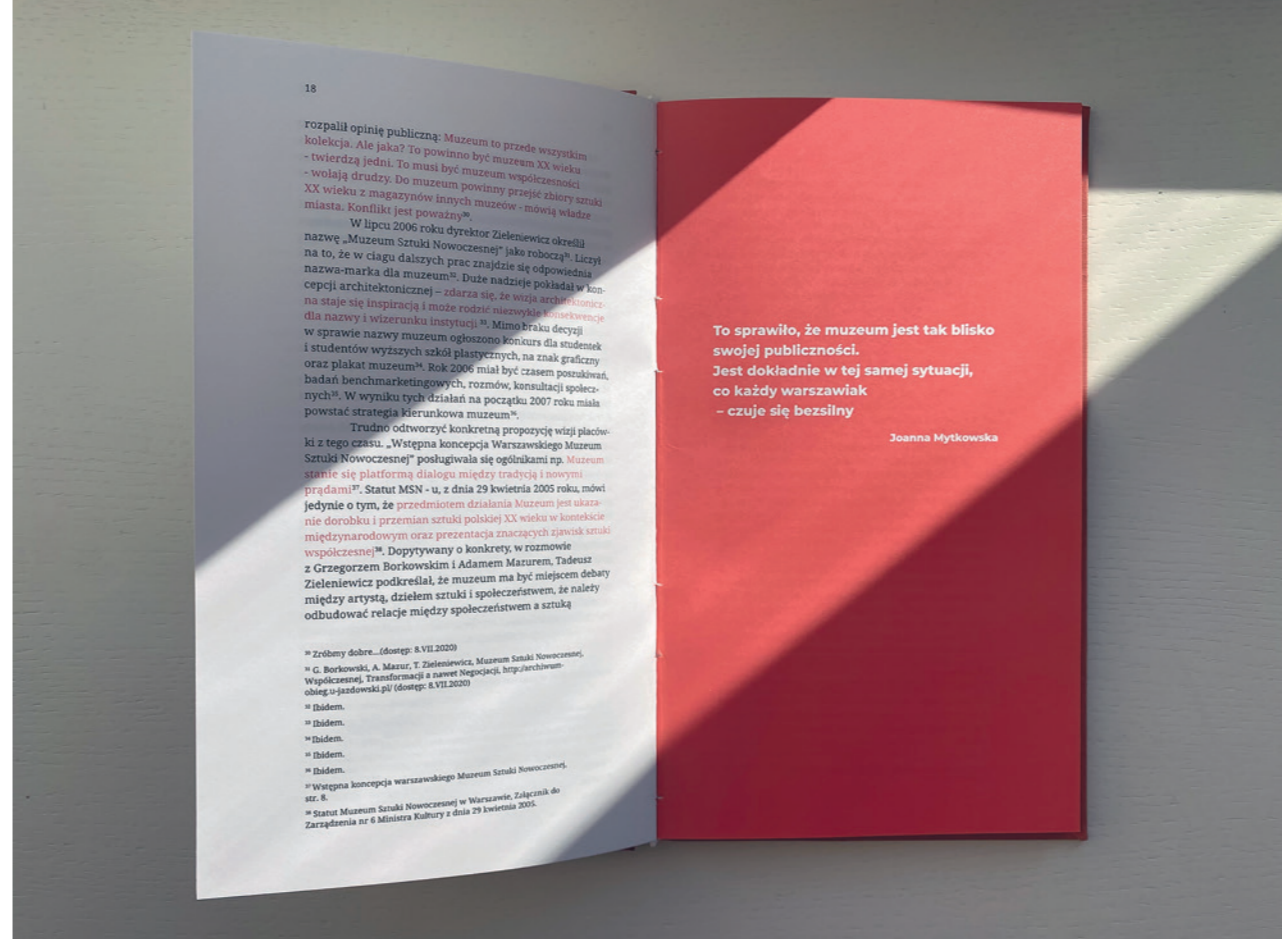
Museum under construction

Minor degree: Studio of Plastic Art, supervisor: Łukasz Izert

The publication is a material record of the process of construction of the Museum of Modern Art in Warsaw, which I observed in the years 2019–2020. The highlighting of opinions expressed by employees of this institution and the use of previously unpublished photographs by Rafał Milach is the conscious act of giving a voice to the museum.

1 Projekt publikacji *Muzeum ma przyszłość? Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie – koncepcje, projekty realizacji*. W tle plac budowy MSN w Warszawie na placu Defilad, październik 2021 / Design of the publication *Does the museum have a future? Museum of Modern Art in Warsaw: concepts, projects, works*. In the background there is the building site of the Museum of Modern Art on Defilad Square, October 2021

Projekt publikacji *Muzeum ma przyszłość? Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie – koncepcje, projekty realizacji*, 25,5 x 15 cm / Design of the publication *Does the museum have a future? Museum of Modern Art in Warsaw: concepts, projects, works*, 25,5 x 15 cm

Praca magisterska Pani Jacqueline Irene Horodyńskiej jest opracowaniem o charakterze pionierskim. Pisana była „na gorąco”, w trakcie dziejącej się historii. Dzięki temu Autorka uchwyciła wiele szczegółów, które ocalały tylko w Jej zapisie. Swoje badania oparła na gruntownej znajomości warsztatu i metodologii „historii mówionej”. A więc procedury „wywoływania”, „wytwarzania” źródeł historycznych, jakimi są przede wszystkim wywiady i materiały o charakterze technicznym (projekty, protokoły narad, notatki). Dzięki temu powstała fascynująca rozprawa poświęcona historii Muzeum Sztuki Nowoczesnej od początków instytucji w 2005 roku po dzień dzisiejszy. Autorka przypomina warunki powstania samej idei Muzeum Sztuki Nowoczesnej oraz analizuje przyczyny niepowodzenia pierwszego konkursu i nieudanej współpracy urzędników miasta ze szwajcarskim architektem Christianem Kerezem. Historia kształtowania się koncepcji i programu powstającej, ale też funkcjonującej instytucji zanalizowana została w kontekście przemian kulturowych ostatnich lat. Jacqueline Irene Horodyńska wnikliwie analizuje kolejne fazy formowania się nowego Muzeum, jego działalności w pawilonie Emilia, a potem w tymczasowym pawilonie nad Wisłą. Jej badania pokazują proces twórczego przetwarzania przez nową instytucję Muzeum kolejnych doświadczeń zarówno w warstwie programowej, jak i w sposobie prowadzenia wyjątkowej w polskich warunkach inwestycji. Realizowany obecnie projekt architektoniczny Thomasa Phifera interpretuje Autorka jako wynik formowania się koncepcji nowego „miejsca”, nowej instytucji i nowej przestrzeni pracującej na rzecz społeczeństwa otwartego, demokratycznego, angażującej się w społeczne debaty i wyzwania naszych czasów. Jako aneks plastyczny Autorka zaprojektowała i zrealizowała książkę starannie opracowaną edytorsko, ukazującą duży potencjał wizualny badanego zjawiska.

dr hab. Waldemar Baraniewski, prof. Uczelni

The MA degree piece of Ms Jacqueline Irene Horodyńska is a pioneer work. It was written “live” in the course of history taking place. This allowed the author to capture many details that will survive only in her description. Her research is based on the profound knowledge of the techniques and methodology of oral history. This means the procedure for “invoking” and “producing” historical sources, which are primarily interviews and technical materials (designs, records of sessions, notes). As a result of this, the author came up with a fascinating treatise on the history of the Museum of Modern Art from its beginnings in 2005 until today. She recalls the circumstances of the formation of the very idea of the Museum of Modern Art and analyses the reasons for the failure of the first competition and the unsuccessful co-operation of city officials with Swiss architect Christian Kerez. The history of the formation of the conception and programme of the emerging but also functioning institution has been analysed in the context of cultural changes of recent years. Jacqueline Irene Horodyńska analyses thoroughly successive phases of formation of the new Museum, its activity in the Emilia pavilion and then in a temporary pavilion on the Vistula. Her research shows the creative processing of successive experiences by the new Museum institution both in respect of the programme and the manner of conducting an investment that is unique in Polish conditions. The author interprets Thomas Phifer’s architectural design under implementation as the outcome of the formation of the concept of a new “place”, new institution and new space aimed at building an open democratic society and engaged in the social debates and challenges of our times. The visual minor degree designed and implemented by the author is a carefully edited book showing the high visual potential of the phenomenon under analysis.

Dr hab. Waldemar Baraniewski, Assoc. Prof.

Projekt publikacji Muzeum ma przyszłość? Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie – koncepcje, projekty realizacji, 2021 / Design of the publication Does the museum have a future? Museum of Modern Art in Warsaw: concepts, projects, works, 2021

Jacqueline Irene Horodyńska wykonała obszerną pracę badawczą dotyczącą historii powstania Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie poprzez analizę materiałów prasowych, szereg wywiadów, wgląd w dokumentację instytucji oraz wizyty na placu budowy. Zebrany i zredagowany materiał jest pracą dyplomową. Treść została następnie opracowana graficznie i stanowi aneks plastyczny w postaci publikacji.

W projekcie Horodyńska położyła nacisk przede wszystkim na czytelność, akcentując graficznie najważniejsze fragmenty w tekście. W toku procesu projektowego autorka dokonała szeregu świadomych decyzji, począwszy od wyboru nietypowego formatu strony, odpowiednich krojów pism, szerokości kolumn i wyróżników w tekście, po wybór papieru, wysokiej jakości druku i ręcznej oprawy limitowanego nakładu. Książkę uzupełniają niepublikowane wcześniej fotografie Rafała Milacha, dokumentujące budowę docelowej siedziby MSN-u.

Łukasz Izert

Jacqueline Irene Horodyńska conducted extensive research concerning the history of foundation of the Museum of Modern Art in Warsaw through an analysis of press materials, a series of interviews, access to the documentation of the institution and visits to the building site. The collected and edited material is a degree piece. The content was then graphically edited and constitutes a visual minor degree in the form of a publication.

While working on the design, Horodyńska put the strongest emphasis on its legibility by highlighting the most important parts of the text graphically. In the course of the design process, the author made a series of conscious decisions, starting from the choice of a non-standard page format, appropriate typefaces, the width of columns and highlights in the text, to the choice of paper, high-quality printing and the manual binding of the limited edition. The book is complemented with previously unpublished photographs by Rafał Milach documenting the construction of the ultimate seat of the Museum of Modern Art.

Łukasz Izert

miejsce do używania

o projekcie Phifera i przyszłości

Kiedy omawia się nowo wybudowaną instytucję publiczną, powszechnej dyskusji podlega zazwyczaj tylko zewnętrzny kostium obiektu. Mało kto „zagląda do środka”, ocenia dostosowanie do potrzeb, które ma spełniać. Mało kto pyta o przyjęte rozwiązania funkcjonalne we wnętrzu. Skupiamy się na estetyce. Tak było m.in. z projektem Christiana Kereza. Tymczasem budynki publiczne mają służyć bardzo określonym celom i to w perspektywie długiego trwania. Ich funkcjonalność powinna być, przynajmniej, tak samo wnikliwie analizowana jak szata zewnętrzna. Z tego punktu widzenia projekt nowej siedziby MSN-u ma przynajmniej²⁰² dwóch autorów: zespół muzeum i Thomas’a Phifera’a.

Do rozmów z Phifer’em MSN wszedł z konkretnymi wymogami. Wylonił projektanta w trybie otwartych negocjacji sprawiło, że strony nie poznały się dopiero po wyborze projektu, a płynnie przechodziły do kolejnego etapu ustaleń – To był dobrze przygotowany grunt, wszyscy wcześniej wiedzieli w co wchodzić, w jakie buty. To sprawiło, że myśmy się nie poznawali po zwycięstwie, myśmy się z tą wąską już grupą poznali przedtem, myśmy się znali²⁰³.

Muzeum przystępując do współpracy z Phiferem miało za sobą doświadczenia funkcjonowania na Pańskiej 3, w Emilce i nad Wisłą oraz świadomość, że nie we wszystko w procesie projektowym powinno ingerować – Nigdy nie należy za architekta projektować. Czy mówić mu „przesuń ścianę w lewo, w prawo”. Z tego są tylko złe rzeczy. Należy z architektem bardzo precyzyjnie ustalić program funkcjonalny, co się chce. I to egzekwować. Że ma być audytorium, ma być sala taka, owaka, tyle metrów w galerii, ale sam design należy zostawić architektowi. Także my nigdy nie mieliśmy dyskusji

²⁰² Nie można pominąć współpracy muzeum z konsultantami jak np. Andy Klemmer podczas opracowywania programu funkcjonalnego (przyt. J.I.Horodyńska)

²⁰³ Wywiad z Joanną Mytkowską...

ULATOWSKA

ANTONINA

Ur. 1996. Studia: WZKW ASP w Warszawie (2015–2021). Stypendia: Rektora ASP (2016/17 i 2019/20) i Stowarzyszenia im. S. Wyspiańskiego (2021). Zajmuje się historią sztuki, teorią choreografii i performansu, produkcją wydarzeń artystycznych, DJ-ingiem. Asystentka kuratorów m.in. w Galerii Pola Magnetyczne (2016–2019). Kuratorka m.in. wystawy malarstwa Jakuba Glińskiego *Dzieci w ogniu*, Galeria Pola Magnetyczne (2020). Współtwórczyni kolektywu FLAUTA (2016). Współzałożycielka Radia Kapitał (2019) i prezeska Stowarzyszenia Radio Kapitał (do 2021). Laureatka nagrody im. prof. L. Tomaszewskiego (2018).

Born 1996. Studies: Faculty of Management of Visual Culture of the Academy of Fine Arts in Warsaw (2015–2021). Scholarships: from the Rector of the Academy of Fine Arts (2016/17 and 2019/20) and the Stanisław Wyspiański Association (2021). She works in the history of art, the theory of choreography and performance, the production of artistic events and DJ-ing. Assistant of curators, e.g. in the Pola Magnetyczne Gallery (2016–2019). Curator of exhibitions, e.g. an exhibition of Jakub Gliński's paintings *Children on fire*, Pole Magnetyczne Gallery (2020). Co-founder of the FLAUTA collective (2016). Co-founder of Radio Kapitał (2019) and president of the Radio Kapitał Association (until 2021). Laureate of the Prof. Lech Tomaszewski Award (2018).

Choreografia społeczna jako performatywna siła polityczna

Dyplom: promotorka dr Katarzyna Kasia

W mojej pracy magisterskiej analizuję zjawisko choreografii społecznej – kategorii nierozdzielnie związanej z życiem społecznym, która stosunkowo niedawno zyskała uwagę jako jeden z najważniejszych czynników konstruowania politycznej i kulturowej wspólnoty. Badając relacje między ciałami w przestrzeni publicznej, zestawiam Dionizje Wielkie ze współczesnymi imprezami techno, choreografie masowe na usługach totalitaryzmów ze spontanicznymi manifestacjami ulicznymi. Przyglądam się roli dźwięku, radia czy mediów społecznościowych w performatyce protestu. Jest to temat bliski mojej praktyce jako DJ-ki oraz organizatorki imprez benefitowych na rzecz wsparcia osób z doświadczeniem uchodźczym. Dzięki zaangażowaniu w oddolne, kolektywne inicjatywy przekonałam się, że wspólny ruch może być narzędziem oporu i emancypacji.

Social choreography as a performative political force

Degree piece, supervisor: Dr Katarzyna Kasia

In my MA minor degree, I analyse social choreography as a category inseparably connected with social life, which has attracted attention quite recently as one of the most important factors of the construction of a political and cultural community. Examining relations between bodies in public space, I juxtapose the Great Dionysia with contemporary techno events and mass choreographies in the service of totalitarianism with spontaneous street demonstrations. I take a closer look at the role of sound, radio and social media in the performative aspect of the protest. This topic is close to my practice as a DJ and an organiser of benefit events for the support of persons with a refugee experience. Thanks to my involvement in collective grassroots initiatives, I found out that a collective movement can be a tool of resistance and emancipation.

Jak odbudować wspólnotę? Czy istnieje jeszcze choćby minimalna szansa wyjścia poza rujną naszą społeczność: polaryzację, rozpad więzi, bańki filtrujące, zwalczające się nawzajem plemiona? Gdzie znaleźć to, co łączy? Jak przestać koncentrować się na tym, co bezlitośnie dzieli, zamieniając konflikt w zgodę?

Antonina Ulatowska nie pyta w swojej pracy o słowa. Wspólnototwórczy potencjał odnajduje w działaniach, w byciu razem, w ciele, które potrafi włączyć się we wspólny rytm. Tytułowa „choreografia społeczna” jest niezwykle potężnym narzędziem, dzięki któremu pojedynczy podmiot może stać się częścią większej społecznej całości. Od starożytności wiedzieli o tym zarówno totalitarni władcy, jak i buntownicy: rytm pozwala zapomnieć o własnym ja, może stać się sposobem uczestnictwa w budowaniu tego, co wspólne.

Praca Antoniny Ulatowskiej to niezwykle rozbudowana analiza społecznego performansu w wielu jego wcieleniach. To imponujące studium, bardzo potrzebne w momencie, kiedy szczeliny podziałów przekształcają się w Rowy Mariańskie. To tekst inspirujący i pokazujący drogi wyjścia ze ślepych ulic, zwłaszcza w sytuacji, kiedy język przestaje pełnić swoją komunikacyjną funkcję, stając się narzędziem dyskryminacji, odrzucenia, a nawet, w skrajnych wypadkach, zanegowania innego.

dr Katarzyna Kasia

How to rebuild the community? Is there still any slightest chance to go beyond things that ruin our society: polarisation, the disintegration of bonds, filter bubbles, tribes fighting one another? Where to find the things that connect us? How to stop focusing on what mercilessly divides us and to turn the conflict into a consensus?

Antonina Ulatowska does not ask about words in her degree piece. She finds the community-forming potential in actions, in being together, in the body that is able to join the common rhythm. The title 'social choreography' is a very powerful tool, thanks to which an individual entity can become a part of a bigger social whole. Both totalitarian rulers and rebels have known it since ancient times: the rhythm helps us forget about ourselves and can become a way of participation in building what is common.

Antonina Ulatowska's work is a very elaborate analysis of social performance in its numerous forms. This imposing study is very necessary at the moment when the fractures of divisions turn into Mariana Trenches. It is an inspiring text that shows the ways out of dead-end streets, particularly when language ceases to fulfil its communicative functions and becomes a tool of discrimination, rejection or even – in extreme cases – negation of the other.

Dr Katarzyna Kasia

Kamery – Sprzęt Audio – Studio TV – Instalacje

Bemix Media to firma powstała w 2007 roku. Od tego czasu prężnie działamy na rynku, dostarczając sprzęt dla wielu telewizji, firm oraz instytucji. Oferujemy sprzęt do transmisji LIVE, wyposażamy obiekty w kamery, sprzęt audio, systemy realizacji na żywo i automatyki.

Doradzamy przy wyborze sprzętu oraz akcesoriów niezbędnych do nagrywania i przekazu wideo. Oferujemy szeroką gamę produktów do profesjonalnego studia filmowego – od kamer, statywów i oświetlenia poprzez krany kamerowe, mixery wizyjne, systemy jazdy kamerowej aż po oprogramowanie do obróbki materiału wideo.

Oferujemy transmisje internetowe audio-wideo w ramach YouTube'a, Facebooka, a także w oparciu o własne niezależne serwery.

W swoim portfolio mamy wiele prac związanych z monitoringiem i transmisją danych dla instytucji samorządowych, służb ratunkowych i podmiotów komercyjnych. Posiadamy duże doświadczenie w budowaniu, modernizacji i utrzymaniu sieci teleinformatycznych oraz elektrycznych, a także we wdrażaniu rozwiązań automatyki budynkowej (sterowanie oświetleniem, organami, nagłośnieniem, ekranami, kontrolą dostępu itp.). Realizowaliśmy projekty w obiektach znajdujących się pod ochroną konserwatora zabytków.

BEMIX MEDIA
GROUP

STREAMING (TRANSMISJE)
OBSŁUGA IT
AUTOMATYKA BUDYNKOWA

BemixMedia Group
ul. Krakowska 52/2
41-808 Zabrze

www: bemixmedia.pl
fb: BemixMedia
e-mail: sklep@bemixmedia.pl

Cameras – Audio Equipment – TV Studio – Installation

Bemix Media was established in 2007. We have operated dynamically since then, providing equipment for many TV stations, companies and institutions. We offer LIVE broadcasting equipment and provide facilities with cameras, audio equipment, as well as live production and automation systems.

We offer advice in choosing the equipment and accessories necessary for video recording and transmission. We offer a wide range of products for a professional film studio – from cameras, tripods and lighting through camera cranes, vision mixers, camera dolly systems to video editing software.

We offer audio-video webstreaming services on YouTube, Facebook and via our independent servers.

Our portfolio includes many monitoring and data transmission works performed for local government institutions, rescue services and commercial entities. We have extensive experience in building, modernising and maintaining ICT networks and electrical grids, as well as in implementing building management solutions (management of lighting, organ, sound system, screen and access control, etc.). We have carried out projects in buildings under the protection of the heritage conservator.

STREAMING (BROADCASTING)
IT SERVICE
BUILDING MANAGEMENT SYSTEM

ASP

Akademia Sztuk Pięknych /
Academy of Fine Arts

CAS

Centrum Aktywności Społecznej /
Centre for Social Activity

CMWŁ

Centralne Muzeum Włókiennictwa /
Central Museum of Textiles

DAP

Dom Artysty Plastyka / House of the Artists

DIY

do it yourself / zrób to sam

ESAD

(Escola Superior de Artes e Design) –
Wyższa Szkoła Sztuki i Projektowania /
College of Arts and Design

FPIFF

Festiwal Polskich Filmów Fabularnych /
Gdynia Film Festival

MDK

Młodzieżowy Dom Kultury /
Youth Cultural Center

MoMu

(ModeMuseum Antwerpen) – Muzeum Mody
w Antwerpii / Fashion Museum Antwerp

MSN

Muzeum Sztuki Nowoczesnej /
Museum of Modern Art

NN6T

Notes Na 6 Tygodni / Notebook for 6 Weeks

ONR

Obóz Narodowo-Radykalny / National Radical Camp

PAN

Polska Akademia Nauk / Polish Academy of Sciences

PJATK

Polsko-Japońska Akademia Technik Komputerowych /
Polish-Japanese Academy of Information Technology

PJM

polski język migowy / Polish Sign Language

PME

Państwowe Muzeum Etnograficzne /
National Ethnographic Museum

SEM-EDS

scanning electron microscopy-
energy-dispersive X-ray spectroscopy /
skaningowy mikroskop elektronowy-spektroskopia
rentgenowska z dyspersją energetyczną

UAP

Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu /
University of the Arts Poznan

WKiRDS

Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki /
Faculty of Conservation and Restoration of Works of Art

WZKW

Wydział Zarządzania Kulturą Wizualną /
Faculty of Management of Visual Culture

Katalog wystawy
UPCOMING. WYBRANE DYPLOMY AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH W WARSZAWIE 2021 /
UPCOMING. SELECTED DEGREE PIECES OF THE ACADEMY OF FINE ARTS IN WARSAW 2021

10–31.12.2021
Pałac Czapskich
Krakowskie Przedmieście 5
Warszawa
upcoming2021.asp.waw.pl
fb.com/AkademiaSztukPieknchwWarszawie

Organizator / Organizer
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie /
Academy of Fine Arts in Warsaw

Opiekun merytoryczny wystawy / Exhibition Content Supervisor
dr hab. Łukasz Ronduda, prof. Uczelni / Assoc. Prof.

Organizacja wydarzenia i promocja / Event organization and publicity
Biuro Promocji i Współpracy / Publicity and External Relations Office
prof. Prot Jarnuszkiewicz Prorektor ds. współpracy zewnętrznej i promocji –
Vice-Rector for External Relations
Inga Karczewska
Ada Markowska
Michał Opiłowski
Katarzyna Trzeciak
Justyna Jabłońska
Marta Mikołajczak
Adrianna Molka

Projekt wystawy / Exhibition design
Handsome Studio: Dorota Skalska-Stefańska, Ewa Hiller, Maciej Stefański, Jarosław Bartoszek

Katalog oraz identyfikacja wizualna projektu / Catalogue and project visual identity
Małgorzata Frąckiewicz
Tomek Głowacki

Zdjęcia absolwentów / Photographs of the graduates
Bartosz Zalewski

Fotografie prac dyplomowych / Photographs of the degree pieces
Lola Banet s./p. 203–207; Marta Behling s./p. 165; Antoni Domański s./p. 76–77; Adrian Grotyński s./p. 238–242; Tomasz Grzymała s./p. 16–19; Szymon Kowalczyk s./p. 247, 251; Marta Matysiak s./p. 41 (góra/top), 43 (góra/top, dół z prawej/bottom right); Sebastian Mintus s./p. 187–189, 191; Paulina Mirowska s./p. 78–79, 81; Dominika Siwek s./p. 146–147 oraz ze zbiorów artystów / and from artists' archives

Dołożyliśmy wszelkich starań, aby dotrzeć do wszystkich właścicieli praw autorskich zdjęć zamieszczonych w publikacji, jednak nie zawsze było to możliwe. Uprzejmie prosimy wszystkich zainteresowanych o kontakt celem dopełnienia formalności prawnych.
Every effort has been made to trace all the copyright holders of the photographs in the publication, which however was not possible in every case. We kindly request all interested parties to contact us to complete the legal formalities.

Tłumaczenie / Translation
ExLibro – Biuro Tłumaczeń i Usług Wydawniczych

© Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie i Autorzy /
Academy of Fine Arts in Warsaw and Authors, 2021

Wydawca / Published by
Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie / Academy of Fine Arts in Warsaw
Krakowskie Przedmieście 5
00-068 Warszawa
www.asp.waw.pl

Druk i oprawa / Printed and bound by
Drukarnia Klimiuk, Warszawa

ISBN 978-83-66835-22-1

Organizator / Organizer

Patronat honorowy / Honorary patronage

PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury / Co-funded by the Minister of Culture and National Heritage from the Culture Promotion Fund

Patronat medialny / Media sponsors

Partner techniczny / Technical partnership

